SZAKÁLY SÁNDOR

Akik a magyar királyi csendőrséget 1919 és 1945 között vezették

Történelmi–statisztikai áttekintés
a magyar királyi csendőrség felső vezetőiről

MAGYAR
NAPLÓ
Budapest, 2013

A kötet megjelenését támogatta

Nemzeti Kulturális Alap

A kézirat elkészítését támogatta

Honvédelmi Minisztérium Hadtörténeti Intézet és Múzeum

Magyar Tudományos Akadémia Bölcsészettudományi Kutatóközpont,
Történettudományi Intézet

© Szakály Sándor, 2013
© Magyar Napló, 2013

ISBN 978-963-9961-27-2

A hatvanöt esztendőt élt (1881–1945) magyar királyi csendőrség emlékezetére

Tartalom

Előszó 9

A magyar királyi csendőrség felső vezetői 1919–1945 között 13
Beosztások 15
A személyek 16

Származás, családi háttér, neveltetés 27
A születés ideje 27
A születés helye 29
Vallásfelekezeti hovatartozás 30
Családi háttér 32
Iskolák 34
Nyelvismeret 37

A katonai és a csendőrségi szolgálat 41
Kinevezés csendőrségi felső vezetővé 45

A nyugállomány 47

A volt magyar királyi csendőrség 1919 és 1945 közötti
felső vezetőinek sorsa 1945 után 51

Halálozás 55

A magyar királyi csendőrség felső vezetőinek életrajzai 61

A magyar királyi csendőrség felső vezetői beosztásai 1919–1945 267

Források és irodalom 279

Azon személyek névsora, akikről a kutatás során hozzátartozóik
kérdőívet töltöttek ki, illetve adatokat szolgáltattak 293

Helységnévmutató 295

Képmelléklet

Előszó

Több mint hatvanöt esztendővel a volt magyar királyi csendőrség megszűntetését és feloszlatását követően is igen keveset tudunk a Magyarországon 1881-ben életre hívott, katonailag szervezett közbiztonsági őrtestület történetéről.[1] A kérdés feltárására, az intézmény működésének bemutatására a magyar történettudomány viszonylag kevés figyelmet fordított. Néhány szakmailag értékelhetetlennek minősíthető, 1945 után született, politikailag erősen elfogult íráson kívül[2] a csendőr emigráció által megjelentetett, nem tudományos igénnyel készült könyvek és újságok igyekeztek képet adni a volt magyar királyi csendőrség 1919 és 1945 közötti történetéről.[3]

Az 1980-as, 1990-es években fordult néhány fiatal kutató érdeklődése a téma felé, melynek során a hiányos források ellenére is alapos forrásfeltáró, az oral history módszereit is alkalmazó kutatómunka eredményeként megszülettek azok a kötetek,[4] amelyek ma már hitelesebb és árnyaltabb képet adnak a magyar királyi csendőrség 1881 és

---

[1] Az 1881. február 14-én szentesített 1881. évi III. törvénycikk rendelkezett „a közbiztonsági szolgálat szervezéséről". A törvény 1. paragrafusa így fogalmazott: „A közbiztonsági szolgálat ellátására katonailag szervezett magyar kir. csendőrség állíttatik fel." – *Magyar Törvénytár 1881. évi törvényczikkek.* Franklin-Társulat, Budapest, 1896. 5. oldal.

[2] A csendőrség történetével az 1990-es évek előtt alig foglalkozott tudományos igényű feldolgozás. A legtöbbet idézett munka 1990 előtt Hollós Ervin kötete: *Rendőrség, csendőrség, VKF 2.* Kossuth Könyvkiadó, Budapest, 1971., valamint a Beránné Nemes Éva és Hollós Ervin szerkesztette kiadvány: *Megfigyelés alatt... Dokumentumok a horthysta titkosrendőrség működéséből (1920–1944).* Akadémiai Kiadó, Budapest, 1977. A jelzett, szakmailag nehezen minősíthető munkák „hagyományait" elevenítette fel a kecskeméti Vagabund Kiadónál 2009-ben megjelent munka: Lévai Anita – Potó István: *A magyar királyi csendőrség története,* amely a tudományos szakmunkáktól elvárt minimális követelményeknek sem tesz eleget.

[3] A teljesség igénye nélkül lásd: Rektor Béla: *A magyar királyi csendőrség oknyomozó története.* Árpád Könyvkiadó Vállalat, Cleveland, 1980.; *Magyar királyi csendőrség. A csendőr békében, háborúban és emigrációban.* Összeállította és kiadta: Kövendy Károly. Toronto, 1973.; *A világjáró csendőr.* Szerkesztette és lektorálta Szalay Gyula. Gálos Nyomdász Kft., Pécs, 2002. – Az emigrációban megjelent lapok közül a Bajtársi Levél és az Egyesületi Értesítő című kiadványok említhetők. Utóbbi már hosszú évtizedekkel ezelőtt megszűnt, míg a Bajtársi Levél 2006-ban jelent meg utoljára.

[4] A különböző konferenciakötetekben, folyóiratokban megjelent publikációk mellett az első, szakmailag hiteles munkák Csapó Csaba, Kaiser Ferenc és Szakály Sándor nevéhez fűződnek. Csapó Csaba: *A magyar királyi csendőrség története 1881–1914.* Pro Pannonia Kiadói Alapítvány, Pécs, 1999.; Kaiser Ferenc: *A magyar királyi csendőrség története a két világháború között.* Pro Pannonia Kiadói Alapítvány, Pécs, 2002.; Szakály Sándor: *A magyar tábori csendőrség.* Zrínyi Kiadó, Budapest, 1990.; Uő: *A magyar tábori csendőrség története 1938–1945.* Ister Kiadó, Budapest, 2000.

1945 közötti történetéről. Természetesen ez a néhány munka nem pótolja egy majdan elkészítendő monográfia hiányát, de jelezheti az irányt, amely a kutatások számára „kiszabatott". Amíg a remélt, illetve várt mű elkészülhet, fontos, hogy az eddigi kutatási eredményekről kisebb-nagyobb közleményekben számoljanak be mindazok, akik a témával foglalkoznak.

Erre vállalkozik könyvünk is, melyben a szerző a volt magyar királyi csendőrség története egyik „legkényesebb" időszakának sajátos megközelítésű elemzését igyekszik közreadni, középpontba állítva a kérdést: az adott időszakban kik is vezették a magyar királyi csendőrséget?

S hogy a kérdésre hiteles választ lehessen adni, a történelmi-statisztikai módszer alkalmazását tartottam célravezetőnek. Ennek segítségével dolgoztam fel az összegyűjtött adatokat.

Munkám során nem a korábbi sztereotípiák, a csendőrségről mint „intézményről" megfogalmazott szubjektív vélemények vezettek, hanem a történész számára kötelező sine ira et studio – harag és elfogultság nélkül – elv, melyhez igyekeztem következetesen tartani magam. Úgy érzem, hogy ennek eredményeként egy olyan kisebb összefoglalás született meg, melynek köszönhetően bárki megismerheti, hogy valóban kik is vezették a magyar királyi csendőrséget 1919 és 1945 között.

Rövid életutak és azt megelőző elemzések. Hol és mikor születtek az egykori csendőri vezetők, milyen családi környezetből származtak, hol és mit tanultak, mikor és miért választották a csendőrtiszti hivatást, hogyan alakult pályafutásuk és mi történt velük a testület 1945. májusi megszüntetése után? – Ezek mind olyan kérdések, amelyekre csak akkor adható elfogulatlan válasz, ha a forrásokra épül a munka. Azok feltárása, összegyűjtése nem volt egyszerű feladat. A volt magyar királyi csendőrség szervezetére, működésére, személyi összetételére vonatkozó iratanyag jelentős veszteségeket szenvedett a második világháború utolsó évében. Így egy-egy személyre vonatkozóan nem lehet egyszerűen elővenni egy személyi anyagot és „kiírni" abból a szükséges adatokat. Hazai és külföldi levéltárak, könyvtárak, korabeli hivatalos kiadványok, újságok és folyóiratok, emigrációban megjelent feldolgozások „szolgáltatták" az adatokat, de nem voltak megkerülhetők a különböző vallási felekezetek plébániái, lelkészi hivatalai sem, határainkon kívül és belül egyaránt. Az így összegyűjtött adatokból, illetve a belőlük levonható következtetésekből állt össze könyvem.

A kötet alapvetően archontológia. Egy olyan összeállítás, amely a vizsgálatban szereplő 126 személyről minden rendelkezésre álló adatot közöl. Természetesen nem mondható el, hogy már mindent tudunk az egykori csendőri felső vezetőkről, de az igen, hogy messze többet, mint amit egykoron róluk elmondtak, leírtak. Összességében elmondható, hogy mind a teljes felső vezetői körről – a csendőrség elitjéről –, mind a csendőrség szervezeti felépítéséről hiteles képet kaphat az érdeklődő. S ha már képeket említettem: igyekeztem minden egykori csendőri vezetőről fotót is közölni – sajnos a törekvés csak részben járt sikerrel. Ezért a hiányzó képeket az 1924-ig szolgáltak esetében az 1924-ig, az 1924 után is szolgáltak esetében az 1924-től használatos csendőrkalap jelvénnyel pótoltuk. Ezek mellett néhány olyan más korabeli fotót is közreadok,

amelyen a kötetben szereplő személyek is láthatóak. Nemcsak száraz adatok, hanem arcvonások is bemutathatnak így egy-egy személyt.

A kötet az elemzéssel indul, majd az életrajzok és a felső vezetői beosztások következnek. Végezetül a használt levéltári források és a szakirodalom felsorolása következik és egy olyan helységnévmutató, amely jelzi a csendőri felső vezetők születési helyeinek nevét 1918 előtt, a trianoni békediktátum után és napjainkban. Talán ezt volt a legnehezebb „összerakni", mert például Szolyva ma is ott „fekszik", ahol egykoron, de közben négy ország mondta, mondhatta magáénak alig kilencven esztendő alatt. Munkámat képmelléklet zárja.

Egy kézirat – majd abból egy könyv – elkészülte nem csak a szerző, de sokak munkájának eredménye. Sokszor a segítő levéltárosok, kollégák, barátok nélkül a kéziratból soha nem lenne könyv. Így volt ez jelen kötet esetében is. Sokan segítettek több mint húsz esztendei kutatómunkám során abban, hogy a lehető legtöbb hiteles adatot, fotót tudjam összegyűjteni és hogy a megformált szöveg olvasmányos is legyen. Hálásan köszönöm segítségét az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárából Bank Barbarának, Budapest Főváros Levéltárából Balogh Jánosnak és Sarusi Kiss Bélának, a Hadtörténelmi Levéltárból Bonhardt Attilának, Farkas Gyöngyinek és Számvéber Norbertnak, a Magyar Országos Levéltárból P. Szigetvári Évának és rajtuk kívül Demeter Lajosnak (Sepsiszentgyörgy), Kincses Katalin Máriának, Kőrössy Katalinnak és Zoltánnak (Kensington, Amerikai Egyesült Államok,), Perjési Györgynek, Sallay Gergelynek, Söregi Zoltánnak, Tóth Vilmosnak, Zeidler Sándornak és Zsigmond Jánosnak. Ugyancsak köszönettel tartozom a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságának és a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság munkatársainak, akik sokban segítették kutatómunkámat, valamint mindazoknak, akik adatokkal, kérdőívek kitöltésével, fotókkal segítették munkám elkészítését.

Budapest, 2012. augusztus 20.

A Szerző

A magyar királyi csendőrség felső vezetői 1919–1945 között

A magyar királyi csendőrséget az 1881. évi III. és II. törvénycikk[1] hívta életre, jóllehet ezt megelőzően már működött Magyarország területén csendőrség. Az 1848–49. évi levert szabadságharc után császári királyi „zsandárezredek" állomásoztak az ország területén és lettek a neoabszolutista elnyomás megtestesítői.

A későbbiek során az uralkodói döntések értelmében ezek az ezredek elhagyták Magyarország területét, de Erdélyben visszamaradt belőlük egy. Az 1867. évi kiegyezést követően a magyar állam „átvette" az erdélyi csendőrséget,[2] s az ott tapasztalt rendezett közbiztonsági helyzet arra ösztönözte a politikusokat, hogy Magyarország más területein is létrehozzák a pandúr-rendszert felváltó magyar királyi csendőrséget.

Az 1881-ben megindult fejlesztés gyakorlatilag az 1900-as évek közepére befejeződött,[3] és a polgári magyar állam a vidék közbiztonságát megfelelő formában fenntartani képes, katonailag szervezett fegyveres őrtestülettel rendelkezett.

Az I. világháború évei alatt a csendőrség fejlesztése lehetetlenné vált. A tisztek és a legénység egy része a frontokra került, ahol általában tábori rendészeti feladatokat kaptak, a tisztek közül nem kevesen szakasz- és/vagy századparancsnoki beosztásokat láttak el.

Az 1918. október 31. után létrejött önálló magyar állam, az 1918. november 16-án „kikiáltott" Magyar Népköztársaság megtartotta a csendőrséget mint közbiztonsági őrtestületet, de nevéből kikerült a „királyi" jelző.

A szervezet a forradalminak nevezett időkben folytatta ugyan tevékenységét, de létszáma megfogyatkozott, fegyelme fellazult. A Magyarországi Tanácsköztársaság kiki-

---

[1] Az 1881. évi II. törvénycikk „a csendőrségi legénység állományának kiegészítéséről", míg az 1881. évi III. törvénycikk „a közbiztonsági szolgálat szervezéséről" rendelkezett. A törvények szövegét lásd: *Magyar Törvénytár: 1881. évi törvényczikkek.* Franklin-Társulat, Budapest, 1896. 4. és 5–7. oldal.

[2] Az erdélyi és a horvát–szlavon csendőrség átvételéről részletesebben lásd: Csapó Csaba: *Az erdélyi és a horvát–szlavon csendőrség átvétele a magyar kormány felügyelete alá 1867–1876.* Hadtörténelmi Közlemények, 107. (1994) 1. szám. 90–112. oldal.

[3] A magyar királyi csendőrség kerületi parancsnokságainak kiépítése 1907. május 1-jével befejeződött. Az ország területén ezt követően 1918 végéig nyolc csendőrkerületi parancsnokság – I. Kolozsvár, II. Szeged, III. Budapest, IV. Kassa, V. Pozsony, VI. Székesfehérvár, VII. Brassó, VIII. Debrecen – működött, míg „Horvát–Szlavonország" területén a magyar királyi horvát–szlavon csendőrség látta el a közbiztonsági feladatokat. A csendőrség szervezetének kiépítésére és a következő években bekövetkezett fejlesztésekre lásd: Csapó Csaba: *A magyar királyi csendőrség története 1881–1914.* Pro Pannónia Kiadói Alapítvány, Pécs, 1999. 48–51. oldal, valamint Preszly Lóránd: *A magyar királyi csendőrség története 1881–1918.* Honvédelem Sajtóvállalat Rt. kiadása, Budapest, 1920. 79–105. oldal.

áltását (1919. március 21.) követően a testületet felszámolták, de legénysége és tisztjei gyakorlatilag akadály nélkül folytathatták szolgálatukat az új közbiztonsági szervezetben, a Vörös Őrségben.[4] Számosan éltek is ezzel a lehetőséggel s elmondható, hogy a tanácsköztársaság bukását követő időszakban ennek igazán komoly, a szolgálatot vállalt személyekre vonatkozó következményei nem lettek.

A csendőrök 1918–1919-es szerepvállalásának vizsgálatára felállított igazoló bizottságok a legtöbb esetben felmentő határozatokat hoztak, míg a szükségesnél szorosabb együttműködéssel gyanúsított csendőrök nyugállományba kerültek. A csendőrség gyakorlatilag a tanácsköztársaság bukását (1919. augusztus 1.) követő napokban ismét megkezdte a működését, jóllehet a megszálló román katonai hatóságok mindenben akadályozták tevékenységét. Számos esetben és helyen a szolgálatot fegyver nélkül látták el a vörösőrökből ismét csendőrré vált személyek.

Jelen kötet az 1919. augusztus 1-je utáni időszakot vizsgálja, abból a megközelítésből, hogy 1945. május 9-ig, a második világháború európai befejezéséig kik is voltak azok a személyek, akik a magyar királyi csendőrséget irányították, vezették. Ahhoz, hogy ezt a vizsgálatot el lehessen végezni, először is meg kell határozni azok körét, akik a csendőri vezetői elitbe tartoztak. Végigtekintve és feltárva a volt magyar királyi csendőrség szervezetét, parancsnoklási viszonyait, úgy vélem, hogy a vezetői körbe azok a személyek sorolhatók, akik a legfontosabb parancsnoki beosztásokat töltötték be.[5]

[4] A csendőrség és a rendőrség megszüntetéséről a Belügyi Népbiztosság 1919. március 26-án megjelent 1. számú rendelete intézkedett. A Vörös Őrség történetére vonatkozóan röviden lásd: Őry Károly: *Rendvédelmi szervek az első világháborúban, az „őszirózsás" forradalom és a proletárdiktatúra időszakában.* Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidi Ordinis), IV. (1994) 5. szám. 42–54. oldal.

[5] A csendőrség felső vezetői körének meghatározásához a belügyminiszter 220.254/VI-b. 1924. számú körrendelete – amely a *M. kir. csendőrség szervi tagozódása* címet viselte – nyújtott alapvető segítséget. A rendeletet az 1924. évi Csendőrségi Közlöny december 15-i száma közölte. Ezzel a rendelettel gyakorlatilag a két világháború közti időszak egészére meghatározták a csendőrség szervi tagozódását, amely a későbbiek során csak kis mértékben változott.
A rendelet kimondta, hogy a magyar királyi csendőrség „Központi vezetés"-re, „Központi szervek"-re, „Csapatalakulatok"-ra, illetve „Gazdászatkezelési szervek"-re tagozódik. Ezen központi vezetés, illetve központi szervek vezetői, parancsnokai, valamint a kerületi parancsnokok alkották a korszakban a magyar királyi csendőrség felső vezetését.
A központi vezetést a „M. kir. belügyminisztérium VI-b. (csendőrségi szolgálati) osztálya" – melynek a feladata a belügyminisztériumon belül a csendőrség közbiztonsági és gazdászatkezelési ügyeinek a kidolgozása volt –, a „M. kir. belügyminisztérium VI-c. (csendőrségi személyi) osztálya" – melynek a feladata a belügyminisztériumon belül a csendőrség személyi, fegyelmi és kiképzési ügyeinek a kidolgozása volt –, valamint a magyar királyi csendőrség felett a katonai parancsnoklást gyakorló „m. kir. csendőrség felügyelője" jelentette.
1938 novemberében a Belügyminisztérium VI-c. osztálya a Honvédelmi Minisztérium 20. (csendőrségi) osztálya lett – az 1921 előtti gyakorlatnak megfelelően –, és a továbbiakban ott intézték a csendőrség személyi ügyeit.
A központi szerveket a rendelet megjelentetésekor a „M. kir. Egyesített Csendőriskolák Cegléden", a „Vezényelt csendőregyének osztaga Budapesten", a „M. kir. csendőrtiszti tanfolyamok parancsnoksága Budapesten", a „M. kir. csendőrség állandó tanulmányi bizottsága Budapesten," valamint a „M. kir. csendőrzenekar Budapesten" alkották. A központi szervekhez tartozott a későbbiek folyamán az 1928-ban

Parancsnoki beosztásokat, írom, mert a magyar királyi csendőrség katonailag szervezett közbiztonsági őrtestület volt, melynek alá- és fölérendeltségi viszonyai a katonai szervezetekkel voltak azonosak. Kiképzési, fegyelmi, felszerelési szempontból is a katonai elvárásoknak felelt meg a testület, míg alkalmazását tekintve „belügyi szervezet" volt.

A fentiekben megfogalmazottak alapján arra a megállapításra jutottam, hogy a vizsgált, valamivel több mint huszonöt esztendeig tartó időszakban a testület vezetőit a következőkben meghatározott beosztásokat betöltő személyek alkották. Megjegyzendő, hogy ezen beosztások köre és száma az adott időszakban alkalmanként változott, de egy időben a vezetői beosztások száma nem emelkedett huszonegy fölé!

BEOSZTÁSOK

A vizsgált időszakban a magyar királyi csendőrségben mint szervezetben a következő beosztások voltak azok, amelyek a felső vezetői beosztásoknak tekinthetők:

1. a magyar királyi csendőrség felügyelője;
2. a magyar királyi csendőrség felügyelőjének adlátusa;
3. a magyar királyi csendőrség felügyelőjének helyettese;
4. a magyar királyi csendőrség felügyelője mellé beosztott tábornok;
5. a magyar királyi Belügyminisztérium VI-b. (1943. január 1-jétől XX.) osztályának vezetője;
6. a magyar Hadügyminisztérium 39., majd 5., illetve a magyar királyi Belügyminisztérium VI-c. – 1938 novemberétől a Honvédelmi Minisztérium XX. (csendőrségi) – osztályának vezetője;
7. a magyar királyi csendőrség Szabályzatszerkesztő és Tanulmányi Bizottságának elnöke;
8. a magyar királyi csendőrtiszti tanfolyamok parancsnoka;
9. a magyar királyi Egyesített Csendőriskolák parancsnoka;
10. a magyar királyi csendőrségi felszerelési és anyagraktár parancsnoka;
11. a magyar királyi csendőrség központi nyomozó parancsnokságának parancsnoka;

létrejött „M. kir. csendőrség központi nyomozó osztálya" – 1943-tól az osztály elnevezés parancsnokságra módosult –, illetve néhány olyan, évekkel később felállított szervezet – így a M. kir. nagyváradi csendőriskola (későbbi nevén csendőr tanzászlóalj), a M. kir. csendőr zászlóalj (Galánta) –, melyek parancsnokai szintén a csendőrség felső vezetői közé tartoztak.
Csapatalakulatok alatt a „csendőrkerületi parancsnokság"-okat értették, amelyek törzsre (segédtisztség), nyomozó szakaszra – felállításuk 1928-ban indult meg és az elnevezésük nyomozó alosztály lett –, valamint kerületi csendőr ügyészségre tagozódtak. A kerületi parancsnokságok alárendeltségében osztályparancsnokságok, azok alárendeltségében szárnyparancsnokságok, végül ezek alárendeltségében szakaszparancsnokságok, míg azok alatt az őrsparancsnokságok működtek.
A csendőrség felső vezetői közé sorolható még a korszakban a „M. kir. csendőrség felszerelési anyagraktár" parancsnoka is.

12. a magyar királyi nagyváradi csendőriskola parancsnoka;
13. a magyar királyi csendőrkerületi parancsnokságok[6] – az adott időszakban előbb hét, majd nyolc és végül tíz – parancsnokai.

A SZEMÉLYEK

A felsorolt beosztásokat betöltő személyek – az adott időszakban eddigi ismereteim szerint összesen 126 fő – jelentették a magyar királyi csendőrség felső vezetését. Ők irányították, vezették a testületet a politikai döntéshozók alatti szinten.

Ha megnézzük, hogy a csendőrség létszámát az 1922. évi VII. törvénycikk[7] 12 ezer főben határozta meg – a létszám öt százaléka (600 fő) lehetett hivatásos állományú csendőrtiszt –, azt mondhatjuk, hogy ekkor a teljes létszám 0,16 százaléka: 17–22 fő alkotta a csendőrség felső vezetését. Ha pedig mindezt a rendszeresített tiszti létszámhoz viszonyítjuk, az arány 3,3 százalék. Elgondolkodtató adatok!

A beosztások betöltői a kutatás jelenlegi állása szerint a következőkben felsorolt személyek voltak. Azonban nem tudható biztosan, hogy 1919 augusztusában, valamint 1944 novembere után nem voltak-e más személyek is a jelzett beosztásokban, akik a felső vezetés tagjai közé lennének sorolhatók. A korabeli források hiányos volta miatt nem zárható ki, hogy egy-egy személy esetleg kimaradt a felsorolásból. – Egyetlen személy viszont biztosan nem szerepel: a csendőrségi felszerelési anyagraktár 1943. május 1-je utáni parancsnoka, Szücs János I. csendőr gazdászati ezredes, a szerző önkényes döntése miatt. Mivel a jelzett időpontig a nevezett beosztást is minden esetben csendőr csapattisztek töltötték be, valamint a csendőrség felső vezetői között is csak csendőr csapattiszti állományba tartozó személyeket találni, az ő személyét nem vontuk be a vizsgálatokba.

A választott korszakhatárok – 1919. augusztus 1. és 1945. május 9. – között a csendőrség felső vezetői beosztásait az alábbiakban felsorolt személyek töltötték be, akik esetében a név, az eredeti név, a nemesi előnév, a vitézi jelző és az általa elért legmagasabb rendfokozat mellett megadtam *-jellel ellátva a születési, †-jellel jelölve a halálozási időpontot, valamint a felekezeti hovatartozásra vonatkozó születéskori adatot is.[8]

[6] A vizsgált időszakban a magyar királyi csendőrség a következő csendőr kerületi parancsnokságokkal rendelkezett: Budapesti I. csendőrkerület, Székesfehérvári II. csendőrkerület, Szombathelyi III. csendőrkerület, Pécsi IV. csendőrkerület, Debreceni VI. csendőrkerület, Miskolci VII. csendőrkerület, Kassai VIII. csendőrkerület (1938 novemberétől), Kolozsvári IX. csendőrkerület (1940 novemberétől), Marosvásárhelyi X. csendőrkerület (1940 novemberétől).

[7] Az 1922. évi VII. törvénycikk a magyar királyi állami rendőrség és a magyar királyi csendőrség létszámának, kiegészítési módjainak és felfegyverzésének megállapításáról. A törvény szövegét lásd: *Magyar Törvénytár 1922.* Franklin-Társulat, Budapest, 1923. 22–24. oldal.

[8] A tábornoki rendfokozati elnevezések 1941. július 29-től megváltoztak. A tábornok mint rendfokozati elnevezés akkor vezérőrnagyra módosult. Akik akkor még éltek, ezzel a rendfokozattal vannak feltüntetve a névsorban. Akik akkor már nem éltek, a korábban használatos tábornoki rendfokozattal vannak jelölve. A katonai rendfokozatok elnevezésének módosulásáról az 1941. július 29-i, 50.000/Elnöki osztály – 1941. számú honvédelmi miniszteri körrendelet rendelkezett. Lásd: Honvédségi Közlöny (Szabályrendeletek) 1941. 35. szám. Budapest, 1941.

A zárójelben lévő, illetve kérdőjellel ellátott adatok a bizonytalan, nem minden esetben megerősített, illetve hiányzó információkat jelölik. Több esetben is találkoztam például olyan nemesi előnévvel egyes személyeknél, amely a hivatalos dokumentumokban nem, de a gyászjelentésekben, családi közlésekben szerepel.

1. **AMBRÓZY** Gyula, tábornok: *Balassagyarmat, 1874. 01. 14.; †Budapest, 1935. 04. 14., evangélikus.
2. Vitéz **ARADY** (Arrach) István, címzetes vezérőrnagy: *Gölnicbánya, 1880. 10. 20.; †Gödöllő, 1954. 08. 01., római katolikus.
3. Vitéz **BALÁZS-PIRI** Gyula, ezredes: *Szabadka, 1892. 04. 11.; †Balatonlelle, 1972. 08. 22., római katolikus.
4. **BALOGH** (Schön) Béla, címzetes vezérőrnagy: *Veszprém, 1890. 02. 14.; †Budapest, 1960. 02. 21. (?), római katolikus.
5. Monostori **BARÉNYI** Ferenc, ezredes: *Bécs (Lédec?), 1884. 07. 17.; †Budapest, 1964. 12. 04., római katolikus.
6. **BARISS** Árpád, címzetes vezérőrnagy: *Galgóc, 1867. 12. 04.; †Budapest, 1944. 11. 07., evangélikus.
7. **BÁNHÁZY** (Czirenner) József, alezredes: *Merczyfalva, 1884. 03. 22.; †?, római katolikus.
8. Vitéz tapolylucskai és kükemezei **BÁNÓ** Kálmán, címzetes altábornagy: *Osztópatak, 1877. 04. 25. (16.?); †Szombathely, 1945. 03. 21., evangélikus.
9. Vitéz **BÁTKY** (Bátki) József, címzetes vezérőrnagy: *Kocs, 1890. 03. 12.; †Budapest, 1976. 11. 11., református.
10. Besenyői **BEŐTHY** Kálmán, ezredes: *Nagyvárad, 1896. 10. 11.; †Martonvásár, 1971. 05. 27., római katolikus.
11. Nemes **BERTALANFFY** Dezső, ezredes: *Szombathely, 1884. 12. 02.; †Csákány, 1956. 11. 02., római katolikus.
12. **BITTÓ** Dezső vezérőrnagy: *Hidaskürt, 1885. 04. 16.; †Brisbane, Ausztrália, 1956. 08. 02., római katolikus.
13. **BUDAY** Andor, ezredes: *Marosludas, 1882. 09. 01.; †Budapest, 1968. 03. 04., római katolikus.
14. Vitéz **CZIGÁNY** József, ezredes: *Zalaegerszeg, 1894. 04. 03.; †Vác, 1977. 03. 16., római katolikus.
15. Lovag rományai **CZÓGLER** Gusztáv, vezérőrnagy: *Bécs, 1881. 08. 11.; †Agárd, 1960. 08. 25., római katolikus.
16. Körösszeghi és adorjáni gróf **CSÁKY** Zsigmond, címzetes altábornagy: *Miskolc (Szendrő[?]), 1866. 03. 01.; †Bős, 1945., római katolikus.

17. Nagyapponyi(?) **CSIBA** István, ezredes: *(Bereg)Som, 1881. 12. 21.; †Szekszárd, 1948. 02. 06., református.
18. **DALMY** (Dalmi) József, ezredes: *Mezőpeterd, 1882. 10. 08.; †Columbus, USA, 1962. 10. 28., református.
19. Dr. vitéz **DAMASY** (Dlabik) Farkas, vezérőrnagy: *Apahida, 1889. 02. 15.; †Rakamaz, 1963. 01. 22., római katolikus.
20. **DEÁK** Gyula, ezredes: *Felsőszovát, 1875. 10. 10.; †Budapest, 1927. 01. 01., református.
21. Vitéz **DOBÓ** (Scheibner) István, címzetes altábornagy: *Gyönk, 1884. 09. 27.; †Hüffen, NSzK, 1951. 04. 08., református.
22. Vitéz **DOÓRY** (Klemm) László, vezérőrnagy: *Körmöcbánya, 1883. 02. 06.; †Tevel, 1963. 09. 03., római katolikus.
23. Monostori **ERRETH** Aladár, vezérőrnagy: *Pécs, 1880. 07. 15.; †Budapest, 1947. 10. 09., római katolikus.
24. Vitéz **FALKA** (Falk) Ferenc, vezérőrnagy: *Nagyendréd, 1883. 08. 08.; †Tápiószőlős, 1961. 11. 11., evangélikus.
25. Vitéz **FALTA** László, altábornagy: *Apátfalva, 1884. 11. 24.; †Budapest, 1939. 09. 06., római katolikus.
26. Vitéz **FARAGHO** (Faragó, Faraghó) Gábor, vezérezredes: *Kecskemét, 1890. 02. 16.; †Kecskemét, 1953. 12. 22., római katolikus.
27. Vitéz patakfalvi **FERENCZY** László, alezredes: *Felsővisó, 1898. 03. 08.; †Budapest, 1946. 05. 31., római katolikus.
28. **FINTA** József, altábornagy: *Káptalanvizs, 1889. 07. 31.; †Sopron, 1968. 03. 03., római katolikus.
29. **FISCHER** József, vezérőrnagy: *Pécska, 1876. 03. 06.; †Budapest, 1946. 05. 25., római katolikus.
30. Folkusfalvi **FOLKUSHÁZY** Lajos, altábornagy: *Zólyom, 1881. 09. 28.; †Salzburg, Ausztria, 1972. 01. 29., evangélikus.
31. **FONYÓ** (Fozman) László, ezredes: *Pozsony, 1886. 05. 11.; †Kaposvár, 1962. 05. 12., római katolikus.
32. **FORGÁCS** (Fallenbüchl) Vilmos, címzetes ezredes: *Budapest, 1886. 01. 16.; †Budapest, 1951. 06. 27. (?), római katolikus.
33. **FUXHOFFER** (Fuchshoffer) Gyula, alezredes: *Bicske, 1871. 02. 19.; †Budafok, 1944. 11. 14., református.
34. Lófő lemhényi **GÁBOR** Péter, ezredes: *Kézdivásárhely, 1888. 01. 10.; †Debrecen, 1967. 07. 14., római katolikus.
35. **GENCSY** (Gencsi) Arnold, alezredes: *Gyergyószentmiklós, 1870. 09. 28.; †Budapest, 1940. 09. 10., római katolikus.
36. **GIDÓFALVY** Elemér, ezredes: *Nagyszeben, 1879. 09. 25.; †Budapest, 1942. 04. 04., római katolikus.
37. **GORECZKY** Gyula, ezredes: *Veszprém, 1871. 01. 01.; †Budapest, 1964. 12. 15., római katolikus.

38. **HAJNÁCSKŐY** (Halbich) László, ezredes: *Budapest, 1895. 06. 09.; †Budapest, 1947. 02. 24., római katolikus.
39. Vitéz **HALMY** (Halm) József, ezredes: *Kiskomlós, 1892. 07. 02.; †Linz, Ausztria, 1974. 03. 08., római katolikus.
40. **HEGEDŰS** Gyula, ezredes: *Szentes, 1872. 04. 25.; †Budapest, 1936. 01. 28., római katolikus.
41. Hertelendi és vindornyalaki **HERTELENDY** Ignác, ezredes: *Párdány, 1885. 03. 13.; †Asuncion, Paraquay, 1967. 05. 29., római katolikus.
42. **HOLLÓDY** (Havranek) János, ezredes: *Székesfehérvár, 1883. 05. 01.; †Székesfehérvár, 1960. 08. 21., római katolikus.
43. **HÓDOSY** (Strobl) Pál, vezérőrnagy: *Lajoskomárom, 1895. 07. 27.; †Oakland, USA, 1976. 11. 13., evangélikus.
44. **HUSZÁR** Ágoston, vezérőrnagy: *Hidaskürt, 1888. 08. 17.; †Pécs, 1982. 11. 10., római katolikus.
45. **JENCS** Árpád, alezredes: *Hévíz, 1867. 07. 28.; †?, 1924. 06. 16., református.
46. Neczpáli **JUSTH** András, ezredes: *Nagytopolcsány, 1872. 03. 24.; †Bonyhád, 1963. 10. 02., római katolikus.
47. Magyarpádéi **KENEDY** (Kaufmann, Kenedi) Nándor, ezredes: *Pécs, 1873. 06. 23.; †Pécs, 1929. 06. 20., római katolikus.
48. **KERTÉSZ** Jenő, ezredes: *Kolozsvár, 1878. 11. 16.; †Székesfehérvár, 1948. 09. 21., római katolikus.
49. Vitéz **KISS** Jenő, ezredes: *Csenger, 1891. 09. 16.; †Miami, USA, 1972. 05. 29., református.
50. **KLEINER** Gyula, ezredes: *Zombor, 1871. 11. 25. (26.[?]); †?, római katolikus.
51. Vitéz bazédi és körpényesi **KONTZ** Sándor, altábornagy: *Kisbudak, 1870. 04. 10.; †Budapest, 1942. 09. 03., görög katolikus.
52. **KOSZTKA** Ágoston, címzetes ezredes: *Pápa, 1881. 07. 20.; †Cleveland, USA, 1964. 11. 13., római katolikus.
53. **KOVÁCS** Károly, ezredes: *Cibakháza, 1872. 07. 18.; †Budapest, 1932. 02. 24., római katolikus.
54. **KRAUSZ** Antal, ezredes: *Petlen, 1871. 05. 16.; †Budapest, 1930. 03. 27., római katolikus.
55. **KÜRTHY** Endre, címzetes ezredes: *(Csenger)Sima, 1881. 12. 08.; †Budapest, 1942. 01. 18., evangélikus.
56. **LÁBADY** Kálmán, ezredes: *Szent Borbás, 1877. 02. 16.; †Sopron, 1941. 04. 03., római katolikus.
57. **LÁDAY** István, ezredes: *Dicsőszentmárton, 1897. 04. 15.; †Budapest, 1947. 01. 18., görög katolikus.
58. **LÁZÁR** Jenő, alezredes: *Mezőcsát, 1872. 01. 06.; †Budapest (?), 1953. 09. 09., református.
59. Vitéz **LIPTAY** László, vezérőrnagy: *Nagykikinda, 1891. 07. 16.; †Nógrádverőce, 1959. 03. 13., római katolikus.

60. **LÓZSA** Jenő, ezredes: *P. Porgány, 1877. 10. 27.; †Székesfehérvár, 1945. 11. 26., evangélikus.
61. **MADACSAY** (Martin) Imre, ezredes: *Zichyfalva, 1888. 01. 24.; †Németország, 1948 után, római katolikus.
62. **MÁTRAY** (Mácsek) Ferenc, ezredes: *Szered, 1893. 10. 13. (10. [?]); †NSzK, 1963. 02. 04., római katolikus.
63. **MÉSZÁROS** János, vezérőrnagy: *Csongrád, 1870. 09. 06.; †Budapest, 1950. 04. 18., római katolikus.
64. **NAGY** Béla, ezredes: *?; †?, 1922. 12. 17., vallása: ismeretlen.
65. Kézdivásárhelyi **NAGY** Gyula, vezérőrnagy: *Brassó, 1883. 09. 26.; †Miskolc, 1951. 11. 29., református.
66. Primor kövendi **NAGY** Jenő, ezredes: *Nyárádszereda, 1897. 06. 28.; †Törökbálint, 1980. 11. 08., unitárius.
67. **NAGY** Vilmos, ezredes: *Szárazajta, 1867. 05. 09.; †Budapest (?), 1946. 05. 19., református.
68. Vitéz **NEMEREY** (Gross) Márton, altábornagy: *Brassó, 1888. 10. 17.; †Debrecen, 1958. 01. 11., evangélikus.
69. **NEMESMONOSTORY** (Münster) Jenő, ezredes: *Fiume, 1897. 08. 18.; †Adelaide, Ausztrália, 1953. 04. 01., római katolikus.
70. Nemes **NEMESSÁNYI** (Tretyak) Lajos, ezredes: *Kvacsan, 1877. 04. 15.; †Budapest, 1950. 11. 21., római katolikus.
71. Nemesszeghi **NEMESSZEGHY** Lászó, ezredes: *Vác, 1881. 04. 28.; †Esztergom, 1959. 08. 27., római katolikus.
72. **OLCHVÁRY-MILVIUSZ** (Milviusz) Attila, vezérőrnagy: *Budapest, 1894. 01. 14.; †Montreal, Kanada, 1954. 11. 10., római katolikus.
73. **ORBÁN** Lászó, ezredes: *Nagykikinda, 1895. 04. 30.; †Buenos Aires, Argentína, 1969. 12. 19., református.
74. Vitéz battyáni **PAKSY-KISS** (Paksi-Kiss) Tibor, ezredes: *Monostorpályi, 1892. 01. 14.; †Budapest, 1967. 09. 10., református.
75. Dr. **PAP(P)** János, III., ezredes: *Szemere, 1890. 09. 08.; †Budapest, 1980. 01. 27., római katolikus.
76. Petrovinai **PEKRY** József, ezredes: *Czikmántor, 1870. 09. 24.; †Budapest, 1946. 01. 30., római katolikus.
77. **PEREY** (Preyer) László, címzetes vezérőrnagy: *Budapest, 1888. 03. 13.; †Pilisborosjenő, 1957. 04. 16., unitárius.
78. Vitéz lófő kibédi **PÉTERFFY** Jenő, ezredes: *Bánffyhunyad, 1899. 05. 01.; †Budapest, 1945. 12. 21., református.
79. **PINCZÉS** Zoltán, vezérőrnagy: *Óradna, 1891. 11. 03.; †Pfarrkirchen, Németország, 1945. 12. 01., római katolikus.
80. **PINTÉR** Aladár III., ezredes: *Győr, 1891. 06. 13.; †Buenos Aires, Argentína, 1975. 06. 09., római katolikus.
81. **POLSTER** Kálmán, alezredes: *Pusztavám, 1870. 10. 11.; †Keszthely, 1945. 06. 08., evangélikus.

82. Vitéz **POLTÁRY** (Praksz) Vilmos, vezérőrnagy: *Titel, 1889. 09. 29.; †Budapest, 1975. 08. 19., római katolikus.
83. Dr. **PRESZLY** Lóránd, címzetes ezredes: *Szeged, 1883. 07. 12.; †Budapest, 1952. 09. 15., római katolikus.
84. **RASKÓ** (Raschkó) Alfréd, ezredes: *Mosonszentjános, 1886. 10. 06.; †Budapest, 1958. 09. 02., római katolikus.
85. Aldobolyi **RÁKOSY** Gyula, tábornok: *Aldoboly, 1867. 09. 07.; †Budapest, 1934. 01. 13., református.
86. Salamonfai **RÁTKY** Károly, ezredes: *Jabukovac, Horvátország, 1870. 09. 09.; †Miskolc, 1944. 11. 20., római katolikus.
87. **REZSŐHÁZY** (Kirchner) Boldizsár, ezredes: *Rezsőháza, 1894. 03. 04.; †Aachen, NSzK, 1965. 08. 11., római katolikus.
88. Vitéz **RIDEGH** (Camerle) Raymond, ezredes: *Mitrovica, 1893. 09. 02.; †Peru, 1958. 09. 06., római katolikus.
89. **ROHONCZI** (Goldhammer) Imre, ezredes: *Bécs, 1888. 04. 15.; †?, római katolikus.
90. **RUTKAY** (Kneusel-Herdliczka) Arnold, ezredes: *Püspökladány, 1883. 01. 28.; †Debrecen, 1961. 05. 18., evangélikus.
91. **SASADY** (Sekanina) Arthur, címzetes vezérőrnagy: *Budapest, 1888. 12. 10.; †Budapest, 1970. 11. 04., római katolikus.
92. Vitéz **SÁRAY** (Strohhoffer) Ferenc, vezérőrnagy: *Sárvár, 1885. 11. 27.; †Budapest, 1949. 09. 09., római katolikus.
93. **SÁRÓY** (Skerlán) Kálmán, ezredes: *Köpcsény, 1897. 02. 14.; †Budapest, 1975. 04. 25., római katolikus.
94. **SCHILL** Ferenc, tábornok: *Somlyóvásárhely, 1876. 06. 19.; †Budapest, 1931. 12. 13., római katolikus.
95. **SCHÖNHERR** Károly, ezredes: *Bégaszentgyörgy, 1880. 08. 20.; †?, római katolikus.
96. **SEBESTA** Ottokár, ezredes: *Segesvár, 1871. 05. 17.; †?, 1962. 07. 07., római katolikus.
97. Vitéz **SELLYEY** (Schrédl) Vilmos, ezredes: *Bogdása (Sellye?), 1890. 06. 12.; †?, NSzK, 1951. 04. 14., római katolikus.
98. **SOLTÉSZ** Imre, ezredes: *Mád, 1877. 02. 02.; †Berettyóújfalu, 1951. 10. 14., római katolikus.
99. **STENSZKY** Lajos, ezredes: *Eger, 1874. 08. 14.; †Budapest, 1965. 05. 27., római katolikus.
100. Vitéz **SZABADHEGYI** (Szvoboda) Ferenc, vezérőrnagy: *Újpest, 1891. 10. 01.; †Lakewood, USA, 1962. 10. 31., római katolikus.
101. **SZÁDAY** (Szvoboda) Rezső, ezredes: *Nagyszombat, 1880. 04. 17., †Budapest, 1943. 03. 17., római katolikus.
102. **SZÁHLENDER** Béla, altábornagy: *Budapest, 1874. 01. 12.; †Szigetmonostor, 1955. 02. 02., római katolikus.

103. **SZIJ** (193?-tól Szy) Géza, ezredes: *Gecse, 1872. 05. 30.; †Szombathely, 1935. 08. 23., evangélikus.
104. Vitéz **SZILASY** (Schwartz, Szilasi) László, ezredes: *Szekszárd, 1894. 09. 25.; †London, Egyesült Királyság, 1971. 01. 07., római katolikus.
105. **SZILÁDY** (Morell) Gyula, ezredes: *Kassa, 1892. 03. 27.; †Debrecen, 1945. 05. 02., római katolikus.
106. Vitéz szinai **SZINAY** (Sznistsák) Béla, altábornagy: *Eger, 1880. 06. 09.; †Budapest, 1948. 09. 08., római katolikus.
107. Vitéz **SZINTE** Gábor, címzetes vezérőrnagy: *Sepsiszentgyörgy, 1882. 09. 24.; †?.
108. (Szlabosi) **SZLABEY** Imre, ezredes: *Lugos, 1881. 09. 05.; †Esztergom, 1966. 10. 08., római katolikus.
109. **SZLATINAY-SZOPKÓ** (Szopkó) Győző, ezredes: *Késmárk, 1880. 02. 25.; †Budapest, 1940. 11. 27., evangélikus.
110. (Pásztohói) **SZŐKE** Béla, vezérőrnagy: *Fülek, 1873. 01. 16.; †Balatonalmádi, 1946. 01. 21., római katolikus.
111. **SZÜTSY** Imre, vezérőrnagy: *Térnádasd, 1884. 11. 06.; †Budapest, 1944. 03. 27., római katolikus.
112. Vitéz **TEMESVÁRI** Endre, vezérőrnagy: *Marosvásárhely, 1891. 01. 19.; †Strasbourg, Franciaország, 1964. 07. 20., római katolikus.
113. **TIHANYI** Ferenc, őrnagy: *Nagyvárad, 1884. 03. 04.; †Piliscsaba, 1960. 09. 14., római katolikus.
114. **TIRTS** Béla, ezredes: *Szélakna, 1873. 04. 14.; †Debrecen, 1926. 02. 15., evangélikus.
115. **TOMORY** Endre, ezredes: *Szolyva, 1882. 12. 16.; †Pócsmegyer, 1964. 11. 09., római katolikus.
116. Vitéz **TORZSAY** (Schick) Lénárd, ezredes: *Torzsa, 1887. 07. 31.; †München, NSzK, 1965. 02.(?), református.
117. **TÖLGYESY** (Tölgyesi) Győző, vezérőrnagy: *Egbell, 1890. 09. 19.; †Ottawa, Kanada, 1954. 02. 04., római katolikus.
118. Vitéz nádaskai **VADÁSZY** István, címzetes vezérőrnagy: *Perbenyik, 1889. 12. 22.; †Budapest, 1948. 09. 18., római katolikus.
119. Vitéz **VATTAY** (Vetter) Ferenc, ezredes: *Wurmberg, Ausztria, 1889. 03. 25.; †Los Polvorinos, Argentína, 1988. 06. 15., római katolikus.
120. **VERBÓ** János, ezredes: *Párkány, 1875. 09. 21.; †Kecskemét, 1967. 12. 28., római katolikus.
121. Muzsaji és vittnyédi **VITTNYÉDY** József, alezredes: *Rempehollós, 1874. 03. 21.; †Keszthely, 1920. 05. 21., evangélikus.
122. Kézdiszentléleki **VOLONCS** István, ezredes: *Sepsiszentgyörgy, 1880. 11. 14.; Budapest, 1937. 06. 03., római katolikus.
123. **VRÁBLIK** Mátyás, címzetes vezérőrnagy: *Marikó, 1871. 09. 21.; †Hajdúhadház, 1957. 02. 11., római katolikus.

124. **ZIEGLER** (1935-től Marosszéky) Emil, vezérőrnagy: *Marosvásárhely, 1874. 04. 10.; †Zánka, 1963. 06. 28., evangélikus.
125. Vitéz **ZIRCZY** (Gfellner) József, ezredes: *Budapest, 1889. 09. 11.; †Graz, Ausztria, 1972. 10. 20., római katolikus.
126. **ZSELYONKA** (1933-tól Alkay) József, ezredes: *Magyarcsernye, 1880. 07. 07.; †Budapest, 1937. 05. 21., római katolikus.

Vizsgálataink kiindulópontjaként nézzük meg, hányan voltak a csendőri felső vezetők közül, akik megváltoztatták a nevüket! Ha nem tekintjük névváltoztatásnak a név írásában bekövetkezett módosulást (i–y, ó–o stb.), láthatjuk, hogy a 126 személy közül 41 fő (32,53 %) változtatta meg a nevét. Volt, aki a névmódosítást követően később az írásmódon is változtatott. Három személy már csendőrségi szolgálatának befejezése után, illetve annak befejezése előtt alig néhány hónappal változtatta meg nevét. A névváltoztatások részben a Vitézi Rendbe[9] történt felvétellel függtek össze, illetve azzal az elvárással, amely elsősorban az 1920-as évek második felétől volt érzékelhető: az állami alkalmazásban álló személyek nem magyar vagy nem magyaros hangzású nevüket lehetőleg változtassák magyar vagy magyaros hangzású névre. A névváltoztatások többsége esetében a személyek az édesanya vagy valamelyik nagyszülő nevét vették fel.

A Vitézi Rendbe történő felvétel minden esetben kérelem alapján történt és a kérelmezőnek a rendfokozatához „illő" háborús kitüntetésekkel kellett rendelkeznie. Ez a csendőrtisztek esetében nem mindig volt meg, hiszen többségük a világháborúban nem arcvonalbéli szolgálatot teljesített, így „kardos" kitüntetéseik száma és „milyensége" nem minden esetben volt elégséges a Vitézi Rendbe történő felvételhez. Az 1920-ban alapított rendnek a 126 csendőr felső vezető közül összesen 32 személy volt a tagja, ez a vizsgálatban szereplő csendőrségi felső vezetők 25,39 %-a. Közülük 1921 és 1929 között 21 főt, 1930 és 1936 között 9 főt, míg 1943-ban 1 főt avattak vitézzé. Egy személy esetében nincs pontos adat az avatás évére vonatkozóan. A felavatottak avatásuk után jogosultak voltak a vitézi cím és jelző használatára.

Az 1919 és 1945 közötti években a csendőrség felső vezetői közé tartozó 126 személy esetében a rendfokozati megoszlást tekintve az alábbi következtetéseket vonhatjuk le – nem feledkezve meg arról, hogy sokak esetében nem lezárt csendőri pályafutásról van szó, vagyis lehetséges, hogy akik a II. világháború befejezésekor még tényleges szolgálatban álltak, egy-két év múlva magasabb rendfokozatba kerülhettek volna.

[9] A Vitézi Rend alapjait az 1920. augusztus 10-i 6.650/1920. M. E. számú miniszterelnöki rendelet: „Vitézi telek adományozása és alapítása" rakta le. Budapesti Közlöny, 1920. augusztus 29. – A Vitézi Rend kiépítése 1920 őszétől folyamatos volt. Történetére lásd: *A tízéves Vitézi Rend.* Szerkesztették: vitéz nemes Szécsy Imre – vitéz Oszlányi Kornél – vitéz Oszlányi József – dr. vitéz Farkas Jenő. Kiadja az Országos Vitézi Szék szerkesztőbizottsága, Budapest, [1931.], illetve legújabban: Fekete Ferenc: *A Vitézi Rend története.* HK Hermanos Kiadó, h. n., 2011.

A rendfokozati megoszlásnál előre kell bocsátani azt is, hogy a csendőrség esetében egy-egy időszakban tábornoki rendfokozatot legfeljebb három–öt fő viselhetett. Ezek a rendfokozatok beosztásokhoz voltak kötve: a csendőrség felügyelője, a csendőrség felügyelőjének helyettese, a csendőrség felügyelője mellé beosztott tábornok, és csak a legritkább esetben fordult elő, hogy ezen beosztások betöltőin kívül más beosztásban lévő személy elérhette a tábornoki rendfokozatot.

A többi, most nem említett csendőr felső vezetői beosztás ezredesi rendfokozattal „járt", de számosan alezredesi rendfokozatban kerültek az adott beosztásba. Volt olyan is, aki mielőtt a magasabb rendfokozatot elérte volna, nyugállományba került.

A magasabb rendfokozatra érdemesnek talált személyek közül számosan kapták meg az ún. „címzetes" rendfokozatot, ami azt jelentette, hogy a nyugállományba helyezést követően kapták meg a következő – magasabb – rendfokozatot, valamint az annak megfelelő rendfokozati jelzéseket használhatták egyenruháikon, s megszólításuk is a magasabb rendfokozatnak felelt meg. Megjegyzendő, hogy az 1925-től évente kiadott *Csendőrségi zsebkönyv*ben a „címzetes"-jelzőt fel sem tüntették az egyes személyek rendfokozatainak megjelölésekor.

A vizsgálatban szereplő 126 személy közül egy személy, Olchváry-Milviusz Attila vezérőrnagyi rendfokozatával kapcsolatban nincs adat arra vonatkozóan, hogy őt mikor nevezte ki az államfő, ha egyáltalán kinevezte. Erre a rendfokozatra csak az egykori csendőrségi felső vezető nekrológjából következtethettem. Három személy esetében – mivel alezredesként nyugállományba kerültek – a címzetes ezredesi rendfokozat feltételezhető, ugyanis a már említett *Csendőrségi zsebkönyv*ek nyugállományú ezredesként említik őket.

Megjegyzéseink előrebocsájtása után nézzük meg, hogy milyen volt a 126 fős csendőrségi felső vezetői réteg rendfokozatai megoszlása.

Rendfokozat megnevezése	Személyek száma	Arány
Vezérezredes	1	0,8 %
Altábornagy	7	5,5 %
Címzetes altábornagy	3	2,9 %
Vezérőrnagy	24	19,1 %
Címzetes vezérőrnagy	9	7,1 %
Ezredes	69	54,7 %
Címzetes ezredes	4	3,2 %
Alezredes	8	6,3 %
Őrnagy	1	0,8 %

A rendfokozati megoszlás kapcsán ismét hangsúlyozandó, hogy a volt magyar királyi csendőrségben a tábornoki rendfokozatok az igen ritkán elért rendfokozatok közé tartoztak. 1919 és 1945 között ezeket a rendfokozatokat gyakorlatilag csak a csendőrség felügyelője, a csendőrség felügyelőjének helyettese, a csendőrség felügyelője mellé beosztott tábornok és igen kivételes esetben a Belügyminisztérium csendőrségi osztályának a vezetője érte el. Ez az 1922. évi VII. törvénycikkel szabályozott magyar királyi csendőrség esetében – figyelembe véve az engedélyezett, maximum 600 fős tiszti létszámot – természetesnek is tekinthető.[10]

A csendőrség felső vezetői közül a csendőr kerületi parancsnokok és a központi szervek vezetői ezredesi rendfokozatot érhettek/értek el, és közülük néhányan a nyugállományba helyezésüket követő egy-két éven belül elnyerhették a címzetes tábornoki – 1941. július 29. után vezérőrnagyi[11] – rendfokozatot, amely az ebbe a rendfokozatba kinevezett személy számára a tábornoki egyenruha viselését és a rendfokozat használatát biztosította, de nyugellátmánya nem emelkedett, továbbra is ezredesi maradt.

[10] A magyar királyi csendőrség a Magyarországi Tanácsköztársaság bukását (1919. augusztus 1.) követően szinte azonnal újjászerveződött. Létszámviszonyait, helyzetét azonban végül is az 1922. évi VII. törvénycikk rendezte. Ezen törvénycikk a létszámát 12 ezer főben határozta meg. – A csendőrség újjászervezéséről részletesebben lásd: Kaiser Ferenc: *A magyar királyi csendőrség története a két világháború között.* Pro Pannónia Kiadói Alapítvány, Pécs, 2002. 21–32. oldal. A törvényt közli: *Magyar Törvénytár. Az 1922. évi törvénycikkek.* Franklin-Társulat, Budapest, 1923. 22–24. oldal.

[11] 1941. július 29-ig a magyar királyi honvédség és a magyar királyi csendőrség tábornoki karában az „egycsillagos" tábornoki rendfokozat elnevezése tábornok volt. Ezt követően honvédelmi miniszteri rendelet újraszabályozta az elnevezéseket és az „egycsillagos" tábornoki elnevezés vezérőrnagy lett.

Származás, családi háttér, neveltetés

Az előbbiekben ismertetett néhány adat után nézzük meg, hogy az 1919 és 1945 között a volt magyar királyi csendőrség felső vezetését alkotó személyek milyen családi háttérrel rendelkeztek, „honnét is indultak".

Ehhez a vizsgálathoz a következő információkat kívánom felhasználni: a születés ideje és helye, az adott személy vallásfelekezeti hovatartozása, valamint az apa foglalkozása. (Az anyák foglalkozásának vizsgálatát több okból nem vontam be a kutatásba. Egyrészt csak rendkívül kevés esetben maradt fenn az anya foglalkozására vonatkozó adat, másfelől az adott korban a házastársak döntő többségének nem volt kereső foglalkozása, végül a források általában csak háztartásbeliként tüntetik fel őket.) E néhány alapvető adat alapján hiteles családi háttér rajzolható meg, és abból megfelelő következtetések is levonhatók. El kell mondanunk, hogy a családok nagyságára és anyagi helyzetére vonatkozó levéltári forrásokból kiolvasható információk is jól hasznosíthatóak lettek volna, de a vonatkozó pontos adatok aránya nem éri el a 30 %-ot, és így felmerülhet annak gyanúja, hogy a kapott eredményt a jövőben az esetlegesen előkerülő újabb források „felülírhatják". (A rendelkezésre álló, áttekintett levéltári források ismeretében egyelőre ebben ugyan nem nagyon hiszek, de sohasem zárható ki, hogy új források kerülnek elő.)

A kutatás során azonnal megállapítható volt, hogy a csendőrség felső vezetőinek családjai a kor viszonyai között a vagyontalan családok közé tartoztak. Ez ugyanakkor természetesen nem jelentette azt, hogy megélhetési gondjaik lettek volna. A másik szembetűnő jelenség, hogy ezek a felső vezetők általában három–ötgyermekes családokból kerültek ki.

A SZÜLETÉS IDEJE

A születési idő a vizsgálatban szereplő 126 személy közül 125 esetében ismert (99,2 %). A részletes adatok viszonylag nagy szórtságot mutatnak, ugyanakkor azt is jelzik, hogy a szervezet hierarchikus voltából adódóan szinte alig van olyan év 1866 és 1899 között, amelyben nem született olyan személy, aki aztán a csendőrség vezetői közé bekerült.

Év	Személyek száma	Arány
1866	1	0,8 %
1867	4	3,2 %
1868	0	0,0 %
1869	0	0,0 %
1870	6	4,8 %
1871	6	4,8 %
1872	5	4,0 %
1873	3	2,4 %
1874	5	4,0 %
1875	2	1,6 %
1876	2	1,6 %
1877	5	4,0 %
1878	1	0,8 %
1879	1	0,8 %
1880	8	6,4 %
1881	7	5,6 %
1882	4	3,2 %
1883	6	4,8 %
1884	7	5,6 %
1885	3	2,4 %
1886	3	2,4 %
1887	1	0,8 %
1888	7	5,6 %
1889	6	4,8 %
1890	6	4,8 %
1891	6	4,8 %
1892	4	3,2 %
1893	2	1,6 %
1894	4	3,2 %
1895	3	2,4 %
1896	1	0,8 %
1897	4	3,2 %
1898	1	0,8 %
1899	1	0,8 %
Összesen	125	

A kimutatásból látható, hogy a csendőrség felső vezetői között a vizsgált időszakban a legnagyobb számban az 1880-ban születettek voltak reprezentálva, ugyanakkor jelentős aránytalanságokat nem észlelhetünk.

Az 1866-os és 1899-es időhatárokat tekintve elmondhatjuk, hogy ismereteink szerint csak az 1868-ban és 1869-ben született csendőrtisztek közül nem került be senki a felső vezetésbe. Ennek magyarázata valószínűleg az, hogy az 1918–1919-ben bekövetkezett társadalmi változások következtében 1919 januárjában a csendőrség vezetőinek döntő többsége is nyugállományba került és 1919 augusztusa után közülük csak igen kevesen kerültek vissza a tényleges állományba és szolgáltak tovább. Ha figyelembe vesszük, hogy a korabeli szabályozás szerint a szolgálati idő 36 évben volt maximálva és a katonai-csendőri pályafutást általában a 18–21 éves kor között kezdte meg egy-egy személy, akkor ez természetesnek látszik, hiszen a nyugállományba helyezés ilyen esetben általában az 53–56 közötti életévekre esett, tehát a jelzett időben születettek az általam vizsgált időszakban még aktív korúak voltak.

A SZÜLETÉS HELYE

A születési időpontnál megítélésem szerint nagyobb jelentősége volt a születés helyének. Itt elsősorban nem is a település nagyságára és típusára (város, falu, tanya) gondolok, hanem arra, hogy a születési hely a trianoni békediktátum aláírását követő területi változások következtében a „maradék" Magyarország területére vagy az elcsatolt területek valamelyikére esett-e.

A vizsgálat elvégzéséhez kellő nagyságrendű adatmennyiség állt a rendelkezésemre, hiszen a 126 csendőrségi felső vezető esetében 125 személy (99,2 %) esetében sikerült megállapítani a születés helyét.

Nézzük először is a születési helyeket a trianoni békeszerződés aláírását, az 1920. június 4-ét megelőzően fennállott határok esetében! Ekkor a 125 főből Magyarországon (beleértve Fiumét is) született 120, ami a vizsgált személyek 96 %-a. Ausztriában négyen születtek (3,2 %), Horvátországban pedig egy fő (0,8 %). Az adatok azt mutatják tehát, hogy a volt magyar királyi csendőrség 1919 és 1945 közötti felső vezetői döntő többségükben Magyarország területén születtek. A korábbi adatok alapján pedig az is elmondható, hogy kivétel nélkül a XIX. században születtek, s a Magyarország területén kívül születetteknek is kivétel nélkül magyar állampolgárságuk volt.

Ha a trianoni békediktátum következtében létrejött határokat vesszük alapul – mely esetben a történelemi Magyarország határain kívül születettek adatait nem vonjuk be a vizsgálatba –, a következő eredményeket kapjuk arról a 120 személyről, akikről pontos információink vannak a születés helyét illetően.

Születés helye	Személyek száma	Arány
Magyarország	55	45,83 %
A Román Királysághoz csatolt területen	30	25 %
A Csehszlovákiához csatolt területen	21	17,5 %

Születés helye	Személyek száma	Arány
A Szerb–Horvát–Szlovén Királysághoz csatolt területen	12	10 %
Az Ausztriához csatolt területen	1	0,83 %
Az Olaszországhoz csatolt területen	1	0,83 %

Az eredményeket összesítve azt tapasztaljuk, hogy az elcsatolt területeken született a csendőrség felső vezetőinek 55,16 %-a, míg a trianoni Magyarországon mindössze csak 45,83 %-a! – Ha az elcsatolt területek nagyságát összevetjük a „maradék" Magyarország területének a nagyságával, azt látjuk, hogy kétharmad–egyharmad az arány.

Az elcsatolt kétharmadnyi területen a magyarság mintegy egyharmada élt. Ha ennek ismeretében vetjük össze az adatokat, még inkább elmondható, hogy az elcsatolt területekről származó csendőrségi vezetők felülreprezentáltak a mintában. Ennek pontos okát nem ismerjük még, de úgy tűnik, hogy az ország bizonyos részein az átlagosnál nagyobb arányban választottak egykoron katonatiszti, csendőrtiszti hivatást. Ennek igazolása és az okok feltárása alaposabb és nagyobb mintán végzett vizsgálat során lenne lehetséges. Ugyanakkor úgy vélem, a jelzett arányok magyarázatot adhatnak arra a kérdésre, hogy a csendőrség vezetőinek a többsége – hasonlóan az ország lakosságának döntő többségéhez – miért viszonyult oly módon a trianoni békediktátumhoz, mint megváltoztatandó és eltörlendő szerződéshez.

VALLÁSFELEKEZETI HOVATARTOZÁS

Vizsgáljuk meg a csendőrség vezetőinek vallásfelekezeti hovatartozását is! A vallásfelekezeti hovatartozás az általunk vizsgált időszakban olyan alapvető fontosságú, számon tartott adat volt, amit minden esetben feltüntettek a közszolgálatot teljesítő személyeknél. Ugyanakkor a felekezeti hovatartozás nem befolyásolta a pályafutás alakulását.

Felekezeti hovatartozása a források alapján a vizsgált 126 személy közül 125 főnek ismert (99,2 %). Első látásra az ismert adatok alapján egyértelműnek és könnyen vizsgálhatónak tűnik ez a kérdés. Megjegyzendő azonban, hogy van egy olyan személy, Madacsay Imre, aki római katolikusként szerepel a névsorban, később azonban már mint református van nyilvántartva. Egy református vallásúként feltüntetett csendőri vezető, Deák Gyula más forrásokban evangélikusként szerepel. Egy görög katolikusként jelölt személy, Kontz Sándor a későbbiekben mint római katolikus jelöltetett. Egy unitáriusnál, Szinte Gábornál pedig a református hitfelekezethez való tartozás található egy reá vonatkozó másik korabeli forrásban. (Ezeket az eltéréseket az életrajzi összeállításban feltüntettem, míg a névsorban és a vizsgálatban az eredeti felekezeti megjelöléseket vettem figyelembe.)

Az ismert adatokat táblázatba foglalva a következő eredményeket kapjuk, melyek közreadásakor egyben közölöm az 1910-es, az 1920-as és az 1941-es népszámláláskor mért országos arányokat is.

Felekezet	Országos százalékos megoszlás[12]			Tény	
	1910	1920	1941	Személyek száma	Arány
római katolikus	52,1 %	63,9 %	52,8 %	88	70,4 %
református	12,6 %	21,0 %	19,6 %	16	12,8 %
evangélikus	6,4 %	6,2 %	5,5 %	16	12,8 %
unitárius	0,3 %	0,2 %	0,4 %	3	2,4 %
görög katolikus	9,7 %	2,2 %	11,9 %	2	1,6 %
Összesen				125	

Összefoglalásunkból kitűnik, hogy a római katolikus, az evangélikus és az unitárius vallásfelekezethez tartozó csendőri vezetők az 1910-es felmérés adatait tekintve felülreprezentáltak – ezt az időpontot tekintem igazán mérvadónak, hiszen a vizsgálatban szereplő személyek kivétel nélkül az ezt megelőző években születtek –, míg a görög katolikus vallásfelekezethez tartozó(k) rendkívül alulreprezentált(ak). A református hitfelekezethez tartozó csendőri felső vezetők esetében mondható csak el, hogy ők nagyjából az országos felekezeti aránynak megfelelően voltak képviselve a csendőrség felső vezetői között.

Nem találunk ugyanakkor a csendőrség egykori felső vezetői között sem a görög keleti, sem az izraelita hitfelekezethez tartozó személyeket. Úgy vélem ennek részben oka lehet a területi elcsatolások „kérdése", de az ott élő népesség felekezeti megoszlása is.

A Szerb–Horvát–Szlovén – 1929-től Jugoszláv – Királysághoz csatolt területeken éltek többségében az ortodoxok, a Román Királyságnak juttatott területeken főleg reformátusok, evangélikusok, görög katolikusok, míg a Csehszlovákiához került területeken jelentős számban evangélikusok, görög katolikusok és ortodoxok. Megjegyzendő, hogy vizsgált időszakunkban a felekezeti hovatartozás részben a nemzetiséghez való hovatartozást is jelentette.

Izraelita hitfelekezethez tartozó személy nem felekezeti okokból nem kerül(hetet)t a volt magyar királyi csendőrség állományába 1918 előtt, de 1918 is után ugyanez volt a helyzet (1938-ig). A magyarországi zsidóság körében nem igazán volt érdeklődés a katonatiszti és a csendőrtiszti hivatás iránt. A mégis ezt a hivatást választók jelentős része ugyanakkor nem a különböző fegyvernemek tiszti állománycsoportjába került, hanem a hadbiztosi, orvosi, állatorvosi, valamint a hadbírói tisztikarban tevékenykedett, illetve katonai tisztviselőként szolgált. Említést érdemel ugyanakkor az a tény, hogy még az ún. zsidótörvények életbeléptetése (1938, 1942) után is szolgáltak a csendőr tisztikarban olyan személyek, akik zsidó származásúnak „minősültek".

[12] A három országos adatra vonatkozóan lásd: *A m. kir. kormány 1941. évi működéséről és az ország közállapotairól szóló jelentés és statisztikai évkönyv.* Athenaeum Kiadó, Budapest, 1943. „C" rész, 4. oldal.

CSALÁDI HÁTTÉR

A két világháború közötti Magyarország katonai és csendőri vezetőivel kapcsolatban számos esetben fogalmazódott meg a „vád" – gyakorlatilag a második világháborús vereség után közvetlenül 1945-ben, és tartotta magát még az 1980-as évek második felében is –, hogy ők a magyar társadalom felső középosztályának családjaiból kerültek ki és nem egy esetben az arisztokrácia reprezentánsai voltak.

Az 1867 és 1945 közötti időszakra vonatkozó kutatások eredményei a katonatiszti rétegnél ezeket az állításokat már cáfolták,[13] de nézzük meg most azt, vajon fenntartható-e ugyanez a volt magyar királyi csendőrség 1919–1945 között „hivatalban" lévő vezetői esetében?

A XIX. században születettek esetében a keresztlevelek, de a későbbi okmányok is szinte kivétel nélkül csak az apák – elhunytuk esetén a gyám – foglalkozását tüntetik fel. Ennek oka többnyire az, hogy a kiegyezés kori magyar társadalomban a feleségek/anyák többsége nem végzett kereső foglalkozást. Vagy a háztartásban dolgozott, – vagy – munkáscsaládoknál, a paraszti rétegnél – kisegítő munkát végzett a családfenntartó mellett.

A családi háttér, a „származás" meghatározásához a rendelkezésre álló források alapján a vizsgált 126 felső vezetőre vonatkozóan az apák foglalkozása 110 fő (87,3 %) esetében ismert, 16 fő (12,7 %) esetében nem ismert. Úgy vélem ez az arány elegendő és megfelelő ahhoz, hogy a továbbiakban egyértelmű következtetéseket vonhassak le a volt csendőri vezetők származására vonatkozóan, s ezeket a következtetéseket a későbbiek során esetleg még előkerülő információk sem változtatják majd meg érdemben.

A vizsgálat során a különböző foglalkozások jelentős szórtságot mutattak, így célszerűnek látszott olyan kategóriák kialakítása, amelyek a reprezentáltságot is biztosíthatják. Példának okáért jelzem, hogy az állami, városi alkalmazott, kistisztviselő kategóriába olyan foglalkozások, „állások" kerültek be, mint MÁV-ellenőr, vasúti altiszt, zálogházi tisztviselő, mozdonyvezető, járási csendőrőrmester stb. Állami, megyei tisztviselői besorolást kapott a főjegyző, a főszolgabíró, a körjegyző, községi jegyző, de a szőlészeti felügyelő is.

Az apa foglalkozása	Személyek száma	Arány
Önálló, magántisztviselő	21	19,09 %
Állami, megyei, városi, községi tisztviselő	18	16,36 %
MÁV, postai, pénzügyőri stb. alkalmazott	17	15,45 %
Iparos, kiskereskedő	16	14,54 %

[13] A jelzett kérdéskört ez idáig a legalaposabban Deák István, Hajdu Tibor és Szakály Sándor dolgozta fel. Deák István: *Der K.(u.) K. Offizier 1848–1918.* Böhlau Verlag, Wien–Köln–Weimar, 1991.; Deák István: *Volt egyszer egy tisztikar. A Habsburg-monarchia katonatisztjeinek társadalmi és politikai története 1848–1918.* Gondolat Könyvkiadó, Budapest, 1993.; Hajdu Tibor: *Tisztikar és középosztály 1850–1914. Ferenc József magyar tisztjei.* História – MTA Történettudományi Intézete, Budapest, 1999.; Szakály Sándor: *A magyar katonai elit 1938–1945.* Magvető Könyvkiadó, Budapest, 1987.

Az apa foglalkozása	Személyek száma	Arány
Földbirtokos	10	9,09 %
Gazdatiszt, uradalmi ispán, uradalmi gépész	9	8,18 %
Tanár, tanító	7	6,36 %
Katonatiszt, csendőrtiszt, csendőrségi tisztviselő	6	5,45 %
Gazdálkodó, kisbirtokos	6	5,45 %
Összesen	110	

Táblázatunk mutatja, hogy a volt magyar királyi csendőrség 1919 és 1945 között szolgált vezetőinek döntő többsége a dualista Magyarország alsó középrétegeiből származott és jelentős számban voltak közöttük olyan kispolgári, gazdálkodói rétegből kikerülő személyek, akik életében a katonatiszti, majd később a csendőrtiszti hivatás választása jelentős társadalmi felemelkedést tett lehetővé.

A vidéki, gazdálkodói, kisiparosi, kiskereskedői rétegekből kikerültek esetében egyúttal azt is elmondhatjuk, hogy olyan társadalmi, gazdasági környezetből érkeztek a testületbe, amely környezetben a magyar királyi csendőrség szolgálati feladatát ellátta. (1881 és 1945 között Magyarország területén a közbiztonsági szolgálatot a törvényhatósági joggal felruházott városok területén kívül a magyar királyi csendőrség látta el. Ez a gyakorlatban az ország területének több mint 90 %-át jelentette.) Jól ismerték tehát azt a „vidéki Magyarországot", ahol a későbbiek során szolgálatot kellett teljesíteniük.

A földbirtokosok esetében nem ismeretes a birtokolt terület nagysága, de legfeljebb néhány száz holdas birtokokról lehetett szó. Az egyetlen arisztokrata származású csendőri vezető, gróf Csáky Zsigmond családjának birtoka sem volt jelentősnek mondható. Egyébként a két világháború közötti Magyarország csendőrségi felső vezetői közül 28 személy származott nemesi családból, ami 22,22 %-ot jelent. Ezek egy része, illetve felmenőik a XIX. században kapták nemességüket, de néhányan hivatalos igazolást erről nem tudtak felmutatni. A nemességgel rendelkezők egy másik csoportját az erdélyi székely nemesek jelentették, akik között szinte alig találni olyat, aki a nemesi előnév és „rang" mellett bármiféle földbirtokkal rendelkezett volna.

Úgy vélem a fentiek ismeretében egyértelmű, hogy a volt magyar királyi csendőrség vezetőinek, tisztjeinek és részben legénységének származásával kapcsolatban 1945 után megfogalmazott „állítások" minden alapot nélkülöznek. A csendőrség felső vezetőinek – de gyakorlatilag a csendőr tisztikarnak is – döntő többsége a dualista korszak Magyarországának kispolgári, a középrétegek alsó részeihez tartozó családjaiból került ki.

ISKOLÁK

A volt magyar királyi csendőrségnek a két világháború közötti időszakában és a második világháború évei alatt (is) szolgált vezetőinek iskolai végzettségére vonatkozó források kellő számban álltak rendelkezésemre a kutatás során. Ez a megállapítás egyaránt érvényes a polgári (civil) és a katonai képzettséget, végzettséget adó iskolákra.

Az iskolai végzettség vizsgálatánál ugyanakkor célszerűnek látszott életkor szerinti – és azon belül iskolatípus szerinti – bontást alkalmazni. Az adott korban a különböző típusú középfokú tanintézetekbe általában tízéves korukban kerültek be a gyerekek. Az ottani négyesztendei tanulást követően különböző választási lehetőségei voltak a diákoknak. A négyosztályos polgári iskola után például különbözeti vizsgával a főreáliskola, de a gimnázium is nyitva állt a tanuló előtt, ugyanakkor onnét a hadapródiskolába vagy a katonai főreáliskolába is lehetett pályázni. A főreáliskola és a gimnázium első négy osztályának elvégzését követően folytatni lehetett a tanulást az érettségiig az adott tanintézményben, de át lehetett lépni – felvételi után, az öt gimnáziumi vagy főreáliskolai osztály elvégzését követően is – a katonai főreáliskolákba, illetve a hadapródiskolákba is. Egyébként a 10 és 18 éves életkor között végezhető polgári és katonai iskolák párhuzamosan futottak és bármelyik tanintézet elvégzése után lehetőség nyílott a hivatásos tiszti pályát biztosító katonai tanintézetekbe történő továbbtanulásra. Összefoglalóan: tíz éves kortól a polgári iskolában (képzési ideje négy év), a reáliskolában (képzési ideje nyolc év), a gimnáziumban (képzési ideje nyolc év), a katonai alreáliskolában (képzési ideje négy év) , illetve 14–15 éves kortól a katonai főreáliskolában (képzési ideje három év) lehetett tanulni. A reáliskola és a gimnázium első négy osztályának elvégzését követően a tanuló előtt lehetőség nyílt a következő négy reáliskolai vagy gimnáziumi tanév elvégzésére, de lehetősége volt a három évfolyamos katonai főreáliskolába felvételizni, illetve a négy évfolyamos hadapródiskolában folytatnia a tanulmányokat. Hangsúlyozom, hogy a katonai alreáliskola négy osztálya után ugyancsak lehetőség volt a katonai főreáliskolában tovább tanulni – felvételi nem volt, a szülőnek vagy a gyámnak kérelmeznie kellett az ottani továbbtanulást –, illetve a hadapródiskolában folytatni a tanulmányokat –, felvételi a katonai alreáliskolát végzettek számára ott sem volt.

A vizsgálatba bevont 126 személy esetében az iskolai végzettségre vonatkozóan 9 személy kapcsán nem találtam adatot a különböző iskolák típusára vonatkozóan, míg a fennmaradó 117 személy közül 19 fő esetében a források alapján nem ismeretes, hogy 10 és 14 éves koruk között milyen iskolákban tanultak. (Mint ez idáig minden esetben, most is csak a biztos információkat használtam fel, jóllehet vannak olyan adataim is, amelyek a későbbi iskolaválasztás ismeretében feltételezik a gimnázium vagy a reáliskola, illetve a katonai főreáliskola elvégzését. Ám mivel nem ismeretes, hogy végül is melyikben szereztek bizonyítványt a vizsgálatban szereplő személyek, ezért feltételezésekbe nem bocsátkoztam.)

A 10 és 14 éves életkor között elvégzett iskolákra vonatkozóan 98 (83,76 %) személy esetében ismert az iskola típusa. Ezek a következők:

10–14 éves életkorban végzett iskola típusa	Személyek száma	Arány
Polgári iskola 1–4. osztálya	6	6,12 %
Reáliskola 1–4. osztálya	9	9,18 %
Gimnázium 1–4. osztálya	78	79,59 %
Cs. és kir. katonai alreáliskola 1–4. osztálya	5	5,10 %
Összesen	98	

A 14 és 18 éves életkor között végzett iskolák esetében 113 hiteles adattal (96,58 %) rendelkeztem, míg 4 esetben (3,42 %) nem ismertes az iskola típusa.

A 14–18 éves életkorban végzett iskola típusa	Személyek száma	Arány
Középipari tanoda	1	0,88 %
Főreáliskola 5–8. osztály	1	0,88 %
Felsőkereskedelmi Iskola	3	2,65 %
Kereskedelmi Akadémia	5	4,42 %
Gimnázium 5–8. osztály	43	38,05 %
Cs. és kir. katonai főreáliskola 1–3. osztály	2	1,76 %
Honvéd főreáliskola 1–3. osztály	2	1,76 %
Cs. és kir. hadapródiskola 1–4. évfolyam	32	28,31 %
Honvéd hadapródiskola 1–4. évfolyam	19	16,81 %
Ludovika Akadémia 1–4. évfolyam	5	4,42 %
Összesen	113	

A fenti kimutatás adatait értékelve megállapíthatjuk, hogy a 113 személy közül 56 fő (49,55 %) már a 14. életévét betöltve választotta a katonatiszti pályát élethivatásul és már ekkor fel is avattatott tisztté. Ha ehhez hozzávesszük, hogy négy fiatal (3,53 %) a katonai főreáliskolák növendéke volt, akkor ez az arány több mint 53 %-os.

A 18. és 21. életév között elvégzett iskolákra, illetve a vizsgálatba bevont személyek helyzetére vonatkozóan 121 esetben (96,03 %) rendelkeztem pontos adatokkal, míg 5 esetben (3,97 %) nincsenek adataim.

18 és 21 éves életkor közötti státus	Személyek száma	Arány
A Ludovika Akadémia (1–3. évfolyamos) hallgatója	7	5,78 %
A bécsújhelyi cs. és kir. katonai akadémia hallgatója	6	4,95 %
Már hivatásos tiszt	55	45,45 %
A polgári életben, egyben tartalékos tiszt	53	43,80 %
Összesen	121	

Látható, hogy a 18. életév betöltése után összesen 13 fő tanult tovább katonai tanintézetben, a magyar honvédség tisztképző intézményében, a Ludovika Akadémián, illetve a bécsújhelyi császári és királyi Mária-Terézia Katonai Akadémián (K.u.k. Theresianische Militärakademie).

Megjegyzendő, hogy a 7, illetve 6 személy közül mind a két tanintézetben két-két hallgató a honvéd, illetve a közös hadapródiskola első három évfolyamának elvégzését követően kezdte meg tanulmányait. Az adott korban és az adott viszonyok között tehát erre is volt lehetőség! A hadapródiskolák első három évfolyamának elvégzése után ugyanis a legkiválóbb növendékek – ha akarták – érettségi vizsgájuk letétele után átjelentkezhettek a katonai akadémiákra, és ott kezdhették meg három éves tanulmányaikat, természetesen mint első évfolyamos hallgatók. Erre minden esztendőben néhány növendék esetében – úgy a közös, mind a honvéd hadapródiskolákban tanulók köréből – volt példa.

A kutatás jelen állása szerint 122 (96,82 %) csendőrségi felső vezető esetében ismeretes, hogy mikén „vált" hivatásos tisztté, míg 4 (3,18 %) személy esetében csak bizonytalan adatokkal rendelkezem. Az adatokat táblázatba összefoglalva a következő eredményt kapjuk:

Tiszti rendfokozat megszerzésének „helye"	**Személyek száma**	**Arány**
Tartalékos tisztből lett hivatásos tiszt	53	43,44 %
Honvéd hadapródiskolából avatták hivatásos honvédtisztté	19	15,57 %
A négy évfolyamos hadapródiskolaként működő Ludovika Akadémiáról avatták hivatásos honvédtisztté	5	4,09 %
A három évfolyamos Ludovika Akadémiáról avatták hivatásos honvédtisztté	7	5,73 %
Cs. és kir. hadapródiskolából avatták hivatásos tisztté	32	26,22 %
Cs. és kir. katonai akadémiából avatták hivatásos tisztté	6	4,91 %
Összesen	122	

Ha a tartalékos tisztekből hivatásos tisztté váltakat kihagyjuk a vizsgálatból (ugyanis esetükben nincs igazán jelentősége annak, hogy az egyévi önkéntesi évüket közös vagy honvéd alakulatnál szolgálták-e le), láthatjuk, hogy a 69 hivatásos tisztté avatott és később a magyar királyi csendőrség állományába átvételét kért személy közül az ún. „közös" tisztképző intézményekben 38 fő (55,07 %) szerezte meg katonai képzettségét és lett hivatásos tiszt, míg a magyar királyi honvédség tisztképző intézményeiben 31 személy (44,93 %) szerezte meg képzettségét, hivatásos tiszti rendfokozatát.

Ezek az arányok egyáltalán nem tekinthetők rossznak, hiszen a két haderő létszám- és „iskolaviszonyai" között jelentős eltérés mutatkozott. A közös haderőben 1905-ben a

hivatásos tisztképzést szolgálta a két katonai akadémia, a 16 gyalogsági, a két tüzérségi, az egy lovassági és az egy műszaki hadapródiskola. A magyar királyi honvédségben ugyanezen időben a hivatásos tisztek képzése a Ludovika Akadémián, illetve a pécsi és a nagyváradi honvéd hadapródiskolákban zajlott. Ez azt jelentette, hogy a közös haderő számára 1905-ben 22 tisztképző intézményben,[14] míg a magyar királyi honvédség számára három tisztképző intézményben készítették fel a jövendő hivatásos tisztjeit.[15]

Ezek az arányok 1898 előtt még rosszabbak voltak a magyar királyi honvédség tekintetében, hiszen akkor csak a még hadapródiskolai képzési rendszerben (négy évfolyamos képzés, a 14. életév betöltése után) működő Ludovika Akadémia állt a magyar honvéd tisztképzés szolgálatában.

NYELVISMERET

A két világháború közötti korszakban, illetve az Osztrák–Magyar Monarchia fennállásának az időszakában is fontos szerepe volt az idegen nyelvek ismeretének, hiszen ez részben kihathatott egy-egy életút alakulására is.

A csendőrségnél szolgálatot teljesítőktől elvárták – igaz, csak részben sikerrel –, hogy a szolgálati helyükön élő nemzetiségek nyelvét is ismerjék olyan szinten, hogy tudjanak velük kommunikálni. Ez az elvárás természetesen a legénységi állomány és a tisztikar tagjaival szemben egyaránt megfogalmazódott.

Mindezek teljesítéséhez egyébként igyekeztek a megfelelő alapokat is megteremteni, hiszen a tisztképző intézményekben a XIX. század második felében, illetve a XX. század elején a tanítási nyelven kívül (a közös katonaiskolákban német, a magyar katonaiskolákban magyar, illetve egy időben a pécsi honvéd hadapródiskola egyik osztályában horvát) általában két másik idegen nyelvet is tanítottak.

A csendőrségi szolgálatukat megelőzően a közös haderőben szolgáló tisztek természetesen előnyben voltak a korábban a honvédségnél szolgálókkal szemben, hiszen a szolgálati és a vezényleti német nyelvet tökéletesen ismerték és az ún. „ezrednyelveket" is megfelelő szinten sajátították el.[16]

[14] A közös haderő tisztképző iskoláinak felsorolását (a haditengerészet nélkül) lásd: *Schematismus für das kaiserliche und königliche Heer und für die kaiserliche und königliche Kriegsmarine für 1905.* Amtliche Ausgabe. Druck und Verlag der k.k. Hof- und Staatsdruckerei, Wien, 1904. 1022–1032. és 1041–1042. oldal.

[15] A magyar királyi honvédség számára 1898-ig a négy évfolyamos hadapródiskolaként működő Ludovika Akadémián, majd 1898 után a pécsi és a nagyváradi magyar királyi honvéd hadapródiskolákon és a katonai akadémia rangjára emelt Ludovika Akadémián képezték a hivatásos honvédtiszteket.

[16] A közös haderő különböző alakulatainál az alakulat legénysége által használt nyelveket is ismernie kellett a hivatásos tisztnek. A különböző alakulatoknál, ha a legénység 20 %-a használt egy nyelvet, akkor az már ezrednyelvnek számított. Voltak olyan alakulatok, ahol két-három ezrednyelv is volt. Amennyiben a hivatásos tiszt három esztendő alatt nem sajátította el a nyelvet a „szolgálat megkívánta igényeknek megfelelően", akkor ez a minősítésénél hátrányt jelentett.

A vizsgálatunkban szereplő 126 személy közül 110-ről (87,3 %) ismeretes, hogy milyen idegen nyelve(ke)t beszélt, és számos esetben a használt idegen nyelv ismeretének a szintjére vonatkozóan is rendelkezésre állnak az adatok. Megjegyzendő ugyanakkor, hogy 16 személy (12,7 %) esetében a konkrét nyelvismeretre vonatkozó adatok nem állnak rendelkezésre, de közvetett adatokból számos személynél következtethetünk valamilyen idegennyelv-ismeretre. Az ő esetükben – de más személyek esetében is – az életrajzi összeállításokban kérdőjellel jelöltem meg azokat a nyelveket, amelyeket az adott személy csak valószínűsíthetően ismert, használt. A következtetések levonásakor ugyanakkor csak a forrásokban megtalálható, igazoltnak tekinthető nyelvismeretre vonatkozó adatokkal számoltam.

Az idegen nyelv ismeretére vonatkozó minősítések a korban a következők voltak: tökéletes, jó (másként: megfelelő), illetve gyenge. Azoknál, akiknél a források nem említették a nyelv ismeretének szintjét, az alábbi összefoglalásban a „nincs minősítve" kategóriát alkalmaztam.

A 110 személyre vonatkozó adatok ismeretében megjegyzendő, hogy néhány esetben csak a közös – német tanítási nyelvű – katonai iskolák elvégzéséből következtethetünk a német nyelv tökéletes ismeretére, de nem tudhatjuk, hogy ezen a nyelven kívül ismert-e, használt-e valamilyen másikat az adott személy és ez a nyelvtudás milyen fokú volt. (A katonai iskolák képzési rendszerének és gyakorlatának ismeretében feltételezhető a francia nyelv valamilyen szintű ismerete is, de kizárólag a tényekből kiindulván eddig sem bocsátkoztam feltételezésekbe, s ezután sem fogok.) Ugyancsak feltételezhető a német nyelv valamilyen szintű ismerete az egyévi önkéntesi szolgálatukat a közös haderőben letöltött későbbi csendőri felső vezetők körében.

A vegyes lakosságú területen született, iskoláikat ottvégzett és ilyen területen szolgáltak esetében természetesen adottnak vettük a román, szlovák, szerb stb. nyelvek ismeretét.

Nyelv	Ismeretének foka, minősítése			Személyek száma		Arány
	tökéletes	jó	gyenge	nincs minősítve		
német	71	7	25	3	106	96,36 %
román	5	0	17	1	23	20,90 %
szlovák	7	0	3	9	19	17,27 %
francia	1	7	8	2	18	16,36 %
szerb	4	3	3	3	13	11,81 %
horvát	5	1	2	2	10	9,09 %
orosz	0	3	3	3	9	8,18 %
olasz	1	1	3	1	6	5,45 %
angol	0	1	1	1	3	2,72 %
ruszin	0	0	2	0	2	1,81 %
bolgár	0	0	1	0	1	0,90 %
cseh	0	0	1	0	1	0,90 %
szlovén	0	0	1	0	1	0,90 %
latin	0	1	0	0	1	0,90 %

Az idegen nyelvek ismeretére vonatkozó adatokból láthatjuk, hogy a 110 személy közül 106 ismerte és használta a német nyelvet, többségében tökéletesen, míg a vizsgálatban szereplők valamivel több mint 20 %-a használta a román nyelvet, több mint 15 %-a a szlovák és a francia nyelvet, illetve több mint 10 %-uk a szerb nyelvet. Az egykori csendőri felső vezetők több mint 5 %-a ismerte – és használta is – a horvát, az orosz és az olasz nyelvet. Utóbbi két nyelv esetben megjegyzendő, hogy az azokat használók egy része a nyelvet a hadifogságban sajátította el.

A magyarországi nemzetiségek nyelvei közül ketten ismerték a ruszint, illetve egy személy a szlovént is használta.

Az egyes személyek nyelvismeretét vizsgálva azt tapasztaltam, hogy azok, akik a különböző nemzetiségek által (is) lakott területeken születtek, valamilyen szinten elsajátították a környezetükben a magyaron kívül is használt nyelve(ke)t. Hasonló eredményt jelzett a katonai–csendőri szolgálat helyeinek a vizsgálata is. Például a m. kir. zágrábi 25. honvéd gyalogezredben szolgált személyek szinte kivétel nélkül jól vagy tökéletesen beszéltek horvátul.

Összesen 14 nyelvet ismert a csendőrségi felső vezetők közül az a 110 személy, akinek a nyelvismeretére vonatkozóan hiteles adatok állnak rendelkezésemre. Amint fentebb már utaltam rá, az ismert, használt nyelvek száma valószínűleg nem nőne, de az egyes nyelveket használók száma igen, ha a bizonytalan adatokat is bevontam volna a vizsgálatba.

Vizsgáltam továbbá, hogy egy-egy személy hány nyelvet ismert, használt. A kimutatás e téren azért nem (lehetett) teljes körű, mert számosan voltak olyanok, akiknek a nyelvismeretére vonatkozó adatokat csak a német tanítási nyelvű katonai iskolákban folytatott tanulmányok alapján tudtam megállapítani, miközben nem kizárható, hogy az ott végzettek más idegen nyelvet is elsajátíthattak tanulmányaik során. A több idegen nyelvet használók esetében az adatsorokból az alábbi összeállítás készült:

A használt nyelvek száma	A nyelveket használók száma	Arány
9	1	0,90 %
8	0	0,00 %
7	1	0,90 %
6	0	0,00 %
5	2	1,81 %
4	7	6,36 %
3	9	8,18 %
2	42	38,18 %
1	48	43,63 %
Összesen	110	

A kilenc nyelvet ismerő és használó személy vitéz Faragho Gábor vezérezredes, a csendőrség 1942. november 15. és 1944. október 16. közötti felügyelője volt. Ő a fennmaradt iratok tanúsága, illetve lányának írásbeli közlése szerint tökéletesen beszélt, írt és olvasott németül, franciául, horvátul és szerbül, jól oroszul, valamint gyengén angolul, bolgárul, olaszul és szlovénül. Ezen nyelvek közül többből tolmácsvizsgát is tett. Hét nyelvet – német, angol, francia, olasz, román, szerb és szlovák – ismert és használt Ambrózy Gyula tábornok, míg öt nyelvet (német, francia, orosz, román és szlovák) Kontz Sándor altábornagy, valamint Szlabey Imre (német, francia, román, szerb, horvát). Barényi Ferenc, Doory László, Folkusházy Lajos, Nagy Gyula, Pintér Aladár, Poltáry Vilmos és Szabadhegyi Ferenc voltak azok a csendőrségi felső vezetők, akik a magyar nyelven kívül további négy nyelvet ismertek, használtak.

A katonai és a csendőrségi szolgálat

A volt magyar királyi csendőrséghez hivatásos csendőrtiszti szolgálatra a közös haderőben vagy a magyar királyi honvédségben elnyert hivatásos vagy tartalékos tiszti rendfokozat birtokában lehetett jelentkezni. Az 1881 utáni időszak különböző képzési lehetőségei a XIX–XX. század fordulójára letisztultak és általában az vált gyakorlattá, hogy a tartalékos tiszti rendfokozat megszerzését követően jelentkezett az adott személy a csendőrségi szolgálatra.

A jelentkezőnek a testületben próbaszolgálatot kellett teljesítenie és annak letöltése után, az előírt vizsgák sikeres teljesítését követően kerülhetett át a csendőrség hivatásos tiszti állományába. (A próbaszolgálat ideje alatt a korábban megszerzett katonai rendfokozatáról le kellett mondania a magyar királyi csendőrség tisztikarába törekvő személynek.) Ugyanez a „forma" volt előírva azon hivatásos katonatisztek számára is, akik az ún. „közös haderőben", illetve a magyar királyi honvédségben szolgáltak és szerettek volna átkerülni a magyar királyi csendőrség állományába. Ők is kérelmezhették átvételüket, nekik is próbaszolgálatot kellett teljesíteni, ami általában egy esztendei csendőrségi szolgálatot jelentett. Annak befejezése után, a sikeres vizsgákat követően kerülhettek át a magyar királyi csendőrség hivatásos állományába és kezdhették meg ott a szolgálatukat.

Az I. világháborút követő években a csendőrség tiszti utánpótlása főleg a Nemzeti Hadsereg, majd az 1922. január 4-től immáron „magyar királyi honvédség" nevet használó haderő hivatásos és tartalékos tiszti állományából került ki. A jelentkezők csendőrtiszti tanfolyamot végeztek: általában fél, illetve egy esztendő volt a képzési idő, és sikeres próbaszolgálat után véglegesítették őket a testületben.

A trianoni békediktátum is elősegítette a csendőr tisztikar létszámának növelését, amely bizonyos elképzelések szerint a honvédség tisztjei egy részének a rejtésére is szolgált volna. Az 1922. évi VII. törvénycikk, amely a csendőrség létszámát is meghatározta, a 12 ezer főnyi állományból összesen 600 fő hivatásos tiszti helyet engedélyezett. A vizsgálatban szereplő 126 személy esetében a katonai/csendőri szolgálatuk áttekintésekor egy több szempontú elemzésre törekedtem. Ezek az alábbiak:

1. az adott tiszt csendőrségi szolgálatának megkezdése előtt melyik haderőben, azaz honvéd vagy közös alakulatnál szolgált-e;

2. csendőrtiszti szolgálatának megkezdése előtt a honvédség, illetve a közös haderő mely fegyvernemének hivatásos vagy tartalékos tisztje volt;

3. a lehetőségek biztosította keretek között azonnal a csendőrtiszti hivatást választotta-e;

4. 1919-ben szolgált-e, és ha igen, melyik haderőben, a Magyarországi Tanácsköztársaság Vörös Hadseregében, illetve a Vörös Őrségben, avagy a Szegeden létrejött Nemzeti Hadseregben 1919 augusztusa előtt.

A vizsgálatban szereplő 126 személy csendőrségi szolgálatát megelőző helyzetéről a következő információk állnak jelenleg rendelkezésemre: 53 fő (42,06 %) egyévi önkéntesi szolgálatot teljesített és szerzett tartalékos tiszti rendfokozatot, 39 fő (30,95 %) a császári és királyi haderő hivatásos tisztje, 30 fő (23,80 %) a magyar királyi honvédség hivatásos tisztje, 1 fő pedig (0,79 %) magyar királyi honvédség tartalékos tisztje volt (három főről nincs adat).

Az 1919 és 1945 között hivatásos csendőrtiszti szolgálatot teljesítő személyek közül a magyar királyi csendőrség hivatásos állományába került a világháború kitörését (1914. július 28.) megelőzően 73 fő, míg 1919 augusztusát követően 53 személy. Utóbbiak esetében említésre méltó, hogy 10 személy csak a csendőrségi felső vezetői beosztása idejére került át a csendőrséghez, és közülük néhányan a csendőrségi beosztásukból történt felmentés után visszakerültek a honvédség állományába, mint például Bánó Kálmán, Erreth Aladár, Falka Ferenc, Nagy Gyula. Mások csendőrségi beosztásukból kerültek nyugállományba: Falta László, Kontz Sándor, Nemerey Márton, Száhlender Béla, Szinay Béla; illetve a II. világháború végén még a csendőrségnél szolgáltak, mint Finta József, avagy épp az Ideiglenes Nemzeti Kormány miniszteréként működtek, mint Faragho Gábor.

Az 1914-ig a csendőrtiszti hivatást választó 73 személy közül 53 a közös haderő, illetve a magyar királyi honvédség tartalékos tisztje volt. A császári és királyi haderő 16 hivatásos tisztje rövid közös haderőbéli szolgálat után kérte átvételét a magyar királyi csendőrség hivatásos állományába és került át oda a kötelező fél esztendei próbaszolgálat után. A magyar királyi honvédség állományából 1914 előtt összesen két fő választotta ezt a lehetőséget, míg két személy esetében nem ismeretes, hogy milyen formában, mely haderőből került át a csendőrséghez.

1919 augusztusa után – elsősorban 1920-ban, 1921-ben és 1922-ben – összesen 53 személy került át a magyar királyi csendőrség hivatásos tiszti állományába. Közülük 28 korábban a magyar királyi honvédség hivatásos, míg egy fő tartalékos tisztje volt. 23 személy korábban a császári és királyi haderőben szolgált és mindössze egy személyre vonatkozóan nincsenek megbízható adataink.

Ha összevetjük az 1914 előtti és 1919 utáni adatokat, azt látjuk, hogy a csendőri vezetők 57,9 %-a 1914 előtt, míg 42,1 %-a 1919 után választotta a csendőrtiszti hivatást. Ha azonban azt is figyelembe vesszük, hogy 1919 után tíz személy „csak" – hosszabb-rövidebb időig tartó – vezetői beosztás betöltésére „érkezett" a csendőrséghez, akkor az arány még inkább eltolódik az 1914 előtt csendőri szolgálatot választók javára.

Amennyiben a hivatásos tiszti pályafutásukat a magyar királyi csendőrségnél kezdő személyek adatait mellőzzük vizsgálódásaink során, azt láthatjuk, hogy a később a magyar királyi csendőrségnél szolgáló személyek közül 39 fő (55,7 %) a közös, míg 31 fő – jelen esetben az egy tartalékos tisztet is ideszámítva – (44,3 %) a magyar királyi honvédségnél kezdte meg hivatásos tiszti szolgálatát.

Ha a két haderő – a közös haderő és a magyar királyi honvédség – egymáshoz viszonyított arányát nézzük, el kell mondanunk, hogy a szolgálatukat a magyar királyi honvédségnél kezdők vannak felülreprezentálva a magyar királyi csendőrség felső vezetői között, hiszen a közös haderő hivatásos tiszti állománya többszöröse volt a magyar királyi honvédség hivatásos tiszti állományának. Tény természetesen az is, hogy a közös haderőben a magyar állampolgárságú hivatásos tisztek aránya mintegy két-háromszorosa volt a magyar királyi honvédség honvédtisztjeiének, és nem szabad megfeledkeznünk arról sem, hogy a közös haderő hivatásos tisztjeinek többsége nem magyar állampolgár volt. Ennek ellenére azt láthatjuk, hogy a hivatásos csendőrtisztek között nincs két-háromszoros felülreprezentáltság a „közösek" javára.

A csendőrség kettős alárendeltségéből – honvédelmi és belügyminiszteri – adódóan a csendőrség felügyelője és számos esetben annak a helyettese is a honvédségtől az adott beosztásba kinevezett tábornok volt.[17]

Ha azt nézzük meg, hogy tartalékos, illetve hivatásos tisztként csendőrségi szolgálatuk megkezdése előtt a közös haderőben, illetve a honvédségben mely fegyvernemeknél – melynek egyébként a csendőrtiszti szolgálat vállalására vonatkozóan nem volt hatása – szolgáltak a későbbi csendőrségi felső vezetők, akkor a következő eredményeket kapjuk a fegyvernemre vonatkozó adatok 125 ismert (99,2 %) és egyetlen (0,8 %) nem ismert személy viszonylatában:

Fegyvernem a csendőri szolgálat előtt	**Személyek száma**	**Arány**	**Megjegyzés**
gyalogság	116	92,8 %	2 fő eredetileg vonatcsapatbeli volt
tüzérség	5	4,0 %	1 fő eredetileg gyalogos volt
lovasság	3	2,4 %	
vonatcsapatbeli	1	0,8 %	
Összesen	125		

A lovas fegyvernemtől származó csendőri felső vezetők közül két személy, míg a tüzér fegyvernembéliek közül egy személy mint felső vezető került át a csendőrséghez, tehát csendőrtiszti szolgálatot korábban nem teljesített.

A csendőrség felső vezetőinek életútját vizsgálva igyekeztem feltárni azt is, hogy az 1918–1919-es ún. „forradalmi időszakban" hol szolgáltak. Ebben az esetben a korábbiakhoz viszonyítva sajnos kevesebb adat állt a rendelkezésemre, pontosabban 43 sze-

[17] A magyar királyi csendőrségnek 1919 augusztusa és 1945 májusa között 11 felügyelője volt. Ezek közül három (27,2 %) volt a csendőrség állományában fiatal tiszt kora óta, míg nyolc (72,8 %) korábban nem teljesített csendőri szolgálatot, honvédtisztként működött.

mélynek (34,12 %) ismeretes a „helyzete" 1918–1919-ben, míg 83 személy (65,88 %) vonatkozásában nem rendelkezem adatokkal. A 43 személy esetében a következőket tudhatjuk 1918–1919-es helyzetükről:

Helyzetük	Személyek száma	Arány
a Vörös Hadseregben, illetve a Vörös Őrségben szolgál	20	46,51 %
a Székely Hadosztályban szolgál, majd a fegyverletétel után, 1919. április 26-tól román internálás, illetve hadifogság	4	9,30 %
orosz hadifogságban	4	9,30 %
olasz hadifogságban	1	2,32 %
román hadifogságban	1	2,32 %
nyugállományban, illetve rendelkezési állományban	6	13,95 %
nem vállalt szolgálatot	4	9,30 %
megszállt területen tartózkodik	1	2,32 %
letartóztatásban	1	2,32 %
szabadságon	1	2,32 %
Összesen	43	

A fenti táblázat adatait áttekintve elmondható, hogy az 1919-ben szolgálatot vállalók szinte kivétel nélkül a Magyarországi Tanácsköztársaság fegyveres erőiben: a Vörös Hadseregben, a Vörös Őrségben, illetve a Székely Hadosztályban „katonáskodtak". Ez a szolgálatvállalás azonban a későbbiek során hivatásos és tartalékos tiszttársaik százaihoz hasonlóan nem jelentett hátrányt további katonai szolgálatukban, illetve abban, hogy a csendőrség állományába átkerüljenek.[18] Megjegyzendő továbbá, hogy 1918. október 31. után a csendőrség tagjainak döntő többsége, így a tisztikar tagjai is tovább szolgáltak, s amikor a Magyarországi Tanácsköztársaság létrejöttét követően megalakították a Vörös Őrséget, a magyar királyi csendőrség személyi állományának jelentős része annak tagjává vált. A rendelkezésre álló adatok alapján nem sikerült egyetlen egy olyan személyt sem találnom, aki 1919. augusztus 1. előtt a Nemzeti Hadseregben szolgált volna, így azt kell mondanom, hogy a „vörösök" vannak jelentős fölényben.

[18] A Magyarországi Tanácsköztársaság Vörös Hadseregében a későbbi magyar királyi honvédség felső vezetőinek döntő többsége szolgált. Ezen szolgálat a későbbi katonai pályafutásukat nem befolyásolta hátrányosan. Ugyanez vonatkozott azon csendőrtisztekére is, akik 1919-ben a Vörös Őrségnél vagy a Vörös Hadseregben teljesítettek szolgálatot. A kérdésre vonatkozóan lásd: Szakály Sándor: *A Magyarországi Tanácsköztársaság Vörös Hadseregének tisztikara.* Palócföld, 1989. 1. szám. 13–21. oldal.

KINEVEZÉS CSENDŐRSÉGI FELSŐ VEZETŐVÉ

Tanulságos megvizsgálni azt is, hogy a különböző csendőrségi felső vezetők hány éves korukban kerültek felső vezetői beosztásokba, illetve közülük kik voltak azok, akik már 1919. augusztus 1. előtt csendőrségi felső vezetői beosztásokban szolgáltak. Utóbbi esetben természetesen alacsony számról beszélhetünk, hiszen a magasabb beosztás elnyerése és az életkor között meghatározó összefüggés mutatható ki a csendőrtiszti hivatás esetében. Jelenlegi ismereteim szerint 1918. október 31. előtt négy személy szolgált olyan beosztásban, amely akkor és 1919. augusztus 1. után is a felső vezetői beosztások közé tartozott: Bariss Árpád, Csáky Zsigmond, Mészáros János és Ziegler Emil. 1918. október 31. és 1919. március 21. között csendőri felső vezetői beosztásokba került Fuxhoffer Gyula, Gencsy Arnold, Goreczky Gyula, Lázár Jenő, Sebesta Ottokár, Szlatinay Győző, Vráblik Mátyás, és ilyen beosztásban maradt Ziegler Emil.

A Magyarországi Tanácsköztársaság létrejöttét követően 1919. március 21. és 1919. augusztus 1. között a Vörös Őrségben, a csendőri felső vezetői beosztásnak megfelelő beosztásban szolgált Fuxhoffer Gyula, Lázár Jenő, Nemesszeghy László és Ziegler Emil. Rajtuk kívül – amint azt fentebb már jeleztem – többen is szolgáltak a Vörös Őrségben, illetve a Vörös Hadseregben, de azok a beosztások nem tekinthetők vezetői beosztásoknak.

A különböző felső vezetői beosztásokba történt kinevezések esetében az életkor vonatkozásában elmondható, hogy az 2 főnél nem ismert, a többi 124 főnél azonban igen. A 124 fő esetében azonban meg kell jegyezni, hogy közülük 14 személy csak a csendőrségi felső vezetői beosztásba történt kinevezése során „vált csendőrré". Ezért őket a vizsgálatba nem vontam be, már csak azért sem, mert voltak köztük olyanok, akik a magyar királyi honvédségben már felső vezetői beosztásban szolgáltak, mielőtt a magyar királyi csendőrségben felügyelői, felügyelőhelyettesi vagy a felügyelő mellé beosztott tábornoki beosztásba kerültek volna.

Az alábbiakban ismertetett vizsgálatba bekerült személyek esetében alapvetően az 1919. augusztus 1. utáni kinevezéseket vettem figyelembe, bár az ún. „polgári demokratikus korszak" is bevonható lett volna. Akkor és a Magyarországi Tanácsköztársaság idején azonban a „normális viszonyoktól" eltérő, rendhagyó állapotok uralkodtak, és a nagymérvű nyugállományba helyezések okán előfordult, hogy 39 évesen lehetett valaki hadügyminisztériumi osztályvezető, ami korábban és később is elképzelhetetlen volt. Ennek előrebocsátása után nézzük meg az életkori adatokat, vagyis hogy hány éves korban került egy csendőrtiszt felső vezetői beosztásba, s vizsgáljuk meg azt is, hogy az ismert adatok alapján mely életkort tekinthetjük ebben a vonatkozásban átlagosnak!

Életkor (év)	Személyek száma	Arány
42	1*	0,91 %
43	0	0,00 %
44	2	1,81 %
45	5	4,54 %
46	6**	5,45 %
47	14	12,72 %
48	18	16,36 %
49	18	16,36 %
50	15	13,63 %
51	16	14,54 %
52	5	4,54 %
53	6	5,45 %
54	3	2,72 %
55	0	0,00 %
56	1	0,91 %
Összesen	110	

A táblázatból jól kivehető, hogy a volt magyar királyi csendőrség felső vezetői beosztásába a 47., 48., 49., 50. és 51. életévükben kerültek a legtöbben. Ez összesen 81 fő, ami a vizsgálatban szereplő 110 személy 73,63 %-a. 47. életéve előtt összesen 14 fő, azaz a csendőri felső vezetők 12,72 %-a került a vizsgálatban szereplő valamelyik vezetői beosztásba, míg az 52. és az azt követő életévekben 15 fő, azaz 13,63 %. Ezekből az adatokból arra következtethetünk, hogy a csendőri felső vezetői beosztásba általában 25–30 év aktív katonai és/vagy csendőri szolgálat után lehetett bekerülni, amihez természetesen még a megfelelő évenkénti minősítés is elengedhetetlen előfeltétel volt.

Amennyiben az 50. életévet tekintjük „választóvonalnak", azt látjuk, hogy ebben az életévben, illetve az azt megelőzőekben összesen 79 személy (71,81 %) került be a csendőri felső vezetők közé, míg az 51. életévet és az azt követőkben 31 fő (28,18 %).

* Dr. Damasy Farkas 46 évesen felmentve; 48 évesen került ismét felső vezetői beosztásba.

** Kenedy Nándor ideiglenesen néhány hónapig megbízva, utána 51 évesen került ismét felső vezetői beosztásba.

A nyugállomány

A két világháború közti Magyarországon a katonai, illetve csendőri hivatást választók esetében a nyugállományba helyezésre vonatkozóan azonos előírások vonatkoztak. A katonai és/vagy csendőrségi szolgálatot teljesítő hivatásos tiszteknél a nyugállományba helyezés nem az életkorhoz, hanem az eltöltött szolgálati időhöz kötődött. Tizenöt év ténylegesen eltöltött szolgálat után már jogosult volt a nyugellátásra a hivatásos tiszt, és a maximális szolgálati ideje 36 esztendő lehetett. Utóbbi túllépésére csak „kivételesen és kegyelemből", az államfő által adott „engedély" alapján volt lehetőség. Erre azonban az 1919 és 1945 közötti korszakban alig néhány személy kapcsán került sor, s az is csak katonák esetében.

A nyugállományba helyezések gyakorlata azt bizonyította, hogy a tábornokok és tisztek döntő többsége 32–34 szolgálati év után kikerült a tényleges állományból. Erre többek között főleg abból a megfontolásból került sor, hogy az idősebb évfolyamok mögött lévő fiatalabb évfolyamok tagjainak előmenetelét elősegítsék.

A nyugállományba helyezéskor egyébként bizonyos szolgálati idő felemelten számított, így lehetséges volt, hogy valaki csak 32 ténylegesen leszolgált évvel akár 40, a nyugellátás megállapításába beszámító évet „szerezzen". Ez annak volt köszönhető, hogy az I. világháborúban eltöltött éveket felemelten számították be a szolgálati idő kiszámításánál, s ugyanez vonatkozott az 1908-as bosznia–hercegovinai annexió idején teljesített katonai és/vagy csendőri szolgálatra, bővítve a kört az első és második balkáni háború idején végrehajtott mozgósítási időszakkal is.

A nyugállományba helyezés esetében két alapvető dolgot vizsgálhattam: a nyugállományba helyezés idejét és a nyugállományba kerültek életkorát. Mind a két vizsgálat elvégzéséhez kellő adatmennyiség állt rendelkezésre.

Tekintsük át először azt, hogy az általam vizsgált időszakban, 1919. augusztus 1. és 1945. május 9. között hányan, illetve mikor kerültek nyugállományba! Jelenlegi ismereteim szerint 1945. május 9-ig, a II. világháború európai befejezésének időpontjáig nem került nyugállományba, tehát szolgálatban állt 23 fő. A vizsgált időszakban nyugállományba helyezését megelőzően elhunyt 6 fő. Közülük 2 személy, Schill Ferenc és Falta László már a beosztásából történt felmentését követően, egy személy, Láday István pedig állami szolgálatba történt átlépése miatt szolgálaton kívüli viszonyba került. Nincs pontos adat a nyugállományba helyezés idejére vonatkozóan 3 fő esetében. A rendelkezésünkre álló adatok szerint 93 személy pályájáról ismeretes, hogy melyik esztendőben és milyen életkorban került nyugállományba. Nézzük tehát először a nyugállományba helyezés időpontját!

A nyugállományba helyezés éve	Személyek száma	Arány
1919	2	2,15 %
1920	0	0,00 %
1921	0	0,00 %
1922	0	0,00 %
1923	8	7,49 %
1924	3	3,22 %
1925	2	2,15 %
1926	8	8,60 %
1927	2	2,15 %
1928	3	3,22 %
1929	1	1,07 %
1930	0	0,00 %
1931	5	5,37 %
1932	2	1,07 %
1933	4	4,30 %
1934	1	0,00 %
1935	7	7,52 %
1936	4	4,30 %
1937	3	3,22 %
1938	9	9,67 %
1939	4	4,30 %
1940	4	4,30 %
1941	2	2,15 %
1942	5	5,37 %
1943	10	10,75 %
1944	2	2,15 %
1945	2	2,15 %
Összesen	93	

Megjegyzendő, hogy az 1944-ben nyugállományba került két fő közül Hódosy Pál ezredes még ugyanazon évben, a nyilas-hungarista hatalomátvételt követően „reaktiváltatott" és a rendőrség felügyelője lett, s egyben vezérőrnagyi kinevezést kapott. Ez a tény és a nyugállományba helyezéskori 49. életéve arra enged következtetni, hogy azon kevés csendőrtisztek egyike lehetett, akik kapcsolatban áll(hat)tak a Szálasi Ferenc vezette nyilas-hungarista mozgalommal.

A nyugállományba helyezések időpontját tekintve az 1943-as esztendő kiemelkedőnek nevezhető, hiszen az összes nyugállományba került csendőrségi felső vezető több mint egytizede ekkor került ki a tényleges állományból. Ennek okára a jelenlegi ismereteink alapján nem tudok magyarázatot adni, illetve egy feltételezést azért megengedek. A vizsgálatba 21 olyan beosztást vettem fel, amelynek mindenkori betöltői a

csendőrség felső vezetésének a tagjaivá váltak. Ezen beosztások száma azonban 1938. november 1-jéig „mindössze" 15 volt.[19] Ez a szám 1942 közepére nőtt 21-re, ami azt jelenti, hogy hattal nőtt a vezetői beosztások száma. Miután több lett a felső vezetői beosztás, egy-két év múlva természetesen többen kerültek nyugállományba, s az 1943. év ezért kiugró. A gondolatmenetet folytatva: az 1945–1946. év lett volna a következő ilyen periódus. Ennek igazolására természetesen csak akkor kerülhetne sor, ha az így megnövekedett vezetői beosztású számmal működő csendőrség tevékenysége 1945-ben nem zárult volna le.

A többi esztendő kiegyensúlyozottságot mutat, ami azt jelenti, hogy a vizsgált időszakban a csendőri vezetői beosztásokat – 1941-ben ez 19 volt – betöltő személyeknek azonos időben általában 10–15 százaléka került nyugállományba és ezzel együtt ugyanennyi új vezető foglalhatta el a megüresedett beosztásokat.

Amennyiben végigtekintünk az egész vizsgált időszakon, azt látjuk, hogy hat esztendőt lehet kiemelni a nyugállományba helyezések számát tekintve, de minden esetben elmondható, hogy a változás nem rendkívüli és a testület működésében a nyugállományba helyezések nem okoztak zavart.

A következő lépésben azt vizsgáljuk, hogy hány esztendős korában került nyugállományba a csendőrség egy-egy vezetője. A 93 fő tábornok és törzstiszt esetében a nyugállományba helyezés pontos időpontja mellett a nyugállományba helyezés-kori életkor is ismeretes. Az adatok a következőképpen összegezhetők.

Életkor a nyugállományba helyezéskor	Személyek száma	Arány
47	1	1,07 %
48	0	0,00 %
49	3	3,21 %
50	5	5,35 %
51	6	6,42 %
52	10	10,75 %
53	17	18,27 %
54	12	12,90 %
55	22	23,65 %
56	11	11,82 %
57	5	5,38 %
58	1	1,07 %
Összesen	93	

[19] 1938 novemberéig a következő beosztásokat tekinthetjük a csendőrség felső vezetői beosztásainak: a csendőrség felügyelője, a csendőrség felügyelőjének helyettese, a csendőrség felügyelője mellé beosztott tábornok, a Belügyminisztérium VI-b., illetve VI-c. osztályának vezetői, a csendőrség szabályzatszerkesztő- és tanulmányi bizottságának elnöke, a csendőrtiszti tanfolyamok parancsnoka, a csendőrség központi nyomozó parancsnokság parancsnoka,valamint a hét csendőrkerület parancsnoka.

A táblázat adatain végigtekintve azt látjuk, hogy a nyugállományba került csendőri vezetők döntő többsége, 78 fő – amely a 93 személy esetében 83,87 % – az 51., 52., 53., 54., 55. és 56. életévben került nyugállományba. Ez az adott korszakban úgy a hivatásos honvédtisztek, mint a hivatásos csendőrtisztek esetében „természetes" volt. Azt is látjuk, hogy 50. életévük betöltése előtt kevesen kerültek nyugállományba – ennek alapvetően egészségügyi okai voltak –, ahogyan az 56. életév betöltése után sem volt jellemző a tényleges szolgálat.

A nyugállományba helyezés-kori átlagéletkor megállapítása során a következő eredményt kapjuk a 93 személy adatait összegezve: 53,63 év, míg 92 személyre vonatkoztatva (azon oknál fogva, hogy a 49 évesen nyugállományba került Hódosy Pál még ugyanazon életkorban visszakerült a tényleges állományba) ez 53,68 év, azaz érdemben nem igazán érzékelhető a változás. Ez az életkori átlag az egykoron volt magyar királyi honvédség és csendőrség hivatásos tiszti állománya esetében az adott korban kialakult gyakorlatnak felelt meg, attól érdemben nem igazán tért el.[20]

Ha az egyetlen, valószínűleg politikai okokból történt korai nyugállományba helyezést (Hódosy Pál, 49 évesen) kivesszük a számításból, az átlagéletkor elenyésző növekedést mutat, amit még esetleg javíthatna egy másik tényező is: nevezetesen az, hogy az emlékezések szerint Orbán László nyugállományba helyezésére 1945 elején szintén nem az életkora miatt került sor. A nyilas-hungarista vezetéssel került összeütközésbe – felmentése, nyugállományba helyezése ennek köszönhető.

Végül, az a csendőri vezető, aki a hadapródiskola elvégzését követően lett hivatásos tiszt(jelölt) és a 36. évet töltötte volna szolgálatban – ahogyan arra már utaltam az 1919 és 1945 közötti időszakban, ilyenre alig akadt példa –, legfeljebb 54 éves koráig szolgálhatott volna. A katonai akadémiát végzettek esetében ez elérhette volna az 57. életévet, mivel a katonai akadémiát végzettek 20, illetve 21 éves korukban váltak hivatásos tisztté.

[20] Egy nagyobb mintán végzett vizsgálat eredménye erősen hasonló az itt kapott átlaghoz. Az 1938 és 1945 közötti magyar katonai elit tagjainak nyugállományba kerülési adatait összegezve 54,28 éves átlagéletkor volt kimutatható. Lásd: Szakály Sándor: *A magyar katonai elit 1938–1945.* Magvető Könyvkiadó, Budapest, 1987. 202. oldal.

A volt magyar királyi csendőrség 1919 és 1945 közötti felső vezetőinek sorsa 1945 után

A Debrecenben 1944. december 21-én megalakult Ideiglenes Nemzetgyűlés által megválasztott, és működését 1944. december 22-én megkezdő Ideiglenes Nemzeti Kormány által alkotott rendeletek közül már 1945 májusában napvilágot látott az 1.690/1945. M.E. számú miniszterelnöki rendelet, amely a magyar királyi csendőrség feloszlatását mondta ki, s egyben a volt csendőrségben szolgálatot teljesítettek igazolási eljárásáról is intézkedett.[21] A Miklós Béla miniszterelnök által aláírt rendelet az igazolási eljárásról kimondta, hogy az igazoló bizottság a volt csendőr egyén esetében csak „igazolt" és „nem igazolt" határozatot hozhat. Az igazoló bizottság *A volt csendőrségi személyek igazolására alakult különleges igazoló bizottság* néven működik, s az általa hozott határozatok ellen fellebbezésnek helye nincs.

A bizottság igazolása alá került minden olyan egykori csendőr, aki Magyarországon tartózkodott és igazolását kérte. A kérelem természetesen szükséges volt ahhoz, hogy munkát, állást találhassanak, nyugellátásban részesülhessenek.

A volt csendőri felső vezetők esetében először azt kell megnéznünk, hogy milyen volt a helyzetük 1945-ben, illetve az azt követő években. Jelenlegi ismereteim szerint a vizsgálatban szereplő 126 személy közül, a II. világháború európai befejezésének időpontjában, 1945. május 9-én már nem élt 29 fő, míg a még élő 97 személy közül 25 volt csendőrségi felső vezető külföldre távozott és nem is tért vissza Magyarországra. Nem ismeretes pontosan az 1945 utáni sorsa annak a 26 személynek, akik közül a többség Magyarországon maradt, s közülük 2 személy még 1945-ben elhunyt.

Az 1945-ben Magyarországon maradt, illetve 1945–1946-ban oda visszatértek sorsának alakulásáról a következőket tudhatjuk. Eddigi ismereteink szerint 47 fő kért igazolást „A volt csendőrségi személyek igazolására alakult különleges igazoló bizottság"-tól, s közülük 5 főt (10,63 %) igazolt a bizottság, míg 40 személy (85,10 %) esetében „Nem igazolt" határozatot hozott. 2 személy esetében nem ismeretes a döntés (4,25 %). 4 személy a Honvédelmi Minisztérium Igazoló Bizottságához nyújtotta be kérelmét, és közülük 3 fő esetében (75 %) „Igazolt" határozattal zárták le az eljárást, míg 1 személy (25 %) esetében a „visszaténylegesítésből kizárva" határozat született.

[21] A hivatkozott miniszterelnöki rendelet a magyar királyi csendőrséget feloszlatta, egykori tagjaira vonatkozóan előírásokat fogalmazott meg, illetve igazolóbizottság létrehozásáról is intézkedett. A rendelet szövegét lásd: Magyar Közlöny, 1945. 26. szám (1945. május 10.).

Az igazoltak között szerepelt Faragho Gábor vezérezredes, a csendőrség és a rendőrség korábbi felügyelője, aki az igazolási eljárás idején az Ideiglenes Nemzeti Kormány tagja volt! Dr. Papp János csendőr ezredes, aki Sólyom László apósa volt és 1949-ig a Honvédelmi Minisztériumban nyert alkalmazást ezredesi rendfokozatban (később szintén letartóztatták és életfogytiglani szabadságvesztésre ítélték), valamint Balázs-Piri Gyula csendőr ezredes, aki a nyilas-hungarista hatalomátvételt (1944. október 15–16.) követően „kivonta magát a szolgálat teljesítés alól".

Tizenhét egykori tábornok és csendőr törzstiszt került eddigi ismereteim szerint a különböző népbíróságok, illetve törvényszékek elé. A másodfokon meghozott jogerős ítéletek egy személy esetében, Beőthy Kálmánnál a felmentést mondták ki, míg egy személy, Péterffy Jenő a vizsgálat ideje alatt elhalálozott: családtagjai közlése szerint agyonverték a kihallgatások során.

Tizenöt személy esetében a következő ítéletek születtek. Kötél által végrehajtandó halálbüntetésre ítéletek el négy főt – Ferenczy Lászlót, Hajnácskőy Lászlót, Láday Istvánt, Szilády Gyulát. Életfogytiglani szabadságvesztésre ítéltek egy személyt – dr. Papp János –, tizenöt évi szabadságvesztést egy fő – Paksy-Kiss Tibor –, tíz évi szabadságvesztést három fő – Czigány József, dr. Preszly Lóránd és Temesvári Márton –, nyolc évi börtönbüntetést egy fő – Raskó Alfréd –, hétévi szabadságvesztést két fő – Finta József és Liptay László –, hat évi szabadságvesztést egy fő – Nemerey Márton –, kétévi szabadságvesztést szintén egy fő – Hollódy János – kapott, aki aztán 1950-ben kétévi és háromhavi szabadságvesztésre „ítéltetett" izgatás" vádjával. Tíz havi szabadságvesztést kapott egy fő – Fonyó László –, s hat havi szabadságvesztést további egy fő – Sebesta Ottokár. Megjegyzendő, hogy a hét évi szabadságvesztésre ítélt Finta Józsefet 1950-ben ismét elítélték és akkor a szabadságvesztés időtartama tizenkét esztendő lett.

Természetesen az elítélt személyek sem kaptak „Igazolt"határozatot korábbi tevékenységükre vonatkozóan.

A Magyarországon maradt és oda visszatért tábornokok és csendőr törzstisztek közül 1945–1946-ban és 1957–1958-ban sokakat internáltak, illetve – eddigi ismereteim szerint – 1951 után Budapestről, valamint más nagyobb városból kitelepítettek összesen 21 személyt – általában a családtagjaikkal együtt –, továbbá két özvegyet és egy feleséget. Utóbbinak a férje a szabadságvesztés büntetését töltötte. Megjegyzendő, hogy a kitelepítettek között volt az egykori „debreceni miniszter" Faragho Gábor is, aki számára a „könnyebbséget" az jelentette, hogy a kitelepítést saját, Kecskemét közeli tanyáján tölthette, szovjet „közbenjárásnak" köszönhetően.

Az elítélt, nem igazolt csendőrök nyugellátását megvonták, munkát nehezen találtak. Általában segédmunkásként, napszámosként, éjjeliőrként alkalmazták – ha alkalmazták – őket, és állandó rendőri ellenőrzésnek voltak kitéve. Helyzetük gyakorlatilag a halálukig nem változott.

Ha a rendelkezésre álló adatokat összesítjük, akkor azt látjuk, hogy a Magyarországon maradt egykori csendőri vezetők több mint 85 %-át érte valamilyen retorzió, amely alapvetően az 1945 és 1949 közötti időszakra esett, de ha az 1949 utáni időszakot is

megnézzük, akkor ez az arány már 95 %-os – úgy vélem ez a „felelősségre vonás" a magyar történelemben példa nélküli!

Az 1956-os forradalom és szabadságharc után az egykori, még élő csendőri vezetők szinte kivétel nélkül Magyarországon maradtak, melyben nyilván közrejátszhatott magasabb életkoruk is – legtöbbjük ekkor már hatvan év felett volt –, illetve az a tény, hogy többségüknek a családja is Magyarországon élt. Eddigi ismereteim szerint egyetlen olyan egykori csendőri vezetőről tudunk, aki 1956 után külföldre, a fiához távozhatott Franciaországba.[22]

Az 1945 utáni egyéni sorsok alakulása egyértelműen azt igazolja, hogy az „új" Magyarország teljes mértékben elzárkózott a volt magyar királyi csendőrség egykori vezetői – de gyakorlatilag kivétel nélkül a csendőrségben egykoron szolgáltak – elől. Kivétel nélkül kiközösítették, kitaszították őket a társadalomból, másodrendű állampolgárokként kezelve, gyakorlatilag életük végéig, illetve az ún. „rendszerváltoztatásig".

[22] Temesvári Endréről van szó, aki francia közbenjárásra 1958-ban fiához távozhatott Strasbourgba.

Halálozás

Az egykori, a felmérésben szereplő csendőr törzstisztek és tábornokok halálozására vonatkozóan is viszonylag kellő számú információ állt rendelkezésemre, így az azokból levonható következtetések helytállóak lehetnek. Jelenlegi ismereteim szerint a halálozás helye 120 személy esetében (95,24 %) az országot tekintve pontosan ismeretes, míg 6 fő (4,76 %) esetében ismeretlen. Az elhalálozás helyeire vonatkozó adatok a következő megoszlást mutatják:

Elhalálozás helye (ország)	**Elhunytak száma**	**Arány**
Magyarország	94	78,33 %
Németország (NSzK)[23]	7	5,83 %
Amerikai Egyesült Államok	5	4,16 %
Argentína	3	2,5 %
Ausztria	3	2,5 %
Ausztrália	2	1,66 %
Kanada	2	1,66 %
Franciaország	1	0,83 %
Nagy-Britannia (Anglia)	1	0,83 %
Paraguay	1	0,83 %
Peru	1	0,83 %
Összesen	120	

Ha kontinensenként csoportosítjuk az adatokat, akkor a következő eredményt kapjuk: Európában 106 fő (88,33 %) ,Észak-Amerikában 7 fő (5,83 %), Dél-Amerikában 5 fő (4,16 %), Ausztráliában 2 fő (1,66 %) hunyt el.

A fenti táblázat adatai azt mutatják, hogy a volt magyar királyi csendőrség egykori vezetőinek valamivel több mint 75 %-a egész életében Magyarországon élt és ott is halt meg. Ha a rendelkezésre álló adatok alapján azt is megnézzük, hogy mi volt a halál oka – illetve pontosabban azt, hogy természetes halállal haltak-e meg, a következő ered-

[23] A Németország kifejezést is használom, hiszen az elhunytak közül többen még a Németországi Szövetségi Köztársaság létrejötte (1949) előtt meghaltak. Akkor az elnevezés még Németország volt.

ményt kapjuk: négy főt kivégeztek,[24] egy főt agyonvertek,[25] öngyilkos lett hat fő,[26] bombázás során veszítette életét egy fő,[27] míg „természetes halállal" halt meg 114 fő.

A halálozási adatok esetében nemcsak az elhalálozás helyét, hanem idejét és az elhaltak életkorát is megnéztem. Mivel a vizsgálatban 126 személy került be, természetesen jelentős a „szórás" mind az életkort, mind az elhalálozás idejét tekintve. Az elhalálozás időpontja 118 személy (93,65 %) esetében ismert, míg 8 személy (6,35 %) esetében nem ismert.

Elhalálozás éve	Elhunytak száma	Arány
1920	1	0,84 %
1921	0	0,00 %
1922	1	0,84 %
1923	0	0,00 %
1924	1	0,84 %
1925	0	0,00 %
1926	1	0,84 %
1927	1	0,84 %
1928	0	0,00 %
1929	1	0,84 %
1930	1	0,84 %
1931	1	0,84 %
1932	1	0,84 %
1933	0	0,00 %
1934	1	0,84 %
1935	2	1,69 %
1936	1	0,84 %
1937	2	1,69 %
1938	0	0,00 %
1939	1	0,84 %

[24] Ferenczy Lászlót, Hajnácskőy Lászlót, Láday Istvánt és Szilády Gyulát halálra ítélték. Szilády Gyulán 1945-ben, Ferenczy Lászlón 1946-ban, Hajnácskőy Lászlón és Láday Istvánon 1947-ben hajtották végre az ítéletet. Szilády Gyulát a debreceni népbíróság ítélte halálra, és Debrecenben hajtották végre rajta a halálos ítéletet. Özvegye, az azóta már szintén elhunyt Szilády Gyuláné 1990. augusztusi levélbeni közlése szerint a kivégzőhelyre már a halálra vert csendőrtiszt holttestét vitték akasztani.

[25] Péterffy Jenőt, azóta már szintén elhunyt özvegye 1990. január 27-i szóbeli közlése szerint a kihallgatások során halálra verték.

[26] Schill Ferenc tábornok 1931. december 13-án Budapesten, Lábady Kálmán ezredes 1941. április 3-án Sopronban, Pinczés Zoltán vezérőrnagy a németországi Pfarrkirchenben 1945. december 1-jén, Szinay Béla altábornagy 1948. szeptember 8-án Budapesten, Vadászy István címzetes vezérőrnagy 1948. szeptember 18-án Budapesten, Gábor Péter ezredes 1967. július 14-én Debrecenben követett el öngyilkosságot.

[27] Bánó Kálmán címzetes altábornagy 1945. március 21-én Szombathelyen.

Elhalálozás éve	Elhunytak száma	Arány
1940	2	1,69 %
1941	1	0,84 %
1942	3	2,54 %
1943	1	0,84 %
1944	4	3,38 %
1945	7	5,93 %
1946	5	4,23 %
1947	3	2,54 %
1948	4	3,38 %
1949	1	0,84 %
1950	2	1,69 %
1951	4	3,38 %
1952	1	0,84 %
1953	3	2,54 %
1954	3	2,54 %
1955	1	0,84 %
1956	2	1,69 %
1957	2	1,69 %
1958	3	2,54 %
1959	2	1,69 %
1960	3	2,54 %
1961	2	1,69 %
1962	4	3,38 %
1963	5	4,23 %
1964	5	4,23 %
1965	3	2,54 %
1966	1	0,84 %
1967	4	3,38 %
1968	2	1,69 %
1969	1	0,84 %
1970	1	0,84 %
1971	2	1,69 %
1972	4	3,38 %
1973	0	0,00 %
1974	1	0,84 %
1975	3	2,54 %
1976	2	1,69 %
1977	1	0,84 %
1978	0	0,00 %
1979	0	0,00 %

Elhalálozás éve	Elhunytak száma	Arány
1980	2	1,69 %
1981	0	0,00 %
1982	1	0,84 %
1988	1	0,84 %
Összesen	118	

A halálozási időpontokat öt éves ciklusokban vizsgáltuk, s azt tapasztaltuk, hogy az elhunytak számát tekintve kiemelkedik az 1945 és 1949 közötti időszak: az ekkor elhunytak száma 20, s ha vizsgáljuk a halálok okait, akkor a következő tényekkel szembesülhetünk. Magyarországon a népbíróságok halálra ítéltek négy főt, és az ítéletet végre is hajtották rajtuk. Magyarországi letartóztatásának ideje alatt elhalálozott egy fő (mint említettük, a családtagok közlése szerint a kihallgatások során agyonverték). Németországban öngyilkos lett egy fő, Pinczés Zoltán vezérőrnagy, Magyarországon röviddel az ÁVH általi kihallgatásokat követően öngyilkos lett két fő, Szinay Béla altábornagy és Vadászy István címzetes vezérőrnagy. A Magyarországot ért légitámadás során egy fő, Bánó Kálmán címzetes altábornagy veszítette életét Szombathelyen, s „természetes módon" halt meg tizenegy személy. Mindez azt jelenti, hogy az 1945 és 1949 között elhalálozottak majdnem fele – 45 százaléka! – „nem természetes" halállal végezte be életét! Ilyen arány a korábbi öt esztendős ciklusok során nem tapasztalható.

Az elhunytak életkorára vonatkozóan is elvégezhető a vizsgálat a források ismeretében. 117 személyről (92,85%) ismeretes a halálozáskori pontos életkor, míg 9 fő (7,15 %) esetében nem ismerjük ezt.

Életkor	Elhunytak száma	Arány	Megjegyzés
46	2	1,70 %	1 főt agyonvertek
48	1	0,85 %	1 főt kivégeztek
50	1	0,85 %	1 főt kivégeztek
52	2	1,70 %	1 főt kivégeztek
53	2	1,70 %	1 főt kivégeztek
54	1	0,85 %	1 fő öngyilkos lett
55	2	1,70 %	1 fő öngyilkos lett
56	2	1,70 %	
57	3	2,56 %	
59	2	1,70 %	1 fő öngyilkos lett
60	4	3,41 %	
61	3	2,56 %	
63	4	3,41 %	
64	4	3,41 %	1 fő öngyilkos lett
65	1	0,85 %	

Életkor	Elhunytak száma	Arány	Megjegyzés
67	4	3,41 %	
68	5	4,27 %	1 fő bombázás áldozata, 1 fő öngyilkos lett
69	2	1,70 %	
70	5	4,27 %	
71	3	2,56 %	
72	3	2,56 %	
73	4	3,41 %	
74	5	4,27 %	
75	3	2,56 %	
76	3	2,56 %	
77	3	2,56 %	
78	5	5,12 %	
79	6	3,41 %	1 fő öngyilkos lett
80	4	4,27 %	
81	4	3,41 %	
82	4	3,41 %	
83	4	3,41 %	
84	1	0,85 %	
85	1	0,85 %	
86	4	3,41 %	
89	1	0,85 %	
90	1	0,85 %	
91	4	3,41 %	
92	1	0,85 %	
93	1	0,85 %	
94	1	0,85 %	
99	1	0,85 %	
Összesen	117		

Amint látható, a legfiatalabb életkorban elhunyt egykori csendőri vezetők 46 évesek voltak, míg a legidősebb 99 évet élt meg. Az utóbbi Vattay Ferenc csendőr ezredes, az előbbiek Vittnyédy József csendőr alezredes és Péterffy Jenő csendőr ezredes. Vattay Ferenc argentínai emigrációjában hunyt el, Vittnyédy József betegség következtében Magyarországon, míg Péterffy Jenő Budapesten hunyt el – az özvegyétől kapott információ szerint 1945-ben a Honvédelmi Minisztérium Katona Politikai Osztályán a kihallgatások során agyonverték.

Egyébként a 60. életévük betöltése előtt elhunyt egykori csendőri vezetők – számuk 22 fő – közül kivégeztek négy főt, öngyilkosságot követett el három személy,

egy személyt a családi adatközlés szerint a kihallgatások során agyonvertek, míg „természetes halált" halt 14 fő.

A pontos életkori adatok mellett ötéves csoportosítást is alkalmaztam, melynek során a következő eredmények születtek. 60. életévében, illetve annál fiatalabb életkorban elhunyt 22 fő – közülük 8 fő nem „természetese halállal"! 61 és 65 éves kor között hunyt el 12 fő, közülük egy személy öngyilkosságot követett el. A 66 és 70 éves kor között halt meg 16 személy, akik közül egy fő bombatámadás áldozata lett és egy személy öngyilkosságot követett el. A 71 és 75 éves kor között elhunytak száma 18 fő. A 76 és 80 éves kor között 21 fő hunyt el, közülük egy személy öngyilkosságot követett el. 81 és 85 éves kor között összesen 14 fő hunyt el. 86 és 90 éves kor között 6 fő, 91 és 94 éves kor között 7 fő hunyt el, s végül 95 éves kor felett (99 évesen) 1 fő halálozott el.

Az adatokból azt látjuk, hogy 75 éves kora előtt hunyt el 68 fő és 75 éves kora után 49 fő. Ha figyelembe vesszük, hogy a 75 éves koruk előtt elhunytak között található tíz nem „természetes halállal" elhunyt egykori csendőr törzstiszt illetve tábornok, akkor az arány még módosul is, hiszen 75 éves koruk előtt természetes halállal ötvennyolcan, míg 75 éves koruk után negyvennyolcan hunytak el, s ebből egy személy öngyilkosságot követett el.

A legmagasabb életkort – amint azt már fentebb jeleztem – vitéz Vattay Ferenc csendőr ezredes érte el, aki 99 éves korában halt meg Argentínában, de 94 évet élt Huszár Ágoston csendőr vezérőrnagy, 93 évet Goreczky Gyula csendőr ezredes, 92 esztendőt Verbó János csendőr ezredes, 91 évet Folkusházy Lajos altábornagy, Justh András csendőr ezredes, Sebesta Ottokár csendőr ezredes és Stenszky Lajos csendőr alezredes, míg 90 évet élt dr. Papp János csendőr ezredes is. A felsoroltak közül Folkusházy Lajos Ausztriában, a többiek Magyarországon hunytak el.

A korszak csendőri felső vezetői átlagosan 72,54 évet éltek. Ha a kivégzettek, öngyilkosok és a háború áldozataivá vált személyek adatai nélkül folytatjuk a statisztikát, akkor az átlagéletkor 75,13 évre jön ki. Ha belegondolunk, ez napjaink általános halálozási rátája szerint tekintve is figyelemre méltó adat, a férfilakosság átlagéletkorát tekintve!

Az 1919 és 1945 közötti évek Magyarországa magyar királyi csendőrségének vezetői közül a magyarországi ún. rendszerváltoztatást 1989–1990-ben már senki nem érte meg. A haláluk után bekövetkezett politikai–társadalmi változásokról nem tudhattak meg semmit, így azt sem, hogy a volt magyar királyi csendőrség közel hatvanöt esztendős tevékenységének – és azzal összefüggésben az ő életútjuk – megítélése ma már nem politikai kérdés, hanem a történész feladata (kellene, hogy legyen)!

A magyar királyi csendőrség felső vezetőinek életrajzai

A következő oldalakon a volt magyar királyi csendőrség 1919 és 1945 közötti felső vezetőinek életrajzi összeállítását találhatja meg az érdeklődő. Mindazon adatokat igyekeztem közreadni, amelyek alapján a történelmi-statisztikai elemzés készült. Első helyen az adott személy neve, eredeti neve – lehetőség szerint a névváltoztatás időpontjának megadásával –, nemesi előneve, a vitézi jelző, a doktori cím, valamint az elért rendfokozat és zárójelben az eredeti fegyvernem jelölése található. A második pontban a születési és halálozási adatok (*- és †-jel után), majd a szülők neve és lehetőség szerint foglalkozásuk olvasható. A vallásfelekezeti hovatartozásnál – akinél volt ilyen – az általam megtalált változtatásnál zárójelben jelöltem az eredeti felekezetet és kérdőjellel a bizonytalanságot. A kérdőjel egyébként minden esetben a bizonytalanságot vagy az adat hiányát jelöli. Az iskolai végzettségnél igyekeztem az iskola típusát, az elvégzett osztályok számát, s a helyet is megadni.

A nyelvismeret esetében a korban használt minősítéseket zárójelben közöltem az adott nyelv után. A T tökéletes, a J jó, míg a Gy gyenge nyelvismeretet jelöl. Amikor az adott forrásban nem közölték a nyelv ismeretének fokát, az Nm (nincs minősítve) jelölést alkalmaztam. Az egyes nyelvek után zárójelben található kérdőjel itt is a bizonytalanságot jelzi. A korszak katonai tanintézeteiben ugyanis a francia nyelv szinte minden esetben kötelező tantárgy volt, így feltételezhető annak valamilyen szintű ismerete. Ugyancsak feltételezhető – elvárás is volt –, hogy nemzetiségek által lakott területen szolgáló csendőrtiszt legalább alapszinten elsajátítsa az adott nemzetiség nyelvét. A bizonytalan adatokat a nyelvismeret vizsgálatánál nem vettem figyelembe, de az életrajzi összefoglalóban célszerűnek láttam megadni.

A rendfokozatokba történt kinevezések esetében megadtam a rangszámot is – ez fontos –, valamint a rangnapot. Utóbbi számos esetben nem a kinevezés napjával volt azonos, s ennek a jelentősége a későbbi, következő rendfokozatba történő kinevezésnél volt. A rendfokozati elnevezéseknél minden esetben az adott időszakban használatos elnevezés olvasható egy-egy személy esetében. Ezért szerepel például 1908. október 1-je előtt a hadapród-tiszthelyettesei – attól kezdve zászlós – megnevezés, de ezért van 1. és 2. osztályú százados is a jelzett időpont előtt. A századosi rendfokozatba történő kinevezés 1908. október 1-jéig mindig a 2. osztályú volt. Általában egy, esetleg két esztendei szolgálat után lépett elő 1. osztályú századossá az adott személy.

A *Beosztásai* (pályafutása) részben igyekeztem napra pontosan megadni az adott beosztásokban eltöltött időt – és azokon belül dőlt betűs szedéssel jelölni azt az időszá-

kot és beosztást, amikor az adott személy a csendőrség felső vezetői közé tartozott –, valamint a nyugállományba helyezés pontos időpontját is. A K. E. rövidítés feloldása: Kormányzói Elhatározás, az L. E. rövidítésé: Legfelsőbb Elhatározás.

A kitüntetéseket az 1944. évi állapotnak megfelelő viselési sorrendben tüntettem fel. Ahol lehetséges volt, az adományozás időpontját is közöltem. A megnevezések az adományozás idején használatos formát tükrözik. Kivételt képeznek ez alól az első világháború idején adományozott osztrák–magyar hadikitüntetések, amelyeknél az 1916 végén bevezetésre került, harctéri érdemeket kifejezésre juttató „kardok" ékítményt az 1914–1916 vége között odaítélt elismeréseknél is feltüntettem, mivel a „kardok" viselésére utólag azok is jogosulttá váltak, akik hadikitüntetésüket korábban „csak" hadidíszítménnyel vagy hadiszalagon kapták olyan érdemekért, amelyek 1917 elejétől már „kardokkal" ékesített kitüntetést „értek".

A vitézzé avatás időpontját is igyekeztem közreadni, valamint a családi viszonyokat. Utóbbiak esetében láthatóan sok hiányossággal találkozhat az olvasó, de talán idővel sikerül ezeket is pótolni.

Ismereteim szerint közlöm az elhunytak temetési időpontját és nyughelyét is, míg az *Egyéb* rovatban az 1945 utáni igazoló bizottsági eljárások, népbírósági ítéletek kaptak helyet, illetve olyan adatok, amelyek egy-egy személy életútjának, tevékenységének jobb megismerését segíthetik. Dőlt betűvel a csendőri felső vezetői beosztásba kerülést jelöljük.

AMBRÓZY Gyula, sédeni (?), tábornok (Gyalogság).

*Balassagyarmat, 1874. január 14.; †Budapest, 1935. április 14.

Apja: Ambrózy Gyula, magyar királyi pénzügyi biztos.

Anyja: Obrádovics Eleonóra.

Vallása: evangélikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi.

Nyelvismerete: német (T), angol (Nm), francia (Nm), olasz (Nm), román (Nm), szerb (Nm), szlovák (Nm).

Rendfokozatai: Hadapród: 1896. 01. 02., Hadapród-tiszthelyettes: 1896. 04. 01., Hadnagy: 1896. 11. 01. (3. rangszám), Főhadnagy: 1902. 05. 01., 2. osztályú Százados: 1908. 05. 01. (8. rangszám), Őrnagy: 1915. 11. 01. (33. rangszám, 1920-ban 1915. 09. 01-jére, 10. rangszámra javítva), Alezredes: 1918. 02. 01. (32. rangszám), Ezredes: 1920. 05. 01., Tábornok: 1926. 05. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1893. 10. 01. – 1894. 09. 30.: cs. és kir. 25. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1894. 10. 01. – 1895. 07. 02.: ?. 1895. 07. 02. – 1896. 01. 01.: próbaszolgálat a magyar királyi csendőrségnél. 1896. 01. 02. – 1896. 06. 15.: kolozsvári I. csendőrkerületnél beosztva. 1896. 06. 15. – 1897. 09. 01.: kassai IV. csendőrkerület, tiszafüredi szakasz ideiglenes parancsnoka. 1897. 09. 01. – 1900. 01. 01.: kassai IV. csendőrkerületnél oktatótiszt Kassán. 1900. 01. 01. – 1908. 05. 01.: kassai IV. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1908. 05. 01. – 1908. 09. 16.: brassói II. csendőrkerület, orsovai szárny ideiglenes parancsnoka. 1908. 09. 16. – ?: budapesti III. csendőrkerület, budapesti szárny, parancsnok. ? – 1910. 02. 01.: a nagyváradi csendőriskola tanáraul tartósan vezényelve a budapesti szárnytól. 1910. 02. 01. – 1910. 09. 01.: a pozsonyi V. csendőrkerület, pozsonyi szárny, parancsnok. 1910. 09. 01. – 1911. 12. 01.: brassói II. csendőrkerület, lugosi szárny, parancsnok. 1911. 12. 01. – 1919.: kassai IV. csendőrkerület, ungvári szárny, parancsnok. 1919. 02. 19. – ?: a csendőrség képviselője a fegyverszüneti bizottságban (1919. 06. 08. – 09. és 1919. 06. 24. – ?: letartóztatva). 1919. 09. 02. (07.?) – *1920. 02. 01.: Belügyminisztérium VI-b. osztályának vezetésével ideiglenesen megbízva.* (? – 1920. 08. 15.: a miniszterközi fegyverszüneti bizottság tagja. 1920. 01. 15. – ?: a jóvátételi bizottság tagja). *1920. 02. 01. – 1922 (?): Belügyminisztérium VI-b. osztály, osztályvezető. ? – 1923. 07. 01.: a szombathelyi csendőrkerület parancsnoka. 1923. 07. 01. – 1926. 05. 01.: a budapesti (1925-től budapesti I.) csendőrkerület parancsnoka. 1926. 05. 01. – 1927. 01. 01.: a magyar királyi csendőrség felügyelője mellé beosztott tábornok.*

1927. 01. 01. – 1927. 11. 11. (?): a magyar királyi csendőrség felügyelőjének helyettese. 1927. 11. 15.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemkereszt II. osztálya (1928), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem piros szalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Jubileumi emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908).

Családi állapota: nős, 1. (Kassa, 1907. 10.) Rázsó Margit (?); 2. (Szatmár, 1913. 10.) gulácsi Gulácsy Ida (*1883.; †Budapest, 1966. 03. 29.).

Gyermekei: Erzsébet (*Kassa, 1908. 11. 19.; †München, NSzK, 1988. 06. 03.); Ágnes (*Ungvár, 1914. 09. 18.; †Budapest, 2000. 03. 17.), bölcsődei ápolónő; Magdolna (*Ungvár, 1916. 05. 01.; †Budapest, 1992. 10. 20.), tanítónő.

Temetése, sírja: Budapest, 1935. április 16., Farkasréti temető, 55.

Egyéb: Ambrózy Gyula (szerk.): *Tanulmányok a II. Szolgálati Utasítás 117 §-ról.* Budapest, 1906.

ARADY (192?-ig Aradi) István, vitéz, címzetes vezérőrnagy (Gyalogság).

*Gölnicbánya, 1880. október 20.; †Gödöllő, 1954. augusztus 1.

Apja: Arady János, vasgyár-igazgató.

Anyja: Dobay Jolán.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Lőcse, Ludovika Akadémia 1–3. évfolyam (1899–1902).

Nyelvismerete: német (T), szlovák (Gy), orosz (?).

Rendfokozatai: Hadnagy: 1902. 08. 18. (1901. 09. 01-jei rang), Főhadnagy: 1908. 05. 01., Százados: 1914. 05. 01., Őrnagy: 1918. 11. 01., Alezredes: 1921. 09. 01., Ezredes: 1925. 11. 01., Címzetes tábornok: 193?.

Beosztásai: 1902. 08. 18. – 1904. 01. 06.: cs. és kir. 32. tábori vadászzászlóalj, századszolgálat. 1904. 01. 06. – 1904. 10. 10.: cs. és kir. 32. tábori vadászzászlóalj. 1904. 10. 10. – 1905.: cs. és kir. 32. tábori vadászzászlóalj, újoncszakasz parancsnok. 1905. – 1906. 08. 04.: cs. és kir. 32. tábori vadászzászlóalj, élelmezőtiszt és századszolgálat. 1906. 08. 04. – 1906. 10. 15.: cs. és kir. 32. tábori vadászzászlóalj, újoncszakasz parancsnok. 1906. 10. 15. – 1907. 05. 04.: cs. és kir. 32. tábori vadászzászlóalj, század szolgálat. 1907. 05. 04. – 1907. 07. 31.: cs. és kir. 27. gyaloghadosztály műszaki részlegénél. 1907. 08. 01. – 1913. 09. 01.: cs. és kir. 32. tábori vadászzászlóalj, műszaki tiszt. 1913. 09. 01. – ?: cs. és kir. 32. tábori vadászzászlóalj, (?)–1918: orosz (?) hadifogság. 1918. 11. 01. – 1918. 12. 15.: 29. vadászpótzászlóalj-parancsnok. 1918. 12. 15. – 1919. 02. 15.: 25. gyalogezred, beosztott tiszt. 1919. 02. 15. – 1919. 03. 25.: rendelkezési állományban. 1919. 03. 25. – 1919. 04. 15.: beteg. 1919. 04. 15. – 1919. 04. 25.: budapesti kerületi parancsnokság hadbiztosságán beosztott. 1919. 04. 25. – 1919. 05. 03.: 69. dandár pótkereténél. 1919. 05. 03. – 1919. 07. 23.: 69. dandár pótkereténél, beteg. 1919. 07. 23. – 1919. 08. 10.: 69. pótzászlóalj parancsnokhelyettese. 1919. 08. 10. – 1919. 09. 15.: budapesti karhatalmi főparancsnokságnál beosztva. 1919. 09. 16. – 1919. 12. 01.: budapesti I. kerületi karhatalmi parancsnokság tiszti zászlóalj, parancsnok. 1919. 12. 01. – 1920. 08. 01.: budapesti katonai körlet, parancsnokság, 3. számú igazoló bizottságának elnöke. 1920. 08. 01. – ?: a m. kir. karcagi gyalogezred I. zászlóaljának parancsnoka. ? – 1921. 11. 01.: próbaszolgálaton a magyar királyi csendőrségnél. ? – 1924. 09. 15.: Hajdú vármegyei csendőrparancsnok. 1924. 09. 15. – 1926. 10. 01.: budapesti (1925-től budapesti I.) csendőrkerületi parancsnokság, beosztott törzstiszt. *1926. 10. 01. – 1928.: budapesti I. csendőrkerület, kerületi parancsnok.*

1928 – 1930. 12. 06. (K. E.): ?. 1930. 12. 06. (K. E.) – 1933. 04. 05. (K. E.): a m. kir. Koronaőrség parancsnoka. 1933. 05. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Vaskorona Rend III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1918), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1915), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1916), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1914), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1926), Károly Csapatkereszt (1918), Tiszti Katonai Szolgálati Jel III. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908). 1912–1913. évi Emlékkereszt.

Vitéz: 1929. 06. 16.

Családi állapota: nős, Baán Anna (†Máriabesnyő, 1963. 10. 23.).

Gyermeke: István (*1916).

Temetése, sírja: Máriabesnyő, 1954. augusztus ?, IX. parcella, 8. sor, 3. sír.

BALÁZS-PIRI Gyula, vitéz, ezredes (Gyalogság).

*Szabadka, 1892. április 11.; †Balatonlelle, 1972. augusztus 22.

Apja: Balázs-Piri Ferenc, vendéglős.

Anyja: Pressburger Borbála.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, Szabadka, honvéd főreáliskola 1–3. évfolyam (1908–1911), Sopron, Ludovika Akadémia 1–3. évfolyam (1911–1914), csendőrtiszti tanfolyam (1921).

Nyelvismerete: német (T), francia (Nm), orosz (Nm).

Rendfokozatai: Hadnagy: 1914. 08. 01., Főhadnagy: 1915. 05. 01., Százados: 1922. 09. 01. (5. rangszám), Őrnagy: 1933. 11. 01. (4. rangszám), Alezredes: 1937. 11. 01. (11. rangszám), Ezredes: 1942. 04. 01. (1942. 03. 30-i rang).

Beosztásai: 1914. 08. 01. – 1916. 07.: m. kir. 32. honvéd gyalogezred, századszolgálat, századparancsnok. 1916. 07. – 1918. 04.: orosz hadifogság. 1918. 04. – 1920. 05. 01.: ?. 1921. 05. 01. – 1921. 11. 01.: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató és próbaszolgálaton a m. kir. csendőrségnél. 1922–?: ?. ? – 1927. 01. 01.: szegedi V. csendőrkerület, battonyai szárny, szárnyparancsnok. 1927. 01. 01. – ?: debreceni VI. csendőrkerület, nyíregyházi szárny, szárnyparancsnok. ? – 1928. 08. 01.: szegedi V. csendőrkerület, kalocsai szárny, szárnyparancsnok. 1928. 08. 01. – 1932. 06. 15.: budapesti I. csendőrkerület, váci szárny, szárnyparancsnok. 1932. 06. 15. – 1938. 11.: Belügyminisztérium VI-c. (1933 és 1935 között VII-c.) osztály, előadótiszt, illetve segédtiszt. 1938. 11. – 1939. 07. 01.: Honvédelmi Minisztérium 20. (csendőrségi) osztály, előadótiszt. 1939. 07. 01. – ?: szombathelyi III. csendőrkerület, őrsparancsnokképző iskola, parancsnok (Szombathely). 1941. 08. 01. – 1942. 04. 01.: székesfehérvári II. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes (közben egy időre az 1. vkf. osztályhoz vezényelve). 1942. 04. 01. – 1942. 08. 01.: tartósan vezényelve a szombathelyi III. csendőrkerület törzséhez. *1942. 08. 01. – 1943. 05. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1943. 05. 01. – 1944. 10. 16.: Belügyminisztérium XX. osztály, osztályvezető.* 1944. 10. 16. – 1944. 10. 21.: német letartóztatásban. 1944. 10. 21. – 1945. 05. 01.: Balatonalmádiban.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1940), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1939), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1915), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1915), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1933), Károly Csapatkereszt, Sebesültek

Érme, szalagján egy sávval, Nemzetvédelmi Kereszt (1942), Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, Délvidéki Emlékérem, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Vitéz: 1930. 05. 25.

1945. 10. 20.: „Igazolt".

Családi állapota: nős, Szőke Magdolna.

Gyermekei: Béla (*1928), Margit (*1932).

Temetése, sírja: Budapest, 1972. szeptember 15., Farkasréti temető, 11/2.

Egyéb: 1918–1919 között a Magyarországi Szociáldemokrata Párt tagja, 1946–?: a Nemzeti Parasztpárt tagja. 1951 júniusában kitelepítve Mezőberénybe.

BALOGH (1911. 10. 16-ig Schön) Béla, címzetes vezérőrnagy (Gyalogság).

*Veszprém, 1890. február 14.; †Budapest, 1960. február 21. (?)

Apja: Schön József, főkertész.

Anyja: Sir Anna.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, Honvéd hadapródiskola 1–4. évfolyam (1904–1908), Pécs, csendőrtiszti tanfolyam (1921–1922).

Nyelvismerete: orosz (Nm).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1908. 08. 18. (1908. 09. 01-jei rang, 47. rangszám), Hadnagy: 1910. 11. 01., Főhadnagy: 1914. 08. 01., Százados: 1918. 09. 01. (erre a rangnapra sorolták 1920-ban), Őrnagy: 1928. 05. 01. (6. rangszám), Alezredes: 1934. 11. 01. (3. rangszám), Ezredes: 1939. 05. 01. (2. rangszám), Címzetes vezérőrnagy: 1922. 02. 21.

Beosztásai: 1908. 08. 18. – 1916. 07. 29.: m. kir. 17., illetve 31. honvéd gyalogezred, századszolgálat, zászlóalj segédtiszt, századparancsnok. 1916. 07. 29. – 1920. 10. 24.: orosz hadifogság. 1920. 11. – 1921. 06. 15.: veszprémi gyalogezred, beosztott. 1921. 06. 15. – 1922: csendőrtiszti tanfolyam hallgató, győri csendőriskolán beosztott, székesfehérvári csendőrkerületi parancsnokság, fogalmazótiszt. 1922–1925: székesfehérvári csendőrkerület, veszprémi osztály (Veszprém megyei csendőrparancsnokság), segédtiszt. 1925. – 1932. 03. 01.: IV. csendőrkerület, paksi szárny, szárnyparancsnok. 1932. 03. 01. – 1936. 08. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, zalaegerszegi osztály, osztályparancsnok. 1936. 08. 01. – 1938. 05. 01.: pécsi IV. csendőrkerületi parancsnokság, beosztott törzstiszt. 1938. 05. 01. – 1939. 05. 01.: pécsi IV. csendőrkerületi parancsnokság, parancsnokhelyettes. 1939. 05. 01. – 1939. 08. 01.: m. kir. csendőrtiszti tanfolyam (Budapest), tanár. *1939. 08. 01. – 1940. 02. 01.: m. kir. csendőrtiszti tanfolyam (Budapest), parancsnok. 1940. 02. 01. – 1943. 05. 01.: m. kir. csendőrségi felszerelési és anyagraktár, parancsnok.* 1943. 08. 01.: nyugállomány. 1943. 08. 15. – 1945: tiszteletdíjas a Csendőr Levéltár és Múzeumban. 1945. 02. 03. – 1945. 10. 17.: Németországban.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1941), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1935), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Károly Csapatkereszt, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

1947. 06. 10.: Ba/515–1945. „Nem igazolt".
Családi állapota: nős (Veszprém, 1923. 03. 05.), Hangay Mária.
Gyermekei: n. a.
Temetése, sírja: Budapest, megyeri úti temető (?).
Egyéb: 1946. 04. 01-jétől ?-ig a Szociáldemokrata Párt tagja. 1951 júniusában kitelepítve Tiszaroffra.

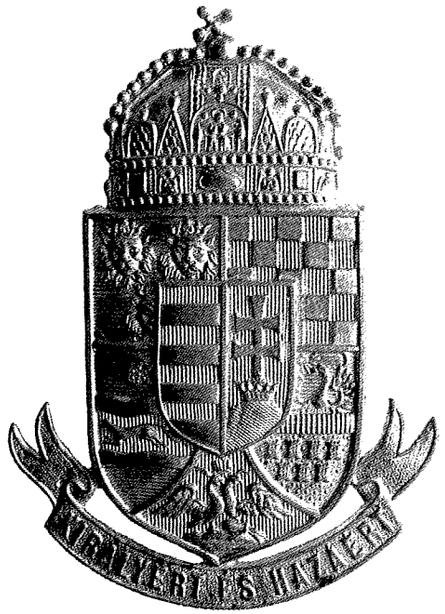

BARÉNYI Ferenc, monostori, ezredes (Gyalogság).
*Bécs (Lédec?), 1884. július 17.; †Budapest, 1964. december 4.
Apja: n. a.
Anyja: n. a.
Vallása: római katolikus.
Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, Trencsén, Honvéd hadapródiskola 1–4. évfolyam (1898–1902) Nagyvárad.
Nyelvismerete: német (Nm), horvát (Nm), szerb (Nm), szlovák (Nm).
Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1902. 08. 18. (1902. 09. 01-jei rang), Hadnagy: 1905. 05. 01., Főhadnagy: 1910. 11. 01., Százados: 1915. 03. 01. (11. rangszám), Őrnagy: 1921. 09. 01., Alezredes: 1927. 05. 01., Ezredes: 1934. 11. 01. (2. rangszám).
Beosztásai: 1902. 08. 18. – 1903. 11. 01.: m. kir. honvéd gyalogezred, századszolgálat. 1903. 11. 01. – 1904. 05. 01.: m. kir. csendőrség, próbaszolgálat. 1904. 05. 01. – ?: ?, ? – 1908. 06. 01.: debreceni VIII. csendőrkerület, szatmárnémeti szakasz, szakaszparancsnok. 1908. 06. 01. – 1908. 12. 16.: debreceni VIII. csendőrkerület, nagykárolyi szakasz, szakaszparancsnok. 1908. 12. 16. – 1909. 10. 01.: szegedi II. csendőrkerület, lugosi 2. szakasz, szakaszparancsnok. 1910. 10. 01. – 1912. 07. 01.: szegedi II. csendőrkerület, oravicabányai szakasz, szakaszparancsnok. 1912. 07. 01. – ?: pozsonyi V. csendőrkerület, oktatótiszt (Pozsony). 1914. 07. 01. – 18. 09. 16.: Országos Csendőriskola, oktatótiszt (Nagyvárad). 1918. 09. 16. – ?: debreceni VIII. csendőrkerület, nagyváradi szárny, szárnyparancsnok. 1920. 03. 01. – 1931. 12. 15.: tartósan vezényelve a Belügyminisztérium VI-b. osztályához. 1931. 12. 15. – 1932. 08. 15.: budapesti I. csendőrkerület, ideiglenes beosztott törzstiszt. 1932. 08. 15. – 1933. 08. 01.: budapesti I. csendőrkerület, parancsnokhelyettes. *1933. 08. 01. – 1933. 10. 01.: tartósan vezényelve a m. kir. csendőrtiszti tanfolyam (Budapest) parancsnokául, 1933. 10. 01. – 1934. 08. 01.: m. kir. csendőrtiszti tanfolyam (Budapest), ideiglenes parancsnok. 1934. 08. 01. – 1935. 08. 01.: pécsi IV. csendőrkerület, ideiglenes parancsnok. 1935. 08. 01. – 1938. 02. 01.: pécsi IV. csendőrkerület, parancsnok.* 1938. 05. 01.: nyugállomány.
Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1937), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1929), Nemzetvédelmi Kereszt (1943), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), német Lovagrend Mária Keresztje, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

1948. 10. 28.: „Nem igazolt".
Családi állapota: nős, Brandt Mária (†Budapest, 1967. 09. 22.).
Gyermekei: n. a.
Temetése, sírja: n. a.
Egyéb: Író és nótaszerző. Ismertebb magyar nótái: Akit én szeretek nem való..., Csak még egyszer tudnék hazamenni..., Édesanyám sírján minden nefelejcs él...

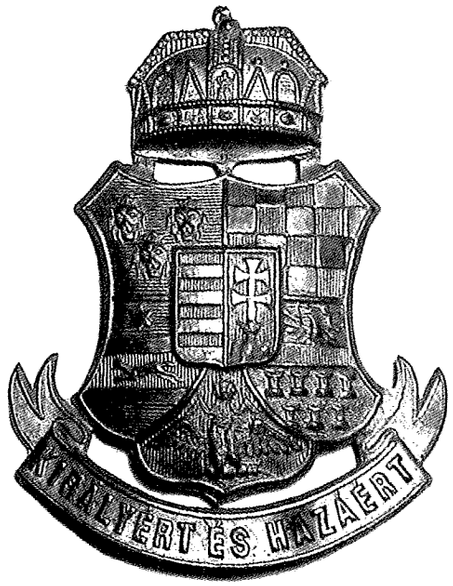

BARISS Árpád, címzetes vezérőrnagy (Gyalogság).
*Galgóc, 1867. december 4.; †Budapest, 1944. november 07.
Apja: Bariss Vilmos, gyógyszerész.
Anyja: Tabinger Ágnes.
Vallása: evangélikus.
Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Galgóc.
Nyelvismerete: német (T), cseh (?), szlovák (Gy).
Rendfokozatai: Hadnagy: 1890. 11. 01., Főhadnagy: 1895. 05. 01. (5. rangszám), 2. osztályú Százados: 1900. 05. 01., 1. osztályú Százados: 1901. 05. 01., Őrnagy: 1910. 11. 01. (2. rangszám), Alezredes: 1913. 11. 01. (1. rangszám), Ezredes: 1915. 09. 01., Tábornoki cím és jelleg (kivételes kegyelemből): 1921. 05. 18.
Beosztásai: 1886. 10. 01. – 1887. 09. 30.: cs. és kir. 88. gyalogezred (Prága), egyévi önkéntes. 1888–1890: csendőrségi próbaszolgálat. 1890–?: kassai IV. csendőrkerület, sátoraljaújhelyi szakasz, szakaszparancsnok, ungvári szárny, szárnyparancsnok. ? – 1908. 07. 16.: budapesti III. csendőrkerület, másodtörzstiszt, megbízva. 1908. 07. 16. – ?: kassai IV. csendőrkerület, kassai pótszárny, pótszárnyparancsnok. ? – 1909. 04. 15.: budapesti III. csendőrkerület, törzstiszt. 1909. 04. 15. – ?: Honvédelmi Minisztérium 16. osztály, osztályvezetőhelyettes. ? – 1913. 04. 14.: V. csendőrkerület, másod törzstiszt. 1913. 04. 14. – 1918. 02. 16.: Honvédelmi Minisztérium 16. osztály, osztályvezető. 1918. 02. 16. – ?: budapesti III. csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1919. 01. 01.: nyugállományba helyezve. *1919. 08. 10 – 1919. 08. 22.: a csendőrség ideiglenes felügyelője.*
Kitüntetései: Vaskorona Rend III. osztálya hadidíszítménnyel (1918), Ferenc József Rend lovagkeresztje (1909), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Bronz Katonai Érdemérem piros szalagon (1895), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Jubileumi emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye.
1947. 06. 19.: „Nem igazolt".
Családi állapota: nős (majd elvált), Keresztes Irén.
Gyermekei: n. a.
Temetése, sírja: Budapest, 1944. 11. ?. Farkasréti temető, F-201. fülke.

BÁNHÁZY (1933. 01. 05-ig Czirenner) József, alezredes (Gyalogság).

*Merczyfalva, 1884. március 22.; †?

Apja: n. a.

Anyja: n. a.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1901–1905) Kamenitz.

Nyelvismerete: német (T), francia (?), szerb (?), román (?).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1905. 08. 18. (1905. 09. 01-jei rang, 195. rangszám), Hadapród (csendőr): 1905. 09. 01. (1. rangszám), Hadapród-tiszthelyettes: 1908. 10. 16., Hadnagy: 1908. 11. 01. (1. rangszám), Főhadnagy: 1914. 08. 01. (9. rangszám), Százados: 1917. 05. 01. (8. rangszám), Őrnagy: 1923. 09. 01. (5. rangszám), Alezredes: 1930. 05. 01. (2. rangszám).

Beosztásai: 1905. 08. 18. – 1907. 11. 01.: cs. és kir. 51. gyalogezred, századszolgálat. 1907. 11. 01. – 1908. 05. 02.: próbaszolgálaton a m. kir. csendőrségnél. 1908. 05. 02. – 1908. 10. 31.: a pozsonyi V. csendőrkerületnél. 1908. 11. 01. – ?: kolozsvári I. csendőrkerület, szilágysomlyói szakasz, ideiglenes szakaszparancsnok. ? – 1910. 01. 01.: kolozsvári I. csendőrkerülete, naszódi szakasz, szakaszparancsnok. 1910. 01. 01. – 1918. 09. 16.: kolozsvári I. csendőrkerület, nagyenyedi szakasz, szakaszparancsnok. 1918. 09. 16. – ?: kolozsvári I. csendőrkerület, zilahi szakasz, szakaszparancsnok. 1920. 03. 01. – 1920. 07. 01. szegedi csendőrkerület, makói szakasz, szakaszparancsnok. 1920. 07. 01. – ?: miskolci csendőrkerület, szikszói szárny, ideiglenes szárnyparancsnok. ? – 1925. 01. 15.: szegedi csendőrkerület, makói szárny, szárnyparancsnok. 1925. 01. 15. – 1927. 08. 15.: szegedi V. csendőrkerület, makói osztály, osztályparancsnok. 1927. 08. 15. – 1928. 09. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, egri osztály, osztályparancsnok. 1928. 09. 01. – 1933. 08. 01.: budapesti I. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1933. 08. 01. – 1935. 06. 15.: budapesti I. csendőrkerület, kerület parancsnokhelyettes. *1935. 06. 15. – 1936. 08. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok.* 1936. 11. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemkereszt IV. osztálya (1930), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Károly Csapatkereszt, porosz Vaskereszt II. osztálya, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

Családi állapota: nős, Borsiczky Vilma.

Gyermekei: Edit Judit Magdolna Vilma (*1911), Tibor András György (*1914), József Ferenc Pál (*Nagyenyed, 1915. 08. 13.), Ottó Pál (*1917).

Temetése, sírja: n. a.

Egyéb: 1951 júniusában kitelepítve Jászapátiba.

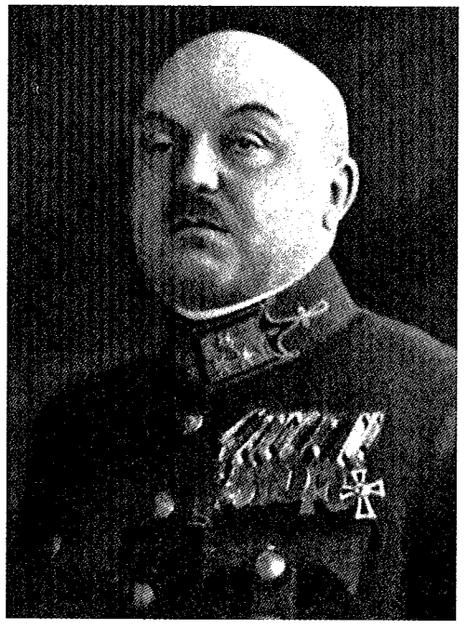

BÁNÓ Kálmán, vitéz kükemezei és tapolylucskai, címzetes altábornagy (Gyalogság).

*Osztópatak, 1877. április 25. (másutt: 16.); †Szombathely, 1945. március 21.

Apja: Bánó Géza, földbirtokos.

Anyja: kálmói és ádámföldi Bornemissza Stella.

Vallása: evangélikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1892–1896) Budapest.

Nyelvismerete: német (T), szlovák (Gy).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1896. 08. 18. (1896. 09. 01-jei rang), Hadnagy: 1897. 11. 01., Főhadnagy: 1902. 11. 01., Százados: 1912. 05. 01., Őrnagy (soron kívül): 1918. 01. 01., Alezredes: 1919. 12. 17. (1919. 05. 01-jei rang, 78. rangszám), Ezredes: 1920. 09. 01. (3. rangszám), Tábornok: 1927. 11. 01., Címzetes altábornagy (kivételesen és kegyelemből): 1934. 05. 23.

Beosztásai: 1896. 08. 18. – 1899. 01. 01.: cs. és kir. 14. gyalogezred, századszolgálat. 1899. 01. 01. – 1899. 05. 01.: gyalogtiszti lovagló tanfolyam (equitatio), hallgató. 1899. 05. 01. – 1899. 10. 05.: cs. és kir. 14. gyalogezred, zászlóalj, fegyvertiszt. 1899. 10. 05. – 1900. 07. 30.: cs. és kir. 14. gyalogezred, század szolgálat. 1900. 07. 30. – 1900. 08. 19.: cs. és kir. 14. gyalogezred, zászlóalj segédtiszt. 1900. 08. 19. – 1901. 04. 25.: cs. és kir. 14. gyalogezred, századszolgálat. 1901. 04. 25. – 1901. 05. 12.: cs. és kir. 14. gyalogezred, ideiglenes századparancsnok. 1901. 05. 12. – 1902. 02. 20.: cs. és kir. 14. gyalogezred, századszolgálat. 1902. 02. 20. – 1902. 06. 01.: cs. és kir. 14. gyalogezred, zászlóalj fegyvertiszt, altisztképző iskola-parancsnok. 1902. 08. 09 – 1902. 09. 30.: cs. és kir. 14. gyalogezred, zászlóalj segédtiszt-helyettes. 1902. 10. 03. – 1902. 11. 28.: cs. és kir. 14. gyalogezred, pótszázad-parancsnok. 1902. 11. 28. – 1904. 02. 20.: cs. és kir. 14. gyalogezred, 3. zászlóalj segédtisztje. 1904. 02. 20. – 1906. 05. 01.: cs. és kir. 14. gyalogezred, állomás- és fegyvertiszt (közben 1905. 12. 01. – 1906. 04. 01.: egyévi önkéntes, iskolai tanár). 1906. 08. 13. – 1906. 09. 18.: hadsereg lőiskola hallgatója. 1906. 09. 18. – 1907. 02. 04.: cs. és kir. 14. gyalogezred századszolgálat. 1907. 02. 05. – 1907. 02. 24.: cs. és kir. 14. gyalogezred, ideiglenes századparancsnok. 1907. 02. 25. – 1907. 05. 04.: vezényelve. 1907. 05. 04. – 1907. 05. 28.: cs. és kir. 14. gyalogezred, századszolgálat. 1907. 05. 28. – 1907. 07. 12.: vezényelve. 1907. 07. 13. – 1907. 07. 28.: cs. és kir. 14. gyalogezred, ideiglenes századparancsnok. 1907. 07. 29. – 1907. 11. 01.: vezényelve. 1907. 11. 01. – ?: cs. és kir. 62. gyalogezred. 1914 – 1915. 02. 07.: m. kir. 13. honvéd gyalogezred, 2. század, századparancsnok. 1915. 02. 02. – 1915. 06.: sebesült. 1915. 06. 10.

– 1916. 01.: m. kir. 307. honvéd gyalogezred, 1. század, századparancsnok. 1916. 01. – 1918. 11.: m. kir. 307. honvéd gyalogezred, I. zászlóalj, zászlóaljparancsnok. 1919. 07. 2? – 1920. 02. 28.: Nemzeti Hadsereg harcászati csoportparancsnokság, IV. zászlóalj, zászlóaljparancsnok. 1920. 03. 01. – 1921. 08. 31.: vármegyei katonai parancsnokságnál beosztott. 1921. 09. 01. – 1922. 03. 31.: zászlóalj parancsnokhelyettes, majd zászlóaljparancsnok. 1922. 02. 24. (K. E.): I. számú országos csendőrtartalék zászlóalj, ideiglenes parancsnok. 1922. 02. 24. (K. E.) – 1922. 04. 01.: „M. kir. I. számú országos csendőrtartalék parancsnoka". *1922. 04. 01. – 1924. 07. 27. (K. E.): egyesített csendőriskolák, parancsnok.* 1924. 06. 20. (K. E.) – 1926. 08. 31. (K. E.): m. kir. 4. honvéd gyalogezred, ezredparancsnok (1924. 06. 20-tól a csendőrség állományából a honvédség hivatásos állományába felvéve). 1926. 09. 01. – 1927. 08. 04.: szombathelyi 3. honvéd vegyesdandár, közigazgatási vezető. 1927. 08. 05. – 1932. 02. 28.: 3. testnevelési kerület, testnevelési felügyelő. 1933. 03. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Kormányzói Különös Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Nagy Aranyérme (1944), Magyar Érdemrend középkeresztjéhez a csillag (1940), Magyar Érdemkereszt II. osztálya (1927), Vaskorona Rend III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1916), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1914, 191?), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1916, 1917), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1915), Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Katonai Tiszti Szolgálati Jel II. osztálya, Jubileumi emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai jubileumi Kereszt (1908), Nemzetvédelmi Kereszt (1941).

Vitéz: 1921. 08. 20., 1921. 05. 22. – 1944. 05. 13.: 1. számú Vitézi Törzsszék, törzskapitány.

Családi állapota: nős (Linz, 1905. 05. 15.), Schachenmayer Hermine.

Gyermekei: Árpád (*1906.; †1982), Eszter (*1908.; †1965), József (*1915).

Temetése, sírja: Tömörd.

Egyéb: 1919. augusztus 18-án Tamásiban „Mint egy tiszti különítmény parancsnoka több kommunista bűncselekménnyel terhelt terroristát kivégeztetett." Ellene büntetőeljárás folyt a „Kbtkv. 413. §-ába ütköző gyilkosság bűntette miatt." Az 1920. december 24-i kegyelmi határozat alapján 1921-ben kegyelemben részesült. 1951 júniusában özvegye kitelepítve Dévaványára.

BÁTKY (Bátki) József, vitéz, címzetes vezérőrnagy (Gyalogság).

*Kocs, 1890. március 12.; †Budapest, 1976. november 11.

Apja: Bátki Pál, földmíves.

Anyja: Gerencsér Julianna.

Vallása: református.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, Tata, Honvéd hadapródiskola 1–4. évfolyam (1905–1909), Pécs, csendőrtiszti tanfolyam (1920–1921).

Nyelvismerete: horvát (?).

Rendfokozatai: Zászlós: 1909. 08. 18. (1909. 09. 01-jei rang), Hadnagy: 1911. 05. 01. (66. rangszám), Főhadnagy: 1914. 08. 01., Százados: 192? (1919. 09. 01-jei rang, 7. rangszám), Őrnagy: 1929. 05. 01. (6. rangszám), Alezredes: 1935. 05. 01. (7. rangszám), Ezredes: 1939. 11. 01. (3. rangszám), Címzetes vezérőrnagy: 1944. 02. 21.

Beosztásai: 1909. 08. 18. – 1918. 11.: m. kir. 28. honvéd gyalogezred. 1918. 11. – 1919. 08.: budapesti államrendőrség, karhatalom, illetve Vörös Őrség. 1920. 11. 16. – 1921: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató. 1921–1922: putnoki járás, járási csendőrparancsnok. 1922 – 1924. 04. 15.: Borsod vármegyei csendőriskola, parancsnok. 1924. 04. 15. – 1925. 02. 01.: Szabolcs vármegyei csendőriskola, parancsnok. 1925. 02. 01. – 1928. 08. 01.: budapesti I. csendőrkerület, aszódi szárny, szárnyparancsnok. 1928. 08. 01. – 1932. 09. 15.: szombathelyi III. csendőrkerület, őrsparancsnokképző iskola, 2. alosztály, parancsnok. 1932. 09. 15. – 1934. 03. 01.: csendőr gyalog tanalosztály (Pestszenterzsébet), parancsnok. 1934. 03. 01. – 1934. 08. 01.: budapesti I. csendőrkerület, előadótiszt. 1934. 08. 01. – 1936. 08. 01. budapesti I. csendőrkerület, segédtiszt. 1936. 08. 01. – 1938. 05. 01.: Belügyminisztérium VI-c. osztály, előadótiszt. 1938. 05. 01. – 1940. 05. 01.: Belügyminisztérium VI-b. osztály, osztályvezető-helyettes. *1940. 05. 01. – 1942. 12. 15.: miskolci VII. csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1*943. 03. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1940), Vaskorona Rend III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1930), Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján egy sávval, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, 1912–1913. évi Emlékkereszt, porosz Vaskereszt II. osztálya, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

Vitéz: 1927. 06. 26.

1948. 02. 23.: Ba/445–1945. „Nem igazolt".

Családi állapota: nőtlen.

Gyermekei: n. a.

Temetése, sírja: Budapest, 1976. november ?, Farkasréti temető, EE243. fülke.

Egyéb: 1945 márciusától 1945. augusztus 5-ig Németországban. 1945. augusztus 5-től 1945. szeptember 17-ig a Buda-Dél internálótáborban, a Honvédelmi Minisztérium Katona Politikai Osztály vizsgálati fogságában. 1950 és 1953 között kitelepítve Mezőberényben. 1957. július 17-től 1957. december 7-ig „közbiztonsági őrizetben".

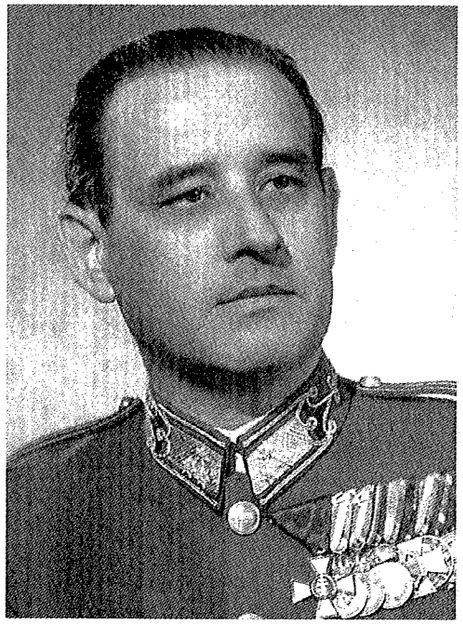

BEŐTHY Kálmán, besenyői, ezredes (Gyalogság).

*Nagyvárad, 1896. október 11.; †Martonvásár, 1971. május 27.

Apja: Beőthy Kálmán, MÁV-alkalmazott.

Anyja: Marjay Erzsébet.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: Honvéd hadapródiskola 1–4. évfolyam (1911–1915) Nagyvárad, csendőrtiszti tanfolyam (1921–1922).

Nyelvismerete: román (Gy).

Rendfokozatai: Zászlós: 1915. 03. 15., Hadnagy: 1915. 09. 01., Főhadnagy: 1917. 08. 01. (az újrasorolás után, a csendőrségnél 1921. 03. 01.), Százados: 1926. 05. 01. (8. rangszám), Őrnagy: 1937. 11. 01. (5. rangszám), Alezredes: 1941. 05. 01. (6. rangszám), Ezredes: 1943. 05. 01.

Beosztásai: 1915. 03. 15. – ?: m. kir. 13. honvéd gyalogezred. 1921. 06. 15. – 1922: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató. ? – 1928. 08. 01.: budapesti I. csendőrkerület, kunhegyesi szárny, szárnyparancsnok-helyettes. 1928. 08. 01. – 1930. 04. 15.: budapesti I. csendőrkerület, I. gyalog tanosztály, 1. alosztály (Esztergom), parancsnok. 1930. 04. 15. – 1934. 07. 01.: budapesti I. csendőrkerület, szentendrei szárny, szárnyparancsnok. 1934. 07. 01. – 1942. 08. 01.: Belügyminisztérium VI-b. osztály, előadótiszt. 1942. 08. 01. – 1943. 05. 01.: Belügyminisztérium VI. (1943. 01. 01-jétől XX.) osztály, ideiglenes osztályvezető-helyettes. 1943. 05. 01. – 1944. 10. 17.: Belügyminisztérium XX. osztály, osztályvezető-helyettes. *1944. 10. 17 – 1944. 11. 01. (másutt 1945. 02.): Belügyminisztérium XX. osztály, osztályvezető. 1944. 11. 01. (másutt 1945. 02.) – 1945. 03. 28.: Belügyminisztérium VI. (csendőrségi és rendőrségi) osztály, osztályvezető.* 1945. 03. 28. – 1945. 05.: a csendőrség felügyelőjénél beosztva Németországban.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1939), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Károly Csapatkereszt, Nemzetvédelmi Kereszt (1943), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, olasz Koronarend lovagkeresztje, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Családi állapota: nős (Szeged, 1922. 10. 13.), Lintner Irén (*Szeged, 1903. 07. 24.).

Gyermekei: Erzsébet, Irén, Kálmán.

Temetése, sírja: Budapest, 1971. június ?, Farkasréti temető, N-414. fülke.

Egyéb: A Csendőrségi Lapok szerkesztője 1939–1942 között. A Magyar Katonai Írók Körének tagja. Novelláskötete: *Szemtől szembe. Apróságok a csendőr életéből.* Debrecen, 1929.

1945. november 26-tól (másutt november 11-től) előzetes letartóztatásban. A budapesti Népbíróság 1946. március 18-án felmentette az ellene emelt vádak alól (Nbr. 13§. 2. és 3. pont), a Népbíróságok Országos Tanácsa a felmentést 1946. október 2-án megerősítette.

1946 és 1949 között internálva Csepelen és Kistarcsán, 1951–1953-ban családjával együtt kitelepítve Újfehértóra. 1953 után kőművesek mellett segédmunkás Martonvásáron.

BERTALANFFY Dezső, ezredes (Gyalogság).

*Szombathely, 1884. december 2.; †Csákány, 1956. november 2.

Apja: Bertalanffy József, nyomdász.

Anyja: Hőtzl Eugénia.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: felsőkereskedelmi iskolai érettségi.

Nyelvismerete: német (Nm).

Rendfokozatai: Hadapród: 1908. (1905. 05. 01-jei rang, 9. rangszám), Hadapród-tiszthelyettes: 1908. 10. 16., Hadnagy: 1912. 11. 01. (4. rangszám), Főhadnagy: 1915. 03. 01. (7. rangszám), Százados: 1918. 11. 01. (6. rangszám), Őrnagy: 1927. 11. 01. (7. rangszám), Alezredes: 1934. 05. 01. (14. rangszám), Ezredes: 1938. 05. 01. (6. rangszám).

Beosztásai: 1904. 10. 01. – 1905. 09. 30.: cs. és kir. 29. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1907. 11. 01. – 1908. 05. 02.: próbaszolgálat a magyar királyi csendőrségnél. 1908. 05. 02. – 1909. 04. 16.: a kassai VIII. csendőrkerület állományában. 1909. 04. 16. – 1911. 04. 16.: a budapesti III. csendőrkerület állományában. 1911. 04. 16. – ?: székesfehérvári VI. csendőrkerület, marcali szakasz, ideiglenes szakaszparancsnok. A világháborúban négy és fél évig Galíciában mint tábori csendőrtiszt, kordonparancsnok. ? – 1918. 01. 01.: székesfehérvári VI. csendőrkerület, kaposvári 2. szakasz, szakaszparancsnok. 1918. 01. 01. – ?: székesfehérvári VI. csendőrkerülete, keszthelyi szakasz, szakaszparancsnok. 1920. 03. 01. – ?: szombathelyi csendőrkerület, keszthelyi szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1928. 08. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület keszthelyi szárny, szárnyparancsnok. 1928. 08. 01. – 1935. 10. 01.: pécsi IV. csendőrkerület (átszervezés után egy ideig szombathelyi III. csendőrkerület) kaposvári osztály, osztályparancsnok. 1935. 10. 01. – 1937. 05. 01.: Belügyminisztérium VI-b. osztály, előadótiszt. 1937. 05. 01. – 1938. 05. 01.: Belügyminisztérium VI-b. osztály, osztályvezető-helyettes. *1938. 05. 01. – 1939. 05. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1939. 08. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1937), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

1948. 02. 05.: Be/98–1945. „Nem igazolt".

Családi állapota: nős.

Gyermektelen.

Temetése, sírja: n. a.

BITTÓ Dezső, sárosfalvi (?), vezérőrnagy (Gyalogság).

*Hidaskürt, 1885. április 16.; †Brisbane, Ausztrália, 1956. augusztus 2.

Apja: Bittó Gyula, uradalmi gazdatiszt.

Anyja: Bittó Emma.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–5. osztály, Pozsony, cs. és kir. Gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1900–1904) Pozsony.

Nyelvismerete: német (T), román (?), szlovák (Nm).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1904. 08. 18. (1904. 09. 01-jei rang, 144. rangszám), Hadnagy: 1906. 05. 01. (64. rangszám), Főhadnagy: 1911. 11. 01., Százados: 1915. 05. 01., Őrnagy: 1922. 09. 01., Alezredes: 1928. 05. 01., Ezredes: 1934. 11. 01. (19. rangszám), Tábornok: 1939. 11. 01. (3. rangszám).

Beosztásai: 1904. 08. 18. – 1907.: cs. és kir. 37. gyalogezred, századszolgálat. 1907–1918: cs. és kir. 37. gyalogezred századparancsnok, zászlóaljparancsnok. 1922–1928: m. kir. 3. honvéd gyalogezred, kikülönített zászlóalj – később 3. gyalogezred, I. zászlóalj (Tata, Székesfehérvár, Várpalota), zászlóaljparancsnok. 1928–1932: ?. 1932. 09. 25. – 1934. 05. 01.: M. kir. „Balogh Ádám" 2. honvéd kerékpáros zászlóalj, zászlóaljparancsnok. 1934. 05. 01. – 1934. 11. 01.: Honvédelmi Minisztérium 4. osztály, beosztott törzstiszt. 1934. 11. 01. – 1936. 05. 01.: Honvédelmi Minisztérium 4. osztály, osztályvezető-helyettes. 1936. 05. 01. – 1938. 05. 01.: 7. határőrkerület, kerületi parancsnok-helyettes (későbbi nevén 7. határőrezred parancsnok). 1938. 05. 01. – 1939. 08. 01.: 6. vegyesdandár, 1. gyalogsági parancsnok, (az 1938. őszi átszervezést követően 17. honvéd gyalogdandár). *1939. 08. 01. – 1940. 08. 01.: a csendőrség felügyelőjének helyettese.* 1940. 11. 01.: nyugállomány. 1940. 09. 06. – 1940. 11. 26.: Bihar vármegye katonai parancsnoka. 1941. 04. 13. – 1941. 08. 01.: Szabadka város katonai parancsnoka. 1942. 01. 01. – ?: „Állandó tábornoki becsületügyi választmány, rendes tag".

Kitüntetései: Magyar Érdemrend középkeresztje (1941), Magyar Érdemkereszt III. osztálya (1934), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1929), Károly Csapatkereszt, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), török Hadiérem (1925), osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

Családi állapota: nős, Gömöry Adrienne (*Brünn, 1887. 06. 01.).
Gyermeke: Éva (*Győr, 1923. 06. 21.).
Temetése, sírja: Brisbane, Ausztrália, 1956. 08. ?.
Egyéb: 1945 áprilisától Németországban élt. 1951-ben Ausztráliába települt ki és 1953-tól Brisbane-ben a Rocklea vasgyárban volt takarító.

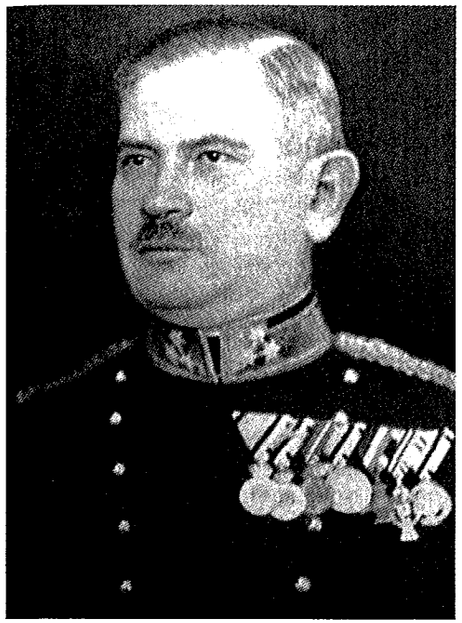

BUDAY Andor, ezredes (Gyalogság).
*Marosludas, 1882. szeptember 1.; †Budapest, VIII., 1968. március 4.
Apja: n. a.
Anyja: Bordum Agopia.
Vallása: római katolikus.
Iskolái, végzettsége: felsőkereskedelmi iskolai érettségi.
Nyelvismerete: német (T), román (?).
Rendfokozatai: Hadapród: 1901. 09. 19., Hadapród-tiszthelyettes: 1902. 03. 01., Hadnagy: 1903. 11. 01., Főhadnagy: 1907. 05. 01., Százados: 1914. 11. 01. (2. rangszám), Őrnagy: 1920. (1919. 11. 01-jei rang), Alezredes: 1923. 09. 01., Ezredes: 1929. 05. 01. (1. rangszám).
Beosztásai: 1899. 10. 01. – 1900. 09. 30.: cs. és kir. (?) tábori vadász zászlóalj, egyévi önkéntes. 1901. 03. 06. – 1901. 09. 06.: próbaszolgálat a magyar királyi csendőrségnél. ? – 1908. 07. 16.: kassai IV. csendőrkerület, felsővisói szakasz, szakaszparancsnok. 1908. 07. 16. – ?: kassai IV. csendőrkerület, máramarosszigeti 1. szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1915. 02. 21.: kassai IV. csendőrkerület, máramarosszigeti szakasz, szakaszparancsnok. 1915. 02. 21 – ?: kassai IV. csendőrkerület, máramarosszigeti szárny, szárnyparancsnok. 1920. 03. 01. – ?: debreceni csendőrkerület, nyíregyházai szárny, szárnyparancsnok. ? – 1925. 01. 15.: debreceni csendőrkerület, nyíregyházai osztály, osztályparancsnok. 1925. 01. 15. – ?: székesfehérvári II. csendőrkerület, ideiglenes beosztott törzstiszt. ? – 1926. 03. 01.: székesfehérvári II. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1926. 03. 01. – 1927. 03. 01.: székesfehérvári II. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnokhelyettes. 1927. 03. 01. – 1931. 05. 27. (K. E.): székesfehérvári II. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1931. 05. 27. (K. E.) – 1937. 04. 01. (K. E. 1937. 04. 14.!): szegedi V. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1937. 07. 01.: nyugállomány.
Kitüntetései: Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.
1947. 10. 09.: „Nem igazolt".
Családi állapota: nős.
Gyermektelen.
Temetése, sírja: n. a.
Egyéb: 1951 júniusában feleségével együtt kitelepítve Füzesgyarmatra.

CZIGÁNY József, vitéz, ezredes (Gyalogság).

*Zalaegerszeg, 1894. április 3.; †Vác, 1977. március 16.

Apja: Czigány József, takács.

Anyja: Szedmák Anna.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Zalaegerszeg, csendőrtiszti tanfolyam (1918–1919).

Nyelvismerete: német (Gy).

Rendfokozatai: Tartalékos zászlós: 1915. 08. 01., Tartalékos hadnagy: 1916. 08. 01., Tartalékos főhadnagy: 1918. 11. 01., Százados: 1926. 11. 01. (3. rangszám), Őrnagy: 1937. 11. 01. (12. rangszám), Alezredes: 1941. 11. 01. (5. rangszám), Ezredes: 1943. 08. 01.

Beosztásai: 1914–1915: egyévi önkéntes. 1915–1918. 11. 01.: m. kir. 18. honvéd gyalogezred, századszolgálat, szakasz és századparancsnok. 1918. 11. 01. – 1919. 03. 16.: csendőrtiszti tanfolyam hallgató. 1919. 08. 08. – 1920. 06. 01.: csendőrségi próbaszolgálat a soproni csendőrszárnynál. 1920. 06. 01. – ?: ?. ? – 1923. 12. 01.: székesfehérvári csendőrkerület, győri járás, járási csendőrparancsnok. 1923. 12. 01. – 1928: Győr vármegyei csendőrparancsnokság, illetve győri osztályparancsnokság, segédtiszt. 1928. 08. 01. – 1934. 08. 01.: szombathelyi III. csendőrkerületi parancsnokság, őrsparancsnokképző iskola, 1. század oktatótiszt (polgári büntetőjog, polgári perrendtartás). 1934. 08. 01. – 1936. 05. 01.: szombathelyi III. csendőrkerületi parancsnokság 3. nyomozó alosztály, beosztott. 1936. 05. 01. – 1938. 08. 01.: szombathelyi III. csendőrkerületi parancsnokság, 3. nyomozó alosztály, nyomozóalosztály-parancsnokhelyettes. 1938. 08. 01. – 1941. 02. 01.: szombathelyi III. csendőrkerületi parancsnokság, 3. nyomozóalosztály, nyomozóalosztály-parancsnok, (1939. 09. 04. – 1939. 10. 16.: vezényelve Husztra, a nyomozóalosztály megszervezésére. 1940. 11. 23-tól tartósan vezényelve a csendőrség Központi Nyomozó Osztályához beosztott tiszti minőségben). 1941. 02. 01. – 1941. 10. 01.: budapesti I. csendőrkerület, budapesti gyalogtanosztály, parancsnok. 1941. 10. 01. – 1943. 02. 01.: csendőrség Központi Nyomozó Osztály, ideiglenes parancsnokhelyettes. *1943. 02. 01. – 1944. 10. 16.: csendőrség Központi Nyomozó Parancsnokság, ideiglenes parancsnok. 1944. 10. 16. – 1945: szombathelyi III. csendőrkerület, kerületi parancsnok.*

Kitüntetései: Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1940), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Ezüst Vitézségi Érem I. osztálya, Károly Csapatkereszt, Háborús Emlékérem kardokkal

és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Vitéz: 1934. 06. 03.

Családi állapota: nős, 1. Knoll Szabó Janka (*1898; †Szombathely, 1941. 01. 10.). 2. Karácson Laura (*Izsopallaga, 1906; †1984).

Gyermeke: Irén (*Győr, 1924. 01. 09.).

Temetése, sírja: Zalaegerszeg.

Egyéb: 1945 márciusától 1945 novemberéig Németországban. Hazatérése után 1947. március 19-én letartóztatta az ÁVO. A Budapesti Népbíróság 1947. október 7-én (Nbr. 11. §. 15. pont, 13. §. 3. pont, 2. bekezdés) 15 évi fegyházra, politikai jogai gyakorlásának 10 évre történő felfüggesztésére, teljes vagyonelkobzásra, állásának nyugdíjigény nélküli elvesztésére ítélte. Az ítéletet 1950. március 9-én 3 évi és 6 havi börtönre csökkentették a mellékbüntetés fenntartásával. 1950. május 20-án a főbüntetést 10 évi fegyházra változtatták. 1956 májusában szabadult. A Budapest I. RfK 01986/1958. számú, 1958. április 24-i határozatával közbiztonsági őrizet alá helyezték, melyet 1959 májusában szüntettek meg.

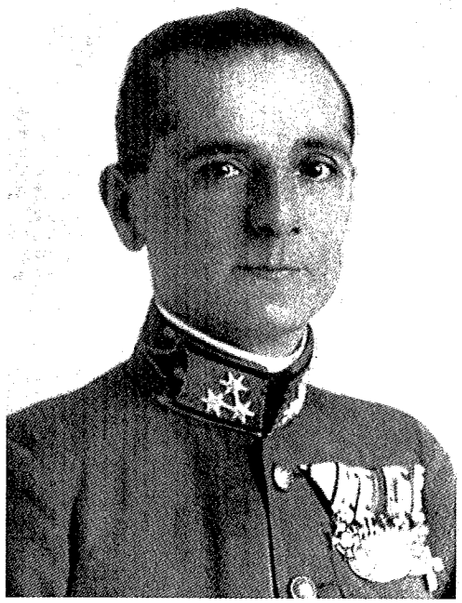

CZÓGLER Gusztáv, lovag rományai, vezérőrnagy (Gyalogság).

*Bécs, 1881. augusztus 11.; †Agárd, 1960. augusztus 25.

Apja: Czógler György, cs. és kir. katonatiszt (ezredes).

Anyja: Riesel Karolin.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: Cs. és kir. katonai alreáliskola 1–2. évfolyam (1891–1893) Kassa, 3–4. évfolyam (1893–1895) Kismarton, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1895–1899) Budapest.

Nyelvismerete: német (T), francia (?).

Rendfokozatai: Hadapródtiszt-helyettes: 1899. 08. 18. (1899. 09. 01-jei rang, 161. rangszám), Hadnagy: 1900. 11. 01., Hadapród-tiszthelyettes: 1903. 10. 31., Hadnagy: 1904. 11. 01., Főhadnagy: 1908. 05. 01. (3. rangszám), Százados: 1914. 11. 01. (9. rangszám), Őrnagy: 1920. 05. 29. (1919. 11. 01-jével, később 1917. 09. 01-jére javítva, 6. rangszám), Alezredes: 1921. 02. 03. (1920. 09. 01-jével), Ezredes: 1921. 11. 23. (K. E.) (1921. 09. 01-jével, 4. rangszám), Tábornok: 1932. 05. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1899. 08. 18. – 1903. 10. 31.: cs. és kir. 69. gyalogezred, századszolgálat. 1903. 11. 01. – 1904. 05. 01.: próbaszolgálaton a m. kir. csendőrségnél. ?–?: pozsonyi V. csendőrkerület, lőcsi szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1908. 10. 01.: székesfehérvári VI. csendőrkerület, veszprémi szakasz, szakaszparancsnok. 1908. 10. 01. – ?: szegedi II. csendőrkerület, orsovai szakasz, szakaszparancsnok. 1913. 05. 01. – 1919. 02.: Honvédelmi Minisztérium 16. osztály (1918. novemberétől Hadügyminisztérium 5. ügyosztály), beosztott (közben 1915. 07. – 1918. 09.: tábori csendőrtiszt is a hadra kelt seregnél. 1919. 02. – 1919. 03.: székesfehérvári VI. csendőrkerület, kapuvári szárny, szárnyparancsnok. 1919. 03. – 1919. 08.: Somogy vármegye Vörös Őrsége, parancsnok. 1919. 08. – ?: Nemzeti Hadsereg Fővezérség III. a. osztály, beosztott (csendőrségi összekötő). 1920. 07. 01. – 1922: Hadügyminisztérium, illetve Honvédelmi Minisztérium 5. ügyosztály, fogalmazótiszt. 1922 – 1926. 03. 01.: székesfehérvári (1925-től székesfehérvári III.) csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1926. 03. 01. – 1929. 09. 01.: pécsi IV. csendőrkerület, kerületi parancsnok (beosztásában történt meghagyása mellett 1928. 09. 01-jétől 1929. 09. 01-jéig tartósan vezényelve „az őrsparancsnok képző iskola és tanosztályok kiképzése vezetőjeként a m. kir. csendőr felügyelőség törzséhez"). 1929. 09. 01. – 1932. 12. 23. (K. E.): a m. kir. csendőrség felügyelője mellé beosztott tábornoki teendők ideiglenes ellátásával megbízva (1932. 12. 01-jével „az őrsparancsnokképző iskola és tanosztályok kiképzésének vezetői alkalmazása alól" felmentve). 1932. 12. 23. (K. E.) – 1933. 05. 10. (K. E.): a csendőrség felügyelője mellé beosztott tábornok. 1933. 05. 10. (K. E.) – 1935. 05. 01.: a csendőrség felügyelőjének helyettese.* 1935. 08. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemkereszt II. osztálya (1931), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Újólagos Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Ezüstérme (1935), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Bronz Katonai Érdemérem piros szalagon (1913), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Katonai Tiszti Szolgálati Jel II. osztálya, Károly Csapatkereszt, Nemzetvédelmi Kereszt (1941), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, spanyol Katonai Érdemrend I. osztálya (1909).

1945. 08. 23.: Cz/21–1945. „Nem igazolt".

Családi állapota: nős, kenesei Kenessey Margit (*Székesfehérvár, 1883. 09. 04.).

Gyermekei: Erzsébet (*Veszprém, 1906. 09. 10.), Klára (*Budapest, 1911. 10. 03.).

Temetése, sírja: n. a.

Egyéb: 1945–1946: a Független Kisgazda, Földmunkás- és Polgári Párt tagja. 1951. 05. 31 – 1953: kitelepítve Kőtelekre. 1953 és 1959. 09. 30. között a székesfehérvári Közúti Vállalatnál segédmunkás és éjjeliőr.

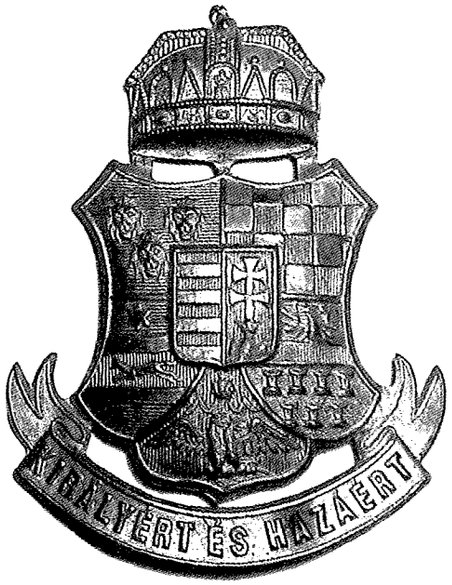

CSÁKY Zsigmond, körösszeghi és adorjáni gróf, címzetes altábornagy (Gyalogság).

*Szendrő (másutt Miskolc), 1866. 03. 01.; †Bős, 1945.

Apja: Csáky Zsigmond, földbirtokos.

Anyja: dabassi Halász Janka (Johanna).

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Pápa, joghallgató, Ludovika Akadémia, „szabadságolt állományú tiszti tanfolyam" (1888–1889).

Nyelvismerete: német (T), francia (Gy), román (Gy).

Rendfokozatai: Címzetes őrsparancsnok: 1889. 07. 01., Hadapród, címzetes őrsparancsnok: 1889. 09. 01., Hadapród, címzetes őrmester: 1890. 10. 01., Hadapród-tiszthelyettes: 1890. 11. 01., Hadnagy: 1891. 11. 01., Főhadnagy: 1895. 11. 01. (5. rangszám), 2. osztályú Százados: 1902. 05. 01., 1. osztályú Százados: 1903. 11. 01., Őrnagy: 1911. 05. 01. (3. rangszám), Alezredes: 1914. 05. 01. (3. rangszám), Ezredes: 1916. 05. 01., Tábornok: 1921. 05. 11. (K. E., 1921. 05. 01-jével)., Címzetes altábornagy: 1925. 10. 19.

Beosztásai: 1885. 10. 01. – 1886. 09. 30.: cs. és kir. 85. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1889. 09. 01. – 1891. 11. 01.: csendőrőrs, őrsparancsnok. ? – 1894. 11. 27.: segesvári szakasz, szakaszparancsnok. 1894. 11. 27. – 1895. 11. 01.: kolozsvári I. csendőrkerület, sepsiszentgyörgyi szakasz, szakaszparancsnok. 1895. 11. 01. – 1902. 04. 15.: kolozsvári I. csendőrkerület, szakaszparancsnok (Brassó, Déva, Segesvár). 1902. 04. 15. – 1906. 05. 11.: debreceni csendőrszárny, szárnyparancsnok. 1906. 05. 11. – 1910. 12. 21.: m. kir. nemesi Testőrség, beosztott tiszt (Bécs). 1911. 01. 01. – ?: budapesti III. csendőrkerület, ideiglenes másodtörzstiszti teendőkkel megbízva. 1917-ben tábori csendőrség parancsnoka Szerbiában. 1918. 05. 01. – 1918. 11.: szegedi II. csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1919. 01. 01.: nyugállomány. *1919. 08. .22. – 1920. 09. 20.: a csendőrség ideiglenes felügyelője. 1920. 09. 20. – 1921. 02. 21. (K. E.): a csendőrség felügyelője, egyben a tényleges állományba visszavéve. 1921. 02. 21. (K. E.) – 1921. 10. 01.: a csendőrség felügyelőjének adlátusa.* 1921. 10. 01. – 1921. 11. 01.: szabadságon. 1921. 11. 01. – 1923. 06. 01.: átmeneti viszonyban. 1923. 06. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Ferenc József Rend tisztikeresztje hadidíszítménnyel, Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel (1915), Bronz Katonai Érdemérem piros szalagon (1911), Katonai Tiszti Szolgálati Jel III. osztálya, Jubileumi emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Jubileumi Udvari Kereszt (1908), porosz Vaskereszt II. osztálya.

Családi állapota: nős (Kolozsvár, 1893. 01. 31.), Apáthy Ilona (*Uncsukfalva, 1874. 10. 10.; †Budapest, 1934. 12. 29.).

Gyermekei: István (*Uncsukfalva, 1894. 07. 18.; †Budapest, 1941. 01. 27.) diplomata, külügyminiszter, Irma (*Brassó, 1897. 03. 06.; †Budapest, 1967. 10. 22.).

Temetése, sírja: n. a.

CSIBA István, nagyapponyi (?), ezredes (Gyalogság).

*Som, 1881. 12. 21.; †Szekszárd, 1948. február 6.

Apja: Csiba Lajos, tiszttartó.

Anyja: Szeniczei Anna.

Vallása: református.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, Ludovika Akadémia 1–4. évfolyam (1896–1900), csendőrtiszti tanfolyam (1920–1921).

Nyelvismerete: német (T), Horvát (T), román (Gy).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1900. 08. 18. (100. 09. 01-jei rang, 42. rangszám), Hadnagy: 1901. 11. 01. (43. rangszám), Főhadnagy: 1907. 05. 01. 17. rangszám), Százados: 1914. 05. 01., Őrnagy: 1918. 11. 01. (75. rangszám), Alezredes: 1921. 09. 01., Ezredes: 1927. 05. 01. (2. rangszám).

Beosztásai: 1900. 08. 18. – 1903. 11. 01.: m. kir. 7. honvéd gyalogezred, századszolgálat. 1903. 11. 01. – 1910. 08. 31.: m. kir. 7. honvéd gyalogezred, 1. zászlóalj, segédtiszt, fegyvertiszt, állomástiszt Versecen (1907. 03. 15. – 1907. 05. 15.: sorozótiszt). 1910. 09. 01. – 1913. 08. 31.: honvéd hadapródiskola (Pécs), tanár. 1913. 09. 01. – 1913. 10. 31.: m. kir. 7. honvéd gyalogezred, századszolgálat. 1913. 01. 01. – 1915. 12. 15.: m. kir. 31. honvéd gyalogezred századparancsnok. 1915. 12. 15-től két hónapig szabadságon. 1916. 03. 01. – 1918. 11.: Honvédelmi Minisztérium 1/a. osztályon beosztott tiszt (helyi szolgálatra alkalmas). 1918. 11. – 1919. 08.: a Hadügyminisztériumban, illetve a Hadügyi Népbiztosságon beosztott. 1920. 11. 16. – 1921. 11. 01.: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató. 1921. 11. 01. – 1924. 11. 01.: szegedi csendőrkerület, vármegyei csendőrparancsnok (Kecskemét). 1924. 11. 01. – 1925. 05. 01.: pécsi csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1925. 05. 01. – 1928. 09. 01.: pécsi IV. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1928. 09. 01. – 1929. 09. 01.: pécsi IV. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok. 1929. 09. 01. – 1931. 01. 21. (K. E.): pécsi IV. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1931. 02. 15. – 1932. 04. 11. (K. E.): Belügyminisztérium VI-c. osztály, osztályvezető-helyettes. *1932. 04. 11. (K. E.) – 1936. 02. 01.: Belügyminisztérium VI-c. (1933 és 1935 között VII-c.) osztály, osztályvezető.* 1936. 05. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemkereszt III. osztálya (1936), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, szalagján a másodízben

adományozott, hadidíszítménnyel, kardokkal ékesített III. osztályú Katonai Érdemkereszt kisebbített alakjával, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1928), Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján egy sávval, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

1947. 04. 08.: Cs/300–1945. „Nem igazolt".

Családi állapota: nőtlen.

Gyermektelen.

Temetése, sírja: Szekszárd, 1948. augusztus ?, Szekszárdi Újvárosi temető, családi sírbolt.

Egyéb: 1936. 05. 01-jétől a Független Kisgazda, Földmunkás- és Polgári Párt tagja.

DALMY (Dalmi) József, ezredes (Gyalogság).

*Mezőpeterd, 1882. október 8.; †Columbus, Ohio, USA, 1962. október 28.

Apja: ?, körjegyző.

Anyja: Nagy Eszter, gazdasszony.

Vallása: református.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi (Mezőtúr).

Nyelvismerete: német (J).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1907. 05. 01., Hadnagy: 1907. 11. 01, Főhadnagy: 1913. 05. 01. (8. rangszám), Százados: 1915. 11. 01. (30. rangszám, 1920-ban, az egységes rangsor kialakítása után 1916. 09. 01.), Őrnagy: 1925. 11. 01. (4. rangszám), Alezredes: 1933. 11. 01. (3. rangszám), Ezredes: 1937. 11. 01. (2. rangszám).

Beosztásai: 1902. 10. 01. – 1903. 09. 30.: cs. és kir. 102. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1906. 11. 01. – 1907. 05. 01.: próbaszolgálat a magyar királyi csendőrségnél. ? – 1908. 12. 16.: székesfehérvári VI. csendőrkerület, székesfehérvári 1. szakasz, szakaszparancsnok. 1908. 12. 16. – 1909. 07. 01.: brassói VIII. csendőrkerület, nagyváradi 1. szakasz, szakaszparancsnok. 1909. 07. 01. – 1910. 07. 16.: brassói VIII. csendőrkerület, debreceni pótszárny, oktatótiszt. 1910. 07. 16. – 1911. 04. 16.: brassói csendőrkerület, nagybányai szakasz, szakaszparancsnok (tartósan vezényelve a ceglédi pótlóidomító osztályhoz). 1911. 04. 16. – 1914. 07. 01.: brassói VIII. csendőrkerület, berettyóújfalui szakasz, szakaszparancsnok. 1914. 07. 01. – ?: brassói VIII. csendőrkerület, debreceni szakasz, szakaszparancsnok. 1920. 03. 01. – 1931. 07. 01.: debreceni (1925-től debreceni VI.) csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1931. 07. 01. – 1935. 06. 15.: debreceni VI. csendőrkerület, ideiglenesen beosztott, majd beosztott törzstiszt. 1935. 06. 15. – 1936. 05. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnokhelyettes. 1936. 05. 01. – 1936. 08. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1936. 08. 01. – 1937. 11. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok. 1937. 11. 01. – 1939. 05. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1939. 08. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1936), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, olasz Korona Rend tisztikeresztje, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

Családi állapota: nős, ? (†Columbus, Ohio, USA, 1971. 11. 28.)

Temetése, sírja: Columbus, 1962. november ?., Columbus Union Cementery.

Egyéb: törvénytelen gyermek, apja később nevére vette.

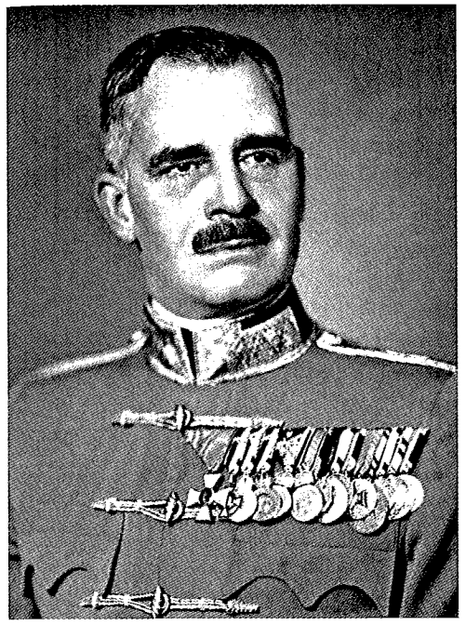

DAMASY (1926-ig Dlabik) Farkas, Dr., vitéz, vezérőrnagy (Gyalogság).

*Apahida, 1889. február 15.; †Rakamaz, 1963. január 22.

Apja: Dlabik István, MÁV ellenőr.

Anyja: Raisz Antónia.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, Kolozsvár, Honvéd hadapródiskola 1–4. évfolyam (1903–1907) Nagyvárad. 1912-ben magánúton érettségi vizsgát tett. Csendőrtiszti tanfolyam (1921–1922), Szegedi Egyetem, jogi abszolutórium (1924), Pázmány Péter Tudományegyetem, állam és jogtudományi doktor (1927).

Nyelvismerete: román (T), német (J), olasz (J).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1907. 08. 18. (1907. 09. 01-jei rang, 18. rangszám), Hadnagy: 1908. 11. 01. (?), Főhadnagy: 1913. 11. 01., Százados: 1916. 05. 01., Őrnagy: 1927. 11. 01. (1. rangszám), Alezredes: 1934. 05. 01. (2. rangszám), Ezredes: 1938. 05. 01. (2. rangszám), Vezérőrnagy: 1941. 11. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1907. 08. 18. – 1911. 05. 01.: m. kir. 24. honvéd gyalogezred, század szolgálat. 1911. 05. 01. – 1915. 05. 02.: m. kir. 20. honvéd gyalogezred. 1915. 05. 02. – 1915. 08. 01.: kórházban. 1915. 08. 01. – 1915. 10. 20.: pótzászlóaljnál. 1915. 10. 20. – 1916. 12. 27.: Ludovika Akadémia, oktatótiszt (Szolgálati Szabályzat, Gyakorlati Szabályzat, Hivatás és álláskötelmek). 1916. 12. 27. – 1917. 03. 01.: m. kir. 24. honvéd gyalogezred. 1917. 03. 01. – 1918. 06. 15.: m. kir. 22. honvéd gyalogezred. 1918. 06. 15. – 1918. 08. 01.: sebesült. 1918. 08. 01. – 1919. 04.: Ludovika Akadémia, századparancsnok. 1919. 04. – 1919. 06.: mátyásföldi repülőgépgyár, munkászászlóalj, zászlóaljparancsnok. 1919. 06. – 1921. 06. 15.: Vörös Parancsnokképző, illetve Ludovika Akadémia, tanár és századparancsnok. 1921. 06. 15. – 1922. 06. 15.: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató. 1922. 06. 15. – 1922. 11. 01.: próbaszolgálaton a pécsi csendőrkerületnél. 1922. 11. 01. – 1926. 05. 01.: pécsi (1925-től pécsi IV.) csendőrkerület, marcali szárny, szárnyparancsnok. 1926. 05. 01. – 1926. 10. 01.: csendőrség állandó tanulmányi bizottság, előadótiszt. 1926. 10. 01. – 1931. 04. 01.: csendőrség felügyelője, előadótiszt. *1931. 04. 01. – 1935. 12. 15.: m. kir. csendőrség nyomozó-osztályparancsnokság, parancsnok.* 1935. 12. 15. – 1936. 02. 01.: Belügyminisztérium VI-c. osztály, előadótiszt (tartósan vezényelve). 1936. 02. 01. – 1936. 05. 01.: Belügyminisztérium VI-c. osztály, ideiglenes osztályvezető-helyettes. 1936. 05. 01. – 1937. 07. 15.: Belügyminisztérium VI-c. osztály, osztályvezető-helyettes. *1937. 09. 01. – 1938. 05. 01.: budapesti I. csend-*

őrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok. 1938. 05. 01. – 1939. 08. 01.: budapesti I. csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1939. 08. 01. – 1941. 08. 01.: Honvédelmi Minisztérium 20. osztály, osztályvezető. 1941. 08. 01. – 1942. 11. 01.: a csendőrség felügyelőjének helyettese. 1943. 02. 01.: nyugállomány. 1945. 01. 14. – 1945. 03. 10.: szolgálattételre behívva a csendőrség és rendőrség főfelügyelőjéhez.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend középkeresztje (1943), Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1938), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1933), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1915), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, szalagján a hadidíszítménnyel, kardokkal ékesített III. osztályú Vaskorona Rend kisebbített alakjával, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1929), Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján egy sávval, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, Vöröskereszt Bronz Díszérme, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Vitéz: 1926. 06. 20.

1948. 08. 16.: „Nem igazolt".

Családi állapota: nős, Vécsey Ida Viktória (*Besztercebánya, 1896. 06. 03.; †Budapest, 1972. 10. 26.).

Gyermekei: László (*Marcali, 1920. ?; †1926. 10. 02.), Andrea (*Budapest, 1929. 10. 08.).

Temetése, sírja: n. a.

Egyéb: 1945. január 14. és 1945. március 10. között mint nyugállományú vezérőrnagy a csendőrség és rendőrség főfelügyelőjénél volt beosztva. 1945 szeptembere és 1946 szeptembere között internálva (Csepeli internálótábor). 1946–1951: segédmunkás, könyvkötő. 1951 júniusában kitelepítve Rakamazra.

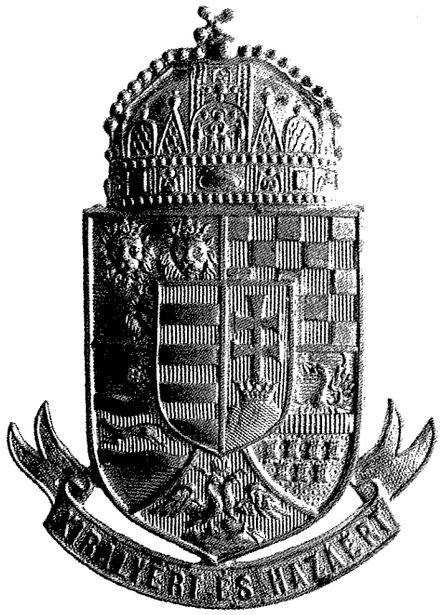

DEÁK Gyula, ezredes (Gyalogság).

*Felsőszovát, 1875. október 10.; †Budapest, 1927. január 1.

Apja: (?), földbirtokos.

Anyja: n. a.

Vallása: református (evangélikus?).

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, Marosvásárhely, Kereskedelmi Akadémia 1–3. évfolyam, Kolozsvár.

Nyelvismerete: román (T), német (Gy).

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród, címzetes őrmester: 1895. 01. 01. (1241. rangszám), Hadapród: 1896. 08. 01., Hadapród-tiszthelyettes: 1897. 01. 01., Hadnagy: 1897. 05. 01. (7. rangszám), Főhadnagy: 1902. 11. 01., 2. osztályú Százados: 1908. 11. 01. (3. rangszám), Őrnagy: 1915. 11. 01., Alezredes: 1918. 02. 01., Ezredes: 1920. 05. 01.

Beosztásai: 1893. 10. 01. – 1894. 09. 30.: cs. és kir. 31. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1896. 02. 01. – 1896. 08. 01.: próbaszolgálat a magyar királyi csendőrségnél. 1896. 08. 01. – 1897. 01. 01.: a kolozsvári I. csendőrkerület állományában. 1897. 01. 01. – 1899. 06. 01.: kolozsvári I. csendőrkerület, mócsi szakasz, szakaszparancsnok. 1899. 06. 01. – ?: kolozsvári I. csendőrkerület, fogarasi szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1908. 10. 01.: debreceni VIII. csendőrkerület, nagyváradi 1. szakasz, szakaszparancsnok. 1908. 10. 01. – 1918: szegedi II. csendőrkerület, temesvári szárny, ideiglenes parancsnok. 1920. 02. 01. – ?: szegedi csendőrkerület, beosztott törzstiszt. ? – 1923. 07. 01.: szegedi csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1923. 07. 01. – 1925. 12. 16. (K. E.): csendőrségi felszerelési és anyagraktár parancsnok.* 1926. 02. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Károly Csapatkereszt, Tiszti Katonai Szolgálati Jel III. osztálya, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt.

Családi állapota: n. a.

Gyermekei: n. a.

Temetése, sírja: Budapest, 1927. január ?, Kerepesi úti temető. Később áthelyezve a Farkasréti temetőbe, 3/2.

DOBÓ (1886-ig Scheibner) István, vitéz, címzetes altábornagy (Gyalogság).

*Gyönk, 1884. szeptember 27.; †Hüffen, NSzK, 1951. április 8.

Apja: Scheiber Lajos, könyvvezető (sic!).

Anyja: nemes Borbély Vilma.

Vallása: református.

Iskolái, végzettsége: Honvéd hadapródiskola 1–4. évfolyam (1898–1902) Pécs.

Nyelvismerete: német (T), Horvát (J), szerb (J).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1902. 08. 18. (1902. 09. 01-jei rang), Hadnagy: 1903. 11. 01., Főhadnagy: 1909. 11. 01., Százados: 1914. 08. 01., Őrnagy: 1920. 09. 01., Alezredes (vezérkari): 1921. 09. 01., Ezredes (vezérkari): 1925. 05. 01. (2. rangszám), Tábornok: 1933. 11. 01. (5. rangszám), Címzetes altábornagy: 1937. 05. 01.

Beosztásai: 1902. 08. 18. – ?: m. kir. 25. honvéd gyalogezred. 1907. 10. 01. – 1909. 09. 01.: honvéd hadapródiskola (Pécs), nevelő. 1909. 09. 01. – 1910. 08. 01.: m. kir. 13. honvéd gyalogezred. 1910. 08. 01. – 1911. 07. 31.: József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, hallgató. 1911. 09. 01. – 1914. 07. 29.: honvéd hadapródiskola (Pécs), tanár. 1914. 07. 29. – 1914. 09. 05.: m. kir. 26. honvéd gyalogezred, 4. századparancsnok. 1914. 09. 05. – 1914. 10. 22.: sebesült a zágrábi helyőrségi kórházban. 1914. 10. 22. – 1915. 01. 15.: a m. kir. 28. honvéd gyalogezred III. zászlóalj parancsnoka. 1915. 01. 15. – 1915. 06. 05.: ?. 1915. 06. 05. – 1915. 07. 14.: m. kir. 28. gyalogezred, ezredparancsnok (?). 1915. 07. 15. – 1916. 02. 10.: m. ir. 28. honvéd gyalogezred, I. zászlóalj, parancsnok. 1916. 02. 11. – 1917. 06. 30.: m. kir. 41. honvéd gyaloghadosztály, vezérkari tiszt. 1917. 07. 01. – 1917. 11. 30. m. kir. 82. honvéd gyalogdandár, vezérkari tiszt. 1917. 12. 01. – 1917. 12. 31.: cs. és kir. 28. repülőszázad, megfigyelőtiszt. 1918. 01. 01. – 1918. 08. 31.: m. kir. 82. honvéd gyalogdandár, vezérkari tiszt. 1918. 08. 01. – 1918. 11. 04.: m. kir. 41. honvéd gyaloghadosztály, vezérkari tiszt, illetve vezérkari főnök. 1918. 11. 04. – 1919. 05.: ?, 1919. 05. – 1919. 08.: Vörös Hadsereg 44. dandár, vezérkari főnök. 1919. 10. 17. – ?: „propagandaminisztérium" katonai osztály, beosztott. ? – 1920. 01. 01.: Tolna vármegye katonai parancsnokságán beosztott. 1920. 01. 01. – 1920. 08. 07.: kaposvári katonai körletparancsnokságon beosztott. 1920. 08. 07. – 1920. 10. 15.: a szegedi katonai körletparancsnokság vezérkari nyilvántartó osztályán beosztott. 1920. 10. 15. – 1923. 12. 01.: a szegedi katonai körletparancsnokság, illetve a szegedi 5. honvéd vegyesdandár parancsnokság vezérkari nyilvántartó osztály vezetője. 1923. 12. 01. – 1924. 12. 15.: a debreceni 6. honvéd vegyesdandár parancsnokságon beosztott. 1924. 12. 15. – 1925. 03. 20.:

debreceni 6. honvéd vegyesdandár parancsnokság, megbízott vezérkari főnök. 1925. 03. 20. – 1926. 11. 15.: debreceni 6. honvéd vegyesdandár parancsnokság, vezérkari főnök. 1926. 11. 15. – 1931. 01. 19.: 11. hajdú gyalogezred, parancsnok. 1931. 01. 19. – 1933. 05. 01. debreceni 6. honvéd vegyesdandár, gyalogsági parancsnok. 1933. 05. 01. – 1933. 06. 10. (1933. 05. 10. K. E.): a Honvédség főparancsnokához vezényelve. *1933. 06. 01. – 1935. 05. 01.: a csendőrség felügyelője mellé beosztott tábornok. 1935. 05. 01. – 1936. 11. 01.: a csendőrség felügyelőjének helyettese.* 1936. 11. 01. – 1937. 05. 01.: Legfelsőbb Honvéd Törvényszék, elnökhelyettes. 1937. 08. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend középkeresztjéhez a csillag (1937), Magyar Érdemkereszt III. osztálya (1930), Vaskorona Rend III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1918), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1915), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal két ízben, először 1916-ban, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, szalagján a másodízben adományozott, hadidíszítménnyel, kardokkal ékesített III. osztályú Katonai Érdemkereszt kisebbített alakjával (1923/1930), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1927), Károly Csapatkereszt (1917), Katonai Tiszti Szolgálati Jel II. osztálya, Nemzetvédelmi Kereszt, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal (1930), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), porosz Vaskereszt II. osztálya (1918).

Vitéz: 1924. 06. 15.

Vezérkari tiszt: ? – 1922. 11. 01., 1923. 12. 01. – 1927. 01. 15.

Családi állapota: nős (Szekszárd, 1914. 12. 02.), Wigand Johanna.

Gyermekei: Mária (*Szekszárd, 1920. 09. 06.), István.

Temetése, sírja: n. a.

Egyéb: 1938-ban a „Magyar Nemzetiszocialista Párt Hungarista Mozgalom Alkotmány és Fegyelmi Bíróság elnöke".

DOÓRY (1933. 05. 26-ig Klemm) László, vitéz, vezérőrnagy (Gyalogság).

*Körmöcbánya, 1883. február 6.; †Tevel, 1963. szeptember 3.

Apja: Klemm Béla, postamester és takarékpénztár igazgató.

Anyja: Graef Emília.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: reáliskola 1–4. osztály, Körmöcbánya, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1897–1902) Budapest, csendőrtiszti tanfolyam (1920–1921).

Nyelvismerete: német (T), Horvát (Gy), szerb (Gy), szlovák (Gy).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1902. 08. 18. (1902. 09. 01-jei rang, 384. rangszám), Hadnagy: 1903. 11. 01. (381. rangszám), Főhadnagy: 1910. 05. 01., Százados: 1915. 01. 01., Őrnagy: 1920. 09. 01., Alezredes: 1921. 09. 01., Ezredes: 1927. 11. 01. (2. rangszám), Tábornok: 1936. 05. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1902. 08. 18. – 1905. 05. 01.: cs. és kir. 53. gyalogezred, századszolgálat. 1905. 05. 01. – 1906. 09. 15.: cs. és kir. bosznia–hercegovinai 3. gyalogezred, századszolgálat. 1906. 09. 15. – 1907. 09. 20.: cs. és kir. bosznia-hercegovinai 3. gyalogezred, zászlóalj segédtiszt (közben 1906. 09. 10. – 1907. 04. 30.: gyalogtiszti lovaglótanfolyam, hallgató). 1907. 09. 20. – 1909. 08. 17.: cs. és kir. bosznia-hercegovinai 3. gyalogezred, századszolgálat. 1909. 08. 17. – 1909. 09. 25.: cs. és kir. bosznia–hercegovinai 3. gyalogezred, 12. század, ideiglenes parancsnok. 1909. 09. 25. – 1911. 05. 01.: cs. és kir. boszniai-hercegovinai 3. gyalogezred, századszolgálat. 1911. 05. 01. – 1911. 08. 18.: cs. és kir. bosznia-hercegovinai 3. gyalogezred, állomástiszt, Tuzla. 1911. 08. 19 – 1911. 11. 01.: cs. és kir. boszna-hercegovinai 3. gyalogezred, századszolgálat. 1911. 11. 01. – 1913. 10. 15.: cs. és kir. bosznia-hercegovinai 3. gyalogezered, 7. század, ideiglenes parancsnok, ideiglenes ezred- és zászlóalj segédtiszt, ezred felriasztási előadó. 1913. 10. 16. – 1914. 09. 02.: cs. és kir. bosznia-hercegovinai 3. gyalogezred, zászlóalj segédtiszt. 1914. 09. 03. – 1914. 09. 11.: cs. és kir. bosznia-hercegovinai 3. gyalogezred, pótszázad parancsnok. 1914. 09. 12. – 1915. 05. 04.: cs. és kir. bosznia-hercegovinai 3. gyalogezred, pótzászlóalj segédtiszt. 1915. 05. 05. – 1915. 06. 15.: cs. és kir. bosznia-hercegovinai 3. gyalogezred, ezred segédtiszt. 1915. 06. 16. – 1915. 06. 30.: beteg. 1915. 07. 01. – 1916. 01. 24.: cs. és kir. bosznia-hercegovinai 3. gyalogezred, pótzászlóalj segédtiszt. 1916. 01. 25. – 1918. 11. 19.: cs. és kir. bosznia-hercegovinai 3. gyalogezred, ezred segédtiszt (egyébként századszolgálat). 1918. 11. 20. – 1920. 11. 15.: Hadügyminisztérium, Hadügyi Népbiztosság, Hadügyminisztérium, Honvédelmi Minisztérium 8. osztály, előadótiszt. 1920. 11. 16. – 1921. 10. 31.: csendőrtiszti tanfolyam hallgató és csendőrségi próbaszolgálat. 1921. 11. 01. – 1925. 11. 01.: Észak-Pest vármegye II. vármegyei csendőrparancsnok, illetve budapesti csendőrkerület, budapesti II. osztály, osztályparancsnok. 1925. 11. 01. – 1926. 02. 28.: csendőr felügyelőség, előadótiszt. 1926. 03. 01. – 1931. 01. 31.: a m. kir. csendőrség felügyelőjének segédtisztje. *1931. 02. 01. – 1931. 10. 26. (K. E.): pécsi IV. csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1931. 10. 26. (K. E.) – 1935. 12. 14.: Belügyminisztérium VI-b. (1933 és 1935 között VII-b.) osztály, osztályvezető. 1935. 12. 15. – 1938. 07. 31.: a csendőrség felügyelője mellé beosztott tábornok.* 1938. 11. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend középkeresztje (1938), Magyar Érdemkereszt III. osztálya (1934), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1916), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1918), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1917), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, szalagján a másodízben adományozott, hadidíszítménnyel, kardokkal ékesített III. osztályú Katonai Érdemkereszt kisebbített alakjával, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1928), Károly Csapatkereszt, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), Bosznia-Hercegiovinai Emlékérem, 1912–1913. évi Emlékkereszt, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

Vitéz: 1933. 05. 19.

1947. 05. 20.: Do/23/1947 „Nem igazolt".

Családi állapota: nős (1909. 02. 17.), Dórits Olga (*Budapest, 1885. 10. 04.).

Gyermeke: Andrea (*1910. 07. 01. [?]; †1970. 05. 18. [?]).

Temetése, sírja: n. a.

Egyéb: 1944 áprilisától a „Pallas Könyv – papír – írószer Rt." igazgatósági tagja; „jövedelmet nem élvezett". 1951. június 15. és 1953. szeptember között kitelepítve Kardoskútra.

ERRETH Aladár, monostori, vezérőrnagy (Lovasság).

*Pécs, 1880. július 15.; †Budapest, 1947. október 9.

Apja: Erreth Kálmán, bőrgyáros.

Anyja: Elter Anna.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: reáliskola 1–5. osztály, Ludovika Akadémia 1–4. évfolyam (1895–1899).

Nyelvismerete: német (T), francia (Gy).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1899. 08. 18. (1890. 09. 01-jei rang, 3. rangszám), Hadnagy: 1900. 11. 01. (5. rangszám), Főhadnagy: 1906. 11. 01. (4. rangszám), Százados: 1913. 11. 01. (10. rangszám), Őrnagy: 1918. 11. 01. (1919. 12. 17-én 1918. 08. 01-jére javítva), Alezredes: 192?, Ezredes: 1921. 09. 01., Tábornok: 1929. 05. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1899. 08. 18. – 1900: m. kir. 8. honvéd huszárezred, századszolgálat. 1900 – 1900. 05. 31.: m. kir. 8. honvéd huszárezred, altiszti iskola, segédoktató. 1900. 06. 01. – 1900. 10. 05.: m. kir. 8. honvéd huszárezred, századszolgálat. 1900. 10. 05. – 1901. 05. 01.: m. kir. 2. lovasdandár tisztiiskola, hallgató. 1901. 05. 01. – 1901. 10. 05.: m. kir. 8. honvéd huszárezred, századszolgálat. 1901. 10. 05. – 1902. 05. 01.: m. kir. 3. honvéd lovasdandár tisztiiskola, hallgató. 1902. 05. 01. – 1903. 05. 01.: m. kir. 8. honvéd huszárezred, századszolgálat. 1903. 05. 01. – 1903. 06. 30.: utász tanfolyam, hallgató. 1903. 07. 01. – 1903. 10. 15.: m. kir. 8. honvéd huszárezred századszolgálat. 1903. 10. 15. – 1904. 07. 31.: honvéd felsőbb tiszti tanfolyam, hallgató. 1904. 08. 01. – 1905. 08. 25.: m. kir. 8. honvéd huszárezred, századszolgálat. 1905. 08. 25. – 1905. 09. 12.: honvéd lovashadosztály, parancsőrtiszt. 1905. 09. 12. – 1906. 05. 14.: m. kir. 8. honvéd huszárezred, századszolgálat. 1906. 05. 14. – 1906. 06. 13.: hadsereg lőiskola, hallgató. 1906. 06. 13. – 1906. 08. 25.: m. kir. 8. honvéd huszárezred, századszolgálat. 1906. 08. 25. – ?: m. kir. 8. honvéd huszárezred, ezred segédtiszt. 1914. 08. 01. – 1915. 05. 08.: m. kir. 5. honvéd lovashadosztály, vezérkari osztály, beosztott tiszt. 1915. 05. 08. – 1915. 06. 26.: m. kir. 19. honvéd lovasdandár, vezérkari tiszt. 1915. 06. 26. – ?: m. kir. 5. honvéd lovashadosztály, vezérkari osztály, beosztott tiszt. 1917–?: Honvédelmi Minisztérium, 1/b. osztály, beosztott. 1920–1921: kaposvári katonai körlet parancsnokság, beosztott vezérkari tiszt. ? – 1922. 05. 01.: pécsi honvéd körlet, vezérkari főnök. 1922. 05. 01. – 1924. 09. 15.: m. kir. 8. honvéd gyalogezred, beosztott törzstiszt. 1924. 09. 15. – 1928. 08. 15.: pécsi Szabályzatismertető Tanfolyam, parancsnok. *1928. 08. 07. (K. E.) – 1933. 01. 31.: csendőrség felügyelőjének helyettese.* 1933. 02. 01. – 1935. 08. 01.: m. kir. 2. honvéd lovasdandár, parancsnok. 1935. 11. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemkereszt II. osztálya (1930), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (két ízben), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1915), Újólagos Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Ezüstérme, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1925), Bronz Katonai Érdemérem piros szalagon, Károly Csapatkereszt, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, porosz Vaskereszt II. osztálya.

Vezérkarhoz beosztott tiszt: 1913–1918, vezérkari tiszt 1920–1922.

1947. március 31-én 3185/ig.biz.–1945 szám alatt „Igazolt".

Családi állapota: nős (Salzburg, 1911. 09. 25), Birkenhein Mária (*1889. 03. 06.).

Gyermekei: n. a.

Temetése, sírja: Budapest, 1947. október ?, Farkasréti temető. Később áthelyezve: Pécs, Központi temető.

Egyéb: Magyar nemesség, monostori előnévvel 1890. december 28-tól.

Az Első Pécsi Bőrgyár Rt. igazgatósági tagja. Özvegyét 1951 júniusában Kondorosra telepítették ki.

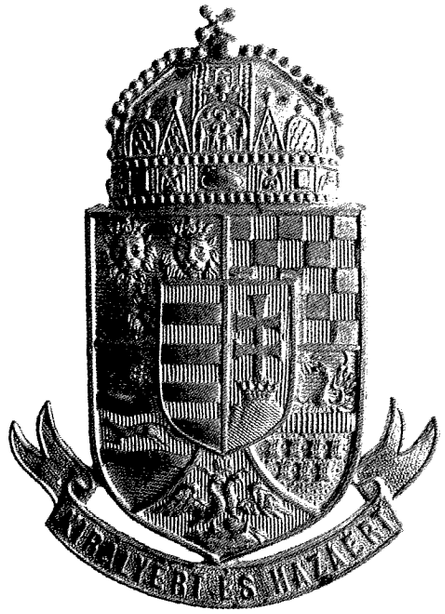

FALKA (1922. 08. 11-ig Falk) Ferenc, vitéz, vezérőrnagy (Gyalogság).

*Nagyendréd, 1883. augusztus 8.; †Tápiószőlős, 1961. november 11.

Apja: Falka Ferenc, tiszttartó (uradalmi gazdatiszt).

Anyja: Szombath Irén.

Vallása: evangélikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, Komárom, Ludovika Akadémia 1–4. évfolyam (1897–1901).

Nyelvismerete: német (T), román (Gy).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1901. 08. 18. (1901. 09. 01-jei rang, 26. rangszám), Hadnagy: 1902. 11. 01. (25. rangszám), Főhadnagy: 1908. 11. 01., Százados: 1914. 08. 01., Őrnagy: 1919. 12. 27. (1918. 11. 01-jei rang), Alezredes: 1921. 09. 01. (11. rangszám), Ezredes: 1927. 11. 01., Tábornok: 1935. 11. 01.

Beosztásai: 1901. 08. 18. – 1902. 06. 16.: m. kir. 18. honvéd gyalogezred, századszolgálat. 1902. 06. 16. – 1904: m. kir. 4. honvéd gyalogezred, század szolgálat. 1904 – 1905. 07. 19.: m. kir. 4. honvéd gyalogezred, II. zászlóalj, zászlóalj segédtiszt (1904. 03. 18. – 1905. 07. 19.: egyben fegyvertiszt és állomástiszt is). 1905. 07. 19. – ?: m. kir. 4. honvéd gyalogezred, századszolgálat. *1924. 12. 01. – ?: Egyesített Csendőriskolák (Cegléd), parancsnok.* ?–?: ezredparancsnok, határőr kerületi parancsnok. ? – 1934. 05. 01.: debreceni 6. honvéd vegyesdandár parancsnokság, beosztott. 1934. 05. 01. – ?: debreceni 6. honvéd vegyesdandár parancsnokság, közigazgatási vezető. ? – 1938. 05. 01.: debreceni 6. honvéd vegyesdandár parancsnokság, 1. gyalogsági parancsnok. 1938. 08. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend középkeresztje (1936), Magyar Érdemkereszt III. osztálya (1930), Lipót Rend lovagkeresztje hadidíszítménnyel, kardokkal (1917), Vaskorona Rend III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1915), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1915), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1916), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1916), Újólagos Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Ezüstérme (1938), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1927), Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján egy sávval, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, Légoltalmi Jelvény (1944), porosz Vaskereszt II. osztálya.

Vitéz: 1922. 08. 15.

1946. január 8-án (1952/ig.biz–1945.) „a visszaténylegesítésből kizárva" határozattal igazolta.

Családi állapota: nős.

Gyermeke: Csilla (*1912).

Temetése, sírja: n. a.

Egyéb: 1941. 10. – 1944. 12. 14.: a Légoltalmi Liga Budapest XI. kerületi Kirendeltségének a vezetője.

FALTA László, vitéz, altábornagy (Gyalogság).

*Apátfalva, 1884. november 24.; †Budapest, 1939. szeptember 6.

Apja: Dr. Falta László, orvos.

Anyja: Mészáros Ilona.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–5. osztály, Kecskemét, Honvéd hadapródiskola 1–4. évfolyam (1899–1903) Nagyvárad, Hadiiskola 1–3. évfolyam (1908–1911) Bécs.

Nyelvismerete: német (T), francia (?), szlovák (Gy).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1903. 08. 18. (1903. 09. 01-jei rang, 5. rangszám), Hadnagy: 1904. 11. 01., Főhadnagy (vezérkarhoz beosztott): 1910. 05. 01. (3. rangszám), Százados (vezérkari): 1914. 08. 01., Őrnagy (vezérkari): 191?, Alezredes (vezérkari): 1922. 06. 28. (1921. 09. 01-jei rang, 12. rangszám), Ezredes (vezérkari): 1924. 09. 01., Tábornok: 19??, Altábornagy: 1937. 05. 01.

Beosztásai: 1903. 08. 18. – 1906. 10. 15.: m. kir. 13. honvéd gyalogezred, századszolgálat (1904. 12. 01. – 1905. 04. 18.: gyalogtiszti lovagló tanfolyam „equitatio"). 1906. 10. 15. – 1906. 10. 29.: honvéd felsőbb tiszti tanfolyam, hallgató. 1906. 10. 29. – 1907. 10. 13.: m. kir. 13. honvéd gyalogezred, századszolgálat. 1907. 10. 13. – 1908. 07.: honvéd felsőbb tiszti tanfolyam, hallgató. 1908. 10. 15. – 1911. 07.: hadiiskola, hallgató. 1911. 07. – 1914. 08. 01.: ?. 1914. 08. 01. – 1914. 11. 02.: m. kir. 74. honvéd gyalogdandár, dandár vezérkari tiszt. 1914. 11. 19. – 1914. 12. 26.: cs. és kir. 5. hadsereg parancsnokság, vezérkari osztály, beosztott vezérkari tiszt. 1914. 12. 27. – 1914. 12. 31.: m. kir. 40. honvéd gyaloghadosztály, vezérkari osztály, beosztott vezérkari tiszt. 1915. 01. 01. – 1915. 01. 12.: titeli hídfőparancsnokság, vezérkari tiszt. 1915. 01. 13. – 1915. 06. 28.: cs . és kir. 55. gyaloghadosztály, vezérkari osztály, beosztott vezérkari tiszt. 1915. 06. 29. – 1915. 07. 20.: cs. és kir. 55. gyaloghadosztály, vezérkari főnök. 1915. 07. 20. – 1915. 10. 13.: cs. és kir. 55. gyaloghadosztály, vezérkari osztály, beosztott vezérkari tiszt. 1915. 10. 14. – ?: cs. és kir. 9. hadtest parancsnokság, vezérkari osztály, beosztott vezérkari tiszt. ? – 1924. 12. 01. – 1928: pécsi 4. honvéd vegyesdandár, vezérkari főnök. 1928. – ?: szegedi Szabályzatismertető Tanfolyam, parancsnok. Az 1930-as években a Hadtörténelmi Levéltár irodalmi csoport igazgatója. ? – 1933. 11. 01.: szegedi 5. honvéd vegyesdandár, gyalogsági parancsnok. 1933. 11. 01. – 1935. 11. 01.: budapesti 1. honvéd vegyesdandár, gyalogsági parancsnok. 1935. 11. 01. – 1938. 02. 01.: pécsi 4. honvéd vegyesdandár, parancsnok. *1938. 02. 01. – 1939. 08. 01.: a magyar királyi csendőrség felügyelője.*

Kitüntetései: Magyar Érdemrend középkeresztje (1935), Magyar Érdemkereszt III. osztálya (1928), Vaskorona Rend III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1914), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), porosz Vaskereszt II. osztálya, schaumburg-lippei Hadi Érdemkereszt, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

Vitéz: 193?.

Vezérkarhoz beosztott tiszt: 1912–?.

Családi állapota: nős (Bécs, 1912. 05. 11.), Daubler (?).

Gyermekei: n. a.

Temetése, sírja: Budapest, 1939. szeptember 9., Budapest, Farkasréti temető, 51-1-26.

FARAGHO (1927. 12. 31-ig Faragó, 1929-ig Faraghó) Gábor, vitéz, vezérezredes (Gyalogság, tüzérség).

*Kecskemét, 1890. február 16.; †Kecskemét, 1953. december 22.

Apja: Faragho István, városi hivatalnok.

Anyja: nemes Mészáros Mária.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, Honvéd hadapródiskola 1–3. évfolyam (1904–1907) Nagyvárad, 1907-ben érettségi vizsgát tett, Ludovika Akadémia 1–3. évfolyam (1907–1910), jogakadémiai hallgató (1918–1919) Budapest, Hadiakadémia (1921–1923).

Nyelvismerete: német (T), horvát (T), szerb (T), francia (T), orosz (J), angol (Gy), bolgár (Gy), olasz (Gy), szlovén (Gy).

Rendfokozatai: Hadnagy: 1910. 08. 18. (1910. 09. 01-jei rang, 5. rangszám), Főhadnagy: 1914. 08. 01., Százados: 1918. 09. 01. (1919. 12. 17-én 1917. 05. 01-jére javítva, 9. rangszám), Őrnagy: 1925. 11. 01., Alezredes: 1930. 11. 01. (2. rangszám), Ezredes: 1936. 11. 01. (16. rangszám), Tábornok: 1940. 08. 01. (14. rangszám), Altábornagy: 1943. 02. 01. (1. rangszám), Vezérezredes: 1944. 09. 27.

Beosztásai: 1910. 08. 18. – 1912. 11. 01.: m. kir. 25. honvéd gyalogezred, századszolgálat. 1912. 11. 01. – 1913. 11. 01.: tartósan vezényelve a cs. és kir. 37. tüzérezredhez. 1913. 11. 01. – 1914. 04. 01.: m. kir. 7. honvéd tábori ágyús osztály, beosztott tiszt. 1914. 04. 01. – 1914. 09. 10.: m. kir. 6. honvéd tábori ágyús ezred, 1. tiszt. 1914. 09. 10 – 1914. 10. 29.: tífusszal kórházban. 1914. 10. 29. – 1914. 11. 23.: ütegparancsnok. 1914. 11. 23. – 1915. 10.: sebesült, beteg. 1915. 10. – 1916. 03.: pótüteg-parancsnok Zágrábban. 1916. 03. 10. – 1916. 06. 04.: m. kir. 42. tábori tüzérezred, üteg-parancsnok. 1916. 06. 04. – 1916. 12.: sebesült, beteg. 1916. 12. – 1917. 03.: m. kir. 42. honvéd tábori tüzérezred, pótüteg-parancsnok. 1917. 03. – 1917. 05.: vezérkari tanfolyam, hallgató, Laibach. 1917. 05. – 1917. 07.: a zágrábi honvéd kerületi parancsnokság, előadótiszt. 1917. 08. – ?: m. kir. 14. honvéd pótüteg-parancsnok. 1918. 09. 29. – 1918. 10. 15.: Kecskeméti Nemzetőrség, kerületi felügyelő. 1918. 10. 15. – 1918. 11. 30.: zágrábi követségen (sic!) előadó. 1918. 11. 30. – 1919. 05. 06.: Hadügyminisztérium, illetve Hadügyi Népbiztosság 5. osztály, előadótiszt. 1919. 05. 06. – 1919. 07. 20.: Vörös Hadsereg I. hadtestparancsnokság, előadótiszt. 1919. 07. 20. – 1919. 09. 01.: beteg, Kecskeméten. 1919. 09. 01. – 1919. 09. 12.: Fővezérség II. csoport, előadótiszt. 1919. 09. 12. – ?: Hadügyminisztérium 5-b. osztályán ideiglenesen beosztva, ?–1921: Nemzeti Hadsereg vezérkari főnöke nyilvántartó iroda, beosztott. 1921–1923: Ludovika Akadémia, tiszti továbbképző tanfolyam (a rejtett

Hadiakadémia), hallgató. 1923. 09. 01. – 1923. 10. 01.: m. kir. 5. honvéd tüzérosztály, beosztott tiszt. 1923. 10. 01. – 1924: Honvédelmi Minisztérium Elnökség, beosztott tiszt. 1924–?: Honvédelmi Minisztérium VI-2. osztály, beosztott vezérkari tiszt. 1932. 11. 01. – 1933. 10. 01.: m. kir. „Losonczy István" 5. honvéd tüzérosztály, közigazgatás vezető. 1933. 10. 01. – 1935. 02. 01.: m. kir. „Losonczy István" 5. honvéd tüzérosztály, parancsnokhelyettes. 1935. 02. 01. – 1938. 04. 01.: m. kir. „Kinizsi Pál" 4. honvéd tüzérosztály, parancsnok (1938. 03. 17. – 1938. 04. 01.: tartósan vezényelve a Honvédelmi Minisztérium Elnökség B. csoporthoz). 1938. 04. 01. – 1940. 03. 01.: Honvédelmi Minisztérium, Elnökség B vezető. 1940. 03. 01. – 1940. 07. 01.: a 2. vkf. osztály állományában. 1940. 07. 01. – 1941. 08. 01.: katonai attasé, Moszkva (beosztása ténylegesen 1941. 06. 23-án megszűnt). 1941. 09. 01. – 1942. 11. 15.: Honvédelmi Minisztérium Elnökség vezetője. *1942. 11. 15. – 1944. 07. 01.: a magyar királyi csendőrség felügyelője. 1944. 07. 01. – 1944. 10. 16.: a magyar királyi csendőrség és rendőrség felügyelője.* 1944. 09. 28. – 1944. 10. 16.: a Moszkvában tárgyaló magyar fegyverszüneti delegáció vezetője. 1944. 12. 22. – 1945. 07. 21. (másutt 1944. 12. 24. – 1945. 07. 5.): az Ideiglenes Nemzeti Kormány közellátásügyi minisztere.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend középkeresztje (1940), Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1937), Magyar Érdemkereszt IV. osztálya (1930), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1915), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, szalagján a hadidíszítménnyel, kardokkal ékesített III. osztályú Vaskorona Rend kisebbített alakjával, Magyar Vöröskereszt Érdemkeresztje, Tűzkereszt I. fokozata, Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján három sávval, Nemzetvédelmi Kereszt (1942), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem (1940), 1912–1913. évi Emlékkereszt, olasz Korona Rend nagytiszti keresztje a csillaggal (1942), horvát Zvonimir Király Koronája Rend I. osztálya a csillaggal (1943), finn Fehér Rózsa Rend I. osztályú parancsnoki keresztje a csillaggal (1941), pápai Nagy Szent Gergely Rend parancsnoki keresztje, német Sas Rend Érdemkereszt I. fokozata (1939), német Vöröskereszt I. osztályú Díszjelvénye (1936), olasz Korona Rend parancsnoki keresztje (1939), japán Szent Kincs Rend III. osztálya (1941), bolgár Katonai Érdemrend parancsnoki keresztje (1938), svéd Kard Rend parancsnoki keresztje (1940), olasz Korona Rend tisztikeresztje (1936), osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem, Nagy honvéd sportügyességi jelvény (1943).

Vitéz: 1927. 06. 26.

1945.: „Igazolt".

Vezérkari tiszt: 1923. 11. 01. – 1940. 08. 01.

Családi állapota: nős (1919. 07. 26.), Stock Erzsébet (*Keresd, 1892. 06. 06.; †1974.)

Gyermekei: István (*Budapest, 1920. 04. 17.; †Korotojak, Szovjetunió, 1942. 08. 23.), Katalin (*Budapest, 1921.; †1929), Zsuzsa (*Budapest, 1931. †1932), Borbála (*Pécs, 1936).

Temetése, sírja: Kecskemét, 1953. december (?), Köztemető.

Egyéb: 1945. 01. 18-án „hűtlenség" vádjával lefokozva. 1951-ben kitelepítve Újfehértóra, de saját tanyáján töltheti a kitelepítést.

FERENCZY László, vitéz patakfalvi, alezredes (Gyalogság).

*Felsővisó, 1898. március 8.; †Budapest, 1946. május 31.

Apja: Ferenczy János, főszolgabíró.

Anyja: Hábel Irma, tanárnő.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, Honvéd hadapródiskola 1–4. évfolyam (1913–1917) Nagyvárad, Budapesti Tudományegyetem Állam és Jogtudományi Kar (1920–1921), csendőrtiszti tanfolyam (1921–1922).

Nyelvismerete: német (J), latin (J).

Rendfokozatai: Zászlós: 1917. 08. 18. (1917. 09. 01-jei rang), Hadnagy: 191?, Főhadnagy: 1923. 09. 01., Százados: 1928. 11. 01. (6. rangszám), Őrnagy: 1940. 09. 01. (3. rangszám), Alezredes: 1942. 10. 01. (1942. 09. 30-i rang).

Beosztásai: 1917. 08. 18. – 1918. 11.: m. kir. 1. honvéd gyalogezred. 1921. 06. 15. – 1922. 06.: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató. ? – 1924. 07. 15.: Észak–Pest I. vármegyei csendőriskola, alantostiszt. 1924. 07. 15. – 1928. 08. 01.: székesfehérvári csendőrkerület, Győr vármegyei csendőriskola, alantostiszt (később székesfehérvári II. csendőrkerület győri csendőriskola, oktatótiszt). 1928. 08. 01. – 1934. 02. 15.: székesfehérvári II. csendőrkerület, győri osztály, segédtiszt. 1934. 02. 15. – 1934. 08. 01.: székesfehérvári II. csendőrkerület, győri szárny, szárnyparancsnok-helyettes. 1934. 08. 01. – 1938. 04. 15.: szegedi V. csendőrkerület, gyulai szárny, szárnyparancsnok. 1938. 04. 15. – 1939. 01. 09.: debreceni I. csendőrkerület, 6. nyomozó alosztály, beosztott tiszt. 1939. 01. 09. – 1939. 03. 14.: debreceni VI. csendőrkerület, 6. nyomozó alosztály parancsnokul tartósan vezényelve. 1939. 03. 14. – ?: debreceni VI. csendőrkerület, 1. szárny (Debrecen), szárnyparancsnok. ? – 1940. 05. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, törzs, beosztott előadótiszt. 1940. 05. 01. – ?: kassai VIII. csendőrkerület, 8. nyomozóalosztály, parancsnok. 1942. 07. 12. – 1944. 01. 05.: Központi Nyomozó Parancsnokság, „A" előadócsoport, beosztott. 1944. 01. 05. – 1944. 03. 28.: hadműveleti területek tábori rendészeti nyomozó parancsnoka. 1944. 03. 28. – 1944. 08. 15.: összekötő tiszt a németek felé. 1944. 08. 15. – 1944. 11.: Központi Nyomozó Parancsnokság, „A" előadócsoport, vezető. *1944. 11. – 1945: m. kir. csendőrség Központi Nyomozó Parancsnokság, parancsnok.*

Kitüntetései: Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1943), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1940), Arany Vitézségi Érem, Ezüst Vitézségi Érem II. osztálya, Károly Csapatkereszt, Nemzetvédelmi Kereszt, Háborús Emlékérem

kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Vitéz: 1929. 06. 16.

Családi állapota: nős, 1. Spindler Alice (*Besztercebánya, 1898. 12. 22.), 2. Késmárky Valéria (*1910).

Gyermekei: első feleségétől: Elinor (*Budapest, 1923. 02. 21.), Lóránt (*Győr, 1925. 01. 18.); második feleségétől: Márta (*Budapest, 1944. 03. 01.).

Temetése, sírja: Budapest, 1946. május 31., Rákoskeresztúri Új Köztemető, 298-as parcella.

Egyéb: 1945. október 28-tól előzetes letartóztatásban. A Budapesti Népbíróság 1946. április 9-én (Nb. XVIII 937/1946/7 szám) kötél általi halálra, politikai jogai gyakorlásának 10 évre történő felfüggesztésére, bárhol feltalálható vagyonának elkobzására ítélte. Az ítélet 1946. május 31-én jogerőre emelkedett s azon a napon végrehajtották.

FINTA József, altábornagy (Gyalogság).

*Káptalanvizs, 1889. július 31.; †Sopron, 1968. március 3.

Apja: Finta József, vasúti altiszt.

Anyja: Major Terézia.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály (?), Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–3. évfolyam (1906–1909) Budapest, Cs. és kir. „Mária Terézia" Katonai Akadémia 1–3. évfolyam (1909–1912) Bécsújhely.

Nyelvismerete: német (T), francia (?).

Rendfokozatai: hadnagy: 1912. 08. 18. (1912. 09. 01-jei rang), Főhadnagy: 1915. 01. 01., Százados: 1918. 09. 01. (az új rangsorolás után 1917. 11. 01.), Őrnagy: 1928. 11. 01. (37. rangszám), Alezredes: 1934. 05. 01. (62. rangszám), Ezredes: 1939. 05. 01. (9. rangszám), Vezérőrnagy: 1942. 10. 01. (1942. 09. 29-i rang, 10. rangszám), Altábornagy: 1944. 11. 01. (1944. 07. 01-jei rang, 4,5. rangszám).

Beosztásai: 1912. 08. 18. – ?: cs. és kir. 48. gyalogezred, századszolgálat. 1918–1919: Ludovika Akadémia, oktatótiszt (Szolgálati Szabályzat) és századtiszt. 1920–?: katonai főreáliskola (Nagykanizsa), tanár. 1925–?: 6. honvéd gyalogezred, anyagi tiszt. ? – 1928. 11. 15.: 6. honvéd gyalogezred, III. zászlóalj, zászlóaljparancsnok. 1928. 11. 15. – 1929. 11. 15.: 2. honvéd gyalogezred, törzskülönítmény, törzskülönítmény parancsnok. 1929. 11. 15. – 1931. 10. 01.: m. kir. 2. honvéd gyalogezred, I. zászlóalj, zászlóaljparancsnok. 1931. 10. 01. – 1938. 08. 01.: Honvédelmi Minisztérium Katonai Főcsoportfőnök parancsőrtisztje, illetve a Honvéd Vezérkar főnökének személyi segédtisztje. 1938. 08. 01. – 1942. 08. 01. „Hunyadi Mátyás" honvéd reáliskolai nevelőintézet (Kőszeg), parancsnok. 1942. 08. 01. – 1944. 10. 16.: miskolci m. kir. VII. honvéd hadtest, beosztott tábornok, (1944. 08. – 1944. 10.: 7. póthadosztály, parancsnok). *1944. 11. 01. – 1945: a csendőrség és a rendőrség főfelügyelője* (1945. 01. 06-tól megbízva a határrendészeti felügyelő teendőinek az ellátásával is). 1944. november 1-jével áthelyezve a Belügyminisztérium állományába.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1938), Vaskorona Rend III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1918), Magyar Érdemkereszt IV. osztálya (1939), Ezüst Vitézségi Érem I. osztálya tisztek számára (1918), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1915, 1917), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1915, 1916), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1915), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1928), Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján egy sávval, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, olasz Korona Rend tisztikeresztje (1936).

Családi állapota: nőtlen.

Gyermektelen.

Temetése, sírja: Sopron, 1968. március ?.

Egyéb: A Budapesti Népbíróság 1946-ban 7 évi szabadságvesztésre ítélte. A Budapesti Büntető Törvényszék 1950. november 3-án B. XLV. 16531/1919. számú ítéletével 12 évi börtönbüntetésre ítélte háborús bűntett miatt. Büntetése jelentős részét Márianosztrán töltötte. Onnét javasolták 1956. június 6-án feltételes szabadlábra helyezését.

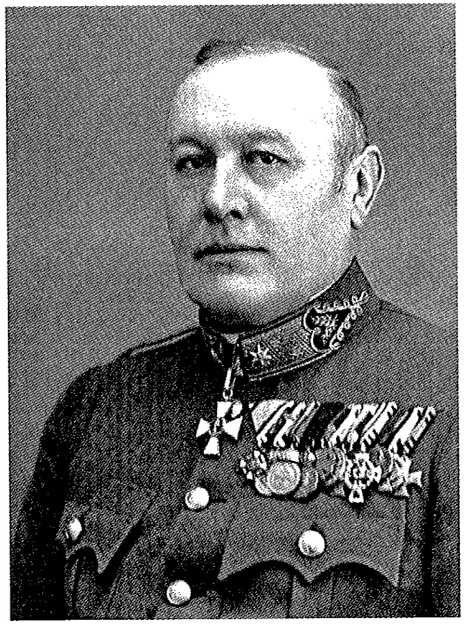

FISCHER József, vezérőrnagy (Gyalogság).

*Pécska, 1876. március 6.; †Budapest, 1946. május 25.

Apja: Fischer József, erdész.

Anyja: Gorzó Julianna.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: reáliskola 1–8. osztály, érettségi.

Nyelvismerete: német (J).

Rendfokozatai: Hadapród próbacsendőr: 1897. 05. 24., Hadapród: 1897. 11. 24., Hadapród címzetes őrmester: 1897. 12. 06., Hadapród-tiszthelyettes: 1898. 03. 01., Hadnagy: 1899. 05. 01. (2. rangszám), Főhadnagy: 1906. 05. 01., Százados: 1912. 11. 01. (3. rangszám), Őrnagy: 1918. 05. 01. (3. rangszám) (1920-ban 1915. 09. 01-jére, 5. rangszámra javítva), Alezredes: 1920. 05. 01. (1918. 09. 01.[?]), Ezredes: 1921. 09. 01., Tábornok: 1928. 11. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1895. 10. 01. – 1896. 09. 30.: cs. és kir. 33. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1897. 05. 24. – 1897. 11. 24.: próbaszolgálat a magyar királyi csendőrségnél. 1897. 11. 24. – ?: a kolozsvári I. csendőrkerület állományában. 1899. 05. 01. – ?: székesfehérvári VI. csendőrkerület, csurgói szakasz, szakaszparancsnok. 1910–1916: szegedi II. csendőrkerület, segédtiszt. 1916–1918: székesfehérvári VI. csendőrkerület, pécsi szárny, szárnyparancsnok. 1919–1920: szerb internálás Pécsett. 1920. 02. 01. – 1922: kaposvári csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1922 – 1924. 01. 07.: miskolci csendőrkerület, kerületparancsnok-helyettes. *1924. 01. 07. – 1932. 04. 11. (K. E.): Belügyminisztérium VI-c. osztály, osztályvezető.* 1932. 06. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemkereszt II. osztálya (1931), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel (1918), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1915), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1926), Bronz Katonai Érdemérem piros szalagon, Károly Csapatkereszt, Nemzetvédelmi Kereszt (1943), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt.

1947. 06. 10.: „Nem igazolt".

Családi állapota: nős, Hilbert Jolán (*Szekszárd, 1882. 11. 28.).

Gyermekei: Margit (*1902; †Csurgó, 1917), József (*Szeged, 1906. 11. 08.; †?, 1965. 02. 02.), Anna (*Szeged, 1909. 07. 17.).

Temetése, sírja: Budapest, 1946. május ?, Farkasréti temető, 14.

FOLKUSHÁZY Lajos, folkusfalvi, altábornagy (Gyalogság).

*Zólyom, 1881. szeptember 28.; †Salzburg, Ausztria, 1972. január 29.

Apja: Folkusházy Lajos, ügyvédi írnok.

Anyja: Bargár Mária.

Vallása: evangélikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi (Besztercebányai római katolikus főgimnázium), Ludovika Akadémia 1–3. évfolyam (1899–1902), hadiiskola 1–2. évfolyam (1905–1907) Bécs.

Nyelvismerete: német (T), szlovák (T), francia (J), orosz (Gy).

Rendfokozatai: Hadnagy: 1902. 08. 18. (1901. 09. 01-jei rang, 5. rangszám), Főhadnagy: 1906. 11. 01. (10. rangszám), Százados (vezérkarhoz beosztott): 1913. 11. 01. (8. rangszám), Őrnagy (vezérkari): 1918. 11. 01. (7. rangszám), Alezredes (vezérkari): 192?, Ezredes (vezérkari): 192?, Tábornok: 1929. 11. 01., Altábornagy: 1936. 05. 01.

Beosztásai: 1902. 08. 18. – 1904. 10. 15.: m. kir. 16. honvéd gyalogezred, századszolgálat. 1904. 10. 15. – 1905. 07. 31.: honvéd felsőbb tiszti tanfolyam (Budapest), hallgató. 1905. 08. 01. – 1905. 10. 12.: m. kir. 16. honvéd gyalogezred, századszolgálat. 1905. 10. 12. – 1907. 10. 30.: cs. és kir. Hadiiskola, hallgató. 1907. 11. 01. – 1909. 03. 01.: m. kir. 12. honvéd gyalogezred, 10. század, ideiglenes parancsnok. 1909. 03. 01. – ?: kassai m. kir. honvéd kerületi parancsnokság, szegedi m. kir. honvéd kerületi parancsnokság, m. kir. 80. honvéd gyalogdandár, cs. és kir. Hadügyminisztérium, vasúti iroda, m. kir. 20. honvéd gyaloghadosztály parancsnokság, beosztott vezérkari tiszt. ? – 1914. 09. 30.: m. kir. budapesti I. honvéd kerületi parancsnokság, vezérkari főnök. 1914. 10. 01. – 1914. 11. 27.: m. kir. 41. honvéd gyaloghadosztály, vezérkari osztály, beosztott vezérkari tiszt. 1914. 11. 28. – 1915. 01. 22.: m. kir. 20. honvéd gyaloghadosztály, vezérkari osztály, beosztott vezérkari tiszt. 1915. 01. 22. – 1915. 03. 23.: beteg. 1915. 03. 23. – 1915. 06. 26.: m. kir. 40. gyaloghadosztály, vezérkari osztály, beosztott vezérkari tiszt. 1915. 06. 27. – 1915. 09. 30.: beteg. 1915. 10. 01. – 1918: Honvédelmi Minisztérium, beosztott vezérkari tiszt. 1918–?: m. kir. 208. gyalogdandár, vezérkari tiszt. ? – 1919. 07.: Vörös Hadsereg 80. dandár, parancsnok. 1919. 07. – 1920: csehszlovák fogság (?). 1920–?: Honvédelmi Minisztérium, beosztott. ? – 1921. 08. 01.: m. kir. 12. honvéd gyalogezred. 1921. 08. 01.: ideiglenes nyugállomány. 1920. 04. – 1928. 09. 01.: Honvédelmi Minisztérium, különleges beosztásban. 1928. 09. 01. – 1929. 05. 01.: főtiszti becsületügyi tanács, elnök. 1929. 05. 01. – 1932. 09. 20.: pécsi 4. honvéd vegyesdandár, gyalogsági parancsnok (Kaposvár). 1932. 09. 20. – 1934. 05. 01.:

szombathelyi 3. honvéd vegyesdandár, gyalogsági parancsnok. 1934. 05. 01. – 1936. 08. 01.: m. kir. honvéd gyalogsági gyakorlótábor (Várpalota), parancsnok. *1936. 08. 01. – 1938. 02. 01.: m. kir. csendőrség felügyelője.* 1938. 05. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend középkeresztjéhez a csillag (1938), Magyar Érdemkereszt II. osztálya (1934), Magyar Érdemkereszt III. osztálya (1925), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1915), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, szalagján a hadidíszítménnyel, kardokkal ékesített III. osztályú Vaskorona Rend kisebbített alakjával, Bronz Katonai Érdemérem piros szalagon, Nemzetvédelmi Kereszt (1941), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, olasz Korona Rend nagytiszti keresztje a csillaggal, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

Vezérkari tiszt: 1909–192?

Családi állapota: nős, Tost Olga (*1891. 03. 04.).

Gyermeke: Antal.

Temetése, sírja: Salzburg, Ausztria, 1971. 02. 04., Kommunalfriedhof.

Egyéb: 1909. 05. 01-jétől vezérkarhoz beosztott, majd véglegesített vezérkari tiszt. 1945-ben Németországba távozott.

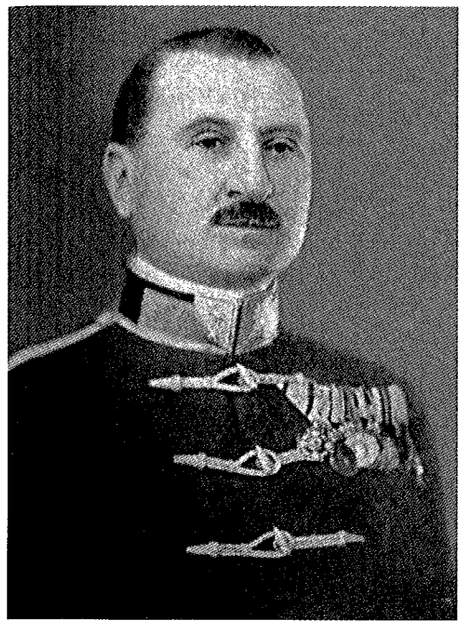

FONYÓ (1909. 12. 16-ig Fozmann, másutt: Fozmán) László, ezredes (Gyalogság).

*Pozsony, 1886. május 11.; †Kaposvár, 1962. május 12.

Apja: Fonyó Vendel, vámszedő (másutt vasúti tisztviselő).

Anyja: Németh Karolina (másutt Katalin).

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1901–1905) Pozsony.

Nyelvismerete: német (T), francia (Gy), szlovák (?).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1905. 08. 18. (1905. 09. 01-jei rang, 448. rangszám), Hadnagy: 1907. 11. 01., Főhadnagy: 1912. 11. 01. (20. rangszám), Százados: 1915. 11. 01. (25. rangszám), Őrnagy: 1924. 05. 01. (1. rangszám), Alezredes: 1931. 11. 01. (1. rangszám), Ezredes: 1937. 05. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1905. 08. 18. – 1906. 10. 31.: cs. és kir. 86. gyalogezred, századszolgálat. 1906. 11. 01. – 1907. 05. 01.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1907. 05. 01. – ?: ?. ? – 1909. 10. 01.: székesfehérvári VI. csendőrkerület, kaposvári 3. szakasz, szakaszparancsnok. 1909. 10. 01. – 1912. 08. 01.: székesfehérvári VI. csendőrkerület, nagykanizsai szakasz, szakaszparancsnok. 1912. 08. 01. – 1913. 05. 01.: székesfehérvári VI. csendőrkerület, szekszárdi szakasz, szakaszparancsnok. 1913. 05. 01. – ?: székesfehérvári VI. csendőrkerület, szombathelyi szakasz, szakaszparancsnok. 1915–1918: m. kir. honvédségnél. 1920. 03. 01. – 1920. 07. 01.: szegedi csendőrkerület, kecskeméti szakasz, szakaszparancsnok. 1920. 07. 01. – ?: szegedi csendőrkerület, kecskeméti szárny, szárnyparancsnok. ? – 1925. 01. 15.: pécsi csendőrkerület, kaposvári csendőriskola, parancsnok. 1925. 01. 15. – 1928. 09. 01.: pécsi IV. csendőrkerület, kaposvári osztály, osztályparancsnok. 1928. 09. 01. – 1933. 08. 01.: pécsi IV. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1933. 08. 01. – 1935. 06. 01.: pécsi IV. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1935. 06. 01. – 1937. 05. 01.: m. kir. csendőrség szabályzatszerkesztő és tanulmányi bizottsága, ideiglenes elnök. 1937. 05. 01. – 1938. 02. 01.: m. kir. csendőrség szabályzatszerkesztő és tanulmányi bizottsága, elnök.* 1938. 05. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, porosz Korona Rend IV. osztálya (1912).

1948. 03. 04.: „Nem igazolt.".

Családi állapota: nős (Kaposvár, 1910.), König Margit.

Gyermektelen.

Temetése, sírja: Kaposvár, 1962. május ?, Keleti temető.

Egyéb: 1940-től több üzemben katonai parancsnok. 1945 után Kaposvárott alkalmi munkás. A pécsi ÁVH 1950. július 14-én letartóztatta. 1950. július 22-től előzetes letartóztatásban. A Budapesti Törvényszék 1950. 09. 01-jén (B LXV. 6055/1950–3. Nbr. 13. §. 1. pont) főbüntetésül 10 hónapi börtönre, mellékbüntetésül nyugdíjigényének elvesztésével járó állásvesztésre és politikai jogai 10 évre történő felfüggesztésére ítélte. 1950. december 12-én szabadult a Szolnok Megyei Bíróság fogházából, ahonnét minden bizonnyal a Budapest X., Kozma utcai „Gyűjtőfogházba" került, onnét helyezték 1951. május 23-án szabadlábra. Halálig Kaposvárott élt alkalmi munkákból.

FORGÁCS (190?-ig Fallenbüchl, 193?-tól Forgách) Vilmos, címzetes (?) ezredes (Gyalogság).

*Budapest, 1886. január 16.; †Budapest, 1951. június 27. (?)

Apja: Fallenbüchl János, hajóépítő tervező.

Anyja: Stefulla Katalin.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: reáliskola 1–8. osztály, érettségi.

Nyelvismerete: német (T), francia (Gy).

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród-tiszthelyettes: 1906. 12. 01., Hadapród-tiszthelyettes: 1907. 05. 01., Hadnagy: 1908. 05. 01. (9. rangszám), Főhadnagy: 1914. 11. 01., Százados: 1917. 11. 01., Őrnagy: 1925. 11. 01. (13. rangszám), Alezredes: 1933. 11. 01. (8. rangszám), Címzetes ezredes: 193?.

Beosztásai: 1904. 10. 13. – 1905. 09. 30.: cs. és kir. 23. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1906. 10. 01. – 1907. 05. 01.: próbaszolgálaton a m. kir. csendőrségnél. 1907. 05. 01. – 1908. 06. 01.: a szegedi II. csendőrkerületnél beosztva. 1908. 06. 01. – 1918: debreceni VIII. csendőrkerület, szatmárnémeti szakasz, szakaszparancsnok. 1919. 04. 15. – ?: Szatmárnémeti város és környéke vörösőrezred, ezredparancsnok. 1920–?: a budapesti csendőr karhatalomnál. ? – 1933. 08. 01.: Belügyminisztérium VII-c. osztály, előadótiszt. 1933. 08. 01. – 1935. 06. 15.: debreceni VI. csendőrkerület, debreceni osztály, osztályparancsnok. 1935. 06. 15. – 1936. 05. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1936. 05. 01. – 1937. 05. 01.: székesfehérvári II. csendőrkerület, kerületparancsnok-helyettes. *1937. 05. 01. – 1938. 02. 01.: szegedi V. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok.* 1938. 05. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Nemzetvédelmi Kereszt (1944), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

1945. 09. 01.: – Fo/10-1945. „Nem igazolt".

Családi állapota: nős, Dövényi Anna.

Gyermeke: Vilmos (*Szatmárnémeti, 1914.).

Temetése, sírja: n. a.

Egyéb: 1918–1919-ben MSZDP tag. 1939. május 1. és 1944. december 15. között a Futura Rt. és a Viktória Gőzmalom Rt. üzemi katonai parancsnoka. 1945. február 18. és 1945. április 11. között a szovjet katonai kémelhárítás „vizsgálati fogságában". 1946 és 1949. március 22. között a gyöngyösi földműves gazdaköri szeszfőzdében munkás, majd üzem- és telepvezető.

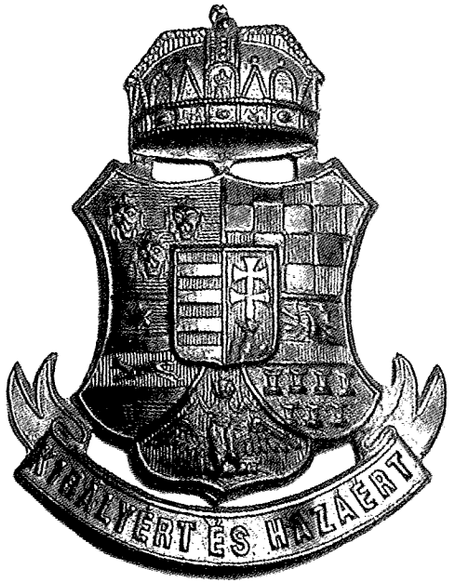

FUXHOFFER (Fuchshoffer) Gyula, alezredes (?).

*Bicske, 1871. február 19.; †Budafok, 1944. november 14.

Apja: Fuxhoffer Károly, molnármester.

Anyja: Bereczki Terézia.

Vallása: református.

Iskolái, végzettsége: n. a.

Nyelvismerete: német (?), szlovák (?).

Rendfokozatai: Hadapród: 1894. 05. 16., Hadapród-tiszthelyettes: 1894. 09. 01., Hadnagy: 1895. 11. 01. (2. rangszám), Főhadnagy: 1897. 11. 01. (10. rangszám), 2. osztályú Százados: 1906. 05. 01., 1. osztályú Százados: 1907. 05. 01. (5. rangszám), Őrnagy: 1915. 11. 01., Alezredes: 1918. 02. 01. (7. rangszám).

Beosztásai: 1893. 11. – 1894. 05. 16.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. ? – 1896. 01. 01.: pozsonyi V. csendőrkerület, liptószentmiklósi szakasz, szakaszparancsnok. 1896. 01. 01. – 1898. 02. 01.: pozsonyi V. csendőrkerület, besztercebányai szakasz, szakaszparancsnok. 1898. 02. 01. – 1901. 04. 15.: pozsonyi V. csendőrkerület, miarai szakasz, szakaszparancsnok. 1901. 04. 15. – 1905. 03. 15.: pozsonyi V. csendőrkerület, trencséni szakasz, szakaszparancsnok. 1905. 03. 15. – 1906. 05. 01.: pozsonyi V. csendőrkerület, pozsonyi szakasz, szakaszparancsnok. 1906. 05. 01. – 1907. 05. 01.: pozsonyi V. csendőrkerület, pozsonyi szárny, pótszárny-parancsnok. 1907. 05. 01. – 1908. 07. 16.: pozsonyi V. csendőrkerület, pozsonyi pótszárny, pótszárny-parancsnok. 1908. 07. 16. – ?: pozsonyi V. csendőrkerület, besztercebányai szárny, szárnyparancsnok. 1914. 08. – 1917. 09.: cs. és kir. 2. hadsereg, szállásmesteri osztály, beosztott csendőrtiszt. 1917. 09. – ?: szárnyparancsnok, illetve beosztott törzstiszt. 1918. 11. – 1919. 01.: Hadügyminisztérium csendőri osztály vezetője. 1919. 01. – ?: a csendőrség főparancsnokának helyettese. 1919. 03. 26. – ?: győri „vörösőr kerület" parancsnoka. *1919. 08. 15. – 1919. 09. 18. (másutt 1919. 10. 05.): győri, majd kaposvári csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1923. 06. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel (1915), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Tiszti Katonai Szolgálati Jel III. osztálya, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt.

Családi állapota: nős, Kiszery Valéria.

Temetése, sírja: n. a.

Egyéb: 1919. 10. 05.: szolgálat alól felmentve, becsületügyi eljárás alatt állt. 1922. 11. 14-én 101.395/eln.fü. szám alatt „Igazolt"-nak nyilvánítva.

GÁBOR Péter, lófő lemhényi, ezredes (Gyalogság).

*Kanta, 1888. január 10.; †Debrecen, 1967. július 14.

Apja: Gábor Péter, főszolgabíró.

Anyja: hatolykai Potsa Berta (másutt Pósa Adalberta).

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: n. a.

Nyelvismerete: német (?), orosz (Nm).

Rendfokozatai: Hadapród: 1909. 05. 01. (10. rangszám), Zászlós: 1910. 05. 01., Hadnagy: 1912. 11. 01. (23. rangszám), Főhadnagy: 1915. 03. 01. (23. rangszám), Százados: 1921. (1918. 09. 01-jével, 95. rangszám), Őrnagy: 1928. 11. 01. (6. rangszám), Alezredes: 1934. 11. 01. (7. rangszám), Ezredes: 1939. 05. 01. (4. rangszám).

Beosztásai: 1906. 10. 01. – 1907. 09. 30.: cs. és kir. 2. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1908. 11. 01. – 1909. 05. 01.: csendőrségi próbaszolgálat. 1909. 05. 01. – 1911. 10. 16.: a III. csendőrkerület állományában. 1911. 10. 16. – 1912. 07. 01.: a VIII. csendőrkerület állományában. 1912. 07. 01. – ?: VIII. csendőrkerület, borosjenői szakasz, ideiglenes vezető, majd parancsnok. ? – 1920. 06. 08.: orosz hadifogság. 1920. 06. 08. – 1920. 10. 20.: hazatérés az orosz hadifogságból az USÁ-n keresztül. ? – 1929. 01. 15.: debreceni VI. csendőrkerület, előadótiszt. 1929. 01. 15. – 1932. 10. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, 1. szárny, szárnyparancsnok. 1932. 10. 01. – 1937. 08. 01.: budapesti I. csendőrkerület, I. osztály, osztályparancsnok. 1937. 08. 01. – 1938. 12. 01.: budapesti I. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1938. 12. 01. – 1939. 01. 15.: budapesti I. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1939. 01. 15. – 1939. 05. 01.: kassai VIII. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok. 1939. 05. 01. – 1940. 11. 23.: kassai VIII. csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1940. 11. 23. – 1942. 12. 15.: m. kir. csendőrség Szabályzatszerkesztő és Tanulmányi bizottsága, elnök.* 1943. 02. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1938), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1915), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1933), Károly Csapatkereszt, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Felvidéki Emlékérem, Erdélyi Emlékérem, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

Családi állapota: nős.

Gyermekei: két gyermek.

Temetése, sírja: Debrecen, 1964. július ?, Debreceni Köztemető X. parcella, AOKS 70. sír.

Egyéb: öngyilkos lett.

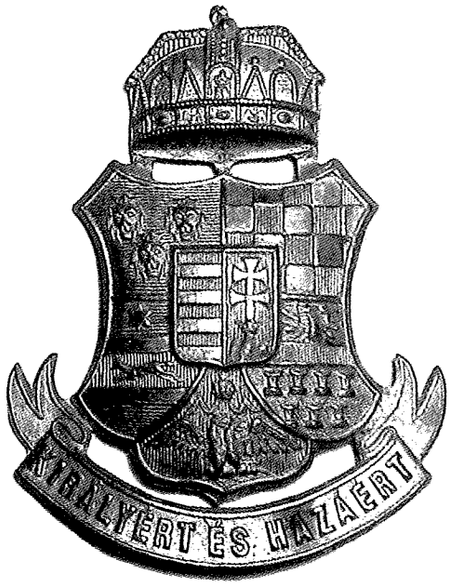

GENCSY (Gencsi) Arnold, alezredes (Gyalogság).

*Gyergyószentmiklós, 1870. szeptember 28.; †Budapest, 1940. szeptember 10.

Apja: Gencsy Alajos, falusi jegyző.

Anyja: Agg Anna.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: n. a.

Rendfokozatai: Őrsvezető, címzetes őrmester: 189?, Hadapród: 1894. 10. 01., Hadapród-tiszthelyettes: 1895. 03. 01., Hadnagy: 1895. 11. 01. (8. rangszám), Főhadnagy: 1898. 05. 01. (3. rangszám), 2. osztályú Százados: 1907., 1. osztályú Százados: 1908. 05. 01., Őrnagy: 1915. 11. 01. (13. rangszám), Alezredes: 1918. 02. 01. (13. rangszám) (1919-ben 1916. 08. 01-jére javítva).

Beosztásai: 1889. 10. 01. – 1890. 09. 30.: egyévi önkéntes. ? – 1895. 07. 01.: I. csendőrkerület állományában, Nagyenyed. 1895. 07. 01. – 1901: I. csendőrkerület, oktatótiszt Kolozsvárott. 1901–1902: I. csendőrkerület, tordai csendőrszakasz, szakaszparancsnok. ? – 1909. 03. 01.: VII. csendőrkerület, dévai csendőrszárny, szárnyparancsnok. 1909. 03. 01. – 1912. 07. 01.: VII. csendőrkerület, pótszárny (Brassó), pótszárny-parancsnok. 1912. 07. 01. – ?: VII. csendőrkerület, brassói szárny, szárnyparancsnok. 1914. 07. 01. – 1918: Nagyváradi Országos m. kir. Csendőriskola, oktatótiszt (közben 1914 végétől 1916 májusáig tábori csendőri szolgálat). 1919. 01. 01. – ?: III. csendőrkerület, ideiglenesen megbízott parancsnok. 1919–?: a magyar királyi csendőrség ideiglenes felügyelője. 1919. 03. 15. – 1919. 03. 21.: „A magyar csendőrség főparancsnoka". *1919. 08. – ?: budapesti csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok.* 1920. 04. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Ferenc József Rend lovagkeresztje hadiszalagon, Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Tiszti Katonai Szolgálati Jel III. osztálya, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908).

1947. 10. 21.: „Igazolt".

Családi állapota: n. a.

Gyermekei: n. a.

Temetése, sírja: Budapest, 1940. szeptember 12., Farkasréti temető.

GIDÓFALVY Elemér, ezredes (Gyalogság).

*Nagyszeben, 1879. szeptember 25.; †Budapest, 1942. április 4.

Apja: Gidóflvy Géza, gimnáziumi tanár.

Anyja: Kabdebó Rozália.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi.

Nyelvismerete: német (T), román (Gy).

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród: 1899. 01. 01., Hadapród: 1899. 10. 09., Hadapród-tiszthelyettes: 1901. 08. 01., Hadnagy: 1901. 11. 01. (1. rangszám), Főhadnagy: 1907. 05. 01., Százados: 1913. 05. 01. (4. rangszám), Őrnagy: 1918. 08. 01. (3. rangszám), Alezredes: 1921. 02. 03. (1920. 09. 01-jei rang), Ezredes: 1925. 05. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1897. 10. 01. – 1898. 09. 30.: cs. és kir. 28. tábori vadászszászlóalj, egyévi önkéntes. 1899. 04. 09. – 1899. 10. 09.: próbaszolgálaton a m. kir. csendőrségnél. 1899. 10. 09. – ?: IV. csendőrkerület állományában (?), ?–?: V. csendőrkerület, alsókubini szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1908. 07. 01.: VII. csendőrkerület, nagyszebeni 2. szakasz, szakaszparancsnok. 1908. 07. 01. – 1913. 05. 01. VI. csendőrkerület, győri szakasz, szakaszparancsnok. 1913. 05. 01. – ?: VI. csendőrkerület, győri szárny, szárnyparancsnok. 1919. 11. 27. – ?: beteg, hosszabb gyógykezelésen. 1920. 02. 01. – 1921: szombathelyi csendőrkerület, szombathelyi pótszárny, pótszárny-parancsnok. 1921–1922: vármegyei csendőrparancsnok, Magyaróvár. 1922 – 1924. 11. 01.: debreceni csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1924. 11. 01. – 1926. 03. 01.: debreceni, majd debreceni VI. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1926. 03. 01. – 1928. 09. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1928. 09. 01.: létszám felett vezetendő a VI. csendőrkerületnél (a felmentéséről az 1928. október 24-i Kormányzói Elhatározás rendelkezett),.1928. 11. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1928), Tiszti Katonai Szolgálati Jel III. osztálya, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908).

Családi állapota: nős, koltai Tóth Laura.

Gyermekei: Elemér (*Győr, 1909.; †Budapest, 1958. 12. 27.), Geraldine (*Győr, 1912. 05.; †Győr, 1912. 12.), Dénes (*Győr, 1915. 04. 19.; †Debrecen, 1930. 08. 30.).

Temetése, sírja: Budapest, 1942. április 7., Farkasréti temető.

GORECZKY Gyula, ezredes (Tüzérség).
*Veszprém, 1871. január 1.; †Budapest, 1964. december 15.
Apja: Goreczky Gyula, I. osztályú m. kir. pénzügyőr-felügyelő.
Anyja: Podmaniczky Jozefa.
Vallása: római katolikus.
Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály.
Nyelvismerete: német (Gy), szerb (?).
Rendfokozatai: Tartalékos hadnagy: 1893. 01. 01. (272. rangszám), Hadapród: 1894. 12. 01., Hadapród-tiszthelyettes: 1895. 04. 01., Hadnagy: 1895. 11. 01. (12. rangszám), Főhadnagy: 1899. 05. 01., 2. osztályú Százados: 1907. 05. 01., 1. osztályú Százados: 1908. 11. 01., Őrnagy: 1915. 11. 01. (18. rangszám), Alezredes: 1918. 02. 01. (17. rangszám), Ezredes: 1921. 02. 03. (1920. 05. 01-jével).
Beosztásai: 1891. 10. 01. – 1892. 10. 02.: cs. és kir. 7. hadtest, tüzérezred, egyévi önkéntes. ? – 1894. 11. 30.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1892. 12. 01. – ?: IV. csendőrkerületnél beosztott. ? – 1895. 11. 01.: II. csendőrkerület, nagybecskereki szakasz, szakaszparancsnok. 1895. 11. 01. – 1897. 09. 01.: II. csendőrkerület, nagykikindai szakasz, szakaszparancsnok. 1897. 09. 01. – 1900. 01. 01.: IV. csendőrkerület, nagyszöllősi szakasz, szakaszparancsnok. 1900. 01. 01. – 1900. 10. 01.: IV. csendőrkerület, miskolci szakasz, szakaszparancsnok. 1900. 10. 01. – ?: VI. csendőrkerület, keszthelyi szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1913. 05. 01.: VI. csendőrkerület, győri szakasz, szakaszparancsnok. 1913. 05. 01. – ?: III. csendőrkerület, 3. szárny (Szolnok), szárnyparancsnok. 1914. 08. – 1914. 11.: cs. és kir. 7. hadtest tábori csendőrosztag, parancsnok. 1915. 02. – 1915. 09.: cs. és kir. 7., majd 9. hadtáp-parancsnokság, tábori csendőrkordon-parancsnok. 1915. 09. – 1915. 12.: bilitei cs. és kir. tábori csendőr tartalékosztag, zászlóaljparancsnok. 1916–?: III. csendőrkerület, 3. szárny (Szolnok), szárnyparancsnok. 1919. 02. 16. – ?: II. csendőrkerület, kerületi parancsnok (ideiglenes vezényléssel). *? – 1920. 02. 01.: szegedi csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1920. 02. 01. – 1926. 10. 01.: székesfehérvári – később székesfehérvári II. – csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1926. 12. 01.: nyugállomány.
Kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Bronz Katonai Érdemérem piros szalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908).
1948. 01. 15.: „Nem igazolt".
Családi állapota: nős.
Gyermekei: Gyula, Ilona, Margit.
Temetése, sírja: Budapest, 1964. december 19., Farkasréti temető.

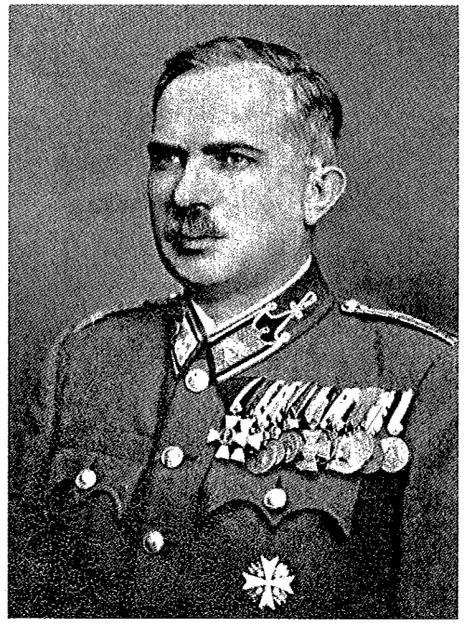

HAJNÁCSKŐY (1933. augusztus 8-ig Halbich) László, ezredes (Vonatcsapatbeli, Gyalogság).
*Budapest, 1895. június 9.; †Budapest, 1947. február 24.
Apja: Halbich Ádám, szíjgyártómester.
Anyja: Hoffner Anna.
Vallása: római katolikus.
Iskolái, végzettsége: Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1909–1913) Budapest, csendőrtiszti tanfolyam (1920–1921), csendőr törzstiszti tanfolyam (1934).
Nyelvismerete: német (T), francia (?).
Rendfokozatai: Zászlós: 1913. 08. 18. (1913. 19. 01-jei rang), Hadnagy: 1914. 08. 01., Főhadnagy: 1916. 05. 01. (1919. 12. 17-én 1915. 09. 01-jére javítva, 2. rangszám), Százados: 1923. 09. 01. (11. rangszám), Őrnagy: 1935. 05. 01. (3. rangszám), Alezredes: 1938. 11. 01. (3. rangszám), Ezredes: 1942. 10. 01. (1942. 09. 29-i rang, 2. rangszám).
Beosztásai: 1913. 08. 18. – ?: cs. és kir. 5. vonatosztály. 1920. 11. 16. – 1921. 11. 01.: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató és próbaszolgálat a magyar királyi csendőrségnél. 1921–?: csendőrosztály segédtiszt, csendőriskola-parancsnok. ? – 1926. 03. 01.: budapesti I. csendőrkerület, balassagyarmati osztály, osztály segédtiszt. 1926. 03. 01. – 1928. 08. 01.: budapesti I. csendőrkerület, szécsényi szárny, szárnyparancsnok. 1928. 08. 01. – 1930. 04. 15.: budapesti I. csendőrkerület, szentendrei szárny, szárnyparancsnok. 1930. 04. 15. – 1931. 10. 01.: csendőrség nyomozóosztály parancsnokság, beosztott. 1931. 10. 01. – ?: 8. csendőr nyomozó alosztály (Budapest), parancsnok. 1935. 02. 01. – 1942. 01. 01.: tartósan vezényelve a Honvédelmi Minisztérium VI-2. (később 2. vkf.) osztályhoz, a „kémelhárító végrehajtó alosztály vezetője". 1942. 01. 01. – 1942. 03. 26.: m. kir. csendőrség Központi Nyomozó parancsnokság létszámfeletti állományában, kipróbáláson a budapesti I. csendőrkerületnél. 1942. 03. 26. (másutt 1942. 07. 31.) – 1942. 12. 15.: pécsi IV. csendőrkerület, megbízott kerületi parancsnokhelyettesnek tartósan vezényelve. *1942. 12. 15. – 1944. 10. 26.: pécsi IV. csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1944. 10. 26. – ?: Belügyminisztérium Közbiztonsági Osztály, osztályvezető.*
Kitüntetései: Magyar Érdemrend lovagkeresztje hadiszalagon (1939), Magyar Érdemkereszt IV. osztálya (1933), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1939), Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján egy sávval, Nemzetvédelmi

Kereszt (1941), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, Délvidéki Emlékérem, német Sas Rend Érdemkereszt II. fokozata, finn Oroszlán Rend parancsnoki keresztje (1943), osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Családi állapota: nős.

Gyermekei: László (*1928), Melinda (*1931).

Temetése, sírja: Budapest, 1947. február 24., Rákoskeresztúri Új Köztemető, 298-as parcella.

Egyéb: Távollétében 1945. 07. 04-én lefokozva és a „honvédségből (sic!) kicsapva". 1945. 12. 17-től a Honvédelmi Minisztérium Katona Politikai Osztály őrizetében. 1946. 02. 15-től előzetes letartóztatásban. A Budapesti Népbíróság 1946. 11. 29-én kötél által végrehajtandó halálos ítéletet hozott ellene, teljes vagyonának elkobzásával, állásának nyugdíjigény nélküli elvesztésével és politikai jogai gyakorlásának 10 évre történő felfüggesztésével sújtva (Nb. XVII. 2218/1946/5). Az ítéletet a Népbíróságok Országos Tanácsa NOT II 101/1947/6 szám alatt megerősítette. Kivégezték.

HALMY (1929. szeptember 30-ig Halm) József, vitéz, ezredes (Gyalogság).

*Kiskomlós, 1892. július 5.; †Linz, Ausztria, 1974. március 8.

Apja: Halm Antal, gazdálkodó.

Anyja: Hecktor Mária.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: polgári iskola 1–4. osztály (1903–1907) Szeged, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–3. évfolyam (1907–1910) Temesvár, Cs. és kir. „Mária Terézia" Katonai Akadémia 1–3. évfolyam (1910–1913) Bécsújhely, csendőrtiszti tanfolyam (1920–1921).

Nyelvismerete: német (T), szerb (Gy).

Rendfokozatai: Hadnagy: 1913. 08. 18. (1913. 09. 01-jei rang), Főhadnagy, 1915. 05. 01. (24. rangszám 1919. 12. 17-én), Százados: 1921. 09. 01., Őrnagy: 1932. 05. 01. (3. rangszám), Alezredes: 1937. 05. 01. (1. rangszám), Ezredes: 1941. 05. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1913. 08. 18. – 1918. 11.: cs. és kir. 46. gyalogezred, századszolgálat, IV. zászlóalj, segédtiszt, ezredsegédtiszt. 1918. 11. – 1919. 04. 01.: ?. 1919. 04. 01-jétől saját kérésére rendelkezési állományban. 1920. 11. 16. – 1921. 11. 01.: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató és próbaszolgálat a magyar királyi csendőrségnél. 1921. 11. 01. – ?: szegedi csendőrkerület, bajai szárny, szárnyparancsnok. ? – 1925. 01. 15.: szegedi csendőrkerület, bajai csendőriskola, parancsnok. 1925. 01. 15. – 1933. 07. 15.: szegedi V. csendőrkerület, bajai szárny, szárnyparancsnok. 1933. 07. 15. – 1936. 07. 01.: budapesti I. csendőrkerület, gyalog tanalosztály (Salgótarján), tanalosztály-parancsnok. 1936. 07. 01. – 1937. 05. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, nyíregyházai osztály, ideiglenes osztályparancsnok. 1937. 05. 01. – ?: debreceni VI. csendőrkerület, nyíregyházai osztály, osztályparancsnok. ? – 1940. 11. 23.: kassai VIII. csendőrkerület, létszámfeletti állományban. 1940. 11. 23. – 1942. 11. 01.: budapesti I. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes (a délvidéki hadművelet – 1941. 04. 11. – 1941. 05. – alatt a „déli hadsereg csendőrcsoport parancsnok). *1942. 11. 01. – 1945: budapesti I. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1945 nyara: Ausztriában a Viechtwang-i magyar menekülttábor parancsnoka.

Kitüntetései: Vaskorona Rend III. osztálya hadidíszítménnyel, karddal (1918), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1940), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1916), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1917, 1918), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1915), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1941), Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján két sávval, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai

Szolgálati Jel II. osztálya, Nemzetvédelmi Kereszt, Felvidéki Emlékérem, Erdélyi Emlékérem, Délvidéki Emlékérem, porosz Vaskereszt II. osztálya (1917), osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem, Nagy honvéd sportügyességi jelvény (1943).

Vitéz: 1929. 06. 16.

Családi állapota: nős, Pavlik Irma (*Körmend, 1896. 04. 23.).

Gyermekei: Irma (*1923; †1970), József (*1926).

Temetése, sírja: Linz, Ausztria, 1974. március 13., Waldfriedhof.

Egyéb: 1926. 10. 05. – 1928. 12. 28.: becsületügyi eljárás folyt ellene, felmentették. 1925-ben bűnvádi eljárás folyt ellene: 3 heti foglár fogságra ítélve.

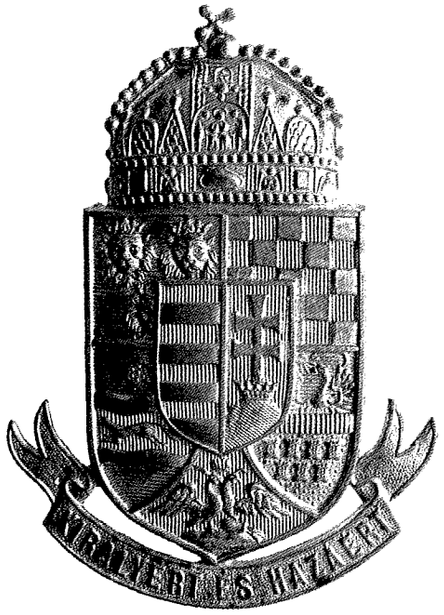

HEGEDÜS Gyula, ezredes (Gyalogság).

*Szentes, 1872. április 25.; †Budapest, 1936. január 28.

Apja: Hegedüs Imre, gazdálkodó.

Anyja: Szénási Rozál.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi.

Nyelvismerete: német (Gy).

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród, címzetes őrmester: 1895. 01. 01. (1289. rangszám), Hadapród: 1896. 07. 17., Hadapród-tiszthelyettes: 1896. 11. 01., Hadnagy: 1897. 05. 01. (6. rangszám), Főhadnagy: 1903. 11. 01. (3. rangszám), Százados: 1909. 05. 01. (3. rangszám), Őrnagy: 1916. 02. 01. (1. rangszám), Alezredes: 1918. 05. 01. (1. rangszám) (1920. 05. 15-én 1916. 09. 01-jére javítva, 8. rangszám), Ezredes: 1921. 02. 03. (1920. 05. 01-jével).

Beosztásai: 1893. 10. 01. – 1894. 09. 30.: cs. és kir. 101. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1896. 01. 17. – 1896. 07. 17.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1896. 07. 17. – 1896. 12. 01.: ?. 1898. 12. 01. – 1897. 07. 01.: VI. csendőrkerület, győri szakasz, ideiglenes szakaszparancsnok. 1897. 07. 01. – 1904. 05. 01.: VI. csendőrkerület, nagykanizsai szakasz, szakaszparancsnok. 1904. 05. 01. – ?: II. csendőrkerület, nagybecskereki szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1909. 05. 01.: VI. csendőrkerület, soproni szakasz, szakaszparancsnok. 1909. 05. 01. – ?: VI. csendőrkerület, székesfehérvári szárny, szárnyparancsnok. A világháború évei alatt tábori csendőr tanfolyam parancsnoka. 1920. 02. 01. – ?: budapesti csendőrkerület, beosztott törzstiszt, ?–?: csendőrség felügyelőjénél beosztott. ? – 1923. 07. 01.: budapesti csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1923. 07. 01. – 1924. 09. 15.: szombathelyi csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1925. 01. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, bolgár Katonai Érdemrend IV. osztálya (1918).

Családi állapota: nős (Budapest, 1909. 05. 11.), Szitár Berta.

Gyermekei: Rózsika, Boriska.

Temetése, sírja: Budapest, 1936. január 30., Kerepesi úti temető, jobb-161. sírbolt.

HERTELENDY Ignác, hertelendi és vindornyalaki, ezredes (Gyalogság).

*Párdány, 1885. március 13.; †Asuncion, Paraguay, 1967. május 29.

Apja: Hertelendy Imre, főszolgabíró.

Anyja: Schwartz Teréz.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: Felsőkereskedelmi iskola, érettségi, Pancsova.

Nyelvismerete: német (T), szerb (Gy).

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród őrmester: 1907. 01. 01., Tartalékos hadapród-tiszthelyettes: 1907. 12. 01., Hadapród: 1908. 05. 01., Hadapród-tiszthelyettes: 1908. 10. 16., Hadnagy: 1912. 11. 01. (6. rangszám), Főhadnagy: 1915. 03. 01., Százados: 1918. 11. 01. (8. rangszám) (1920-ban 1917. 09. 01-jére, 17. rangszám, javítva), Őrnagy: 1927. 11. 01. (9. rangszám), Alezredes: 1934. 05. 01. (16. rangszám), Ezredes: 1938. 05. 01. (7. rangszám).

Beosztásai: 1905. 10. 02. – 1906. 10. 01.: cs. és kir. 29. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1907. 11. 02. – 1908. 05. 02.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1908. 05. 02. – ?: a IV. csendőrkerület állományában. 1909. 11. 01. – ?: a III. csendőrkerület állományában. ? – 1912. 07. 01.: VII. csendőrkerület, szászsebesi szakasz, ideiglenes szakaszparancsnok. 1912. 07. 01. – ?: VI. csendőrkerület, tamási szakasz, ideiglenes parancsnok. 1920. 03. 01. – ?: kaposvári csendőrkerület, tamási szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1928. 09. 01.: székesfehérvári II. csendőrkerület, pápai szárny, szárnyparancsnok. 1928. 09. 01. – 1932. 10. 01.: budapesti I. csendőrkerület, I. osztály (Budapest), osztályparancsnok. 1932. 10. 01. – 1935. 10. 01.: Belügyminisztérium VII-b. (később VI-b.) osztály, előadótiszt. 1935. 10. 01. – 1937. 07. 15.: Belügyminisztérium VI-c. osztály, előadótiszt. 1937. 07. 15. – 1938. 05. 01.: Belügyminisztérium VI-c. osztály, osztályvezető-helyettes. *1938. 05. 01. – 1941. 07. 01.: szegedi V. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1941. 09. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemkereszt IV. osztálya (1933), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Újólagos Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Ezüstérme, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján egy sávval, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

Családi állapota: nős, felsőőri Cseresnyés Sarolta.

Gyermekei: Sarolta, és még két gyermek.

Temetése, sírja: Asuncion, Paraguay, 1967. május ?, Magyar temető.

Egyéb: Haláláig a Magyar Harcosok Bajtársi Közössége paraguayi szervezetének volt a vezetője.

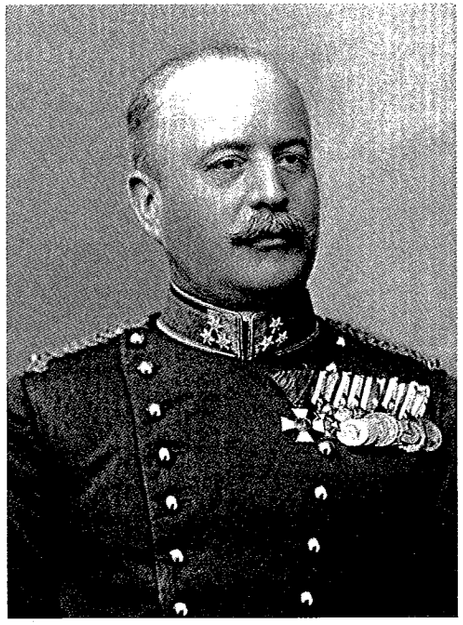

HOLLÓDY (1932. március 11-ig Havranek) János, ezredes (Gyalogság).

*Székesfehérvár, 1883. május 1. † Székesfehérvár, 1960. augusztus 21.

Apja: Havranek János, mészáros.

Anyja: Langhammer Karolina.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, Kereskedelmi Akadémia 1–3. évfolyam, érettségi.

Nyelvismerete: német (T).

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród-tiszthelyettes: 1904. 01. 01. (9. rangszám), Hadapród-tiszthelyettes: 1905. 10. 15., Hadnagy: 1906. 05. 01., Főhadnagy: 1912. 05. 01. (2. rangszám), Százados: 1915. 11. 01., Őrnagy: 1922. 09. 01., Alezredes: 1928. 11. 01. (3. rangszám), Ezredes: 1936. 05. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1902. 10. 01. – 1903. 09. 30.: cs. és kir. 9. tábori vadászzászlóalj, egyévi önkéntes. 1904. 11. 01. – 1905. 07. 01.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél (V. csendőrkerület). ? – 1909. 11. 01.: V. csendőrkerület, losonci szakasz, szakaszparancsnok. 1909. 11. 01. – 1910. 07. 01.: IV. csendőrkerület, beregszászi szakasz, szakaszparancsnok. 1910. 07. 01. – 1913. 05. 01.: IV. csendőrkerület, rimaszombati szakasz, szakaszparancsnok. 1913. 05. 01. – ?: VI. csendőrkerület, szekszárdi szakasz, szakaszparancsnok. 1920. 03. 01. – ?: kaposvári csendőrkerület, szekszárdi szárny, ideiglenes szárnyparancsnok. ? – 1924. 11. 01.: pécsi csendőrkerület, vármegyei csendőrparancsnok (Szekszárd). 1924. 11. 01. – 1928. 08. 01.: székesfehérvári – később székesfehérvári II. – csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1928. 08. 01. – 1929. 10. 01.: székesfehérvári II. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1929. 10. 01. – 1930. 08. 01.: tartósan vezényelve a csendőrség Állandó Tanulmányi Bizottságához, bizottsági tagnak. 1930. 08. 01. – 1933. 08. 01.: csendőrség Állandó Tanulmányi Bizottság, bizottsági tag. 1933. 08. 01. – 1935. 06. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1935. 06. 01. – 1936. 05. 27. (K. E.): székesfehérvári II. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok. 1936. 05. 27. (K. E.) – 1937. 11. 01.: székesfehérvári II. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1938. 04. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemkereszt IV. osztálya (1929), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon (1915), Nemzetvédelmi Kereszt (1943), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

1948. 05. 25.: „Nem igazolt."

Családi állapota: nős (Rimaszombat, 1915. 01. 05.), Ráróssy Aranka (*Rimaszombat, 1893. 05. 15.), majd elvált.

Gyermeke: Elemér (*Rimaszombat, 1915. 05. 28.), hivatásos honvédtiszt.

Temetése, sírja: Székesfehérvár, 1960. augusztus ?, Csutora temető.

Egyéb: Havranek János: *Tanácsadó a csendőr magánéletéhez.* Székesfehérvár, 1927. Havranek János: *Társadalmi tanácsadó altisztek számára.* Budapest, 1928.

A szekszárdi Népbíróság 1946. október 3-án B.101./1946 számú ítéletével „háborús bűntett" miatt 2 évi fegyházra és politikai jogai gyakorlásától 10 évre történő „eltiltásra" ítélte. A Népbíróságok Országos Tanácsa 1947. február 19-i ítéletével – NOT I. 7630/1946/37 – 2 évi börtönre és politikai jogainak gyakorlásától 10 évre történő „eltiltásra" ítélte. A büntetést 1945. október 24-től 1947. december 31-ig töltötte. A Budapesti Törvényszék 1950. május 25-én BKLI. 2983/1950. számú ítéletével „izgatás miatt" 2 év 3 hónap szabadságvesztésre, a közügyektől 10 év eltiltásra és fele vagyonának elkobzására ítélte. A Legfelsőbb Bíróság 1951. február 20-án az ítéletet B. IV. 8060/1950. számon megerősítette. Büntetését 1950. március 3-tól 1952. július 12-ig töltötte. A Tolna Megyei Bíróság 1992. december 22-én S.T. 38/1992/4. szám alatt az ítéleteket megsemmisítette.

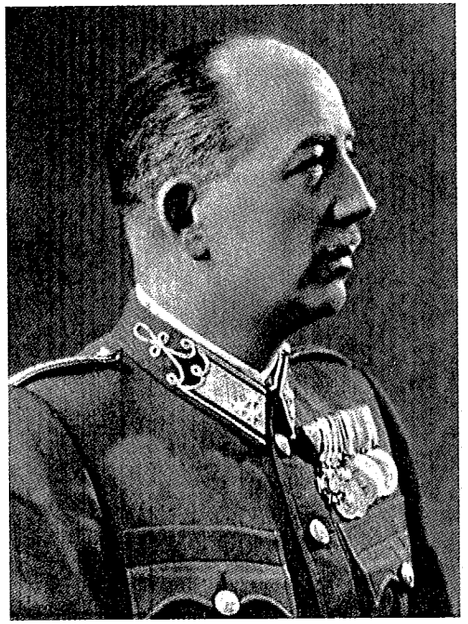

HÓDOSY (1933. július 11-ig Strobl) Pál, vezérőrnagy (Gyalogság).

*Lajoskomárom, 1895. július 27.; †Oakland, California, USA, 1976. november 13.

Apja: Strobl Pál, kisbirtokos.

Anyja: Hofbauer Erzsébet.

Vallása: evangélikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi Bonyhád, Ludovika Akadémia (1914–1915), csendőrtiszti tanfolyam (1921–1922).

Nyelvismerete: német (?).

Rendfokozatai: Hadnagy: 1915. 08. 18. Főhadnagy: 1917. 05. 01. (a csendőrségnél 1920. 10. 01.), Százados: 1925. 05. 01. (2. rangszám), Őrnagy: 1936. 11. 01. (1. rangszám), Alezredes: 1940. 05. 01. (1. rangszám), Ezredes: 1941. 11. 01. (1942. 10. 29-i rang), Vezérőrnagy: 1944. 11. 01.

Beosztásai: 1915. 08. 18. – ?: m. kir. 31. honvéd gyalogezred. 1921. 06. 15. – 1922: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató. 1922. 11. 30. – ?: csendőr gyakorlati kiképzés a Borsod vármegyei csendőrparancsnokságon. 1922–1926: VII. csendőrkerület, sárospataki szárny, szárnyparancsnok. 1926–?: ?. ? – 1932. 05. 15.: Belügyminisztérium VI-b. osztály, segédtiszt. 1932. 05. 15. – ?: tartósan a Belügyminisztérium VIII. osztályára vezényelve. ? – 1935. 10. 01.: Belügyminisztérium VI-b. (VII-a.[?]) osztály, előadótiszt. 1935. 10. 01. (csak 1935. 12. 01-jén vonul be) – 1938. 09. 01.: m. kir. csendőrség nyomozóosztály-parancsnokság, törzsalosztály, parancsnok. 1938. 09. 01. – 1939. 01. 09.: szegedi V. csendőrkerület, szolnoki osztály, osztályparancsnok-helyettes. 1939. 01. 09. – 1939. 07. 21.: kassai VIII. csendőrkerület, előadótiszt. 1939. 07. 21. – 1940. 11. 23.: kassai VIII. csendőrkerület, huszti osztály, osztályparancsnok (helyettes?). 1940. 11. 23. – 1943. 01. 01.: kassai VIII. csendőrkerület, máramarosszigeti osztály, osztályparancsnok. *1943. 01. 01. – 1944: m. kir. csendőrség Szabályzatszerkesztő és tanulmányi bizottság ideiglenes elnöke.* 1944. 06. 01.: nyugállomány. 1944. 10.: reaktiválva és a m. kir. rendőrség országos felügyelője. 1945–1946: USA hadifogság. 1946–1951: Németországban, illetve az NSzK-ban, 1951–1964: Brazíliában, 1964-től az USA-ban élt.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1944), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1930), Károly Csapatkereszt, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Felvidéki Emlékérem, Erdélyi Emlékérem, bolgár Háborús Emlékérem.

Családi állapota: nős, hódosi Kiss Éva.

Gyermekei: Vilma Erzsébet (*1913), Csilla.

Temetése, sírja: Oakland, California, USA, 1976. november 13.

Egyéb: Brazíliában a „Magyar Harcosok Bajtársi Közössége dél-amerikai központi megbízottja" volt.

HUSZÁR Ágoston, vezérőrnagy (Gyalogság).

*Hidaskürt, 1888. augusztus 17.; †Pécs (?), 1982. november 10.

Apja: n. a.

Anyja: Juhász Viktória.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: Honvéd hadapród-iskola 1–4. évfolyam (1903–1907) Pécs.

Nyelvismerete: szlovák (?).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1907. 08. 18. (1907. 09. 01-jei rang, 25. rangszám), Hadapród: 1907. 09. 01. (2. rangszám), Zászlós: 1909. 10. 16., Hadnagy: 1910. 11. 01. (2. rangszám), Főhadnagy: 1914. 11. 01. (11. rangszám), Százados: 1917. 11. 01. (1920-ban 1917. 09. 01-jére, 2. rangszám javítva), Őrnagy, 1926. 11. 01. (2. rangszám), Alezredes: 1934. 05. 01. (3. rangszám), Ezredes: 1938. 05. 01. (3. rangszám), Vezérőrnagy: 1941. 11. 01. (2. rangszám).

Beosztásai: 1907. 08. 18. – 1908. 11. 01.: m. kir. 18. honvéd gyalogezred. 1908. 11. 01. – 1909. 05. 01.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1909. 05. 01. – 1909. 11. 01.: a VII. csendőrkerület állományában. 1909. 11. 01. – ?: II. csendőrkerület, lugosi 2. szakasz, megbízott szakaszparancsnok. ? – 1914. 01. 08.: V. csendőrkerület, túróczszentmártoni szakasz, szakaszparancsnok. 1914. 01. 01. (sic!) – 1917. 08. 01.: III. csendőrkerület, kiskunfélegyházai szakasz, szakaszparancsnok. 1917. 08. 01. – 1918. 02. 01.: V. csendőrkerület, esztergomi szakasz, szakaszparancsnok. 1918. 02. 01. – ?: V. csendőrkerület, pozsonyi 2. szakasz, szakaszparancsnok. 1919. 05. 01. – 1919. 08. 01.: nyugállományban (1919. 12. 27-én reaktiválták). 1920. 03. 01. – ?: székesfehérvári csendőrkerület, esztergomi szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1928. 08. 01.: székesfehérvári II. csendőrkerület, esztergomi csendőriskola, iskolaparancsnok. 1928. 08. 01. – 1929. 08. 15.: budapesti I. csendőrkerület, I. gyalogtanosztály (Esztergom), parancsnok. 1929. 08. 15. – 1931. 08. 15.: őrsparancsnokképző iskola (Szombathely), oktatótiszt. 1931. 08. 15. – ?: budapesti I. csendőrkerület létszámfeletti állományában. 1932. 09. 01. – 1935. 06. 15.: budapesti I. csendőrkerület, II. osztály (Budapest), osztályparancsnok. 1935. 06. 15. – 1937. 05. 01.: budapesti I. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1937. 05. 01. – 1937. 11. 15.: budapesti I. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1937. 11. 15. – 1938. 05. 01.: székesfehérvári II. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok. 1938. 05. 01. – 1940. 08. 01.: székesfehérvári II. csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1940. 08. 01. – 1942. 07. 31.: a csendőrség felügyelője mellé beosztott tábornok teendőinek ellátásával megbízva.* 1942. 11. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1940), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Újólagos Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Ezüstérme (1933), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján egy sávval, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Nemzetvédelmi Kereszt (1942), Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, Katonai Jubileumi Kereszt (1908).

Családi állapota: nős.

Gyermekei: két gyermek.

Temetése, sírja: n. a.

Egyéb: 1951 júniusában kitelepítve Kondorosra.

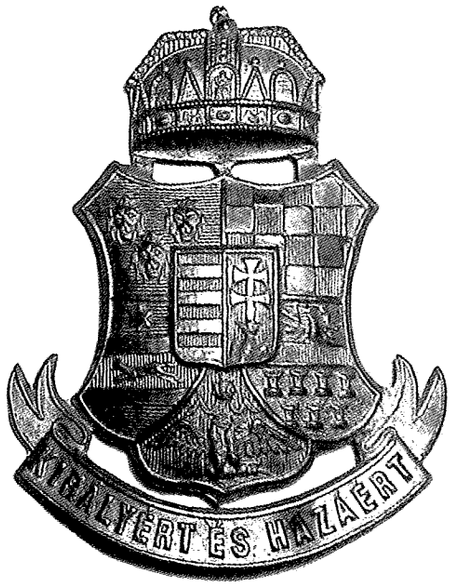

JENCS Árpád, alezredes (Lovasság).

*Hévíz, 1867. július 28.; †1924. június 16.

Apja: földbirtokos.

Anyja: n. a.

Vallása: református.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Pozsony.

Nyelv: német (Gy).

Rendfokozatai: Tartalékos hadnagy: 1890. 12. 22., Tartalékos hadapród-tiszthelyettes (sic!): 1894. 11. 01., Hadapród: 1895. 04. 24., Hadapród-tiszthelyettes: 1895. 05. 01., Hadnagy: 1895. 11. 01. (21. rangszám), Főhadnagy: 1900. 05. 01. (2. rangszám), 2. osztályú Százados: 1907. 05. 01. (14. rangszám), 1. osztályú Százados: 1908. 05. 01., Őrnagy: 1915. 11. 01., Alezredes: 1918. 02. 01. (?).

Beosztásai: 1889. 10. 01. – 1890. 09. 30.: cs. és kir. 13. huszárezred, egyévi önkéntes. 1893. 03. 26. – 1894. 04. 30.: próbaszolgálat a cs. és kir. 16. huszárezrednél. 1894. 11. 01. – 1895. 04. 24.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. ? – 1895. 07. 01.: III. csendőrkerületnél Nagyváradon. 1895. 07. 01. – 1896. 06. 15.: III. csendőrkerület, nagyszalontai szakasz, ideiglenes szakaszparancsnok. 1896. 06. 15. – 1896. 09. 20.: III. csendőrkerület, szolnoki szakasz, szakaszparancsnok. 1896. 09. 20. – 1899. 07. 01.: III. csendőrkerület, kalocsai szakasz, szakaszparancsnok. 1899. 07. 01. – 1901. 11. 16.: III. csendőrkerület, kecskeméti szakasz, szakaszparancsnok. 1901. 11. 16. – 1904. 11. 01.: II. csendőrkerület, makói szakasz, szakaszparancsnok. 1904. 11. 01. – 1914 (?): III. csendőrkerület, pótlókeret parancsnok. 1914. 07. – 1914. 09.: sátoraljaújhelyi szárny, szárnyparancsnok. 1914. 09. – 1915. 05.: cs. és kir. 3. hadsereg, harci szakasz parancsnok. 1915. 05. – 1918. 10.: sátoraljaújhelyi szárny, szárnyparancsnok. *1919: budapesti csendőrkerület, kerületi parancsnok,* 1920: budapesti csendőrkerület, pótkeret parancsnok, a „Szolgálat alól felmentve". 1923. 06. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel III. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt.

Családi állapota: nős, hangonyi Kiss Boriska (*?, 1876.; †Budapest, 1966. 07. 10.).

Gyermekei: Borbála, Árpád.

Temetése, sírja: Budapest, 1924. június ?, Kerepesi úti temető, később áthelyezve Zsámbokra.

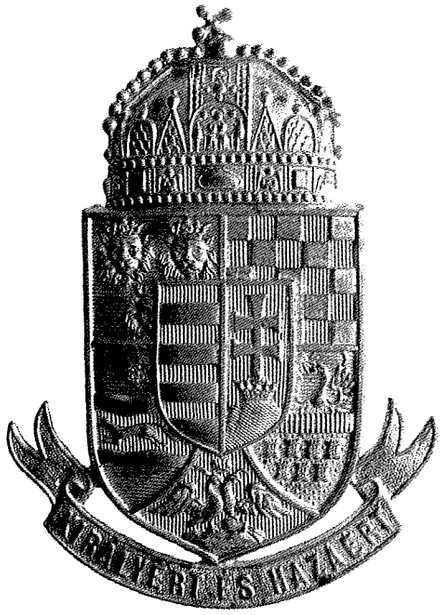

JUSTH András, neczpáli, ezredes (Gyalogság).

*Nagytopolcsány, 1872. március 24.; †Bonyhád, 1963. október 2.

Apja: Justh Géza, m. kir. járásbíró.

Anyja: Wutzay Mária.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Budapesti Tudományegyetem, 2 év jog.

Nyelv: német (Gy), szlovák (T).

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród, címzetes őrmester: 1895. 01. 01. (1261. rangszám), Hadapród: 1895. 11. 01. (1. rangszám), Hadapród-tiszthelyettes: 1896. 04. 01., Hadnagy: 1895. 05. 01. (2. rangszám), Főhadnagy: 1901. 05. 01., 2. osztályú Százados: 1908. 05. 01. (3. rangszám), Őrnagy: 1915. 11. 01. (29. rangszám), Alezredes: 1918. 02. 01. (28. rangszám), Ezredes: 1920. 05. 01.

Beosztásai: 1893. 10. 01. – 1894. 09. 30.: cs. és kir. 72. gyalogezred, egyévi önkéntes, 1895. 05. – 1895. 11. 01.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1895. 11. 01. – 1897. 05. 01.: I. csendőrkerület, sepsiszentgyörgyi szakasz, szakaszparancsnok. 1897. 05. 01. – ?: I. csendőrkerület, aranyosmaróti szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1908. 05. 01.: V. csendőrkerület, trencséni 1. szakasz, szakaszparancsnok. 1908. 05. 01. – ?: V. csendőrkerület, trencséni szárny, ideiglenes szárnyparancsnok. ? – 1916. 04. 01.: V. csendőrkerület, trencséni szárny, szárnyparancsnok. 1916. 04. 01. – ?: IV. csendőrkerület, pótszárnyparancsnok (Kassa) (a világháború évei alatt a cs. és kir 11. hadsereg parancsnokságon, illetve a belgrádi Katonai Kormányzóságon, a bieliki csendőr személyzet tartaléknál kiképző, és hadtápterületen szárnyparancsnok). ? – 1919. 09. 12.: nem szolgált. *1919. 09. 13. – 1920. 01. 21.: miskolci csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok.* 1920. 01. 22. – 1920. 07. 20.: szolgálat alól felmentve. 1920. 07. 21. – 1920. 10. 30.: miskolci csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1920. 11. 01. – ?: debreceni csendőrkerület, beosztott törzstiszt. *? – 1924. 09. 15.: miskolci csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1924. 09. 15. – 1926. 02. 01.: pécsi – majd pécsi IV. – csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1926. 08. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1926), Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908).

1947. 10. 14.: „Nem igazolt."

Családi állapota: nős, Cary Blanka (*Bicsicza, 1882. 02. 20.).

Gyermeke: Beatrix (*Besztercebánya, 1904. 02. 13.)

Temetése, sírja: n. a.

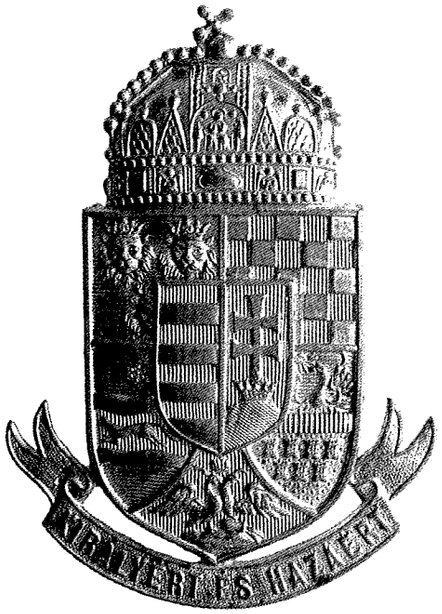

KENEDY (1897. szeptember 29-ig Kaufmann, majd ?-ig Kenedi) Nándor, magyarpadéi, ezredes (Gyalogság).

*Pécs, 1873. június 23.; †Pécs, 1929. június 20.

Apja: Kaufmann Nándor, m. kir. táblabíró.

Anyja: Kaufmann Lujza.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, 1 év jog.

Nyelvismerete: német (Gy).

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród-tiszthelyettes: 1896. 01. 01., Hadapród: 1897. 02. 11., Hadapród-tiszthelyettes: 1897. 05. 01., Hadnagy: 1898. 05. 01. (3. rangszám), Főhadnagy: 1904. 1. 01., Százados: 1912. 05. 01. (5. rangszám), Őrnagy: 1918. 02. 01. (6. rangszám), Alezredes: 1921. 09. 30. (1919. 11. 01-jével), Ezredes: 192? (1920. 09. 01-jei rang).

Beosztásai: 1894. 10. 01. – 1895. 09. 30.: cs. és kir. 44. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1896. 08. 11. – 1897. 02. 11.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1897. 02. 11. – 1898. 07. 01.: a m. kir. VI. csendőrkerület állományában. 1898. 07. 01. – ?: VI. csendőrkerület, sárbogárdi szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1912. 07. 01.: VI. csendőrkerület, pécsi szakasz, szakaszparancsnok. 1912. 07. 01. – ?: VII. csendőrkerület, marosvásárhelyi szárny, szárnyparancsnok. 1914. 07. 01. – 1917. 09. 01.: Országos Csendőriskola (Nagyvárad), oktatótiszt. 1917. 09. 01. – 1918: VII. csendőrkerület, brassói szárny, szárnyparancsnok. 1919. 08. – ?: *kaposvári csendőrkerület, ideiglenes kerületei parancsnok.* 1920. 02. 01. – ?: kaposvári csendőrkerület, beosztott törzstiszt. ? – 1924. 10. 20.: pécsi csendőrkerület, kerületei parancsnokhelyettes. *1924. 10. 20. – 1926. 02. 01.: tartósan vezényelve a miskolci csendőrkerület ideiglenes parancsnokául.* 1926. 08. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1926), Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), porosz Vörös Sas Rend IV. osztálya (1912).

Családi állapota: nős, Tiringer Ida.

Gyermeke: Kálmán.

Temetése, sírja: Pécs, 1929. június 21.

KERTÉSZ Jenő, ezredes (Gyalogság).

*Kolozsvár, 1878. november 16.; †Székesfehérvár, 1948. szeptember 21.

Apja: Kertész György, gazdasági akadémiai tanár.

Anyja: Redliczki Irma.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Kolozsvári egyetem, jogi kar, 2 év.

Nyelvismerete: román (T), német (Gy).

Rendfokozatai: Tartalékos gyalogos hadapród, címzetes őrmester: 1901. 01. 01. (260. rangszám), Hadapród őrsvezető, címzetes őrmester: 1901. 11. 01., Hadapród-tiszthelyettes: 1901. 11. 16., Hadnagy: 1904. 05. 01., Főhadnagy: 1907. 05. 01., Százados: 1914. 11. 01. (5. rangszám), Őrnagy: 1920. 05. 29. (1919. 11. 01-jével), Alezredes: 1923. 09. 01. (3. rangszám), Ezredes: 1929. 05. 01. (3. rangszám).

Beosztásai: 1898. 10. 01. – 1899. 09. 30.: cs. és kir. 23. tábori vadászszázlóalj, egyévi önkéntes. 1901. 04. 25. – 1901. 10. 25.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1901. 11. 16. – 1903. 03. 31.: III. csendőrkerület, kecskeméti, kalocsai, budapesti, debreceni szárny, szárnyparancsnok-helyettes. 1903. 04. 01. – 1905. 07. 01.: I. csendőrkerület, szászrégeni szárny, szárnyparancsnok. 1905. 07. 01. – 1906. 05. 15.: VII. csendőrkerület, oravicabányai szárny, szárnyparancsnok. 1906. 05. 15. – 1906. 08. 31.: II. csendőrkerület állományában. 1906. 09. 01. – 1908. 05. 01.: IV. csendőrkerület, ungvári 2. szakasz, szakaszparancsnok. 1908. 05. 01. – 1908. 11. 01.: trencséni 1. szakasz, szakaszparancsnok. 1908. 11. 01. – 1914. 11. 26.: eperjesi 1. szakasz, szakaszparancsnok. 1914. 11. 26. – 1915. 05. 02.: határvadász szakasz parancsnok, Szubotény. 1915. 05. 02. – 1915. 10. 01.: ?. 1915. 10. 01. – 1918. 12. 20.: segesvári szárny, szárnyparancsnok. 1918. 12. 20. – 1919. 04.: Székely különítmény, illetve Székely hadosztály, beosztott tábori csendőrtiszt. 1919. 04. – 1920. 03. 01.: ?. 1920. 03. 01. – 1920. 07. 01.: szombathelyi csendőrkerület, szombathelyi szárny, szárnyparancsnok. 1920. 07. 01. – 1925. 05. 01.: miskolci csendőrkerület, miskolci szárny szárnyparancsnok, majd Borsod vármenyei csendőrparancsnok, majd miskolci VII. csendőrkerület, miskolci osztály, osztályparancsnok. 1925. 05. 01. – 1925. 11. 01.: pécsi csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1925. 11. 01. – 1928. 09. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1928. 09. 01. – 1932. 05. 30. miskolci VII. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1932. 06. 01. – 1937. 04. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1937. 07. 01.: nyugállomány. 1940. 09. – 1944. 09.: mint nyugállományú csendőr ezredes a kolozsvári IX. hadtest II. osztályán ipari előadó. 1945. 02. 03. – 1945. 10. 10.: Németországban.

Kitüntetései: Magyar Érdemkereszt III. osztálya, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Károly Csapatkereszt, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908).

1947. 08. 12.: Ke/148–1945. „Nem igazolt".

Családi állapota: nős, szinai Szinay Gizella (†Miskolc, 1940. 12. 17.).

Gyermekei: Sarolta, Magdolna, Katalin, Erzsébet.

Temetése, sírja: Székesfehérvár, 1948. szeptember 23., Feltámadás (Csutora) temető.

KISS Jenő, vitéz, ezredes (Gyalogság).

*Csenger, 1891. szeptember 16.; †Miami, Florida, USA, 1972. május 29.

Apja: Kiss Viktor, asztalos.

Anyja: Hadadi Erzsébet.

Vallása: református.

Iskolái, végzettsége: Honvéd hadapródiskola 1–4. évfolyam (1908–1902) Nagyvárad, csendőrtiszti tanfolyam (1921–1922).

Rendfokozatai: Zászlós: 1912. 08. 18. (1912. 09. 01-jei rang), Hadnagy: 191?, Főhadnagy: 1915. 05. 01. (168. rangszám), Százados: 1922. 09. 01. (6. rangszám), Őrnagy: 1933. 11. 01. (5. rangszám), Alezredes: 1937. 11. 01. (12. rangszám), Ezredes: 1942. 04. 01. (1942. 03. 30-i rang).

Beosztásai: 1912–?: m. kir. 13. honvéd gyalogezred. 1921–1922: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató. ? – 1928. 09. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, nagykállói szárny, szárnyparancsnok. 1928. 09. 01. – 1929. 08. 15.: debreceni VI. csendőrkerület debreceni 2. szárny, szárnyparancsnok. 1929. 08. 15. – 1931. 07. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, előadótiszt. 1931. 07. 01. – 1938. 09. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, segédtiszt. 1938. 09. 01. – 1940. 03. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, sátoraljaújhelyi osztály, osztályparancsnok. 1940. 03. 01. – 1941. 02. 01.: kassai VIII. csendőrkerület, ungvári osztály, osztályparancsnok. 1941. 02. 01. – 1942. 04. 01.: Kárpátalja Kormányzói Biztosa mellé beosztott csendőr törzstiszt. 1942. 04. 01. – 1942. 12. 15.: miskolci VII. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1942. 12. 15. – 1944: miskolci VII. csendőrkerület, kerületi parancsnok.*

Kitüntetései: Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1939), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (két ízben), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján egy sávval, Nemzetvédelmi Kereszt, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Felvidéki Emlékérem, Erdélyi Emlékérem, porosz Vaskereszt II. osztálya, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Vitéz: 1929. 06. 16.

Családi állapota: n. a.

Gyermekei: n. a.

Temetése, sírja: n. a.

KLEINER Gyula, ezredes (Gyalogság)
*Zombor, 1871. november 26. (másutt: 25.); †?
Apja: megyei számvevő.
Anyja: n. a.
Vallása: római katolikus.
Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Budapesti Tudományegyetem, 1 év jog.
Nyelvismerete: szerb (T), német (Gy).
Rendfokozatai: Tartalékos hadnagy: 1894. 01. 01., Hadapród: 1895. 06. 07., Hadapród-tiszthelyettes: 1895. 10. 01., Hadnagy: 1895. 11. 01. (24. rangszám), Főhadnagy: 1900. 11. 01. (2. rangszám), Százados: 1907. 05. 01., Őrnagy: 1915. 11. 01. (23. rangszám), Alezredes: 1918. 11. 01. (22. rangszám), Ezredes: 1921. 08. 19. (1920. 05. 01-jével).
Beosztásai: 1892. 10. 01. – 1893. 09. 30.: cs. és kir. 23. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1894. 12. 07. – 1895. 06. 07.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1895. 07. 01. – 1897. 03. 01.: V. csendőrkerület, alsókubini szakasz, szakaszparancsnok. 1897. 03. 01. – 1899. 06. 01.: II. csendőrkerület, szabadkai szakasz, szakaszparancsnok. 1899. 06. 01. – 1904: II. csendőrkerület, orsovai szakasz, szakaszparancsnok. 1904–1905: II. csendőrkerület, verseci szakasz, szakaszparancsnok. 1905–1907: III. csendőrkerület (Budapest), kerületi segédtiszt. 1907 – 1917. 06.: II. csendőrkerület, nagybecskereki szárny, szárnyparancsnok (közben 1915. 09. 01. – 1915. 10. 15.: tábori csendőrtiszt a hadra kelt seregnél). 1917. 07. – 1919. 02. 01.: Honvédelmi Minisztérium (1918 novemberétől Hadügyminisztérium) 16., majd 39. osztály, osztályvezető-helyettes. 1919. 02. 01. – 1920. 01. 21.: III., illetve budapesti csendőrkerület (Vörös Őrség?), beosztott törzstiszt. 1920. 02. 01. – ?: székesfehérvári csendőrkerület, beosztott törzstiszt. *? – 1926. 10. 01.: csendőrtiszti tanfolyam, ideiglenes parancsnok.* 1926. 12. 01.: nyugállomány.
Kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt.
Családi állapota: nős (Budafok, 1908. 11. 16.), Bodnár Ilona (†Budapest, 1943. 01. 13.).
Gyermekei: n. a.
Temetése, sírja: n. a.

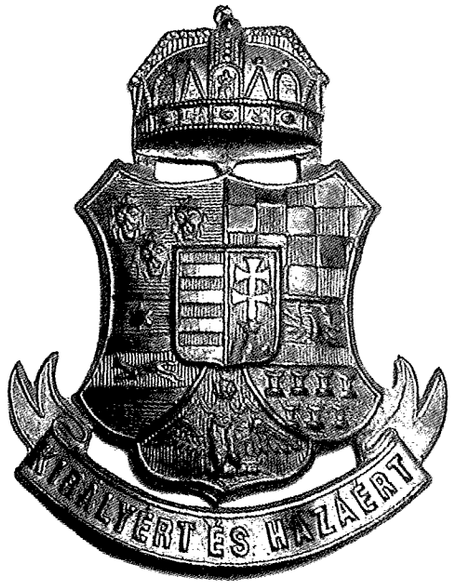

KONTZ Sándor, vitéz bazédi és körpényesi, altábornagy (Gyalogság).
*Kisbudak, 1870. április 10.; †Budapest, 1942. szeptember 3.
Apja: Kontz Lázár, hivatásos honvédtiszt (legmagasabb rendfokozata: őrnagy).
Anyja: csíkdelnei Bocskor Matild.
Vallása: római katolikus (eredetileg görög katolikus).
Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1884–1888) Nagyszeben, hadiskola (1894–1896) Bécs.
Nyelvismerete: német (T), francia (Gy), orosz (Gy), román (Gy), szlovák (Gy).
Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1888. 08. 18. (1888. 09. 01-jei rang), Hadnagy: 1889. 08. 18. (?), Főhadnagy: 1893. 05. 01., 2. osztályú Százados: 1899. 05. 01., 1. osztályú Százados: 1901. 05. 01., Őrnagy: 1911. 05. 01., Alezredes: 1913. 11. 01. (soron kívül), Ezredes: 1915. 09. 01., Vezérőrnagy: 1920., Altábornagy: 1923. 04. 01.
Beosztásai: 1888. 08. 27 – 1889. 12. 01.: m. kir. 22. honvéd gyalog féldandár, újonc szakasz, keretszázad, szakaszparancsnok. 1889. 12. 01. – 1890. 03. 30.: m. kir. 24. gyalog féldandár, 3. zászlóalj, szakaszparancsnok. 1890. 03. 30. – 1891. 12. 03.: m. kir. 24. gyalog féldandár, 3. zászlóalj, zászlóalj-segédtiszt. 1891. 12. 03. – 1892. 03. 01.: m. kir. 24. gyalog féldandár, 3. zászlóalj, századtiszt. 1892. 03. 01. – 1892. 03. 21.: sorozótiszt. 1893. 03. 21. – 1893. 10. 01.: m. kir. 22. honvéd gyalogezred, 6. század, századtiszt. 1893. 10. 01. – 1894. 07. 31.: honvéd felsőbb tiszti tanfolyam (Budapest) hallgató. 1894. 08. 01. – 1894. 10. 02.: m. kir. 22. honvéd gyalogezred, századszolgálat. 1894. 10. 02. – 1896. 10. 17.: cs. és kir. Hadiiskola (Bécs), hallgató. 1896. 12. 01. – 1897. 07. 06.: cs. és kir. 4. hadtestparancsnokság, vezérkari osztály, beosztott tiszt. 1897. 07. 06. – 1897. 08. 01.: ugyanott. 1897. 08. 01. – 1899. 11. 01.: Honvédelmi Minisztérium I. ügyosztály, beosztott tiszt. 1899. 11. 01. – 1901. 11. 01.: m. kir. 22. honvéd gyalogezred, 5. század, századparancsnok. 1901. 11. 01. – 1904. 07. 31.: budapesti I. honvéd kerületi parancsnokság vezérkari osztálya, beosztott vezérkari tiszt. 1904. 08. 01. – 1908: honvéd felsőbb tiszti tanfolyam (Budapest), tanár. 1908–?: ?, ? – 1921. 02. 21.: Honvédelmi Minisztérium II. csoportfőnök. *1921. 02. 21. (K. E.) – 1923. 03. 31. (K. E.): a magyar királyi csendőrség felügyelője.* 1924. 01. 01.: nyugállomány.
Kitüntetései: Ferenc József Rend középkeresztje hadiszalagon, kardokkal, Vaskorona Rend III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Katonai Érdemkereszt III. osztálya, Bronz Katonai

Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1923), Bronz Katonai Érdemérem piros szalagon, Károly Csapatkereszt, Katonai Tiszti Szolgálati Jel III. osztálya, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), porosz Vaskereszt I. és II. osztálya, Bolgár Katonai Érdemrend II. fokozata, török Hadiérem.

Vitéz: 1926. 06. 20.

Vezérkari tiszt: 1897–1918.

Családi állapota: nős (Bécs, 1898. 10. 13.), Kottal Alojzia (*Bécs, 1875. 11. 21.).

Gyermekei: Erzsébet (*Budapest, 1899. 09. 28.), Edit (*Gidrafürész, 1901. 09. 26.), Sándor (*Beszterce, 1910. 02. 19.), Ernő (*Kolozsvár, 1913. 04. 24.).

Temetése, sírja: Budapest, 1942. szeptember 5., Farkasréti temető 52.

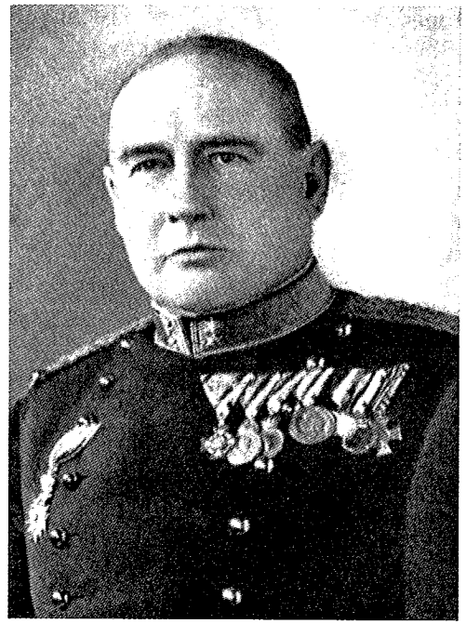

KOSZTKA Ágoston, címzetes ezredes (Gyalogság).

*Pápa, 1881. július 20.; †Cleveland, Ohio, USA, 1964. november 13.

Apja: Kosztka Lajos, uradalmi tiszttartó (mérnök [?]).

Anyja: Laszka Adél.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Budapesti József Nádor Műszaki és Gazdaságtudomány Egyetem: két szemeszter, Mitweida (Szászország): egy szemeszter.

Nyelvismerete: német (T).

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród-tiszthelyettes: 1903. 12. 01. (3. rangszám), Hadapród-tiszthelyettes: 1904. 05. 01., Hadnagy: 1906. 05. 01., Főhadnagy: 1901. 05. 01. (1. rangszám), Százados: 1915. 03. 01. (10. rangszám), Őrnagy: 1921. 09. 01., Alezredes: 1927. 05. 01. (5. rangszám), Címzetes ezredes: 193?.

Beosztásai: 1901. 10. 01. – 1902. 09. 30.: cs. és kir. 19. tábori vadászzászlóalj, egyévi önkéntes. 1903. 10. 31. – 1904: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. ? – 1909. 03. 01.: VI. csendőrkerület, keszthelyi szakasz, szakaszparancsnok. 1909. 03. 01. – 1919. 05. 01.: VI. csendőrkerület, magyaróvári szakasz, szakaszparancsnok. 1909. 05. 01. – 1910. 01. 01.: V. csendőrkerület, nyitrai 2. szakasz, szakaszparancsnok. 1910. 01. 01. –1912. 01. 01.: V. csendőrkerület, nyitrai 1. szakasz, szakaszparancsnok. 1912. 01. 01. – 1912. 07. 01.: IV. csendőrkerület, késmárki szakasz, szakaszparancsnok. 1912. 07. 01. – 1914. 05. 01.: III. csendőrkerület, szolnoki szakasz, szakaszparancsnok. 1914. 05. 01. – ?: III. csendőrkerület, egri szakasz, szakaszparancsnok. 1920. 03. 01. – ?: miskolci csendőrkerület, egri szárny, szárnyparancsnok. ? – 1926. 03. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, egri osztály, osztályparancsnok. 1926. 03. 01. – 1926. 10. 01.: m. kir. csendőrség felügyelője, előadótiszt. 1926. 10. 01. – ?: budapesti I. csendőrkerület, I. osztály, osztályparancsnok. ? – 1928. 09. 01.: pécsi IV. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1928. 09. 01. – 1932. 06. 15.: pécsi IV. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. 1932. 06. 15. – 1933. 08. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1933. 08. 01. – ?: székesfehérvári II. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok.* 1934. 10. 31. – 1935. 01. 12.: egészségügyi szabadságon. 1935. 01. 12. – ?: beosztás nélkül. 1935. 06. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai

Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, bajor Katonai Érdemrend IV. osztálya kardokkal és koronával, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

Családi állapota: nős (Jászapáti, 1912. 09. 07.), Bódogh Erzsébet (*Jászapáti, 1895. 06. 01.)

Gyermekei: György Pál (*Jászapáti, 1913. 06. 06.; †Winneconne, Wisconsin, USA, 2003. 06. 28.), László (*?; †Korotjak, Ukrajna, 1942. 08. 11.), Ilona (*?; †Cleveland, Ohio, USA, [?]).

Temetése, sírja: Elhamvasztották, hamvait Clevelandben 1998. júliusban a Sunset Memorial Parkban helyezték el felesége hamvaival együtt.

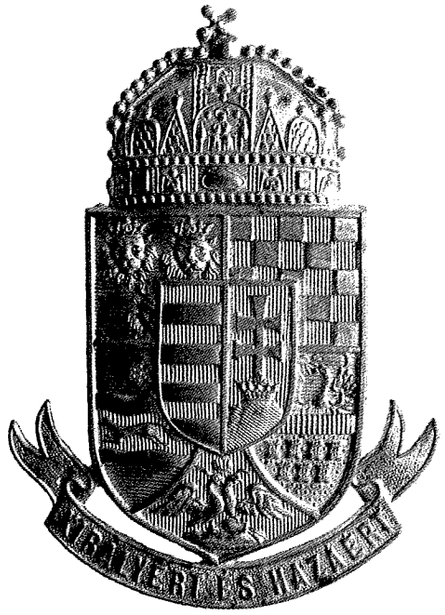

KOVÁCS Károly, ezredes (Gyalogság).

*Cibakháza, 1872. július 18.; †Budapest, 1932. február 24.

Apja: Kovács László, állatorvos, földbirtokos.

Anyja: Simon Karolina.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Szolnok.

Nyelvismerete: német (Gy).

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród gyalogos, címzetes őrmester: 1895. 01. 01. (994. rangszám), Hadapród: 1895. 09. 18., Hadnagy: 1895. 11. 01. (27. rangszám), Főhadnagy: 1900. 11. 01. (4. rangszám), Százados: 1907. 05. 01., Őrnagy: 1915. 11. 01. (25. rangszám), Alezredes: 1918. 02. 01. (24. rangszám), Ezredes: 1921. 02. 03. (1920. 05. 01-jével).

Beosztásai: 1893. 10. 01. – 1894. 09. 30.: cs. és kir. 68. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1895. 03. 18. – 1895. 09. 18.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1895. 11. 01. – 1897. 09. 01.: II. csendőrkerület, karánsebesi szakasz, szakaszparancsnok. 1897. 09. 01. – 1899. 02. 01.: II. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1899. 02. 01. – 1901: II. csendőrkerület, temesvári szakasz, szakaszparancsnok. 1901–1907: III. csendőrkerületnél. 1907 – 1917. 12. 01.: II. csendőrkerület, szentesi szárny, szárnyparancsnok (közben 1914–1916 között harctéri szolgálatot is teljesített). 1917. 02. 01. – ?: II. csendőrkerület, pótszárny (Szeged), pótszárny-parancsnok. *1920. 02. 01. – 1926. 02. 01.: szegedi csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1926. 08. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt.

Családi állapota: nős.

Gyermektelen.

Temetése, sírja: Budapest, 1932. február 26., Farkasréti temető.

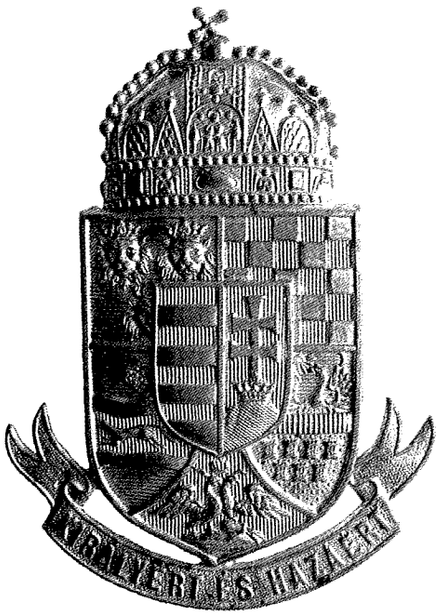

KRAUSZ Antal, ezredes (Gyalogság).

*Petlen, 1871. május 16.; †Budapest, 1930. március 27.

Apja: Krausz Antal, uradalmi ispán.

Anyja: Magyar Mária.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: reáliskola 1–4. osztály, Kereskedelmi Akadémia, érettségi, Sopron.

Nyelvismerete: német (T), román (?).

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród-tiszthelyettes: 1894. 01. 01. (73. rangszám), Hadapród: 1895. 01. 16., Hadapród-tiszthelyettes: 1895. 04. 01., Hadnagy: 1895. 11. 01. (16. rangszám), Főhadnagy: 1900. 05. 01. (1. rangszám), 2. osztályú Százados: 1907. 05. 01., Őrnagy: 1915. 11. 01. (20. rangszám), Alezredes: 1918. 02. 01 (?), Ezredes: 1921. 02. 03. (1920. 05. 01-jei rang).

Beosztásai: 1892. 10. 01. – 1893. 09. 30.: cs. és kir. 76. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1894. 07. – 1895. 01. 16.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1895. 01. 16. – 1895. 07. 01.: I. csendőrkerületnél beosztott (Kézdivásárhely). 1895. 07. 01. – 1895. 11. 01.: I. csendőrkerület, balázsfalvi szakasz, szakaszparancsnok. 1895. 11. 01. – 1898. 11. 16.: I. csendőrkerület, segesvári szakasz, szakaszparancsnok. 1898. 11. 16. – ?: I. csendőrkerület, magyar-láposi szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1912. 07. 01.: IV. csendőrkerület, lőcsi szárny, szárnyparancsnok. 1912. 07. 01. – 1915. 10. 01.: I. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1915. 10. 01. – ?: VII. csendőrkerület, nagyszebeni szárny, szárnyparancsnok. 1916. 08. – 1916. 09. 10.: határvédelmi csoport és zászlóaljparancsnok, Nagyszeben. 1916. 09. 10. – 1917. 03. 10.: határvédelmi csoport és zászlóaljparancsnok, Balázsfalva. ? – 1919. 10. 21.: románok által megszállt területen. 1919. 10. 21. – ?: *budapesti csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1920. 02. 01. – ?: budapesti csendőrkerület, kerületi parancsnok. ? – 1923. 07. 01.: m. kir. csendőrségi felszerelési anyagraktár, parancsnok. 1923. 07. 01. – 1924. 01. 07.: Belügyminisztérium VI-c. osztály, osztályvezető.* 1925. 08. 01-jétől várakozási illetékkel szabadságolva. 1926. 10. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel (1917), Tiszti Katonai Szolgálati Jel III. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908).

Családi állapota: n. a.

Gyermektelen.

Temetése, sírja: Budapest, 1930. március 30., Farkasréti temető, 56.

KÜRTHY András, címzetes ezredes (Gyalogság).

*Sima / Csengersima, 1881. december 8.; †Budapest, 1942. január 18.

Apja: Kürthy Endre, biztosítási hivatalnok (földbirtokos?).

Anyja: Uray Vilma.

Vallása: evangélikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Szatmár.

Nyelvismerete: német (Gy), román (Gy).

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród őrmester: 1905. 01. 01., Tartalékos hadapród-tiszthelyettes: 1906. 12. 01., Hadnagy: 1907. 11. 01., Főhadnagy: 1914. 08. 01. (1. rangszám), Százados: 1917. 05. 01. (2. rangszám), Őrnagy: 1925. 11. 01. (7. rangszám), Alezredes: 1933. 11. 01. (5. rangszám), Címzetes ezredes: 1938.

Beosztásai: 1902. 10. 01. – 1903. 08. 28.: cs. és kir. 5. gyalogezred egyévi önkéntes. 1903. 08. 28. – 1903. 09. 30.: cs. és kir. 32. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1906. 11. 01. – 1907. 05. 01.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1907. 05. 01. – 1908. 07. 16.: IV. csendőrkerület, eperjesi 2. szakasz, szakaszparancsnok. 1908. 07. 16. – 1908. 10. 01.: II. csendőrkerület, temesvári 1. szakasz, szakaszparancsnok. 1908. 10. 01. – ?: II. csendőrkerület, temesvári 2. szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1918. 01. 01.: II. csendőrkerület, verseci szakasz, szakaszparancsnok. 1918. 01. 01. – ?: VII. csendőrkerület, sepsiszentgyörgyi szakasz, szakaszparancsnok. 1920. 03. 01. – 1921: szegedi csendőrkerület, oktatótiszt. 1921 – 1925. 01. 15.: szegedi csendőrkerület, előadótiszt. 1925. 01. 15. – 1934. 08. 01.: szegedi V. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1934. 08. 01. – 1935. 06. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1935. 06. 01. – 1936. 05. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnokhelyettes. 1936. 05. 01. – 1937. 05. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1937. 05. 01. – 1938. 02. 01. (?): miskolci VII. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok.* 1938. 02. 01-jétől létszám felett vezetendő. 1938. 05. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1929), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

1948. 03. 11.: „Nem igazolt".

Családi állapota: nős.

Gyermekei: n. a.

Temetése, sírja: Budapest, 1942. január 20., Farkasréti temető, 51.

LÁBADY Kálmán, ezredes (Gyalogság).
*Szent Borbás, 1877. február 16.; †Sopron, 1941. április 3.
Apja: Lábady István, gazdatiszt.
Anyja: Győry Matild.
Vallása: római katolikus.
Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi.
Nyelvismerete: német (Gy), szlovák (?).
Rendfokozatai: Tartalékos hadapród, címzetes őrmester: 1899. 01. 01., Hadapród: 1899. 10. 05., Hadnagy: 1900. 05. 01. (6. rangszám), Főhadnagy: 1906. 05. 01., Százados: 1912. 11. 01. (9. rangszám), Őrnagy: 1918. 05. 01. (8. rangszám), Alezredes: 1921. 02. 03. (1920. 09. 01-jével), Ezredes: 1924. 09. 01. (2. rangszám).
Beosztásai: 1896. 10. 01. – 1897. 09. 30.: cs. és kir. 44. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1899. 05. – 1899. 10. 05.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1899. 10. 05. – ?: IV. csendőrkerület, nagyszöllősi szakasz, szakaszparancsnok, ?–?: IV. csendőrkerület, miskolci szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1908. 05. 01.: IV. csendőrkerület, eperjesi 1. szakasz, szakaszparancsnok. 1908. 05. 01. – 1918. 07. 16.: IV. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1918. 07. 16. – ?: III. csendőrkerület, újvidéki szárny, szárnyparancsnok. 1920. 02. 01. – ?: kaposvári csendőrkerület, pécsi szárny (a szerb megszállás miatt a szárny székhelye Sásd), szárnyparancsnok. ? – 1924. 11. 01.: pécsi csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1924. 11. 01. – 1925. 05. 01.: pécsi csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1925. 05. 01. – ?: m. kir. csendőr felszerelési és anyagraktár ideiglenes parancsnok. ?–1931. 08. 01.: m. kir. csendőr felszerelési és anyagraktár parancsnok.* 1931. 11. 01.: nyugállomány.
Kitüntetései: Vaskorona Rend III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, Újólagos Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Ezüstérme (1932), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Bronz Katonai Érdemérem piros szalagon, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908).
Családi állapota: nős, 1. ? (†1920. 02.); 2. Zeyk Anda.
Gyermekei: n. a.
Temetése, sírja: Sopron, 1941. április 5.
Egyéb: öngyilkos lett.

LÁDAY István, ezredes (Gyalogság).
*Dicsőszentmárton, 1897. április 15.; †Budapest, 1947. január 18.
Apja: Dr. Láday István.
Anyja: Gáspár Ilona.
Vallása: görög katolikus.
Iskolái, végzettsége: Honvéd hadapródiskola 1–4. évfolyam (1911–1914) Nagyvárad, csendőrtiszti tanfolyam (1923–1924).
Rendfokozatai: Zászlós: 1914. 10. 15., Hadnagy: 1915. 08. 18., Főhadnagy: 1920. 10. 01. (az 1920–as sorolás után), Százados: 1925. 11. 01. (5. rangszám), Őrnagy: 1937. 05. 01. (2. rangszám), Alezredes: 1940. 09. 01. (1. rangszám), Ezredes: 1942. 11. 01. (1942. 10. 30-i rang)
Beosztásai: 1914. 10. 15. – 1918. 11.: m. kir. 23. honvéd gyalogezred, század szolgálat, géppuskásszázad, századparancsnok. 1918. 11. – 1923. 03. 01.: ?, 1923. 03. 01. – ?: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató. ? – 1924. 04. 01.: budapesti csendőrkerület, Nógrád vármegyei csendőriskola (Salgótarján), alantostiszt. 1924. 04. 01. – 1926. 05. 01.: pécsi (később pécsi IV.) csendőrkerület, tabi járás, csendőrparancsnok. 1926. 05. 01. – 1928. 08. 01.: m. kir. csendőrség Állandó Tanulmányi Bizottság, előadótiszt. 1928. 08. 01. – 1933. 03. 15.: szombathelyi III. csendőrkerületi parancsnokság, keszthelyi szárny, szárnyparancsnok. 1933. 03. 15. – 1933. 08. 01.: tartósan a székesfehérvári II. csendőrkerület 2. nyomozó alosztályához vezényelve. 1933. 08. 01. – 1939. 01. 15.: székesfehérvári II. csendőrkerület, 2. nyomozó alosztály, alosztályparancsnok. 1939. 01. 15. – 1940. 05. 01.: csendőrtiszti tanfolyam (Budapest) tanára. 1940. 05. 01. – 1941. 10. 01.: m. kir. csendőrség Központi Nyomozó Osztály, osztályparancsnok-helyettes. 1941. 10. 01. – ?: budapesti I. csendőrkerület, szolnoki osztály, osztályparancsnok. *1942. 08. 01. – 1943. 05. 01.: m. kir. csendőriskola (Nagyvárad), ideiglenes parancsnok. 1943. 05. 01. – ?: m. kir. nagyváradi csendőr tanászlóalj, parancsnok.* 1944. 10. 19. – 1945. 05.: Belügyminisztérium államtitkára (1944. október 19-i hatállyal szolgálaton kívüli viszonyba helyezve „polgári állami szolgálatba történt átlépése folytán").
Kitüntetései: Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1940), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1916), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1917), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1916), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján egy sávval, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Felvidéki Emlékérem, Erdélyi Emlékérem, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem, Kis honvéd sportügyességi jelvény.

Családi állapota: nős, Boér Mária.

Gyermekei: egy fiú (†1941) és egy leány (*1923).

Temetése, sírja: Budapest, 1947. január ?, Rákoskeresztúri Új Köztemető, 298-as parcella.

Egyéb: 1945. 12. 17.: a Honvédelmi Minisztérium Katona Politikai Osztálytól a budapesti Népügyészségnek átadva. Budapesti Népbíróság 1946. 03. 11-én, Nb. I, 380/1946/4. számú ítéletével kötél általi halálra, politikai jogai gyakorlásától 10 évi eltiltásra ítélte. A Népbíróságok Országos Tanácsa 1946. június 17-én az ítéletet NOT I. 3047/1946/13 szám alatt megerősítette. A köztársasági elnök a kegyelmi kérvényt 1947. január 8-án elutasította. Az ítélet 1947. január 17-én jogerőre emelkedett. Az ítéletet végrehajtották.

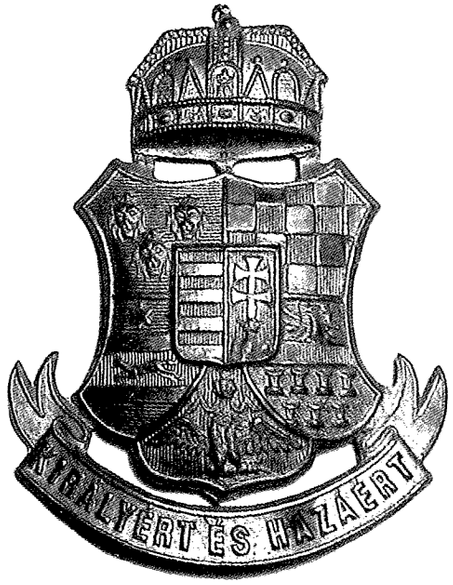

LÁZÁR Jenő, alezredes (Gyalogság).

*Mezőcsát, 1872. január 6.; †Budapest (?), 1953. szeptember 9.

Apja: Lázár Imre.

Anyja: Battha Mária.

Vallása: református.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Sárospatak, Debreceni Jogakadémia.

Nyelvismerete: német (?), szlovák (?).

Rendfokozatai: Hadapród: 1892. 12. 19., Hadapród-tiszthelyettes: 1895. 04. 01., Hadnagy: 1895. 11. 01. (15. rangszám), Főhadnagy: 1898. 11. 01., 2. osztályú Százados: 1907. 05. 01. (9. rangszám), 1. osztályú Százados: 1908. 11. 01., Őrnagy: 1914. 11. 01., Alezredes: 1918. 02. 01.

Beosztásai: ?–?: cs. és kir. tiroli (?) császárvadászezred, egyévi önkéntes. 1894. 06. – 1894. 12. 19.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1894. 12. 19. – 1895. 07. 01.: I. csendőrkerület állományában. 1895. 07. 01. – 1898. 02. 01.: V. csendőrkerület, komáromi szakasz, ideiglenes szakaszparancsnok. 1898. 02. 01. – 1901. 10. 01.: V. csendőrkerület, túróczszentmártoni szakasz, szakaszparancsnok. 1901. 10. 01. – 1902. 08. 01.: V. csendőrkerület, alsókubini szakasz, szakaszparancsnok. 1902. 08. 01. – 1907. 05. 01.: V. csendőrkerület, nyitrai szakasz, szakaszparancsnok. 1907. 05. 01. – 1908. 09. 01.: V. csendőrkerület, lőcsei szárny, ideiglenes szárnyparancsnok. 1908. 09. 01. – 1913. 05. 01.: Honvédelmi Minisztérium 16. osztály, beosztott tiszt. 1913. 05. 01. – 1918. 12. 31.: VI. csendőrkerület, kaposvári szárny, szárnyparancsnok. 1919. 01. 01. – 1919. 03.: brassói csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1919. 03. – 1919. 08.: székesfehérvári vörösőrkerület, kerületi parancsnok. *1919. 08. 17. – 1919. 08. 30.: székesfehérvári csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1923. 06. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Bronz Katonai Érdemérem piros szalagon, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908).

Családi állapota: nős (1904), Boldis Ilona.

Gyermekei: egy leány.

1945. 10. 03.: La/9–1945 „Igazolt".

Temetése, sírja: n. a.

Egyéb: 1919–1922: katonai bűnvádi eljárás alatt állt, egyenruha viselésétől eltiltva. 1922. 09. 06.: „Igazolt". 1919 és 1934 között bankpénztáros Kaposvárott.

1939. 11. 01. – 1940. 04. 01.: hadiüzemi személyzeti parancsnok (Horváth János „Trió" autó és gépjavító üzeme, Szandtner Károly és Fiai Első Magyar Tésztaárúgyár és Sómalom, Textilszabászati és Feldolgozó Kft.), 1940. 04. 01. – 1940. 12. 31.: hadiüzemi személyzeti parancsnok (Első magyar Kártolószalaggyár Rt., Általános Fonó- és Textilipari Rt.), 1941. 07. 01. – 1942. 01. 31.: Hadiüzemi személyzeti parancsnok (Beisdorf vegyészeti gyár Rt., Nits Sándor szőrmekészítő és festőgyár, Vasútfejlesztő Rt., Jónász Vilmos és Weiner Ferenc szerszám- és lakatosárú gyára, Uhi testvérek autókarosszéria és járműgyár), Weiss Manfréd Acél- és Fémművei Rt. WM hadiüzem 1. zászlóaljnál, zászlóaljparancsnok. 1951-ben Jászboldogházára kitelepítve.

LIPTAY László, vitéz vezérőrnagy (Gyalogság).

*Nagykikinda, 1891. július 16.; †Nógrádverőce, 1959. március 13.

Apja: Liptay Gusztáv.

Anyja: Retzler (Reteler [?]) Sarolta.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: n. a.

Nyelvismerete: román (?).

Rendfokozatai: Zászlós: 1912. 05. 01., Hadnagy: 1913. 05. 01. (11. rangszám), Főhadnagy: 1915. 03. 01. (34. rangszám), Százados: 1918. 11. 09. (1918. 11. 01-jével, 34. rangszám, később 1920. 09. 01., 17. rangszám), Őrnagy: 1931. 11. 01. (3. rangszám), Alezredes: 1936. 11. 01. (7. rangszám), Ezredes: 1940. 09. 01. (6. rangszám), Vezérőrnagy: 1944. 11. 01.

Beosztásai: 1911. 04. 01. – 1911. 10. 01.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1911. 10. 01. – 1912. 08. 16.: a IV. csendőrkerület állományában. 1912. 08. 16. – 1912. 11. 16.: III. csendőrkerület állományában. 1912. 11. 16. – 1917. 09. 01.: VII. csendőrkerület, brádi szakasz, szakaszparancsnok. 1917. 09. 01. – ?: VII. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1919. 03. 26. – ?: a Vörös Őrség Országos Parancsnokságán személyügyi referens. 1920. 03. 01. – 1921. 01. 15.: budapesti csendőrkerület, budapesti 2. szakasz, szakaszparancsnok. 1921. 01. 15. – ?: szombathelyi csendőrkerület, ügyésztiszt. ? – 1924. 04. 15. (05. 15.[?]): szombathelyi csendőrkerület, fogalmazótiszt. 1924. 04. 15. (05. 15.[?]) – 1932. 10. 01.: budapesti (később budapesti I.) csendőrkerület, fogalmazótiszt, előadótiszt. 1932. 10. 01. – 1940. 05. 01.: pécsi IV. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1940. 05. 01. – 1941. 02. 01.: Kárpátalja kormányzói biztosa mellé kirendelt összekötőtiszt. 1941. 02. 01. – 1942. 04. 01.: kassai VIII. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1942. 04. 20. – 1944. 10. 26.: szegedi V. csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1944. 10. 26. – 1945. 05.: a csendőrség felügyelője mellé beosztott tábornok.* 1945. 03. 27. – 1945. 11. 02.: Németországban.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1943), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1938), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Károly Csapatkereszt, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Erdélyi Emlékérem (1940), osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Vitéz: 1928. 07. 27. (06. 26.[?]).

Családi állapota: nős, Karátson Gabriella (Karácsony Ella [?]).
Gyermektelen.
Temetése, sírja: n. a.
Egyéb: 1945. 11. 20. – 1945. 12. 12.: a Honvédelmi Minisztérium Katona Politikai Osztály őrizetében, 1945. 12. 12.: a budapesti Népügyészségnek átadva. A szegedi Népbíróság 1946. október 23-án Nb. 499/11/1946 szám alatti ítéletével az ellene emelt vádak alól felmentette és szabadlábra helyezte. A Népbíróságok Országos Tanácsa 1947. január 15-i NOT I. 8151/16/1946 számú ítéletével „7 évi fegyházra, 10 évi hivatalvesztésre és politikai jogainak 10 évre történő felfüggesztésére" ítélte. 1952. november 30-án szabadult a váci Büntetés-végrehajtási Intézetből. 1951 júniusában felesége Hajdúhadházára kitelepítve.

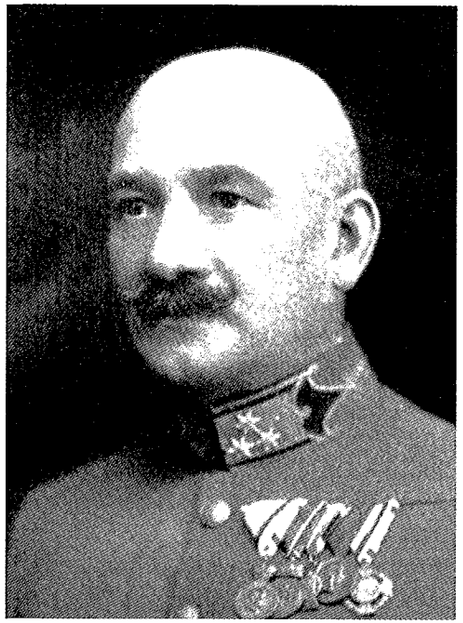

LÓZSA Jenő, ezredes (Gyalogság).
*P. Porgány, 1877. október 27.; †Székesfehérvár, 1945. november 26.
Apja: Lózsa János.
Anyja: Szabó Irén.
Vallása: evangélikus.
Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi.
Nyelvismeret: horvát (?).
Rendfokozatai: Tartalékos hadapród-tiszthelyettes: 1900. 01. 01. (12. rangszám), Hadapród: 1900. 10. 01., Hadapród-tiszthelyettes: ?, Hadnagy: 1902. 11. 01., Főhadnagy: 1907. 05. 01., Százados: 1914. 05. 01., Őrnagy: 1919. 03. 01. (5. rangszám), Alezredes: 1921. 09. 01., Ezredes: 1925. 11. 01. (1. rangszám).
Beosztásai: 189? – 189?: m. kir. 7. honvéd gyalogezred, egyévi önkéntes. 1900. 04. 01. – 1900. 10. 01.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1900. 10. 01. – ?: I. csendőrkerület állományában. ? – 1908. 11. 16.: I. csendőrkerület, oktatótiszt. 1908. 11. 16. – 1912. 07. 01.: I. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1912. 07. 01. – 1913. 07. 01.: I. csendőrkerület, kolozsvári szakasz, szakaszparancsnok. 1913. 07. 01. – 1914: VII. csendőrkerület, zombori szárny, szárnyparancsnok. 1914–?: VIII. csendőrkerület, nagykárolyi szakasz, szakaszparancsnok, a világháború évei alatt tábori csendőri szolgálat is. 1920. 02. 01. – 1924. 04. 15.: budapesti csendőrkerület, szolnoki járás, csendőrparancsnok. 1924. 04. 15. – 1926. 10. 01.: Belügyminisztérium VI-b. osztály, osztályvezető-helyettes. *1926. 10. 01. – 1933. 07. 08. (K. E.): székesfehérvári II. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1933. 11. 01.: nyugállomány.
Kitüntetései: Magyar Érdemkereszt III. osztálya (1931), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908).
Családi állapota: nős, Gáspár Emma.
Gyermekei: Emma, Jenő.
Temetése, sírja: Székesfehérvár, 1945. november 28., református Ó-temető.

MADACSAY (1933. november 12-ig Martin) Imre, ezredes (Gyalogság).

*Zichyfalva, 1888. január 24.; †Németország, 1948 után.

Apja: községi bíró.

Anyja: n. a.

Vallása: református (eredetileg római katolikus).

Iskolái, végzettsége: reáliskola 1–5. osztály, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1902–1906) Temesvár.

Nyelvismerete: német (T), francia (?), román (?).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1906. 08. 18. (1906. 09. 01-jei rang), Hadapród: 1906. 09. 01., Hadapród-tiszthelyettes: 1908. 10. 16., Hadnagy: 1909. 05. 01., Főhadnagy: 1914. 11. 01. (5. rangszám), Százados: 1917. 11. 01., Őrnagy: 1925. 11. 01. (1. rangszám), Alezredes: 1933. 11. 01. (1. rangszám), Ezredes: 1937. 11. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1906. 08. 18. – 1907. 11. 01.: cs. és kir. 72. gyalogezred, századszolgálat. 1907. 11. 01. – 1908. 05. 02.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1908. 05. 02. – 1908. 12. 16.: III. csendőrkerület állományában. 1908. 12. 16. – ?: V. csendőrkerület, túróczszentmártoni szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1912. 07. 01.: VII. csendőrkerület, csíkszeredai szakasz, szakaszparancsnok. 1912. 07. 01. – 1913. 10. 01.: II. csendőrkerület, búziásfürdői szakasz, szakaszparancsnok. 1913. 10. 01. – 1914. 07. 01.: I. csendőrkerület, tordai szakasz, szakaszparancsnok. 1914. 07. 01. – ?: I. csendőrkerület, kolozsvári szakasz, szakaszparancsnok. 1920. 03. 01. – ?: szombathelyi csendőrkerület, körmendi szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1927. 09. 15.: szombathelyi III. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1927. 09. 15. – 1933. 08. 01.: Belügyminisztérium VI-c. (illetve VII-c.). osztály, előadótiszt. 1933. 08. 01. – 1935. 06. 15.: budapesti I. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1935. 06. 15. – 1936. 05. 01.: budapesti I. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1936. 05. 01. – 1937. 11. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok. 1937. 11. 01. – 1938. 11. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1938. 11. 01. – 1940. 02. 01.: Belügyminisztérium VI-b. osztály, osztályvezető.* 1940. 04. 23. – ?: tartósan vezényelve a csendőrség felügyelőjéhez. 1940. 11. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1938), Magyar Érdemkereszt IV. osztálya (1933), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Nemzetvédelmi Kereszt, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú

Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

Családi állapota: nős.

Gyermekei: György (*1912), Katalin (*1923).

Temetése, sírja: n. a.

MÁTRAY (1932. március 21-ig Mácsek) Ferenc, ezredes (Gyalogság).

*Szered, 1893. október 10.; †?, NSzK, 1963. február 24.

Apja: n. a.

Anyja: n. a.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: Cs. és kir. Mária Terézia Katonai Akadémia (1911–1914) Bécsújhely, csendőrtiszti tanfolyam (1921–1922).

Nyelvismerete: német (T), francia (?), szlovák (?).

Rendfokozatai: Hadnagy: 1914. 08. 01. (1914. 08. 05-i rang, 128. rangszám), Főhadnagy: 1917. 05. 01., Százados: 1922. 09. 01., Őrnagy: 1934. 05. 01., Alezredes: 1938. 05. 01. (3. rangszám), Ezredes: 1942. 04. 01. (1942. 03. 31-i rang).

Beosztásai: 1914. 08. 05. – ?: cs. és kir. 29. gyalogezred. 1919–1920.: szombathelyi vadászzászlóalj, beosztott tiszt. 1921–1922: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató (1920-ban novai járási csendőrparancsnokságon beosztott). ? – 1925. 02. 01.: III. csendőrkerület, pacsai szárny, szárnyparancsnok. 1925. 02. 01. – 1928. 08. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, előadótiszt. 1928. 08. 01. – 1930. 04. 15.: budapesti I. csendőrkerület, jászberényi szárny, szárnyparancsnok. 1930. 04. 15. – 1932. 09. 01.: a csendőrség felügyelőjének parancsőrtisztje (a későbbi elnevezés: személyi segédtiszt). 1932. 09. 01. – 1936. 08. 01.: Belügyminisztérium VII-c, illetve VI-c. osztály, előadótiszt. 1936. 08. 01. – 1939. 07. 01.: budapesti I. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1939. 07. 01. – ?: budapesti I. csendőrkerület, I. osztály (Budapest), osztályparancsnok. 1941. 07. 01. – 1942. 11. 01.: Honvédelmi Minisztérium 20. osztály, osztályvezető-helyettes. *1942. 11. 01. – 1945: Honvédelmi Minisztérium 20. osztály, osztályvezető.*

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1943), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1938), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1929), Károly Csapakereszt, Sebesültek Érme, szalagján egy sávval, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, 1912–1913. évi Emlékkereszt, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Családi állapota: nős.

Gyermekei: két nevelt gyermek.

Temetése, sírja: n. a.

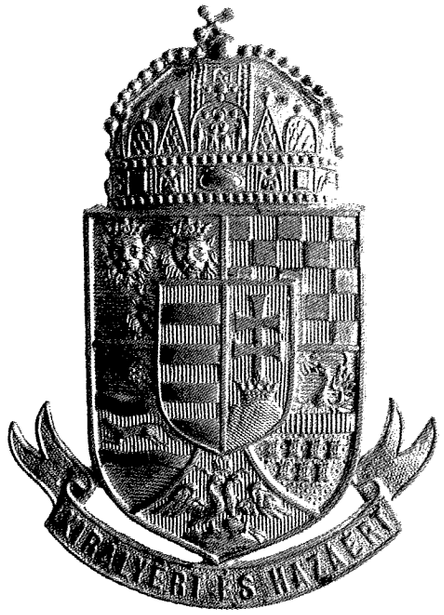

MÉSZÁROS János, vezérőrnagy (Gyalogság).

*Csongrád, 1870. szeptember 6.; †Budapest, 1950. április 18.

Apja: Mészáros Gáspár, hajóépítő mester.

Anyja: n. a.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: Budapesti m. kir. közép ipartanoda, gépészeti osztály.

Nyelvismerete: német (Gy).

Rendfokozatai: Tartalékos hadnagy: 1893. 01. 01., Hadapród próbacsendőr: 1893. 12. 11., Hadapród csendőr: 1894. 06. 13., Hadapród csendőr őrmester: 1894. 06. 16., Hadapród-tiszthelyettes: 1894. 09. 01., Hadnagy: 1895. 11. 01. (2. rangszám), Főhadnagy: 1897. 11. 01. (11. rangszám), 2. osztályú Százados: 1906. 11. 01. (2. rangszám), 1. osztályú Százados: 1907. 11. 01., Őrnagy: 1915. 11. 01. (9. rangszám), Alezredes: 1918, Ezredes: 1921. 02. 03. (1920. 05. 01-jével), Tábornok: 1925. 05. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1891. 10. 01. – 1892. 09. 30.: m. kir. 5. honvéd gyalogezred, egyévi önkéntes. 1893. 12. 11. – 1894. 06. 13.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1894. 06. 13. – 1894. 09. 01.: I. csendőrkerület állományában. 1894. 09. 01. – 1895. 07. 01.: I. csendőrkerület, verseci szakasz, szakaszparancsnok. 1895. 07. 01. – 1900. 05. 16.: V. csendőrkerület, ipolysági szakasz, szakaszparancsnok. 1900. 05. 16. – ?: VI. csendőrkerület, zalaegerszegi szakasz, szakaszparancsnok. 1904. 09. 15. – 1905. 04. 22.: csendőr hadapród tanfolyam, tanár. 1905. 04. 22. – 1906. 05. 15.: VI. csendőrkerület, soproni szakasz, szakaszparancsnok. 1906. 05. 15. – 1906. 10. 30.: VI. csendőrkerület, soproni szárny, ideiglenes szárnyparancsnok. 1906. 11. 01. – ?: II. csendőrkerület, belényesi, illetve temesvári szárny, szárnyparancsnok. ? – 1909. 06. 01.: II. csendőrkerületnél. 1909. 06. 01. – 1915. 08. 01.: Honvédelmi Minisztérium 16. osztály, beosztott. 1915. 08. 01. – ?: VI. csendőrkerület, szombathelyi szárny, szárnyparancsnok. ? – 1917. 08. 01.: Honvédelmi Minisztérium 16. osztály, beosztott. 1917. 08. 01. – 1918. 02. 02.: II. csendőrkerület, karánsebesi szárny, szárnyparancsnok. 1918. 02. 02. – ?: Honvédelmi Minisztérium 16. osztály, osztályvezető. 1919. 01. 01. – 1919. 03. 01.: csendőr felszerelési anyagraktár, ideiglenes parancsnok. 1919. 03. 01. – 1919. 06. 01.: szabadságon. 1919. 06. 01.: nyugállomány. *1919. 10.: „Magyar csendőr tiszti tanfolyam" parancsnoka. 1919 – 1922. 02. 01.: miskolci csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1920. 02. 01. – ?: miskolci csendőrkerület, kerületi parancsnok. ?–?: Honvédelmi Minisztérium csendőrségi osztály, osztályvezető. ? – 1923. 07. 01.: Belügyminisztérium VI-c. osztály, osztályvezető. 1923. 07. 01. – 1925. 05. 01.: megbízva a csendőrség felügyelője helyettesi teendőinek ellátásával.*

1925. 05. 01. – 1926. 05. 01.: a csendőrség felügyelőjének helyettese. 1926. 08. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908).

1947. 11. 25.: „Nem igazolt.".

Családi állapota: n. a.

Gyermekei: n. a.

Temetése, sírja: Budapest, 1950. április ?, Farkasréti temető, 37/2.

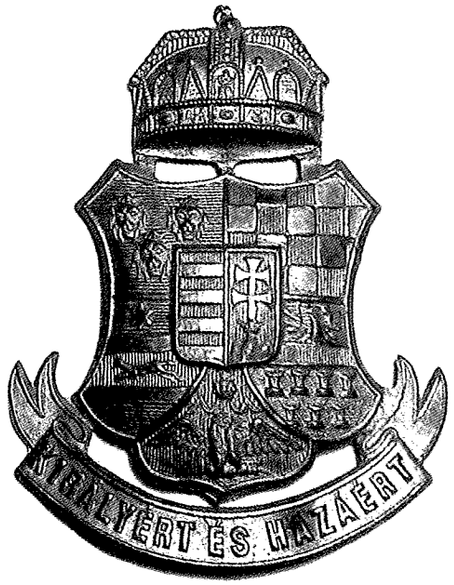

NAGY Béla, ezredes (Gyalogság).

*?, † Budapest (?), 1922. december 17.

Apja: n. a.

Anyja: n. a.

Vallása: n. a.

Iskolái, végzettsége: n. a.

Nyelvismerete: román (?), szlovák (?).

Rendfokozatai: Csendőr hadapród: 1894. 04. 11., Hadapród-tiszthelyettes: 1894. 05. 01., Hadnagy: 1895. 05. 01. (7. rangszám), Főhadnagy: 1897. 11. 01., 2. osztályú Százados: 1906. 05. 01. (3. rangszám), 1. osztályú Százados: 1907. 05. 01., Őrnagy: 1915. 11. 01., Alezredes: 191?, Ezredes: 1921. 02. 18. (K. E.) (1920. 05. 01-jével).

Beosztásai: ?–?: m. kir. 5. honvéd gyalogezred, egyévi önkéntes. 1893. 10. – 1894. 04. 11.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1894. 04. 11. – 1895. 07. 01.: I. csendőrkerület, beosztott. 1895. 07. 01. – 1897. 02. 15.: I. csendőrkerület, szászsebesi szakasz, szakaszparancsnok. 1897. 02. 15. – 1898. 02. 01.: V. csendőrkerület, túróczszemtmártoni szakasz, szakaszparancsnok. 1898. 02. 01. – 1901. 04. 21.: V. csendőrkerület, oktatótiszt. 1901. 04. 21. – 1902. 11. 15.: VI. csendőrkerület, oktatótiszt. 1902. 11. 15. – 1905. 03. 15.: VI. csendőrkerület, mohácsi szakasz, szakaszparancsnok. 1905. 03. 15. – ?: VII. csendőrkerület, orsovai szakasz, szakaszparancsnok. 1906. 05. 01. – 1913. 03. 01.: V. csendőrkerület, nyitrai szárny, szárnyparancsnok. 1913. 03. 01. – 1918: V. csendőrkerület, pótszárny (Pozsony), pótszárnyparancsnok. *1921 – 1922. 12. 22.: m. kir. csendőrségi felszerelési anyagraktár, parancsnok.*

Kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Tiszti Katonai Szolgálati Jel III. osztálya, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), porosz Vörös Sas Rend IV. osztálya (1904), schaumburg-lippei Hercegi Házi Rend IV. osztálya (1905).

Családi állapota: n. a.

Gyermekei: n. a.

Temetése, sírja: Budapest, 1922. december ?, Rákoskeresztúri Új Köztemető, 28.-I-1-5.

NAGY Gyula, kézdivásárhelyi, vezérőrnagy (Gyalogság)

*Brassó, 1883. szeptember 26.; †Miskolc, 1951. november 29.

Apja: Nagy Gyula, erdőfelügyelő.

Anyja: Luchs Paula.

Vallása: református.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, Ludovika Akadémia 1–4. évfolyam (1897–1901).

Nyelvismerete: német (T), francia (Gy), román (Gy), szlovák (Gy).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes. 1901. 08. 18. (1901. 09. 01-jei rang, 6. rangszám), Hadnagy: 1902. 11. 01. (5. rangszám), Főhadnagy: 1908. 11. 01., Százados: 1914. 08. 01., Őrnagy: 1919. 12. 17. (1918. 11. 01-jei rang, 146. rangszám), Alezredes: 1921. 09. 01., Ezredes: 1927. 11. 01., Tábornok: 1935. 11. 01. (4. rangszám).

Beosztásai: 1901. 08. 18. – 1903: m. kir. 11. honvéd gyalogezred, századszolgálat. 1904–1905: m. kir. 11. honvéd gyalogezred, 3. zászlóalj segédtiszt. 1906–1906. 06. 15.: m. kir. 11. honvéd gyalogezred, századszolgálat. 1906. 06. 15. – 1906. 07. 08.: III. sorozóbizottság, sorozótiszt. 1906. 07. 08. – 1906. 10. 31.: m. kir. 11. honvéd gyalogezred, századszolgálat. 1906. 11. 01. – 1906. 11. 15.: III. sorozóbizottság, sorozótiszt. 1906. 11. 15. – 1907. 01. 17.: m. kir. 11. honvéd gyalogezred, századszolgálat. 1907. 01. 23. – 1907. 09. 30.: m. kir. 11. honvéd gyalogezred, zászlóalj kezelő tiszthelyettes (közben 1907. 07. 10. – 1907. 07. 27.: különítmény parancsnok. 1907. 08. 17. – 1907. 09. 08.: póttartalékos század, századparancsnok. 1907. 10. 01. – 1908. 07. 31.: honvéd felsőbb tiszti tanfolyam (Budapest), hallgató. 1908. 08. 01. – ?: m. kir. 11. honvéd gyalogezered. 1916. 08. – 1918: román hadifogság. ? – 1919. 12.: Ungváron, cseh megszállt területen, 1920–192?: Honvédelmi Minisztérium, beosztott. ? – 1921. 11. 01.: próbaszolgálaton a Magyar királyi csendőrségnél. ? – 1926. 10. 01.: budapesti I. csendőrkerület, I. osztály, osztályparancsnok. 1926. 10. 01. – ?: csendőrtiszti tanfolyam, ideiglenes parancsnok. 1928. 10. 15. – 1929. 10. 15.: próbaszolgálaton a m. kir. 2. honvéd gyalogezrednél. 1929. 11. 15. – 1931. 04. 08.: m. kir. 2. honvéd gyalogezred, ezredparancsnok-helyettes. 1931. 04. 08. – 1933. 11. 01.: m. kir. „József nádor" 2. honvéd gyalogezred, ezredparancsnok. 1933. 11. 01. – 1936. 05. 01.: miskolci 7. honvéd vegyesdandár, közigazgatási vezető. 1936. 05. 01. – 1936. 11. 01.: Legfelsőbb Honvéd Törvényszék, elnökhelyettes. *1936. 11. 01. – 1938. 08. 01.: m. kir. csendőrség felügyelőjének helyettese.* 1938. 11. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemkereszt II. osztálya (1934), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1914), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Újólagos Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Ezüstérme (1939), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1936), Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján egy sávval, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), porosz Vaskereszt II. osztálya, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

1945. 11. 03.: Na/205–1945. „Nem igazolt".

Családi állapota: nős, gulácsi Gulácsy Anna (†Miskolc, 1965. 05. 22.)

Gyermekei: László (*Ungvár, 1911. 11. 21.; †Miskolc, 1964. 12. 04.), Judit (*Ungvár, 1914. 06. 14.; †Lisszabon, Portugália, 1963. 05. 23.)

Temetése, sírja: n. a.

Egyéb: 1938. 11. 01. – 1945. 03. 31.: Magyar Tógazdaságok és Halkereskedelmi Rt. alkalmazottja (havi 300 pengő tiszteletdíjjal). Zsidókat bújtatott. 1945. 01. – 1948. 06.: a Szociáldemokrata Párt tagja.

NAGY Jenő, primor kövendi, ezredes (Gyalogság).

*Nyárádszereda, 1897. június 28.; †Törökbálint, 1980. november 8.

Apja: Nagy Elemér, főszolgabíró.

Anyja: Lántzky Mária.

Vallása: unitárius.

Iskolái, végzettsége: cs. és kir. katonai alreáliskola 1–4. évfolyam (1907–1911), cs. és kir. katonai főreáliskola 1–3. évfolyam (1911–1914) Kismarton, Cs. és kir. Mária Terézia Katonai Akadémia 1–3. évfolyam (1914–1916) Bécsújhely, csendőrtiszti tanfolyam (1921–1922).

Nyelvismerete: német (T), olasz (Gy), román (?).

Rendfokozatai: Hadnagy: 1916. 08. 18., Főhadnagy: 1921. 03. 01, Százados: 1926. 05. 01. (3. rangszám), Őrnagy: 1937. 11. 01. (2. rangszám), Alezredes: 1941. 05. 01. (3. rangszám), Ezredes: 1943. 05. 01.

Beosztásai: 1916. 08. 18. – 1918: cs. és kir. 62. gyalogezred. 1918–1920: román hadifogság. 1920 – 1921. 06. 01.: Nemzeti Hadsereg. 1921. 06. 01. – 1922. 06.: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató. 1922. 06. – ?: nyírbaktai járás, csendőrparancsnok ? – 1924. 01. 15.: VI. csendőrkerület, csengeri szárny, szárnyparancsnok. 1924. 01. 15. – 1925. 05. 01.: VI. csendőrkerület, debreceni szárny, szárnyparancsnok-helyettes. 1925. 05. 01. – 1925. 11. 01.: debreceni csendőriskola, alantostiszt. 1925. 11. 01. – 1926. 06. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, debreceni szárny, szárnyparancsnok. 1926. 06. 01. – 1928. 08. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, hajdúböszörményi szárny, szárnyparancsnok. 1928. 08. 01. – 1929. 05. 15.: debreceni VI. csendőrkerület, 1. debreceni szárny, szárnyparancsnok. 1929. 05. 15. – 1932. 06. 15.: debreceni VI. csendőrkerület, előadótiszt. 1932. 06. 15. – 1936. 07. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, őrsparancsnokképző iskola, oktatótiszt. 1936. 07. 01. – 1938. 09. 15.: budapesti I. csendőrkerület, gyalog tanalosztály (Salgótarján), tanalosztály-parancsnok. 1938. 09. 15. – 1939. 07. 01.: m. kir. csendőrség felügyelője, előadótiszt. 1939. 07. 01. – 1940. 09. 06.: Honvédelmi Minisztérium 20. osztály, előadótiszt. 1940. 09. 06. – 1940. 11. 23.: marosvásárhelyi X. csendőrkerület, marosvásárhelyi osztály, osztályparancsnok. 1940. 11. 23. – 1943. 06. 01.: nagyváradi csendőriskola, segédtiszt (1942. 05. 15. – 1943. 06.: hadibeosztásban, a keleti hadszíntéren hadtápzászlóaljnál, zászlóaljparancsnok). 1943. 06. 01. – 1944. 09. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. 1944. 09. 01. – 1944. 11. 01. (10. 26. [?]): nagyváradi csendőrzászlóalj, zászlóaljparancsnok. *1944. 10. 26. (11. 01. [?]) – 1944. 12. 15.: szegedi V. csendőrkerület, kerületi parancsnok.*

1944. 12. 15. – ?: a m. kir. csendőrség és rendőrség főfelügyelőjénél mint a Tábori Biztonság parancsnokának közigazgatási vezetője. 1945. 03. 28. – 1945. 10. 15.: Németországban.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend lovagkeresztje hadiszalagon (1943), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, szalagján a hadiszalagos, kardokkal ékesített Ezüst Katonai Érdemérem kisebbített példányával, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Tűzkereszt II. fokozata, Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján egy sávval, Nemzetvédelmi Kereszt, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, Délvidéki Emlékérem, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Családi állapota: nős, misztikai és dobrai Dobránszky Erzsébet.

Gyermekei: Ildikó (*Szombathely, 1936), Judit (*Salgótarján, 1937).

Temetése, sírja: Budapest, 1980. november ?, Farkasréti temető, 3/3.

Egyéb: 1945. 10. 15. – 1946: őrizetes és internált. Rendfokozatától megfosztották. 1948–1958: lóápoló, majd éjjeliőr.

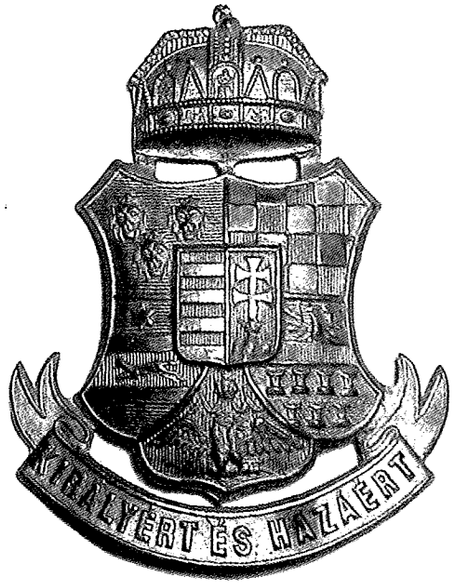

NAGY Vilmos, ezredes (Tüzérség).

*Szárazajta, 1867. május 9.; †Budapest (?), 1946. május 19.

Apja: Nagy János, kántortanító.

Anyja: Jósa Mária.

Vallása: református.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály (Székelyudvarhelyi református kollégium), érettségi, Ludovika Akadémia, csendőrtiszti tanfolyam (1893).

Nyelvismerete: német (Gy), román (?).

Rendfokozatai: Hadapród: 1894., Hadapród-tiszthelyettes: 1894. 05. 01., Hadnagy: 1894. 11. 01. (9. rangszám), Főhadnagy: 1897. 11. 01. (2. rangszám), 2. osztályú Százados: 1906. 11. 01., 1. osztályú Százados: 1907. 11. 01., Őrnagy: 1915. 11. 01. (8. rangszám), Alezredes: 1918. 02. 01. (8. rangszám), Ezredes: 1920. 11. 01. (1920. 05. 01-jei rang).

Beosztásai: 1887. 10. 01. – 1888. 09. 30.: cs. és kir. 12. hadtest tüzérezred, egyévi önkéntes. 1888–1893: csendőrségi szolgálat, VI. csendőrkerület, pécsi és tabi őrs. 1893: Ludovika Akadémia, csendőrtiszti tanfolyam. 1893 – 1894. 08. 01.: ?. 1894. 08. 01. – 1895. 06. 30.: topánfalvai csendőrszakasz, szakaszparancsnok. 1895. 07. 01. – 1899. 08. 01.: III. csendőrkerület, oktatótiszt. 1899. 08. 01. – 1901. 02. 28.: III. csendőrkerület, 2. segédtiszt. 1901. 03. 01. – 1904. 11. 01.: IV. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1904. 11. 01. – 1906. 07. 01.: csendőrkerület, fogarasi szakasz, szakaszparancsnok. 1906. 07. 01. – 1907. 09. 01.: csendőrkerület, esztergomi szárny, szárnyparancsnok. 1907. 09. 01. – 1918. 07. 16.: VI. csendőrkerület, soproni szárny, szárnyparancsnok (1914. 09. – 1914. 10.: tábori csendőri szolgálat a keleti hadműveleti területen). 1918. 07. 16. – 1918. 12. 10.: debreceni csendőrkerület, 2. törzstiszt. 1918. 12. 10. – 1919. 03. 21.: debreceni csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok. 1919. 04. 01. – 1920. 01. 31.: nyugállományban. *1920. 02. 01. – 1920. 07. 01.: debreceni csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok. 1920. 07. 01. – 1923. 07. 01.: debreceni csendőrkerület, kerületi parancsnok (1920. július 21-én visszavéve a tényleges állományba, 1919. november 1-jével).* 1924. 01. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Tiszti Katonai Szolgálati Jel III. osztálya, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908).

1948. 06. 17.: Na/223–1945 „Nem igazolt".

Családi állapota: nős, somogyi Körmendy Szeréna.

Gyermeke: Szeréna.

Temetése, sírja: Budapest, 1946. május ?, Rákoskeresztúri Új Köztemető, később áthelyezve: Farkasréti temető, F-117. fülke.

NEMEREY (1927-ig Gross) Márton, vitéz, altábornagy (Gyalogság).

*Brassó, 1888. október 17; †Debrecen, 1958. január 11.

Apja: Gross György, állami adószedő.

Anyja: Gusbeth Anna.

Vallása: evangélikus.

Iskolái, végzettsége: Reáliskola 1–4. osztály, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1903–1907) Nagyszeben.

Nyelvismerete: német (T), francia (?), román (Gy).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1907. 08. 18. (1907. 09. 01-jei rang, 72. rangszám), Hadnagy: 1910. 05. 01., Főhadnagy: 1914. 08. 01., Százados: 1917. 01. 01. (soron kívül, később 1916. 09. 01-jére, 39,5. rangszámra javítva), Őrnagy (vezérkari): 1924. 09. 01. (1. rangszám), Alezredes: 1928. 11. 01., Ezredes: 1933. 05. 01., Tábornok: 1938. 11. 01. (7. rangszám), Altábornagy: 1941. 05. 01. (4. rangszám).

Beosztásai: 1907. 08. 18. – ?: cs. és kir. 6. gyalogezred. 1917. 02. 12. – 1917. 05.: vezérkari tanfolyam, hallgató, Laibach. 1917. 05. – ?: ?, 1918–1919: Székely különítmény, illetve Székely hadosztály. 1919. 04. – 1920: román internálás, Brassó, börtön Szamosújvár. 1922–1924: Hadiakadémia (Budapest), hallgató. 1924–?: miskolci 7. honvéd vegyesdandár parancsnokság, beosztott vezérkari tiszt, ?–?: Honvédelmi Minisztérium Elnökség vezetőjének helyettese. ? – 1936. 05. 01.: m. kir. „II. Rákóczi Ferenc" 12. honvéd gyalogezred, beosztott törzstiszt. 1936. 05. 01. – 1937. 05. 01.: m. kir. „II. Rákóczi Ferenc" 12. honvéd gyalogezred, ezredparancsnok. 1937. 05. 01. – 1937: székesfehérvári 2. honvéd vegyesdandár, 1. gyalogsági parancsnok. 1937 – 1938. 08. 01.: székesfehérvári 2. honvéd vegyesdandár, 2. gyalogsági parancsnok. 1938. 08. 01. – 1939. 08. 01.: m. kir. csendőrség felügyelőjének helyettese. *1939. 08. 01. – 1942. 11. 15.: m. kir. csendőrség felügyelője.* 1943. 02. 01.: nyugállomány. 1944. 10. 20.: „ katonai közigazgatási felügyelő". 1944. 11. 20. – 1945. 01. 23.: „polgári közigazgatás mellé rendelt katonai parancsnokságok felügyelője". 1945. 01. 23. – ?: pápai járás, katonai parancsnok. 1945. 05. 01. – 1946. 10. 17.: amerikai hadifogság Németországban.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend középkeresztje (1940), Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1937), Vaskorona Rend III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Magyar Érdemkereszt IV. osztálya (1930), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1915), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar

Koronás Bronzérme, szalagján a másodízben adományozott, hadidíszítménnyel, kardokkal ékesített III. osztályú Katonai Érdemkereszt kisebbített alakjával, Magyar Vöröskereszt Érdemkeresztje, Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján három sávval, Nemzetvédelmi Kereszt (1941), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, porosz Vaskereszt II. osztálya, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Vitéz: 1927. 06. 26.

Családi állapota: nős, Göllner Eleonóra.

Gyermekei: n. a.

Temetése, sírja: n. a.

Egyéb: 1945. 06. 27.: „lefokozva és a honvédségből kicsapva", 1946. 10. 29. – 1946. 10. 31.: a Honvédelmi Minisztérium Katona Politikai Osztály őrizetében, 1946. 11. 01-jétől előzetes letartóztatásban, a Budapesti Népbíróság 1946. 12. 19-én 5 évi fegyházbüntetésre, állásának nyugdíjigény nélküli elvesztésére, mindennemű vagyonának elkobzására és politikai jogai gyakorlásának 10 évre történő felfüggesztésére ítélte. A Népbíróságok Országos Tanácsa 1948. 12. 22-én NOT III 407/1947/19. számú ítéletével a szabadságvesztés büntetést 6 évi fegyházra változtatta, a mellékbüntetéseket megerősítette. 1952. október 28-án szabadult a márianosztrai Büntetés-végrehajtási intézetből.

NEMESMONOSTORY (1934. május 3-ig Münster) Jenő, ezredes (Gyalogság).

*Fiume, 1897. augusztus 18.; †Adelaide, Ausztrália, 1953. április 1.

Apja: Münster Károly, m. kir. pénzügyi főbiztos (korábban cs. és kir. százados).

Anyja: n. a.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–5. osztály (Zilahi református Wesselényi Kollégium főgimnáziuma), M. kir. honvéd főreáliskola 1–3. évfolyam (1912–1915) Sopron, Ludovika Akadémia 1–3. évfolyam (1915–1916), csendőrtiszti tanfolyam (1922–1923).

Rendfokozatai: Hadnagy: 1916. 08. 18. (1915. 08. 31-jei rang), Főhadnagy: 1917. 08. 01. (a csendőrtiszti tanfolyam elvégzése után 1921. 03. 01.), Százados: 1926. 05. 01. (4. rangszám), Őrnagy: 1937. 11. 01., Alezredes.: 1941. 05. 01. (4. rangszám), Ezredes: 1943. 05. 01.

Beosztásai: 1918. 08. 18. – ?: m. kir. 16. honvéd gyalogezred. 1921.: Borsod vármegyei csendőrszázadnál beosztott. 1921 – 1922. 01. 16.: m. kir. vámőrségnél beosztott. 1921. 01. 16. – 1923: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató. 1924–1928: miskolci VII. csendőrkerület, előadótiszt. 1928 – 1933. 08. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, mezőkövesdi szárny, szárnyparancsnok. 1933. 08. 01. – 1936. 08. 01.: budapesti I. csendőrkerület, gyalog tanalosztály (Kispest), oktatótiszt. 1936. 08. 01. – 1940. 08. 01.: budapesti I. csendőrkerület, gyalog tanalosztály, tanalosztály-parancsnok. 1940. 08. 01. – 1944. 03. 01.: m. kir. csendőrtiszti tanfolyam, tanár. *1944. 03. 01. – ?: m. kir. csendőrtiszti tanfolyam, parancsnok.* 1944. 12. 15. – ?: a „m. kir. csendőrség és rendőrség főfelügyelő, mint a Tábori Biztonság parancsnoka I/c. osztályában". 1945–1950: Németországban. 1950-ben Ausztráliába vándorolt ki.

Kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Károly Csapatkereszt, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Felvidéki Emlékérem, Erdélyi Emlékérem, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Családi állapota: nős.

Gyermeke: Egon.

Temetése, sírja: Adelaide (Springbank), Ausztrália, 1953. április 2., Centenniel Park.

NEMESSÁNYI (1901. 04. 14-ig Tretyak) Lajos, nemes, ezredes (Gyalogság).

*Kvacsan, 1877. április 15.; †Budapest, 1950. november 21.

Apja: Tretyak János.

Anyja. Chovancsák Anna.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Budapesti Tudományegyetem, jog.

Nyelvismerete: német (?), szlovák (?).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1901. 02. 18., Hadnagy: 1903. 11. 01, Főhadnagy: 1907. 05. 01., Százados, 1914. 08. 01. (5. rangszám), Őrnagy: 1921. 04. 13. (1919. 11. 01-jével), Alezredes: 1921. 09. 01., Ezredes: 1925. 11. 01. (4. rangszám).

Beosztásai: 1889. 10. 01. – 1899. 09. 30.: cs. és kir. 71. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1900. 08. 18. – 1901. 02. 18.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél, ?–?: csendőrkerület, nagybecskereki szakasz, szakaszparancsnok, ?–?: V. csendőrkerület, zsolnai szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1913. 10. 01.: V. csendőrkerület, balassagyarmati szakasz, szakaszparancsnok. 1913. 10. 01. – 1913. 12. 01.: VII. csendőrkerület, brassói szárny, ideiglenes szárnyparancsnok. 1913. 12. 01. – ?: V. csendőrkerület, ipolysági szárny, szárnyparancsnok. 1914–?: tábori csendőrtiszt a hadra kelt seregnél. 1918–1920: Miskolcon, illetve az ipolysági csendőrszakasz parancsnoka Nagymaroson. 1920. 03. 01. – 1921. 01. 15.: miskolci csendőrkerület, oktatótiszt. 1921. 01. 15. – ?: miskolci csendőrkerület, miskolci pótszárny, pótszárnyparancsnok. ? – 1925. 06. 15.: VII. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1925. 06. 15. – 1925. 11. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1925. 11. 01. – 1926. 03. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok-helyettes. *1926. 03. 01. – 1928. 10. 22. (K. E.): miskolci VII. csendőrkerület, kerületi parancsnok* (1928. 09. 01-jével létszám felett vezetendő). 1928. 11. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Újólagos Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Ezüstérme (1928), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Tiszti Katonai Szolgálati Jel III. osztálya, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908).

1948. 07. 05.: „Nem igazolt."

Családi állapota: nős, Soós Mária (*1882. 10. 22.).

Gyermekei: Mária (*1905. 10. 20.), Olga (*1906. 10. 25.).

Temetése, sírja: Budapest, 1950. november ?, Farkasréti temető, 37/2.

NEMESSZEGHY László, nemesszeghi, ezredes (Gyalogság).

*Vác, 1881. április 28.; †Esztergom, 1959. augusztus 27.

Apja: Nemesszeghy László, csendőr számtanácsos.

Anyja: Marosy Izabella.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–5. osztály, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1896–1900) Budapest.

Nyelvismerete: német (T), francia (?).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1900. 08. 18. (1900. 09. 01-jei rang), Hadnagy: 1901. 11. 01. (4. rangszám), Főhadnagy: 1907. 05. 01., Százados: 1913. 05. 01. (5. rangszám), Őrnagy: 1918. 11. 01. (1. rangszám), Alezredes: 1921. 09. 01., Ezredes: 1926. 11. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1900. 08. 18. – 1900. 10. 01.: cs. és kir. 94. gyalogezred, századszolgálat. 1900. 10. 01. – 1901. 04. 08.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1901. 04. 08. – ?: ?. ? – 1908. 05. 01.: III. csendőrkerület, II. segédtiszt. 1908. 05. 01. – 1912. 07. 01.: III. csendőrkerület, I. segédtiszt. 1912. 07. 01. – 1913. 10. 01.: III. csendőrkerület, oktatótiszt. 1913. 10. 01. – 1916. 01. 16.: IV. csendőrkerület, beregszászi szárny, szárnyparancsnok. 1916. 01. 16. – 1917. 08. 01.: II. csendőrkerület, karánsebesi szárny, szárnyparancsnok. 1917. 08. 01. – 1918. 06. 01.: VI. csendőrkerület, szombathelyi szárny, szárnyparancsnok. 1918. 06. 01. – ?: VI. csendőrkerület, segédtiszt. ? – 1919. 06. 12.: II. számú Budapest vidéki vörösőr kerület, parancsnok. 1919. 06. 12-től nyugállományba helyezését kérte. 1920. 02. 01. – ?: budapesti csendőrkerület, I. segédtiszt. ? – 1924. 11. 01.: miskolci csendőrkerület, vármegyei csendőrparancsnok (Sátoraljaújhely). 1924. 11. 01. – 1931. 01. 21. (K. E.): Belügyminisztérium VI-c. osztály, osztályvezető-helyettes. *1931. 01. 21. (K. E.) – 1934. 06. 24. (K. E.): debreceni VI. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1934. 07. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, német Lovagrend Mária Keresztje.

1949. 05. 23.: „Nem igazolt".

Családi állapota: nős, Kühár Irén.

Gyermektelen.

Temetése, sírja: Esztergom, 1959. augusztus ?.

Egyéb: 1951 júniusában kitelepítve Dombrádra.

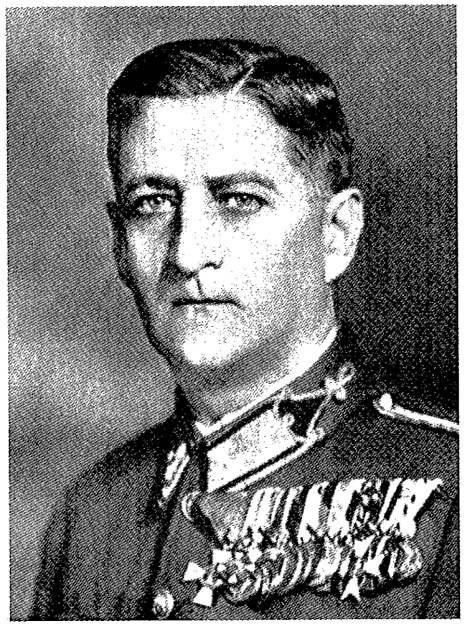

OLCHVÁRY–MILVIUSZ (193?-ig Milvius, majd Milviusz) Attila, vezérőrnagy(?) (Gyalogság).

*Budapest, 1894. január 14.; †Montreal, Kanada, 1954. november 10.

Apja: számtanácsos.

Anyja: Stverteczky Gizella.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: Cs. és kir. katonai alreáliskola 1–4. évfolyam (1904–1908) Kismarton, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. osztály (1908–1912) Budapest, csendőrtiszti tanfolyam (1921–1922).

Nyelvismerete: német (T), francia (?).

Rendfokozatai: Zászlós: 1912. 08. 18. (1912. 09. 01-jei rang), Hadnagy: 1914. 05. 01., Főhadnagy: 1915. 07. 01 (1919. 12. 27-én 1919. 15. 01-jére módosítva), Százados: 1922. 09. 01. (8. rangszám), Őrnagy: 1933. 11. 01. (7. rangszám), Alezredes: 1937. 11. 01. (14. rangszám), Ezredes: 1942. 04. 01. (1942. 03. 30-i rang), Vezérőrnagy: ?.

Beosztásai: 1912. 08. 18. – 1914: cs. és kir. 6. gyalogezred. 1914–1918: cs. és kir. 5. gyalogezred. ? – 1921. 06. 15.: Heves megyei csendőrparancsnokságnál beosztott. 1921. 06. 15. – 1922: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató. 1921. 11. 29 – ?: próbaszolgálaton a VI. csendőrkerületnél. ? – 1925. 01. 15.: VI. csendőrkerület, gávai szárny, szárnyparancsnok. 1925. 01. 15. – ?: szegedi V. csendőrkerület, csongrádi szárny, szárnyparancsnok. ? – 1927. 09. 15.: pécsi IV. csendőrkerület, kaposvári szárny, szárnyparancsnok-helyettes. 1927. 09. 15. – ?: pécsi IV. csendőrkerület, kaposvári szárny, szárnyparancsnok. ? – 1928. 09. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, hevesi szárny, szárnyparancsnok. 1928. 09. 01. – 1929. 04. 01.: budapesti I. csendőrkerület, 1. nyomozó alosztály, alosztályparancsnok-helyettes. 1929. 04. 01. – 1936. 07. 01.: m. kir. csendőrség nyomozóosztály parancsnokság, beosztott tiszt (sajtóelőadó). 1936. 07. 01. – 1938. 08. 01.: m. kir. csendőrség nyomozóosztály parancsnokság, parancsnokhelyettes. 1938. 08. 01. – 1940. 11. 23.: pécsi IV. csendőrkerület, pécsi osztály, osztályparancsnok. 1940. 11. 23. – 1941. 06. 13.: kolozsvári IX. csendőrkerület, szatmárnémeti osztály, osztályparancsnok. 1941. 06. 13. – 1942. 08. 01.: csendőrtiszti tanfolyam, tanár. *1942. 08. 01. – 1944. 03. 01. (K. E. 1944. 03. 24.): csendőrtiszti tanfolyam, parancsnok.*

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje hadidíszítménnyel (1944), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1939), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1928), Károly Csapatkereszt, Sebesültek

Érme, szalagján két sávval, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Felvidéki Emlékérem, Erdélyi Emlékérem, 1912–1913. évi Emlékkereszt, porosz Vaskereszt II. osztálya (1926), lengyel Polonia Restituta Rend tisztikeresztje, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Családi állapota: nős.

Gyermeke: Éva (†Brockton, USA, 1972. 07. 11.)

Temetése, sírja: n. a.

Egyéb: Ridegh Rajmond – Olchváry-Milvius Attila: *Bűnügyi nyomozástan.* Budapest, [1936], Olchváry-Milvius Attila (szerk.): *Bűnügyi apróságok II.* Budapest, 1941.

ORBÁN László, ezredes (Gyalogság).

*Nagykikinda, 1895. április 30.; †Buenos Aires, Argentína, 1969. december 19.

Apja: Orbán István, csendőrtiszt.

Anyja: Varga Rózsa.

Vallása: református.

Iskolái, végzettsége: Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1909–1913) Bécs.

Nyelvismerete: német (T), francia (J).

Rendfokozatai: Zászlós: 1913. 08. 18. (1913. 09. 01-jei rang), Hadnagy: 1915. 03. 01. (1914. 11. 01-jei rang, 20. rangszám), Főhadnagy: 1915. 11. 01. (38. rangszám, 1919. 12. 17-én 1918. 05. 01-jére módosítva), Százados: 1923. 09. 01. (3. rangszám), Őrnagy: 1934. 11. 01. (2. rangszám), Alezredes: 1938. 05. 01. (9. rangszám), Ezredes: 1942. 04. 01.

Beosztásai: 1913. 18. 18.: cs. és kir. gyalogezred. 1914. 04. 01. – 1914. 10. 01.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. ? – 1918. 06. 01.: II. csendőrkerületnél. 1918. 06. 01. – ?: III. csendőrkerület, kalocsai szakasz, szakaszparancsnok. 1920. 03. 01. – 1932. 06. 15.: Hadügyminisztérium 5. osztály, az átszervezés után Honvédelmi Minisztérium 5., majd az újabb átszervezést követően Belügyminisztérium VI-c. osztály, előadótiszt. 1932. 06. 15. – 1938. 05. 01.: budapesti I. csendőrkerület, váci szárny, szárnyparancsnok. 1938. 05. 01. – 1938. 09. 01.: szegedi V. csendőrkerület, szolnoki osztály, osztályparancsnok (a beosztást nem foglalta el, Vácott maradt). 1938. 09. 01. – ?: debreceni VI. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1941. 05. 26. – 1942. 04. 01.: székesfehérvári II. csendőrkerület, székesfehérvári osztály, osztályparancsnok. 1942. 04. 01. – 1943: székesfehérvári II. csendőrkerület, kerületi parancsnok-helyettes. *1943. 09. 01. – 1944. 11.: szombathelyi III. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1945: nyugállomány. 1945–1946: USA hadifogság. 1948-ban kivándorolt Argentínába.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1940), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, szalagján a hadidíszítménnyel ékesített III. osztályú Katonai Érdemkereszt kisebbített alakjával, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1930), Károly Csapatkereszt, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, német Olimpiai Díszjelvény II. osztálya, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Családi állapota: nős (Budapest, 1924. 10. 28.), Rohringer Mária (*Kassa, 1902. 02. 17.; †Buenos Aires, 1979. 10. 22.).

Gyermeke: László (*1931. 12. 10.), egyetemi tanár.

Temetése, sírja: Buenos Aires, Argentína, 1969. december 20.

Egyéb: A Budapesti Korcsolyázó Egylet vezetőségi tagja, nemzetközi műkorcsolya bíró, mint ilyen, számos nemzetközi versenyen, így az 1936-os téli olimpián is közreműködött bíróként.

PAKSY-KISS (Paksi–Kiss) Tibor, vitéz battyáni, ezredes (Tüzérség).

*Monostorpályi, 1892. január 14.; †Budapest, 1967. szeptember 10.

Apja: Paksy-Kiss Albert, földbirtokos.

Anyja: Mándy Lenke.

Vallása: református.

Iskolái, végzettsége: reáliskola 1–4. osztály, Cs. és kir. tüzérségi hadapródiskola 1–4. évfolyam (1906–1910) Traiskirchen.

Nyelvismerete: német (T), francia (?).

Rendfokozatai: Zászlós: 1910. 08. 18. (1910. 09. 01-jei rang), Hadapród: 1910. 09. 01., Zászlós: 1913. 11. 01., Hadnagy: 1914. 08. 01., Főhadnagy: 1915. 11. 01. (10. rangszám), Százados: 1920. 09. 01. (1921. 04. 13-án 1919. 11. 01-jére javítva), Őrnagy: 1931. 05. 01. (4. rangszám), Alezredes: 1936. 11. 01. (4. rangszám), Ezredes: 1940. 09. 01. (3. rangszám).

Beosztásai: 1910. 08. 18. – 1912. 11. 01.: cs. és kir. 6. vártüzérezred, üteg szolgálat. 1912. 11. 01. – 1914. 05. 01.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1913. 15. 01. – 1914. 01. 01.: VIII. csendőrkerület állományában. 1914. 01. 01. – ?: V. csendőrkerület, túróczszentmártoni szakasz, ideiglenes szakaszparancsnok. ? – 1914. 07. 01.: VIII. csendőrkerület, nagyszalontai szakasz, ideiglenes szakaszparancsnok. 1914. 07. 01. – ?: VIII. csendőrkerület, berettyóújfalui szakasz, szakaszparancsnok. 1919. 11. 27.: megszállt területről bevonult. 1920. 03. 01. – ?: „ügyész tiszti minőségben a csendőrkerület parancsnokhelyettese mellé kinevezve (Debrecen)". ? – 1924. 11. 01.: debreceni csendőrkerület, fogalmazótiszt. 1924. 11. 01. – 1928. 08. 01.: debreceni vármegyei – később debreceni VI. csendőrkerület, csendőriskola, iskolaparancsnok. 1928. 08. 01. – 1936. 07. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, 6. csendőr nyomozó alosztály, alosztályparancsnok. 1936. 07. 01. – 1939. 05. 01.: debreceni VI. csendőrkerület mátészalkai osztály, osztályparancsnok. 1939. 05. 01. – 1940. 03. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, beosztott törzstiszt (később vonul be). 1940. 03. 01. – 1940. 07. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, szombathelyi osztály, osztályparancsnok. 1940. 07. 01. – 1940. 11. 23.: szombathelyi III. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1940. 11. 23. – 1942. 07. 31.: nagyváradi csendőriskola, parancsnok. 1942. 07. 31. – 1944. 09. 15.: kolozsvári IX. csendőrkerület, kerületi parancsnok (1942. 08. 15-én vonult be és 1944. 10. 08-ig töltötte be ténylegesen a beosztást).* 1944. 12. 26.: határátlépő ellenőrző parancsnok, Szenc. 1945. 01. 20.: nyugállományba helyezés előtti felülvizsgálat.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1938), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar

Koronás Bronzérme, szalagján a hadiszalagos Bronz Katonai Érdemérem kisebbített alakjával, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Nemzetvédelmi Kereszt (1943), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, Délvidéki Emlékérem, 1912–1913. évi Emlékkereszt, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Vitéz: 1926. 06. 20.

Családi állapota: nős, Kerék Berta.

Gyermeke: László.

Temetése, sírja: Debrecenben elhamvasztva. Budapest, 1967. szeptember ?, Farkasréti temető, DD-1978. fülke.

Egyéb: 1945. 10. 29.: előzetes letartóztatásba helyezve. A Budapesti Népbíróság 1946. szeptember 11-én Nb. IX. 5045/1945/13 számú ítéletével 10 évi fegyházbüntetésre, vagyonelkobzásra, nyugdíjigényének elvesztésével járó állásvesztésre, politikai jogai gyakorlásától 10 évre történő eltiltásra ítélte. A Népbíróságok Országos Tanácsa az ítéletet 1949. április 15-én a NOT II. 8104/1946 számú ítéletével 15 évi fegyházbüntetésre változtatta, a mellékbüntetés megerősítésével. 1956. június 26-án feltételesen szabadult Márianosztráról.

PAPP (?-ig Pap) János III., Dr., ezredes (Gyalogság).

*Szemere, 1890. szeptember 8.; †Budapest, 1980. január 27.

Apja: Pap Kálmán, uradalmi gépész.

Anyja: Hail Mária.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Ludovika Akadémia 1. évfolyam (1909–1910), egri jogakadémia 4 év, Állam- és jogtudományi doktor (1937), pécsi Erzsébet Tudományegyetem.

Nyelvismerete. német (T), horvát (Gy).

Rendfokozatai: Hadapród: 1913. 05. 01. (14. rangszám), Zászlós: 1913. 11. 01., Hadnagy: 1914. 11. 01. (7. rangszám), Főhadnagy: 1915. 11. 01., Százados: 1921. 09. 01. (13. rangszám), Őrnagy: 1933. 15. 01. (6. rangszám), Alezredes: 1937. 11. 01. (5. rangszám), Ezredes: 1941. 11. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1910. 10. 06. – 1911. 09. 30.: cs. és kir. 34. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1912. 11. 01. – 1913. 04. 30.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1913. 05. 01. – ?: V. csendőrkerület állományában (1915. 03. 15. – 1918. 11. 14.: tábori csendőrtiszt a cs. és kir. 5. hadseregnél). ? – 1918. 06. 01.: VI. csendőrkerület állományában. 1918. 06. 01. – ?: II. csendőrkerület, verseci szakasz, szakaszparancsnok. 1919. 03. 01. – ?: Hadügyminisztérium 39. osztály, beosztott tiszt. 1920. 03. 01. – 1932. 08. 15.: Hadügyminisztérium 5. osztály, Honvédelmi Minisztérium 5. osztály, Belügyminisztérium VI-c., illetve VII-c. osztály, előadótiszt. 1932. 08. 15. – 1933. 08. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, előadótiszt. 1933. 08. 01. – 1936. 08. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, miskolci szárny, szárnyparancsnok. 1936. 08. 01. – 1938. 05. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1938. 05. 01. – 1940. 11. 23.: miskolci VII. csendőrkerület, miskolci osztály, osztályparancsnok. 1940. 11. 23. – 1942. 12. 15.: marosvásárhelyi X. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1942. 12. 15. – 1944. 09. 07.: marosvásárhelyi X. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1944 őszén illegalitásba vonult. 1945. február 27-én jelentkezett a Honvédelmi Minisztériumban.1945. 07. 16. – 1949. 11. 01.: Honvédelmi Minisztérium Elnökségén beosztott. 1949. 11. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1943), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1937), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, szalagján a másodízben adományozott, hadiszalagos, kardokkal ékesített Ezüst Katonai Érdemérem kisebbített alakjával, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai

Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, német Lovagrend Mária Keresztje, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

1945. 06. 30.: „Igazolt".

Kitüntetése 1945 után: Magyar Köztársasági Érdemrend kiskeresztje (1948).

Családi állapota: nős, Végh Júlia (*1892; †1932).

Gyermekei: nevelt leánya: Czikhardt Nóra; nevelt fia: Nagyhetényi Jenő volt.

1945. 06.30.: „Igazolt".

Temetése, sírja: Budapest, 1980. Farkasréti temető, 31/1.

Egyéb: A kolozsvári Népbíróság 1946. május 31-i, 8. számú határozatával távollétében halálra ítélte. A Szociáldemokrata Párt tagja 1947. 11. 01. és 1948. 06. 18. között, a Magyar Dolgozók Pártja tagja: 1948. 06. 18. – ?. A Sólyom-per kapcsán életfogytiglani szabadságvesztésre ítélték. 1957 novemberében kegyelemmel szabadult.

PEKRY (Pekri) József, petrovinai, ezredes (Gyalogság).

*Czikmántor, 1870. szeptember 24.; †Budapest (?), 1946. január 30.

Apja: Pekri Dénes, földbirtokos.

Anyja: Jakabos Amália.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Gyulafehérvár.

Nyelvismerete: német (T), román (T).

Rendfokozatai: Tartalékos hadnagy: 1892. 01. 01. (46. rangszám), Hadapród: 1895. 07. 09., Hadapród-tiszthelyettes: 1895. 10. 01., Hadnagy: 1895. 11. 01. (25. rangszám), Főhadnagy: 1900. 11. 01. (3. rangszám), 2. osztályú Százados: 1907. 05. 01., Őrnagy: 1915. 11. 01. (24. rangszám), Alezredes: 1918. 02. 01. (23. rangszám) (1920. 05. 15-én 1915. 09. 01-jei rang, 11. rangszám), Ezredes: 1920. 05. 01-jével.

Beosztásai: 1890. 10. 01. – 1891. 09. 30.: cs. és kir. 23. tábori vadászzászlóalj, egyévi önkéntes. 1892. 05. 13. – 1893. 04. 25.: próbaszolgálaton a cs. és kir. 28. tábori vadászzászlóaljnál. 1893. 05. – 1894. 12.: Kisküküllő vármegyénél tisztviselő. 1895. 01. 01. – 1895. 07. 09.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1895. 07. 09. – ?: V. csendőrkerület állományában. 1895. 07. 01. – 1897: V. csendőrkerület, aranyos–maróthi szakasz, ideiglenes szakaszparancsnok. 1897 – 1899. 05. 01.: V. csendőrkerület, pozsonyi szakasz, szakaszparancsnok. 1899. 05. 01. – 1902. 04. 16.: I. csendőrkerület, gyergyószentmiklósi szakasz, szakaszparancsnok. 1902. 04. 16. – 1904. 05. 01.: I. csendőrkerület, brassói szakasz (1903. 07. 01-jétől a VII. csendőrkerülthez tartozott), szakaszparancsnok. 1904. 05. 01. – 1906. 09. 01.: VII. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1906. 09. 01. – 1907: II. csendőrkerület, lugosi szakasz, szakaszparancsnok. 1907–1909: VII. csendőrkerület, segesvári szárny, szárnyparancsnok. 1909–1912: nagyváradi csendőriskola, tanár. ? – 1914. 04. 01.: VII. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1914. 07. 01. – 1917. 09. 01.: III. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1917. 09. 01. – 1918. 01. 14.: V. csendőrkerület, pozsonyi szárny, szárnyparancsnok. 1918. 01. 15. – 1918. 12. 01.: cs. és kir. 2. hadsereg, parancsnokság, szállásmesteri osztály, tábori csendőr törzstiszt. 1918. 02. 28. – 1918. 05. 30.: Keleti Hadsereg, hadsereg-parancsnokság tábori csendőr törzstiszt. 1918. 06. 01. – 1918. 12. 01.: Odessza város kormányzóságánál beosztva, városparancsnok. 1918. 12. 01. – ?: Pozsonyban. 1919. 08. 06. – 1919. 08. 18.: székesfehérvári csendőrkerület, beosztott törzstiszt,.*1919. 08. 18. – 1920. 02. 14.: székesfehérvári csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok.* 1920. 02. 15. – ?: székesfehérvári csendőrkerület, beosztott törzstiszt. *? – 1924. 09. 15.: pécsi csendőrkerület, kerületi parancsnok.*

1924. 09. 15. – 1925. 03. 18. (K. E.): miskolci csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1925. 04. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, román Korona Rend tisztikeresztje (1909).

Családi állapota: nős, Lázár Mária (†Budapest, 1965. 10. 13.).

Gyermekei: n. a.

Temetése, sírja: Budapest, 1946. február ?, Farkasréti temető, felső-21.

PEREY (1932. november 17-ig Preyer) László, címzetes vezérőrnagy (Gyalogság).

*Budapest, 1888. március 13.; †Pilisborosjenő, 1957. április 16.

Apja: Preyer Tivadar, zálogházi tisztviselő.

Anyja: Hajnos (Haag) Hedvig.

Vallása: unitárius.

Iskolái, végzettsége: polgári iskola 1–4. osztály, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1903–1907) Budapest.

Nyelvismerete: német (T), francia (J).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1907. 08. 18. (1907. 09. 01-jei rang, 268. rangszám), Hadapród: 1907. 09. 01. (4. rangszám), Zászlós: 1909. 10. 16., Hadnagy: 1911. 05. 01. (2. rangszám), Főhadnagy: 1914. 11. 01. (13. rangszám), Százados: 1917. 11. 01., Őrnagy: 1926. 11. 01. (5. rangszám), Alezredes: 1934. 05. 01., Ezredes: 1938. 05. 01. (4. rangszám), Címzetes vezérőrnagy: 1942. 12. 01.

Beosztásai: 1907. 08. 18. – 1908. 10. 31.: cs. és kir. 44. gyalogezred, századszolgálat. 1908. 11. 01. – 1909. 05. 01.: m. kir. csendőrség, próbaszolgálat. 1909. 05. 01. – 1909. 11. 01.: V. csendőrkerület állományában. 1909. 11. 01. – 1910. 04. 16.: V. csendőrkerület, aranyosmaróthi szakasz, ideiglenes szakaszparancsnok. 1910. 04. 16. – ?: V. csendőrkerület, liptószentmiklósi szakasz, ideiglenes szakaszparancsnok. ? – 1912. 07. 01.: V. csendőrkerület, zsolnai szakasz, szakaszparancsnok. 1912. 07. 01. – ?: VI. csendőrkerület, keszthelyi szakasz, szakaszparancsnok. 1914. 07. 01. – ?: nagyváradi országos csendőriskola, oktatótiszt. 1920. 03. 01. – 1921. 01. 15.: szombathelyi csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1921. 01. 15. – ?: szombathelyi csendőrkerület, nagykanizsai szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1928. 08. 01.: csendőrtiszti tanfolyam, tanár. 1928. 08. 01. – 1934. 08. 01.: m. kir. csendőrség felügyelője, előadótiszt. 1934. 08. 01. – 1937. 05. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, őrsparancsnokképző iskola, parancsnok. 1937. 05. 01. – 1938. 02. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1938. 02. 01. – 1938. 05. 01.: pécsi IV. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok. 1938. 05. 01. – 1942. 07. 31.: pécsi IV. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1942. 10. 01.: nyugállomány.

Kitüntetési: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1936), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Károly Csapatkereszt, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt.

1948. 09. 27. „Nem igazolt."

Családi állapota: nős, Raffel Mária (*Farád, 1897. 01. 31.).

Gyermekei: Miklós (*Szombathely, 1919. 12. 02.), hivatásos katonatiszt, Magdolna (*Nagykanizsa, 1923. 11. 20.).

Temetése, sírja: n. a.

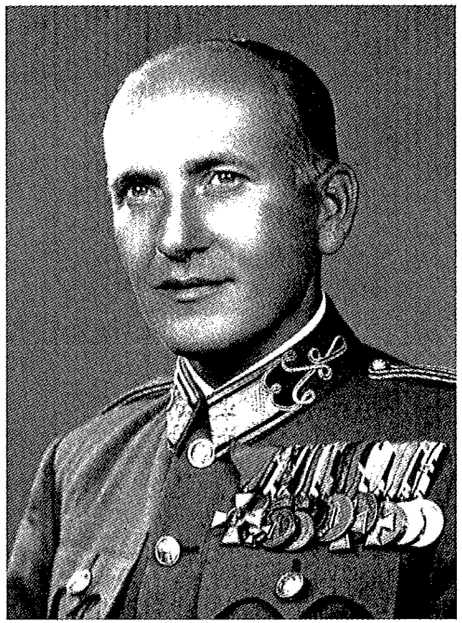

PÉTERFFY Jenő, vitéz lófő kibédi, ezredes (Gyalogság).

*Bánffyhunyad, 1899. 05. 01.; †Budapest, 1945. 12. 21.

Apja: Péterffy László, gazdálkodó.

Anyja: Langsfeld Ilona.

Vallása: református.

Iskolái, végzettsége: polgári iskola 1–4. osztály, m. kir. honvéd hadapródiskola 1–4. évfolyam (1913–1916) Nagyvárad, csendőrtiszti tanfolyam (1921–1922).

Nyelvismerete. német (Gy).

Rendfokozatai: Zászlós: 1916. 08. 14. (1916. 09. 01-jei rang, 4. rangszám), Hadnagy: 1917. 05. 01. (1917. 11. 01-jei rang, 4. rangszám!), Főhadnagy: 1922. 09. 01., Százados: 1927. 11. 01. (5. rangszám), Őrnagy: 1939. 05. 01. (4. rangszám), Alezredes: 1942. 04. 01., Ezredes: 1944.

Beosztásai: 1916. 08. 14. – ?: m. kir. 21. honvéd gyalogezred. 1921. 06. 15. – 1922: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató. ? – 1925. 11. 01.: III. csendőrkerület, csendőriskola (Sopron), oktatótiszt. 1925. 11. 01. – ?: miskolci VII. csendőrkerület, csendőriskola (Eger), oktatótiszt. ? – 1927. 09. 15.: miskolci VII. csendőrkerület, mezőkövesdi szárny, szárnyparancsnok. 1927. 09. 15. – 1928. 08. 01.: budapesti I. csendőrkerület, I. osztály, osztály segédtiszt. 1928. 08. 01. – ?: pécsi IV. csendőrkerület létszámfeletti állományában. 1931. 08. 15. – ?: budapesti I. csendőrkerület létszám feletti állományában. 1932. 09. 01. – 1939. 01. 09.: m. kir. csendőrség felügyelőjének személyi segédtisztje. 1939. 01. 09. – 1940. 05. 01. budapesti I. csendőrkerület, szentendrei szárny, szárnyparancsnok. 1940. 05. 01. – ?: m. kir. csendőrség felügyelőjének személyi segédtisztje. *1943. 05. 01. – 1944. 09. 01.: m. kir. nagyváradi csendőr tanzászlóalj, zászlóaljparancsnok.* 1944. 09. 01. – ?: m. kir. csendőrzászlóalj (Galánta), parancsnok. 1945: Németországban.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1940), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, szalagján a tiszti Ezüst Vitézségi Érem kisebbített alakjával, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Bronz Vitézségi Érem, Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján egy sávval, Nemzetvédelmi Kereszt, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya (1941), Erdélyi Emlékérem, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Vitéz: 1927. 06. 26.

Családi állapota: nős, Schmitz Erzsébet (*Szeged, 1907. 04. 14.).

Gyermeke: Enikő (*Budapest, 1929. 04. 19.).

Temetése, sírja: Budapest, 1945. december ?, Rákoskeresztúri Új Köztemető, később áthelyezve: Farkasréti temető, 54.

Egyéb: 1945 októberében a kaposvári „szűrőtáborban" letartóztatták, özvegye közlése szerint a Honvédelmi Minisztérium Katona Politikai Osztály Nádor utcai épületében agyonverték.

PINCZÉS Zoltán, vezérőrnagy (Gyalogság).
*Óradna, 1891. november 3.; †Pfarrkirchen, Németország, 1945. december 1.
Apja: Pinczés Ferenc, postamester.
Anyja: Nagy Berta.
Vallása: római katolikus.
Iskolái, végzettsége: n. a.
Nyelvismerete: román (T).
Rendfokozatai: Hadapród: 1912. 11. 01., Zászlós: 1913. 11. 01., Hadnagy: 1914. 08. 01. (11. rangszám), Főhadnagy: 1915. 11. 01., Százados: 1920. 09. 01., Őrnagy: 1931. 11. 01. (4. rangszám), Alezredes: 1936. 11. 01. (8. rangszám), Ezredes: 1940. 09. 01. (7. rangszám), Vezérőrnagy: 1943. 05. 01.
Beosztásai: 1909. 10. 01. – 1910. 09. 30.: egyévi önkéntes. 1911. 08. 10. – 1912. 08. 10.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1912. 08. 10 – 1913: I. csendőrkerület állományában. 1913–?: I. csendőrkerület, dicsőszentmártoni szakasz, szakaszparancsnok. 1919. 07. 01. (sic!) – ?: Belügyminisztérium VI-b. osztály, előadótiszt. 1920. 03. 01. – ?: budapesti csendőrkerület, II. segédtiszt. ? – 1931. 12. 15.: Belügyminisztérium VI-b. osztály, előadótiszt. 1931. 12. 15. – ?: m. kir. csendőrség felügyelője, előadótiszt (ideiglenes). 1933. 10. 01. – 1939. 01. 09.: m. kir. csendőr tisztképző iskola, tanár. 1939. 01. 09. – 1939. 05. 10. szegedi V. csendőrkerület, szegedi osztály, osztályparancsnok. 1939. 05. 10. – 1940. 05. 01.: Belügyminisztérium VI-b. osztály, előadótiszt. 1940. 05. 01. – 1940. 11. 23.: Belügyminisztérium VI-b. osztály, ideiglenes osztályvezető-helyettes. 1940. 11. 23. – 1942. 08. 01.: Belügyminisztérium VI-b. osztály, osztályvezető-helyettes. *1942. 08. 01. – 1943. 09. 01.: Belügyminisztérium VI-b. osztály, osztályvezető. 1943. 09. 01. – 1945.: a m. kir. csendőrség felügyelője mellé beosztott tábornok.*

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1942), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1934), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (két ízben), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Károly Csapatkereszt, Nemzetvédelmi Kereszt (1942), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Családi állapota: nős, ikafalvi Farkas Anna (*Alsócsernát, 1886. 11. 27.; †Pfarrkirchen, 1945. 12. 01.).

Gyermektelen.

Temetése, sírja: Pocking, NSzK, 1945, magyar temető (Ungarischer Friedhof).

Egyéb: A Magyar Katonai Írók Körének tagja, a Csendőrségi Lapok szerkesztője. Öngyilkos lett.

Művei: Pinczés Zoltán: *Csendőr lekszikon címszavakban.* Budapest, 1935.; Miskolczy Ágost – Pinczés Zoltán: *A magyar büntetőjog gyakorlati kézikönyve a Magyar Királyi Csendőrség számára.* I., II., III. kötet. Budapest, 1941., 1937., 1941.

PINTÉR Aladár III., ezredes (Gyalogság).
*Győr, 1891. június 13.; †Buenos Aires, Argentína, 1975. június 9.
Apja: Pintér Rudolf, MÁV-mozdonyvezető.
Anyja: Angyal Bagaméri Julianna.
Vallása: római katolikus.
Iskolái, végzettsége: reáliskola 1–4. osztály, Cs. és kir gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1906–1910) Nagyszeben, csendőrtiszti tanfolyam (1920–1921).
Nyelvismerete: német (T), orosz (J), szerb (J), román (Gy).
Rendfokozatai: Zászlós: 1901. 08. 18. (1910. 09. 01-jei rang), Hadnagy: 1913. 05. 01., Főhadnagy: 1915. 03. 01., Százados: 1920. 09. 01. (6. rangszám), Őrnagy: 1930. 11. 01. (1. rangszám), Alezredes: 1936. 05. 01. (3. rangszám), Ezredes: 1940. 09. 01. (2. rangszám).
Beosztásai: 1910. 08. 18. – 1916: cs. és kir. 29. gyalogezred. 1916–1918: orosz hadifogság. 1918-ban hazaszökött Erdélybe. 1920. 09. 15. – 1921. 11. 01.: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató és próbaszolgálaton a magyar királyi csendőrségnél. ? – 1925. 01. 15.: II. csendőrkerület, veszprémi csendőriskola, iskolaparancsnok. 1915. 01. 15. – 1929. 04. 01.: székesfehérvári II. csendőrkerület, veszprémi szárny, szárnyparancsnok. 1929. 04. 01. – 1935. 06. 15.: szombathelyi III. csendőrkerület, szombathelyi szárny, szárnyparancsnok. 1935. 06. 15. – 1939. 01. 10.: budapesti I. csendőrkerület, budapesti II. osztály, osztályparancsnok. 1939. 01. 10. – 1940. 03. 01.: budapesti I. csendőrkerület, tartósan vezényelve beosztott törzstisztnek. 1940. 03. 01. – 1940. 11. 23.: budapesti I. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnokhelyettes. *1940. 11. 23. – 1942. 12. 15.: marosvásárhelyi X. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1943. 02. 01.: nyugállomány. 1944 decemberétől 1950-ig Németországban élt. 1950-ben kivándorolt Argentínába.
Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1940), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, a szalagján a hadidíszítménnyel, kardokkal ékesített III. osztályú Katonai Érdemkereszt kisebbített alakjával, Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján egy sávval, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, 1912–1913. évi Emlékkereszt, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.
Családi állapota: nős, egyházasberzsenyi Nagy Erzsébet (*1893. 03. 06.; †Buenos Aires, Argentína, 1980. 04. 22.).
Gyermekei: Aladár (*Veszprém, 1924. 03. 05; †Victoria, BC /Kanata/, 1912. 11. 30.), Erzsébet (*Szombathely, 1930. 05. 25.).
Temetése, sírja: Buenos Aires, Argentína, 1975. június ?.

POLSTER Kálmán, alezredes (Gyalogság).
*Pusztavám, 1870. október 11.; †Keszthely, 1945. június 8.
Apja: Polster János (másutt József), tanító.
Anyja: Borbély Teréz.
Vallása: evangélikus.
Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Sopron.
Nyelvismerete: német (T), szlovák (?).
Rendfokozatai: Tartalékos hadnagy: 1893. 01. 01. (924. rangszám), Tartalékos hadapród-tiszthelyettes: 1893. 11. 01. (2. rangszám), Hadapród: 1894. 05. 02., Hadapród-tiszthelyettes: 1894. 09. 01., Hadnagy: 1895. 11. 01. (1. rangszám), Főhadnagy: 1897. 11. 01., 2. osztályú Százados: 1906. 05. 01. (4. rangszám), 1. osztályú Százados: 1907. 05. 01., Őrnagy: 1915. 11. 01., Alezredes: 1918. 02. 01. (6. rangszám).
Beosztásai: 1891. 10. 01. – 1892. 09. 30.: cs. és kir. 52. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1893. 11. 02. – 1894. 05. 02.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1894. 05. 02. – 1895. 07. 01.: IV. csendőrkerület állományában. 1895. 07. 01. – 1896. 11. 20.: IV. csendőrkerület, egri szakasz, szakaszparancsnok. 1896. 11. 20. – 1897. 09. 01.: IV. csendőrkerület, lőcsei szakasz, szakaszparancsnok. 1897. 09. 01. – 1899. 03. 16.: IV. csendőrkerület, késmárki szakasz, szakaszparancsnok. 1899. 03. 16. – 1903. 06. 01.: IV. csendőrkerület, beregszászi szakasz, szakaszparancsnok. 1903. 06. 01. – ?: VI. csendőrkerület, marcali szakasz, szakaszparancsnok. ?–?: VI. csendőrkerület, kaposvári szakasz, szakaszparancsnok. 1906. 05. 01. – 1907. 05. 01.: II. csendőrkerület, pancsovai szárny, szárnyparancsnok. 1907. 05. 01. – 1907. 06. 01.: IV. csendőrkerület, beregszászi szárny, szárnyparancsnok. 1907. 06. 01. – 1909. 09. 01.: II. csendőrkerület, pancsovai szárny, szárnyparancsnok. 1909. 09. 01. – ?: VI. csendőrkerület, pécsi szárny, szárnyparancsnok. 1919. 06. 01.: nyugállomány. *1919. 08. 11. – ?: székesfehérvári csendőrkerület, kerületi parancsnok.*
Kitüntetései: III. osztályú Katonai Érdemkereszt (1909), Tiszti Katonai Szolgálati Jel III. osztálya, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, porosz Korona Rend III. osztálya (1912), schaumburg–lippei Hercegi Házi Rend III. osztályú Díszkeresztje (1913).
1947. 09. 11.: „Nem igazolt."
Családi állapota: nős, gyöngyösi Petheő Gizella.
Gyermekei: n. a.
Temetése, sírja: Keszthely, 1945. június.

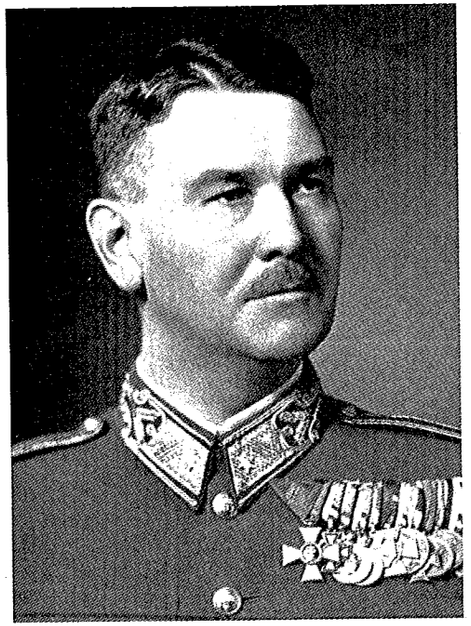

POLTÁRY (1926. 09. 07-ig Praksz, ?-ig Poltári) Vilmos, vitéz, vezérőrnagy (Gyalogság).

*Titel, 1889. szeptember 29.; †Budapest, 1975. augusztus 19.

Apja: Praksz József, borbélymester.

Anyja: Hild Hermina.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: polgári iskola 1–4. osztály (1899–1903) Titel, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1. évfolyam (1903–1904) Kamenitz, Cs. és kir gyalogsági hadapródiskola 2–4. évfolyam (1905–1908) Kassa, csendőrtiszti tanfolyam (1920–1921).

Nyelvismerete: német (T), szerb (T), horvát (T), francia (Gy).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1908. 08. 18. (1908. 09. 01-jei rang), Hadnagy: 1911. 11. 01., Főhadnagy: 1914. 08. 01., Százados: 1917. 11. 01. (1919. 12. 17-én 1917. 05. 01-jére javítva, 82. rangszám) (csendőrként századosi rangja: 1918. 09. 01.), Őrnagy: 1928. 05. 01. (5. rangszám), Alezredes: 1934. 11. 01. (2. rangszám), Ezredes: 1939. 05. 01. (1. rangszám), Vezérőrnagy: 1942. 10. 01. (1942. 09. 29-i rang).

Beosztásai: 1908. 08. 18. – 1918. 08.: cs. és kir. 76. gyalogezred. 1918. 08. – 1918. 11.: cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola (Károlyváros), tanár. 1918. 11. – 1919. 03.: Sopronban és Pöstyénben, nem szolgál. 1919–1920: Hadügy-, illetve Honvédelmi Minisztériumban beosztott. 1920. 11. 16. – 1921. 11. 01.: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató és próbaszolgálaton a magyar királyi csendőrségnél. 1921. 11. 01. – 1929. 04. 01.: székesfehérvári – később székesfehérvári II. – csendőrkerület, enyingi szakasz, majd szárny-, szakasz-, illetve szárnyparancsnok. 1929. 04. 01. – 1933. 08. 01.: budapesti I. csendőrkerület, balassagyarmati osztály, osztályparancsnok. 1933. 08. 01. – 1938. 05. 01.: Belügyminisztérium VII-c., illetve VI-c. osztály, előadótiszt. 1938. 05. 01. – 1939. 05. 01.: Belügyminisztérium VI-c., illetve Honvédelmi Minisztérium 20. osztály, osztályvezető-helyettes. *1939. 05. 01. – 1942. 07. 31.: szombathelyi III. csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1942. 08. 01. – 1942. 11. 01.: m. kir. csendőrség felügyelője mellé beosztott tábornoki teendők ellátásával ideiglenesen megbízva. 1942. 11. 01. – 1943. 06. 01.: m. kir. csendőrség felügyelőjének helyettese.* 1943. 09. 01.: nyugállomány. 1943. 10. 01. – 1944. 04.: mint nyugállományú vezérőrnagy beosztva a „Központi állományellenőrző bizottsághoz", 1944. 04. – 1944. 10. 17.: „Központi állományellenőrző bizottság" elnöke. 1944. 10. 17. – 1945. 03. 27.: az Országos Elhelyezési Kormánybiztos mellé beosztva mint „központi ellenőrző tábornok". 1945. 03. 27. – 1946. 03. 08.: Németországban. 1945. 04. 05. – 1945. 08. 18.: a griesbachi járás magyar parancsnoka.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend középkeresztje (1943), Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1940), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1933), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Károly Csapatkereszt, Nemzetvédelmi Kereszt (1942), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, Délvidéki Emlékérem, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, porosz Vaskereszt II. osztálya, török Hadiérem, bolgár Háborús Emlékérem.

Vitéz: 1926. 06. 20.

Családi állapota: nős, poltári Kovács Margit Anna (*Budapest, 1889. 07. 15.; †1971. 03. 19.), tanítónő.

Gyermekei: Sarolta (*Pöstyén, 1918. 09. 2.; †Mosonmagyaróvár, 1956. 10. 05.), Magda (*Budakeszi, 1919. 11. 26.; †Budakeszi, 1919. 12. 01.), Edit (*Enying, 1924. 06. 26.).

Temetése, sírja: Budapest, 1975. szeptember 5., Farkasréti temető, 6/1/A.

Egyéb: 1946. 03. 08. – 1946. 03. 15.: vizsgálati fogságban. Segédmunkás, éjjeliőr. 1951. június – 1953. június: kitelepítve Tiszasülyre, 1956: kertészeti segédmunkás, 1957. 07. 01. – 1958. 01. 17.: „közbiztonsági őrizetben" Kistarcsán.

PRESZLY Lóránd, Dr., címzetes ezredes (Gyalogság).

*Szeged, 1883. július 12.; †Budapest, 1952. szeptember 15.

Apja: Preszly Károly, földbirtokos.

Anyja: muhorai Dudás Mária.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Zenta, Budapesti Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar.

Nyelvismerete: német (T).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1904. 10. 01., Hadnagy: 1906. 05. 01., Főhadnagy: 1919. 05. 01., Százados: 1915. 03. 01. (7. rangszám), Őrnagy: 1921. 09. 01., Alezredes: 1927. 05. 01. (4. rangszám), Címzetes ezredes: 193?.

Beosztásai: 1901. 10. 01. – 1902. 09. 30.: cs. és kir. 46. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1903. 02. 23. – 1903. 06. 23.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. ? – 1918. 02. 15.: III. csendőrkerület, kalocsai szakasz, szakaszparancsnok. 1908. 02. 15. – 1909. 07. 01.: VIII. csendőrkerület, oktatótiszt. 1909. 07. 01. – 1911. 02. 16.: VIII. csendőrkerület, nagyváradi szakasz, szakaszparancsnok. 1911. 02. 16. – 1915. 10. 01.: VIII. csendőrkerület, gyulai szakasz, szakaszparancsnok. 1915. 10. 01. – 1917. 10. 01.: VIII. csendőrkerület, nyíregyházai szakasz, szakaszparancsnok. 1917. 10. 01. – ?: III. csendőrkerület, budapesti szakasz, szakaszparancsnok. 1920. 03. 01. – 1924. 04. 15.: Hadügyminisztérium, illetve Honvédelmi Minisztérium 5. osztály, valamint Belügyminisztérium VI-c. osztály, fogalmazótiszt. 1924. 04. 15. – 1925. 01. 15.: szegedi csendőrkerület, makói szárny, szárnyparancsnok. 1925. 01. 15. – 1925. 02. 01.: VI. csendőrkerület, kisvárdai szárny, szárnyparancsnok. 1925. 02. 01. – 1927: Belügyminisztérium VI-c. osztály, előadótiszt. 1927 – 1928. 09. 01.: budapesti I. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1928. 09. 01. – 1933. 08. 01.: szegedi V. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. 1933. 08. 01. – 1934. 08. 01.: csendőrség Szabályzatszerkesztő és Tanulmányi Bizottság, ideiglenes tag. *1934. 08. 01. – ?: m. kir. csendőrség Szabályzatszerkesztő és Tanulmányi Bizottság, ideiglenes elnök.* ? – 1935. 06. 01.: beosztás nélkül, 1935. 06. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1928), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel III. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, osztrák Háborús Emlékérem.

Családi állapota: nős, Balogh Erzsébet.

Gyermekei: Ágnes, Katalin.

Temetése, sírja: Budapest, 1952. szeptember 22., Rákoskeresztúri Új Köztemető, 298-as parcella (?).

Egyéb: 1939. 06. 01. – 1944. 12. 22.: BSzKRT és Nemzetközi Hálókocsitársaság, honvéd üzemi megbízott, 1942–1944: I/31. hadiüzemi csoport – Telefongyár Rt., Bányai János Gépgyár, BSzKRT és Nemzetközi Hálókocsitársaság, 1944. 08. 01. – ?: I/43 hadiüzemi csoport – Vízművek, Franklin Társulat, Magyar Földrajzi Társulat, BSzKRT és Nemzetközi Hálókocsitársaság – megbízott. 1944. 12. 22. – 1945. 07. 08.: Németországban. 1945. 07. 27. – 1946. 09. 17.: előzetes letartóztatásban. A Budapesti Népbíróság 1946. 10. 23-án Nb. VIII. 2951/1945/18. számú ítéletével 10 évi fegyházbüntetésre, vagyonelkobzásra, politikai jogai gyakorlásának 10 évre történő felfüggesztésére ítélte. A Népbíróságok Országos Tanácsa 1947. 06. 21-én NOT I. 75090/1946/22. számú ítélettel a főbüntetést 10 évi börtönre változtatta, a mellékbüntetést megerősítette. Az ítélet 1947. október 14-én jogerőre emelkedett. A váci büntetés-végrehajtási intézetben hunyt el.

Az Aquinói Szent Tamás Társaság, a Magyar Katonai Írók Köre, az Országos Pázmány Egyesület, a Hollós Mátyás Társaság, a Dugonics Társaság tagja.

Jelentősebb munkái: *A magyar királyi csendőrség története 1881–1918.* Honvédelem Sajtóvállalat Rt., Budapest, 1920.; *A csendőrség úttörői.* Budapesti Hírlap nyomdája, Budapest, 1926.; *A nemzeti társadalom alapkérdései.* Szeged, 1926.; *A szegedi népies írók.* Szeged, 1931.; *A bűnözés.* Szeged, 1932.; *Az élet útján.* Szeged, 1931.; *A költő Móra Ferenc.* Szeged, 1934.; *Népek és gépek háborúja.* Budapest, 1941.; *Ők ketten...* (Elbeszélések.) Budapest, 1943.

RASKÓ (?-ig Raschkó) Alfréd, ezredes (Gyalogság).

*Mosonszentjános, 1886. október 6.; †Budapest, 1958. szeptember 2.

Apja: Dr. Raschkó Henrik, járásorvos.

Anyja: Heiling Mari.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: polgári iskola 1–4. osztály, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1903–1907) Pozsony, csendőrtiszti tanfolyam (1921–1922).

Nyelv: német (T), francia (?), szlovák (?).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1907. 08. 18. (1909. 09. 01-jei rang, 421. rangszám), Hadnagy: 1911. 11. 01., Főhadnagy: 1914. 08. 01., Százados: 1917. 08. 01. (1919. 12. 17-én 1916. 07. 01-jére, 20. rangszám, javítva), Őrnagy: 1927. 05. 01. (4. rangszám), Alezredes: 1934. 05. 01. (8. rangszám), Ezredes: 1938. 05. 01. (5. rangszám).

Beosztásai: 1907. 08. 18. – ?: cs. és kir. 62. gyalogezred, századszolgálat, századparancsnok. 1919. 05. 01.: saját kérésére rendelkezési állományba került. 1921: a királyhidai ideiglenes járási csendőrparancsnoksághoz beosztva. 1921. 06. 15. – 1922: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató és próbaszolgálaton a m. kir. csendőrségnél. ? – 1924. 07. 01.: szombathelyi csendőrkerület állományában. 1924. 07. 01. – 1928. 09. 01.: szombathelyi csendőrkerület, szombathelyi járás (később szárny), járási csendőrparancsnok. 1928. 09. 01. – 1929. 07. 01.: pécsi IV. csendőrkerület, II. gyalog tanalosztály (Zalaegerszeg), tanalosztály-parancsnok. 1929. 07. 01. – 1934. 07. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, sátoraljaújhelyi osztály, osztályparancsnok. 1934. 07. 01. – 1935. 06. 15.: székesfehérvári II. csendőrkerület, soproni osztály, osztályparancsnok. 1935. 06. 15. – 1937. 05. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1937. 05. 01. – 1938. 05. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. 1938. 05. 01. – 1939. 05. 01.: m. kir. csendőrség Szabályzatszerkesztő és Tanulmányi Bizottság, tag. *1939. 05. 01. – 1940. 05. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1940. 08. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1935), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Károly Csapatkereszt, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

1947. 10. 16.: „Nem igazolt."

Családi állapota: nős (Magyaróvár, 1919. 06. 16.), Ámon Teréz.

Gyermeke: egy gyermek.

Temetése, sírja: Budapest, 1958. szeptember 6., Óbudai temető, 14–1–96. (1988 márciusában exhumálták és a hamvakat a rokonságnak kiadták.)

Egyéb: 1950. november 27-étől „közbiztonsági őrizetben" Kistarcsán. 1952-ben a „demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedésben való részvétel" vádjával 8 évi börtönre ítélték.

RÁKOSY (Rákosi, Rákossy) Gyula, aldobolyi, tábornok (Gyalogság).

*Aldoboly, 1867. szeptember 7.; †Budapest, 1934. január 13.

Apja: Rákosi György.

Anyja: bikfalvi Zsigmond (Sigmond [?]) Anna.

Vallása: református.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi (Nagyenyedi református Bethlen Kollégium), Ludovika Akadémia, csendőrtiszti tanfolyam (1887).

Nyelvismerete: német (?), román (?).

Rendfokozatai: Hadapród: 1892. 07. 01., Hadapród-tiszthelyettes: ?, Hadnagy: 1893. 11. 01., Főhadnagy: 1895. 11. 01., 2. osztályú Százados: 1902. 11. 01., 1. osztályú Százados: 1903. 11. 01., Őrnagy: 1914. 15. 01., Alezredes: 1915. 11. 01. (3. rangszám), Ezredes: 1918. 11. 01., Tábornok: 1923. 09. 01.

Beosztásai: Egyévi önkéntes. 1887. 12. 28-tól csendőrségi szolgálatban. ? – 1896. 10. 01.: VI. csendőrkerület, csurgói szakasz, szakaszparancsnok. 1896. 10. 01. – ?: VI. csendőrkerület, kaposvári szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1915. 03. 01.: csendőrség felügyelőjének segédtisztje. 1915. 03. 01. –?: VI. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1919: nyugállomány. *1920. 02. 01. – 1920. 09. 20.: megbízva a csendőrség felügyelője helyettesének teendőivel. 1920. 09. 20. – 1923. 07. 01.: a m. kir. csendőrség felügyelőjének helyettese (1920. 09. 20-ával a tényleges állományba visszavéve).* 1924. 01. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Ferenc József Rend lovagkeresztje, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Tiszti Katonai Szolgálati Jel III. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908).

Családi állapota: nős, Csabay Elvira.

Gyermeke: Elvira.

Temetése, sírja: Budapest, 1934. január 16., Farkasréti temető, 56.

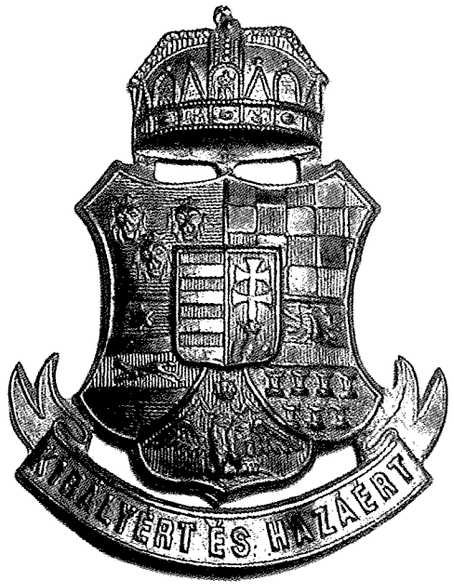

RÁTKY Károly, salamonfai, ezredes (Gyalogság).

*Jakubovac (Horvátország), 1870. szeptember 19.; †Miskolc, 1944. november 20.

Apja: nyugállományú cs. kir őrnagy.

Anyja: n. a.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–6. osztály, Brassó, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 2–4. osztály (1889–1892) Nagyszeben.

Nyelvismerete: német (T), horvát (T), román (Gy), francia (?).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1892. 08. 18. (1892. 09. 01-jei rang, 135. rangszám), Hadnagy: 1894. 05. 01. (330. rangszám), Főhadnagy: 1898. 05. 01. (124. rangszám), Százados: 1908. 11. 01. (35. rangszám), Őrnagy: 1915. 09. 01., Alezredes: 1917. 11. 01. (1920. 05. 15-én 1913. 19. 01-jére javítva), Ezredes: 1921. 02. 03, (1920. 05. 01-jével).

Beosztásai: 1892. 08. 18. – 1897. 12. 01.: cs. és kir. 82. gyalogezred, századszolgálat. 1897. 12. 01. – 1899. 03. 01.: próbaszolgálat a bosznia és hercegovinai csendőrségnél. 1899. 12. 01. – 1901. 07. 31.: bihácsi csendőrszakasz, szakaszparancsnok. 1901. 08. 01. – 1903: mostári csendőrszakasz, szakaszparancsnok. 1903 – 1906. 02. 16.: konjicai csendőrszakasz, szakaszparancsnok. 1906. 02. 16. – ?: banjalukai csendőrszakasz, szakaszparancsnok. 1919 – 1921. 03. 15.: a kaposvári csendőrkerületnél. *1921. 03. 15. (K. E.) – 1923: miskolci csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1923. 12. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Ferenc József Rend lovagkeresztje, Bronz Katonai Érdemérem piros szalagon, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt.

Családi állapota: nős.

Gyermekei: két fiú.

Temetése, sírja: Miskolc, 1944.

REZSŐHÁZY (1933. július 26-ig Kirchner) Boldizsár, ezredes (Gyalogság).

*Rezsőháza, 1894. március 4.; †Aachen, NSzK, 1965. augusztus 11.

Apja: Kirchner Mihály, gazdálkodó.

Anyja: Kleinfelder Katalin.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: polgári iskola 1–4. osztály, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1909–1913) Temesvár, csendőrtiszti tanfolyam (1922) Budapest.

Nyelvismerete: német (T), olasz (T).

Rendfokozatai: Zászlós: 1913. 08. 18. (1913. 09. 01-jei rang, 38. rangszám), Hadnagy: 1914. 08. 01. (38. rangszám), Főhadnagy: 1915. 09. 01. (41. rangszám), (1920. 04. 30-án 1919. 09. 01-jei rang, 80. rangszám), Százados: 1923. 09. 01. (6. rangszám), Őrnagy: 1934. 11. 01. (4. rangszám), Alezredes: 1938. 05. 01. (11. rangszám), Ezredes: 1943. 06. 18. (8. rangszám) „kivételesen és kegyelemből".

Beosztásai: 1913. 08. 18. – 1914: cs. és kir. 37. gyalogezred, századszolgálat. 1914. 12. 09. – 1918. 10. 17.: szerb, illetve olasz hadifogság. 1918. 11. 01. – 1918. 11. 11.: kórházban (Linz). 1918. 11. 10. – 1918. 12. 18.: kincstári javak összegyűjtő bizottság, Nagyvárad. 1918. 12. 18. – 1919. 03. 10.: szabadságon. 1919. 03. 10. – 1919. 04. 20.: 39. gyalogdandár, dandárcsoport, parancsőrtiszt. 1919. 04. 20. – 1920. 01. 22.: román, illetve szerb internálás. 1920. 01. 22. – 1920. 01. 28.: szegedi tiszti pótzászlóaljnál. 1920. 01. 28. – 1920. 04. 09.: szegedi gyalogdandár törzsszázad, századparancsnok. 1920. 04. 09. – 1920. 12. 10.: szegedi gyaloghadosztály törzsszázad, beosztott tiszt. 1920. 12. 10. – 1921. 02. 28.: szegedi gyaloghadosztály, parancsőrtiszt. 1921. 02. 28. – 1921. 10. 01.: járási „T" tiszt, Kiskunfélegyháza. 1921. 10. 01. – 1922. 01. 16.: testnevelő. 1922. 01. 16. – 1922. 06. 14.: csendőrtiszti tanfolyam (Budapest), hallgató. 1922. 06. 14. – 1922. 11. 13.: próbaszolgálaton a Sopron vármegyei csendőrparancsnokságon. 1922. 11. 13. – 1923. 04. 23.: székesfehérvári csendőrkerület, Fejér vármegyei csendőrparancsnokság, móri járási csendőrparancsnok. 1923. 04. 23. – 1925. 01. 15.: székesfehérvári csendőrkerület, Fejér vármegyei csendőrparancsnokság, segédtiszt. 1925. 01. 15. – 1930. 05. 15.: szegedi V. csendőrkerületi parancsnokság, III. gyalog tanosztály, 3. alosztály, parancsnok. 1930. 04. 15. – 1931. 03. 15.: budapesti I. csendőrkerület, lovas tanosztály, ceglédi alosztály, alosztályparancsnok. 1931. 03. 15. – 1931. 17. 01.: budapesti I. csendőrkerület, ceglédi szárny, tartósan vezényelve szárnyparancsnoknak. 1931. 07. 01. – 1932. 11. 01.: budapesti I. csendőrkerület, ceglédi szárny, szárnyparancsnok. 1932. 11. 01. – 1938. 05. 01.: szegedi V. csendőrkerület, kiskunhalasi osztály, osztályparancsnok (1933. 01. 01-jétől a pécsi IV. csendőrkerülethez tartozott). 1938. 05. 01. – 1939. 07. 01.: budapesti I. csendőrkerület, I. osztály (Budapest), osztályparancsnok. 1939. 07. 01. – 1941. 08. 01.: m. kir. csendőrség felügyelője, előadótiszt. 1941. 08. 01. – 1942. 06. 10.: Honvédelmi Minisztérium 20. osztály, előadótiszt. 1942. 06. 11. – 1943. 08. 18.: 2. hadsereg tábori csendőr törzstiszt és térparancsnok. 1943. 10. 01. – 1944. 10. 21.: budapesti I. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. *1944. 10. 21. – 1945: miskolci VII. csendőrkerület, kerületi parancsnok.*

Kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1915), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme hadiszalagon (1943), Tűzkereszt II. fokozata, Károly Csapatkereszt (1918), Sebesültek Érme (1918), Nemzetvédelmi Kereszt (1942), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal (1930), Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya (1943), Erdélyi Emlékérem (1941), német Sas Rend Érdemkereszt I. fokozata kardokkal (1944), osztrák Háborús Emlékérem kardokkal (1934), bolgár Háborús Emlékérem (1938).

Családi állapota: nős (Szeged, 1927. 01. 05.), Dudás Mária (*Kula, 1905. 08. 24.).

Gyermeke: Rudolf (*Szeged, 1929. 01. 05.).

Temetése, sírja: Aachen, NSzK, 1965. augusztus ?.

Egyéb: 1945. 05. 07-től az amerikai haderő szolgálatában. 1945–1946: Ausztriában, 1946–1950: Olaszországban (Róma), 1950–1955: Argentínában, 1955-től az NSzK-ban élt.

RIDEGH (1934. május 25-ig Camerle) Raymond [Rajmund], vitéz, ezredes (Gyalogság).

*Mitrovica, 1893. szeptember 12.; †?Peru, 1958. szeptember 6.

Apja: Camerle Sándor, cukorgyár igazgató.

Anyja: Kummer Ernesztina.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Pancsova, csendőrtiszti tanfolyam (1922).

Nyelvismerete: német (T), szerb (T), angol (J).

Rendfokozatai: Hadnagy: ?, Főhadnagy: 1915. 17. 01., Százados: 1922. 09. 01. (18. rangszám), Őrnagy: 1934. 05. 01. (6. rangszám), Alezredes: 1938. 05. 01. (7. rangszám), Ezredes: 1942. 04. 01. (1942. 03. 31-i rang).

Beosztásai: 1914–1918: cs. és kir. 6. gyalogezred. 1918–1921: könyvelő Budapesten. 1922. 01. 16. – 1922: csendőrtiszti tanfolyam (Budapest), hallgató. ? – 1924. 14. 15.: debreceni csendőrkerület, fehérgyarmati járás, járási csendőrparancsnok. 1924. 01. 15. – 1925. 01. 15.: budapesti csendőrkerület, kiskunhalasi csendőrség, pótlóidomító osztály, beosztott tiszt. 1925. 01. 15. – ?: szegedi V. csendőrkerület, bácsalmási szárny, szárnyparancsnok. ? – 1928. 08. 01.: szegedi V. csendőrkerület, kiskunhalasi szárny, szárnyparancsnok. 1928. 08. 01. – 1929. 04. 01.: szegedi V. csendőrkerület, battonyai szárny, szárnyparancsnok. 1929. 04. 01. – 1930. 07. 15.: szombathelyi III. csendőrkerületi parancsnokság, őrsparancsnokképző iskola (Szombathely), oktatótiszt. 1930. 07. 15. (08. 01-jén vonul be) – 1931. 08. 15.: pécsi IV. csendőrkerületi parancsnokság, beosztott tiszt. 1931. 08. 15. – 1932. 09. 01.: budapesti I. csendőrkerület, létszámfeletti. 1932. 09. 01. – ?: m. kir. csendőr nyomozó parancsnoksághoz beosztva. 1934. 02. 01. – 1938. 08. 01.: „m. kir. csendőrség nyomozóosztály parancsnokság", beosztott tiszt. 1938. 08. 01. – 1940. 02. 01.: m. kir. csendőrség nyomozóosztály parancsnokság, parancsnokhelyettes. *1940. 02. 01. – 1943. 02. 01.: m. kir. csendőrség nyomozóosztály parancsnokság, majd „m. kir. csendőrség központi nyomozó parancsnoksága", parancsnok.* 1943. 10. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1943), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1940), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, szalagján a hadiszalagos, kardokkal ékesített Ezüst Katonai Érdemérem kisebbített alakjával, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján egy sávval,

Nemzetvédelmi Kereszt (1942), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel III. osztálya, Erdélyi Emlékérem, Délvidéki Emlékérem, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem, Nagy honvéd sportügyességi jelvény (1943).

Vitéz: 1934. 06. 03. (05. 24. [?]).

Családi állapota: nős, Maján Ilona (*Békéscsaba, 1902. 02. 25.).

Gyermeke: Frigyes (*Budapest, 1925. 01. 28.).

Temetése, sírja: n. a.

Egyéb: vitéz Ridegh Rajmond – Olcháry-Milvius Attila: *Bűnügyi nyomozástan I–II.* Hornyánszky Viktor R.–T. nyomdája, Budapest, é. n. [193?]; Ridegh Rajmond: *Közúti közlekedési balesetek nyomozása.* Budapest, 1934.

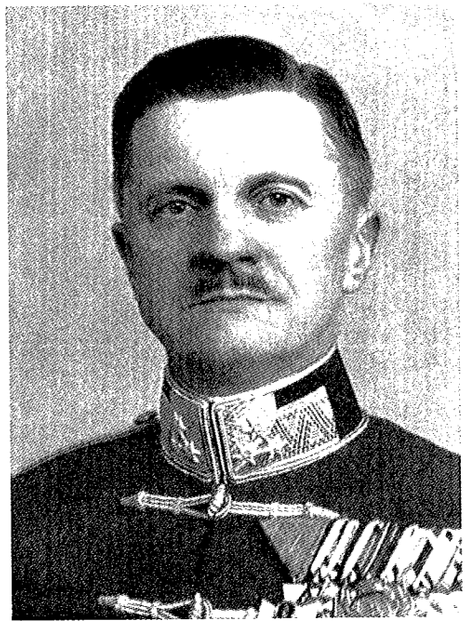

ROHONCZI (19??-ig Goldhammer) Imre, ezredes (Vonatcsapatbeli).
*Bécs, 1888. április 15.; †?
Apja: nyugállományú cs. és kir. őrnagy.
Anyja: n. a.
Vallása: római katolikus.
Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1903–1907) Budapest.
Nyelvismerete: német (T), francia (?).
Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1907. 08. 18. (1907. 09. 01-jei rang, 7. rangszám), Hadapród: 1907. 09. 01., Zászlós: 1909. 10. 16., Hadnagy: 1911. 05. 01. (4. rangszám), Főhadnagy: 1914. 11. 01. (15. rangszám), Százados: 1917. 11. 01., Őrnagy: 1927. 05. 01. (3. rangszám), Alezredes: 1934. 05. 01. (7. rangszám), Ezredes: 1938. 05. 01. (5. rangszám).
Beosztásai: 1907. 08. 18. – 1908. 11. 01.: cs. és kir. 2. vonatezred, 4. osztály, századszolgálat. 1908. 11. 02. – 1909. 05. 01.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1909. 05. 01. – 1909. 11. 01.: II. csendőrkerület állományában. 1909. 11. 01. – 1910. 01. 01.: VIII. csendőrkerület, nyíregyházai 2. szakasz, ideiglenes szakaszparancsnok-helyettes. 1910. 01. 01. – 1913. 10. 01.: VI. csendőrkerület, szombathelyi 2. szakasz (Körmend), szakaszparancsnok. 1913. 10. 01. – 1914. 07. 01.: III. csendőrkerület, zombori szakasz, szakaszparancsnok. 1914. 07. 01. – ?: VI. csendőrkerület, nagyváradi szakasz, szakaszparancsnok. 1920. 03. 01. – ?: szegedi csendőrkerület, szentesi szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1925. 05. 15.: III. csendőrkerület, csendőriskola parancsnok (Szombathely). 1925. 05. 15. – 1927. 09. 15.: szombathelyi III. csendőrkerületi parancsnokság, előadótiszt. 1927. 09. 15. – 1928. 08. 01.: szombathelyi III. csendőrkerületi parancsnokság, kerületi segédtiszt. 1928. 08. 01. – 1934. 08. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, szombathelyi osztály, osztályparancsnok. 1934. 08. 01. – 1938. 05. 01.: m. kir. csendőrség Szabályzatszerkesztő és Tanulmányi Bizottság, tag. *1938. 05. 01. – 1939. 05. 01.: m. kir. csendőrség Szabályzatszerkesztő és Tanulmányi Bizottság, elnök.* 1939. 07. 01.: nyugállomány.
Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1940), Magyar Érdemkereszt IV. osztálya (1933), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

1945. 08. 11.: Ro/1–1945 „Nem igazolt".
Családi állapota: nős.
Gyermeke: egy gyermek.
Temetése, sírja: n. a.
Egyéb: 1951 júniusában kitelepítve Füzesgyarmatra.

RUTKAY (1931. április 27-ig Kneusel-Herdliczka) Arnold, ezredes (Gyalogság).

*Püspökladány, 1883. január 28.; †Debrecen, 1961. május 18.

Apja: Kneusel-Herdliczka Béla, földbérlő.

Anyja: Rutkay Ilona.

Vallása: evangélikus.

Iskolái: honvéd hadapródiskola 1–4. évfolyam (1898–1902) Nagyvárad.

Nyelvismerete: német (T).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1902. 08. 18. (1902. 09. 01-jei rang, 84. rangszám), Hadnagy: 1905. 05. 01. (5. rangszám), Főhadnagy: 1908. 05. 01. (9. rangszám), Százados: 1914. 11. 01. (15. rangszám), Őrnagy: 1921. 02. 03 (1920. 09. 01-jével), Alezredes: 1925. 05. 01. (1. rangszám), Ezredes: 1931. 11. 01.

Beosztásai: 1902. 08. 18. – 1903. 11. 01.: debreceni m. kir. 3. honvéd gyalogezred, századszolgálat. 1903. 11. 01. – 1904. 05. 01.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. ? – 1909. 03. 01.: V. csendőrkerület, pozsonyi 2. szakasz, szakaszparancsnok. 1909. 03. 01. – 1910. 01. 01.: VII. csendőrkerület, dévai szakasz, szakaszparancsnok. 1910. 01. 01. – 1910. 07. 16.: VIII. csendőrkerület, nagybányai szakasz, szakaszparancsnok. 1910. 07. 16. – 1912. 07. 01.: VIII. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1912. 07. 01. – ?: VIII. csendőrkerület, oktatótiszt. ? – 1913. 12. 01.: nagyváradi csendőriskola, tanár. 1913. 12. 01. – 1918. 02. 01.: VIII. csendőrkerület, nagyváradi szakasz, szakaszparancsnok. 1918. 02. 01. – ?: II. csendőrkerület, karánsebesi szárny, szárnyparancsnok. 1920. 03. 01. – 1924. 09. 15.: székesfehérvári csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1924. 09. 15. – 1926. 03. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, Hajdú vármegye csendőrparancsnoka (1925-től az elnevezés debreceni osztály). 1926. 03. 01. – 1927. 03. 01. debreceni VI. csendőrkerület, ideiglenesen beosztott törzstiszt. 1927. 03. 01. –1928. 09. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1928. 09. 01. – 1931. 07. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. 1931. 07. 01. – 1933. 08. 01.: m. kir. csendőrség felügyelőjének segédtisztje. 1933. 08. 01. – 1934. 06. 24. (K. E.): Belügyminisztérium VII-c. osztály, osztályvezető-helyettes. *1934. 06. 24. (K. E.) (1934. 08. 01-jétől hatályos!) – ?: debreceni VI. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1936. 01. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemkereszt IV. osztálya (1931), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Nemzetvédelmi Kereszt (1943), Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), 1912–1913. évi Emlékkereszt.

Családi állapota: nős.

Gyermeke: egy gyermek.

Temetése, sírja: n. a.

SASADY (1933. január 25-ig Sekanina) Arthur, címzetes vezérőrnagy (Gyalogság).

*Budapest, 1888. december 10.; †Budapest, 1970. november 4.

Apja: Sekanina Márton.

Anyja: Weith (Viethl) Lujza.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1904–1908).

Nyelvismerete: német (T), francia (?).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1908. 08. 18. (1908. 09. 01-jei rang, 226. rangszám), Hadnagy: 1911. 05. 01., Főhadnagy: 1914. 08. 01, Százados: 1917. 08. 01. (1919. 12. 17-én 1917. 05. 01-jére, 53. rangszámra javítva [csendőrként 1918. 09. 01.]) Őrnagy: 1928. 05. 01. (2. rangszám), Alezredes: 1934. 11. 01. (1. rangszám), Ezredes: 1938. 11. 01. (1. rangszám), Címzetes vezérőrnagy: 1944. 02. 21.

Beosztásai: 1908. 08. 18. – ?: cs. és kir. 34. gyalogezred. 1923. 03. 20. – ?: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1924. 04. 01. – 1927: debreceni – később debreceni VI. csendőrkerület, mándoki szárny, szárnyparancsnok. 1927 – 1932. 10. 01.: pécsi IV. csendőrkerületi parancsnokság, kerületi segédtiszt. 1932. 10. 01. – 1937. 08. 01.: Belügyminisztérium VII-c. osztály, majd VI-c. osztály, előadótiszt. 1937. 08. 01. – 1937. 11. 15.: budapesti I. csendőrkerületi parancsnokság, beosztott törzstiszt. 1937. 11. 15. – 1938. 11. 01.: budapesti I. csendőrkerületi parancsnokság, kerületi parancsnokhelyettes. *1938. 11. 01. – 1938. 11. 15.: debreceni VI. csendőrkerületi parancsnokság, ideiglenes kerületi parancsnok. 1938. 11. 15. – 1941. 10. 01.: debreceni VI. csendőrkerületi parancsnokság, kerületi parancsnok.* 1943. 01. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1941), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1938), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján két sávval, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt.

1948. 08.23.: Sa/91 – 1945. „Nem igazolt".

Családi állapota: nős, Roboz Erna (*Kaposvár, 1892. 03. 01.).

Gyermeke: egy leány.

Temetése, sírja: Budapest, 1970. november 18., Óbudai temető.

Egyéb: 1951. júniusától 1955. május 16-ig kitelepítve Jászkisérre.

SÁRAY (1922-ig Strohoffer) Ferenc, vitéz, vezérőrnagy (Gyalogság).

*Sárvár, 1885. november 27.; †Budapest, 1949. szeptember 9.

Apja: Strohoffer Viktor, vendéglős.

Anyja: Hirczi Viktória.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, Kőszeg, Honvéd hadapródiskola 1–4. évfolyam (1901–1905) Pécs, csendőrtiszti tanfolyam (1921–1922).

Nyelvismerete: német (T), francia (J).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1905. 08. 18. (1905. 09. 01., 28. rangszám), Hadnagy: 1906. 11. 01. (30. rangszám), Főhadnagy: 1912. 05. 01., Százados: 1915. 07. 01., Őrnagy: 1923. 09. 01. (4. rangszám), Alezredes: 1930. 05. 01. (1. rangszám), Ezredes: 1936. 11. 01. (1. rangszám), Tábornok: 1940. 08. 01. (2. rangszám).

Beosztásai: 1905. 08. 18. – 1908. 11. 01.: m. kir. 24. honvéd gyalogezred, szakaszparancsnok, 1908. 11. 01. – 1909. 05. 01.: gyalogtiszti lovaglótanfolyam, hallgató. 1909. 07. 01. – 1909. 09. 10.: géppuskás tanfolyam, hallgató. 1909. 09. 01. (sic!) –1909. 12. 15.: m. kir. 24. honvéd gyalogezred, 12. század, ideiglenes századparancsnok. 1909. 12. 15. – 1912. 03. 20.: alantostiszt, századszolgálat, harcszerű lőtér berendező, zászlóalj fegyvertiszt. 1912. 03. 20. – 1914. 09. 03.: m. kir. 24. honvéd gyalogezred, zászlóalj segédtiszt. 1914. 09. 03. – 1914. 11. 24.: m. kir. 24. honvéd gyalogezred, géppuskás század, századparancsnok, I. zászlóalj, zászlóaljparancsnok. 1914. 11. 24. – 1914. 12. 20.: beteg. 1914. 12. 20. – 1915. 01. 20.: I/20. menetszázad, menetszázad parancsnok. 1915. 01. 20. – 1915. 03. 02.: m. kir. 24. honvéd gyalogezred, géppuskás század, századparancsnok. 1915. 03. 02. – 1915. 06. 08.: m. kir. 24. honvéd gyalogezred, I. zászlóalj, zászlóaljparancsnok. 1915. 06. 08. – 1915. 08. 17.: beteg. 1915. 08. 17. – 1916. 07. 20.: brassói m. kir. 24. pótzászlóalj, 2. pótszázad, pótszázad parancsnok. 1916. 07. 20. – 1916. 08. 12.: m. kir. 16. honvéd gyalogezred, géppuskás menetszázad, menetszázad parancsnok. 1916. 08. 13. – 1917. 08. 01.: m. kir. 10. honvéd gyalogezred, II. zászlóalj, zászlóaljparancsnok. 1917. 08. 01. – 1917. 11. 30.: beteg. 1917. 11. 30. – 1917. 12. 30.: m. kir. 24. honvéd gyalogezred, pótszázad parancsnok. 1917. 12. 30. – 1918. 04. 09.: kiképző a géppuskás iskolában. 1918. 04. 13. – 1918. 11. 27.: m. kir. 24. honvéd gyalogezred, II. zászlóalj, zászlóaljparancsnok. 1918. 12. 05. – 1919. 04. 25.: 24. honvéd gyalogezred, pótzászlóalj, pótzászlóalj segédtiszt. 1919. 04. 25. – 1920. 03. 30.: román fogságban. 1920. 04. 20. – 1921. 04. 01.: határőrszázad, századparancsnok. 1921. 04. 01. – ?: vasi tartalék csendőrszázad, századparancsnok. 1921 – 1922. 05. 01.: csendőrtiszti tan-

folyamon és próbaszolgálaton a m. kir. csendőrségnél. 1922. 05. 01. – 1924. 11. 01.: szombathelyi csendőrkerület, sárvári járás, járási csendőrparancsnok. 1924. 11. 01. – 1928. 08. 01.: pécsi – majd pécsi IV. – csendőrkerület, szekszárdi járási csendőrparancsnok. 1925-től osztályparancsnok. 1928. 08. 01. – 1932. 06. 15.: miskolci VII. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1932. 06. 15. – 1933. 08. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnokhelyettes. 1933. 08. 01. – 1934. 08. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. 1934. 08. 01. – 1936. 02. 01.: Belügyminisztérium VII-c. (később VI-c.) osztály, osztályvezető-helyettes. *1936. 02. 01. – 1936. 11. 01.: budapesti I. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok. 1936. 11. 01. – 1937. 07. 15.: budapesti I. csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1937. 07. 15. – 1939. 08. 01.: Belügyminisztérium VI-c. osztály. 1938 novemberétől Honvédelmi Minisztérium 20. osztály, osztályvezető. 1939. 08. 01. – 1940. 08. 01.: m. kir. csendőrség felügyelője mellé beosztott tábornoki teendők ellátásával megbízva. 1940. 08. 01. – 1941. 08. 01.: m. kir. csendőrség felügyelőjének helyettese.* 1941. 11. 01.: nyugállomány. 1944. 12. – 1945. 12.: Németországban.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend középkeresztje (1941), Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1939), Vaskorona Rend III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1917), Magyar Érdemkereszt IV. osztálya (1930), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1915), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1916), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1914), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, szalagján a Lipót Rend hadidíszítménnyel, kardokkal ékesített lovagkeresztje kisebbített alakjával, Károly Csapatkereszt, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), porosz Vaskereszt II. osztálya (1917), bolgár Háborús Emlékérem.

Vitéz: 1922. 08. 15.

1949. 02. 24.: 486/1946 „Nem igazolt."

Családi állapota: nős, Hantz Irma (*Brassó, 1896. 08. 13.).

Gyermeke: Piroska Edith (*Sárvár, 1916. 09. 22.).

Temetése, sírja: Budapest, 1949. szeptember ?, Farkasréti temető, 57.

Egyéb: 1945. 12. – ?: internálva, csepeli internálótábor.

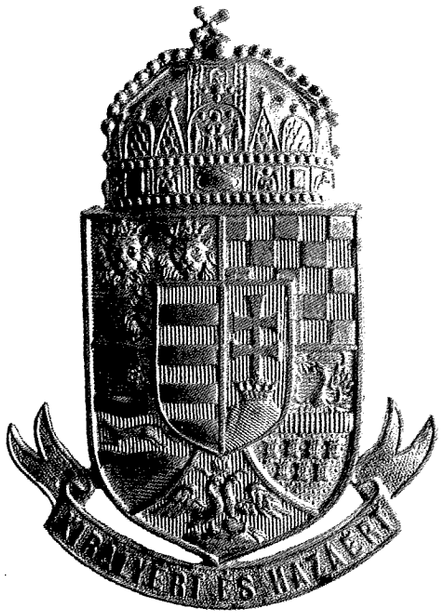

SÁRÓY (1933. január 15-ig Skerlán) Kálmán, ezredes (Gyalogság).

*Köpcsény, 1897. február 14.; †Budapest, 1975. április 25.

Apja: Skerlán Mihály.

Anyja: Stöger Róza.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Cs. és kir. Mária Terézia Katonai Akadémia 1–3. évfolyam (1915–1916) (?) Bécsújhely, csendőrtiszti tanfolyam (1922–1923).

Nyelvismerete: német (T), francia (?).

Rendfokozatai: Hadnagy: 1917. 08. 17. (1916. 05. 01-jei rang) (sic!), Főhadnagy: 1918. 05. 01. (46. rangszám, 1919. 12. 17-én 1918. 05. 01., 23. rangszám [csendőrként 1921. 11. 01.]), Százados: 1927. 05. 01. (1. rangszám), Őrnagy: 1938. 05. 01. (5. rangszám), Alezredes: 1942. 04. 01. (1942. 03. 30-i rang), Ezredes: 1944. 01. 01.

Beosztásai: 1915. 09. 15. – 1918. 10. 31.: cs. és kir. 76. gyalogezred. 1918. 10. 31. – 1919: soproni gyalogezred, árkászszakasz, (1919 decemberében a csepeli fogolytábor csendőrkülönítmény tisztje). ? – 1921. 10. 01.: csendőr gazdászati tiszti próbaszolgálaton a Győr vármegyei csendőriskolán. 1921. 10. 14. – 1922. 11. 01.: csapattiszti próbaszolgálaton Győrben, Székesfehérvárott és Budapesten. 1923. 05. 07. – 1927. 01. 01.: járási csendőrparancsnok, illetve szárnyparancsnok-helyettes Rajka, Szécsény, Székesfehérvár, Tapolca. 1927. 01. 01. – 1934. 03. 01.: budapesti I. csendőrkerület, budapesti osztály, osztály segédtiszt. 1934. 03. 01. – 1937. 08. 15.: pestszenterzsébeti csendőriskola, oktatótiszt. 1937. 08. 15. – 1944. 10. 28.: Belügyminisztérium VI-c., illetve Honvédelmi Minisztérium 20. osztály, előadótiszt. *1944. 10. 28. – 1945. 03. 31.: kassai VIII. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1945. 03. 31 – 1945. 10. 16.: Németországban.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1941), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Ezüst Vitézségi Érem II. osztálya, Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján egy sávval, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Családi állapota: nős, Riedl Magda (*Budapest, 1912. 04. 22.).

Gyermekei: Tamás (*Budapest, 1933. 09. 15.) és egy másik gyermek.

1949. 02. 03.: Sa/86–1945 „Nem igazolt."

Temetése, sírja: n. a.

Egyéb: 1945. 10. 16-án hazatért Németországból. 1945 októberétől ?-ig a csepeli internálótáborban. 1951 júniusától 1953. október 8-ig családjával együtt kitelepítve Jászkisérre.

SCHILL Ferenc, tábornok (Gyalogság).

*Somlóvásárhely, 1876. június 19.; †Budapest, 1931. december 13.

Apja: Schill Ferenc, körjegyző.

Anyja: Auerkamer Alojsia.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–5. osztály, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1892–1896) Budapest.

Nyelvismerete: német (T), francia (?).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1896. 08. 18. (1896. 09. 01-jei rang.), Hadnagy: 1897. 11. 01. (636. rangszám) (1900. 08. 02-án rendfokozatáról lemondott), Hadapród: 1900. 11. 06., Hadapród-tiszthelyettes: ?, Hadnagy: 1905. 05. 01., Főhadnagy: 1906. 05. 01., Százados: 1912. 11. 01. (13. rangszám), Őrnagy: 1918. 05. 01., (12. rangszám) (később 1917. 09. 01-jére javítva), Alezredes: 1920. 05. 29. (1919. 11. 01-jével), Ezredes: 1920. 09. 01., Tábornok: 1927. 11. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1896. 08. 18. – 1900. 08. 02.: cs. és kir. 7. gyalogezred, századszolgálat. 1900. 11. 06. – 1901. 04. 06.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. ? – 1914. 04. 01.: V. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1914. 04. 01. – 1916. 10. 27.: V. csendőrkerület, pozsonyi szárny, szárnyparancsnok. 1914. 08. 24. – 1916. 04. 16.: tábori csendőrosztag, biztonsági járőrparancsnok és segédtiszt a cs. és kir. 5. hadsereg hadtápparancsnokságán. 1916. 10. 28. – 1917. 08. 31.: csendőrségi előadó a közélelmezési hivatalban. 1917. 09. 01. – 1918. 11. 07.: III. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1918. 11. 07. – ?: ?. 1919. 08. 18. – ?: a Dormándy Géza vezetésével működő magyar összekötőcsoportnál. ? – 1920. 01. 16.: Belügyminisztérium VI-b. osztály, előadótiszt. 1920. 02. 01. – 1922: Hadügyminisztérium, illetve Honvédelmi Minisztérium 5. osztály, osztályvezető-helyettes. 1922 – 1923. 07. 01.: Belügyminisztérium VI-c. osztály, osztályvezető-helyettes. 1923. 07. 01. – 1923. 09. 01.: budapesti csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1923. 09. 01. – 1924. 09. 15.: budapesti csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1924. 09. 15. – 1927. 11. 01.: szombathelyi – később szombathelyi III. – csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1927. 11. 01. – 1928. 07. 28.: a m. kir. csendőrség felügyelője mellé beosztott tábornok. 1928. 07. 28. (K. E.) – 1931. 10. 05. (K. E.): a m. kir. csendőrség felügyelője.*

Kitüntetései: Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, Bronz Katonai Érdemérem piros szalagon, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908).

Családi állapota: nős.

Gyermeke: egy gyermek.
Temetése, sírja: Zalamihályfalva, 1931. december ?.
Egyéb: Kormányzó elleni összeesküvés vádjával 1931 novemberében letartóztatva. A Margit körúti honvéd fogházban öngyilkos lett.

SCHÖNHERR Károly, ezredes (Gyalogság).
*Bégaszentgyörgy, 1880. augusztus 20.; †?
Apja: lakatosmester.
Anyja: n. a.
Vallása: római katolikus.
Iskolái, végzettsége: reáliskola 1–4. osztály Temesvár, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1895–1899) Temesvár.
Nyelvismerete: német (T), francia (?), román (?).
Rendfokozatai: Hadaród–tiszthelyettes: 1899. 08. 18. (1899. 09. 01-jei rang.), Hadapród: 1899. 09. 01., Hadnagy: 1900. 11. 01. (4. rangszám), Főhadnagy: 1906. 05. 01., Százados: 1912. 11. 01. (11. rangszám), Őrnagy: 1918. 05. 01. (10. rangszám) (1920-ban 1917. 09. 01-jére javítva), Alezredes: 1921. 06. (1920. 09. 01-jével), Ezredes: 1925. 05. 01. (2. rangszám).
Beosztásai: 1899. 08. 18. – 1900. 04. 08.: cs. és kir. 15. gyalogezred, századszolgálat. 1900. 04. 08. – 1900. 10. 08.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1900. 11. 01. – ?: V. csendőrkerület, ipolysági szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1912. 07. 01.: I. csendőrkerület, tordai szakasz, szakaszparancsnok. 1912. 07. 01. – 1913. 10. 01.: VIII. csendőrkerület, belényesi szárny, szárnyparancsnok. 1913. 10. 01. – 1914. 11. 15.: VII. csendőrkerület, nagyszebeni kikülönített törzstiszt segédtisztje. 1914. 11. 15. – 1916. 06.: VII. csendőrkerület, besztercei szárny, szárnyparancsnok. 1916. 06. – 1917: 11. tábori csendőr körzetparancsnok, Kragujevac. 1917. 12. – 1918. 11.: VII. csendőrkerület, besztercei szárny, szárnyparancsnok. 1920. 02. 01. – ?: budapesti csendőrkerület, ceglédi szárny, ideiglenes szárnyparancsnok. ? – 1924. 01. 15.: miskolci csendőrkerületi parancsnokság, beosztott törzstiszt. 1924. 01. 15. – 1924. 04. 15.: Belügyminisztérium VI-b. osztály, beosztott tiszt. 1924. 04. 15. – 1926. 03. 01.: m. kir. csendőrség felügyelőjének segédtisztje. *1926. 03. 01. – 1927. 01. 01.: szegedi V. csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1927. 01. 01. – 1931. 10. 09. (K. E.): Belügyminisztérium VI-b. osztály, osztályvezető.* 1931. 10. 10-tól három havi egészségügyi szabadság. 1932. 04. 01.: nyugállomány.
Kitüntetései: Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt.
1947. 05. 13.: So/69–1945. „Nem igazolt."

Családi állapota: nős, Pregárdt-Paur Mária (†Budapest, 1958. 09. 01.).
Gyermeke: Irén.
Temetése, sírja: Budapest, 1958. 09. 04., Óbudai temető (5-0-1-43). Hamvait – nem ismert helyről – exhumálták, és felesége földi maradványaival együtt temették el.

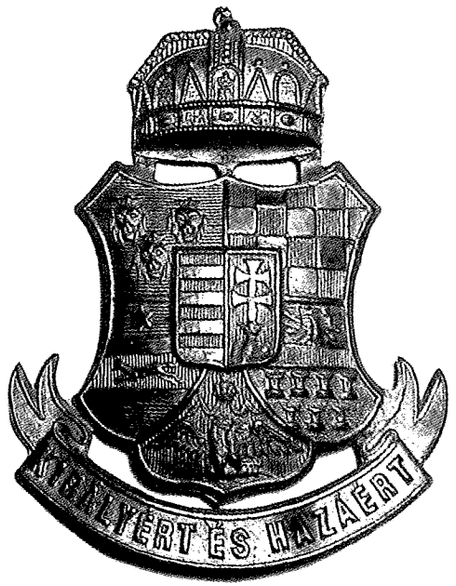

SEBESTA Ottokár, ezredes (Tüzérség).
*Segesvár, 1871. május 17.; †Budapest (?), 1962. július 7.
Apja: Sebesta Jakab, szabó és egyenruha beszállító.
Anyja: Helvig Ilona.
Vallása: római katolikus.
Iskolái, végzettsége: Kereskedelmi Akadémia, Kolozsvár.
Nyelvismerete: német (J), cseh (Gy), román (Gy).
Rendfokozatai: Tartalékos hadnagy: 1893. 01. 01. (274. rangszám), Hadapród: 1894. 02. 04., Hadapród-tiszthelyettes: 1894. 05. 01., Hadnagy: 1895. 05. 01. (6. rangszám), Főhadnagy: 1897. 11. 01. (7. rangszám), 2. osztályú Százados: 1906. 05. 01., 1. osztályú Százados: 1907. 05. 01., Őrnagy: 1915. 11. 01. (3. rangszám), Alezredes. 1918. 02. 01. (3. rangszám), Ezredes: 1921. 02. 03. (1920. 05. 01-jével).
Beosztásai: 1891. 10. 01. – 1892. 09. 30.: cs. és kir. 24. ütegosztály, egyévi önkéntes. 1893 – 1894. 02. 04.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1894. 02. 04. – ?: ?. ? – 1895. 02. 01.: II. csendőrkerület, szabadkai szakasz, ideiglenes szakaszparancsnok. 1895. 02. 01. – 1895. 07. 01.: III. csendőrkerület, kecskeméti szakasz, szakaszparancsnok. 1895. 07. 01. – 1896. 06. 15.: III. csendőrkerület, kalocsai szakasz, szakaszparancsnok. 1896. 06. 15. – ?: III. csendőrkerület, kecskeméti szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1899. 08. 01.: III. csendőrkerületi parancsnokság, II. segédtiszti teendők ellátására tartósan vezényelve. 1899. 08. 01. – ?: III. csendőrkerület, oktatótiszt. ? – 1910. 09. 01.: VIII. csendőrkerület, nagyváradi szakasz, szakaszparancsnok. 1910. 09. 01. – 1912. 07. 01.: I. csendőrkerület, dési szárny, szárnyparancsnok. 1912. 07. 01. – 1914. 07.: I. csendőrkerület, kolozsvári szárny, szárnyparancsnok. 1914. 07. – 1917. 07.: cs. és kir. 12. hadtestparancsnokság tábori csendőrosztagában. 1917. 07. – 1918. 05. 01.: I. csendőrkerület, kolozsvári szárny, szárnyparancsnok. 1918. 05. 01. – 1918. 11.: I. csendőrkerületi parancsnokság, beosztott törzstiszt. 1919. 01. 01. – ?: I. csendőrkerület, ideiglenesen megbízva a kerületi parancsnoki teendők ellátásával. 1919. 05. 01. – 1920. 03. 22.: nyugállományban („kényszernyugdíj"). *1920. 02. 01. – 1920. 10. 15.: Jászberényben egyesített kolozsvári és brassói csendőrkerületek, kerületi parancsnok. 1920. 10. 15. – ?: szombathelyi csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1923. 06. 01.: nyugállomány.
Kitüntetései: Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Bronz Katonai

Érdemérem piros szalagon, Tiszti Katonai Szolgálati Jel III. osztálya, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908).

Családi állapota: nős, Nagy Mariska.

Gyermekei: 1. gyermek (*1901), 2. gyermek (*1902), 3. gyermek (*1904).

Temetése, sírja: n. a.

Egyéb: A Budapesti Népbíróság 1949. szeptember 30-án 6 havi börtönre, állásvesztésre és politikai jogai gyakorlásának 5 évre történő felfüggesztésére ítélte (Nbr. 13.§ 2. pont.).

SELLYEY (1932. október 26-ig Schrédl) Vilmos, vitéz, ezredes (Gyalogság).

*Bogdása (Baranyasellye?), 1890. június 12.; †?(Bajorország, NSzK), 1951. április 14.

Apja: Schrédl Károly, csendőr járásőrmester.

Anyja: Szvoboda Jusztinia.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, Honvéd hadapródiskola 1–3. évfolyam (1906–1909) Pécs, Ludovika Akadémia 1–3. évfolyam (1909–1902), csendőrtiszti tanfolyam (1921–1922).

Nyelvismerete: német (Nm).

Rendfokozatai: Hadnagy: 1912. 08. 18. (1912. 09. 01-jei rang), Főhadnagy: 1914. 08. 01., Százados: 1917. 11. 01. (138. rangszám) (Csendőrként 1920. 09. 01., 2. rangszám) Őrnagy: 1930. 05. 01. (2. rangszám), Alezredes. 1936. 05. 01. (2. rangszám), Ezredes: 1940. 09. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1912. 08. 18. – ?: m. kir. 18. honvéd gyalogezred, beosztott tiszt, századparancsnok. 1919. 10. 01.: belépett a Nemzeti Hadseregbe. 1921. 06. 15. – 1922.: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató. ? – 1924. 05. 15.: budapesti csendőrkerület, biai járás, csendőrparancsnok. 1924. 05. 15. – 1933. 03. 15.: budapesti I. csendőrkerületi parancsnokság, fogalmazótiszt (előadótiszt). 1933. 03. 15. – 1934. 02. 01.: m. kir. csendőrség nyomozóosztály parancsnokság, beosztott tiszt. 1934. 02. 01. – 1935. 12. 15.: m. kir. csendőrség nyomozóosztály parancsnokság, parancsnokhelyettes. 1935. 12. 15. – 1940. 02. 01.: m. kir. csendőrség nyomozóosztály parancsnokság, parancsnok. 1940. 02. 01. – 1941. 07. 01.: Honvédelmi Minisztérium 20. osztály, osztályvezető-helyettes. *1941. 07. 01. – 1942. 04. 20.: szegedi V. csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1942. 04. 20. – 1944: székesfehérvári II. csendőrkerület, kerületi parancsnok.*

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1936), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1916), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1915), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1915), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, szalagján a Ferenc József Rend hadiszalagos lovagkeresztjének kisebbített alakjával (1929/1930), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján két sávval, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, Délvidéki Emlékérem, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Vitéz: 1935. 12. 04.

Családi állapota: nős, Faludy Erzsébet (*New York, USA, 1907; †Doyleston, Pennsylvania, USA, 1987. 03. 27.).

Gyermekei: Vilmos (*1943), Erzsébet (*1947), egy leány és egy örökbefogadott másik gyermek: László (*1941).

Temetése, sírja: n. a.

SOLTÉSZ Imre, ezredes (Gyalogság).

*Mád, 1877. február 2.; †Berettyóújfalu, 1951. október 14.

Apja: Soltész Péter Pál, jószágigazgató.

Anyja: Gáspár Erzsébet.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi.

Nyelvismerete: német (J), szlovák (T).

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród gyalogos, címzetes őrmester: 1898. 01. 01., Hadapród: 1898. 10.27., Hadapród-tiszthelyettes: 1899. 05. 01., Hadnagy: 1900. 05. 01. (4. rangszám), Főhadnagy: 1906. 05. 01., Százados: 1912. 11. 01. (8. rangszám), Őrnagy: 1918. 05. 01. (7. rangszám) (1920-ban 1916. 09. 01-jére, 1. rangszám, javítva), Alezredes. 1922. 05. 10. (1920. 05. 01-jével), Ezredes: 1923. 12. 15. (1923. 09. 01-jével, 1. rangszám).

Beosztásai: 1896. 10. 02. – 1897. 10. 02.: cs. és kir. 65. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1898. 04. 27. – 1898. 10. 27.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. ? – 1912. 17. 01.: nagyváradi csendőriskola, tanár. 1912. 07. 01. – ?: IV. csendőrkerület, eperjesi szárny, ideiglenes szárnyparancsnok. 1919. 12. 04. –1920. 02. 01.: ideiglenesen Budapestre vezényelve, pótszárnyparancsnok és a csendőrtiszti tanfolyam tanára. 1920. 02. 01. – ?: budapesti csendőrkerület, pótszárnyparancsnok. ? – 1923. 08. 01.: Belügyminisztérium VI-b. osztály, beosztott tiszt. 1923. 08. 01. – ?: budapesti csendőrkerületi parancsnokság, beosztott törzstiszt. *1924. 07. 01. – 1931: tartósan vezényelve a Csendőrség Állandó Tanulmányi Bizottságához, ideiglenes elnök.* 1931. 11. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1928), Bronz Katonai Érdemérem piros szalagon (1912), Nemzetvédelmi Kereszt (1943), Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908).

1946. 11. 12.: „Igazolt".

Családi állapota: nős, Fritsch Mária (†Budapest, 1958. 03. 01.).

Gyermekei: Judit (Görner Jenőné), Dr. Vágvölgyi Soltész Pál, Dr. Soltész István (*Budapest, 1915. 03. 02.; †Budapest, 1993. 04. 15.).

Temetése, sírja: Farkasrét (?).

Egyéb: Soltész Imre: *Csendőrségi szolgálati utasítás oktatásához szolgáló segédlet.* Budapest, 1913., Soltész Imre: *Útmutatás a bűnügyi nyomozás alkalmával követendő eljárásra nézve a M. Kir. Csendőrség számára.* Budapest, 1924. (Második és bővített kiadás.)

1947. 01. 07-én nyugdíj rászorultságot állapítottak meg nála, és nyugdíjfolyósítást rendeltek el.

1951 júniusában kitelepítve Berettyószentmártonba.

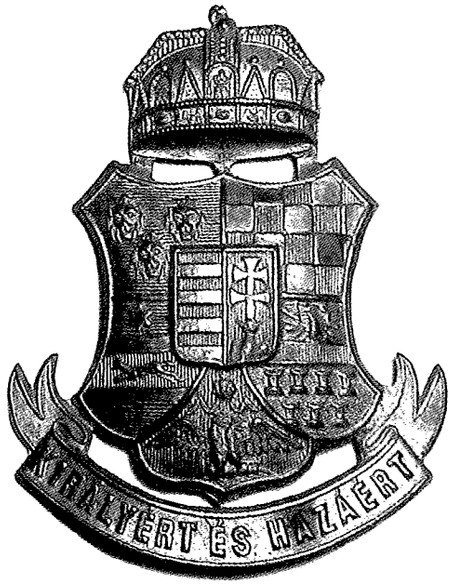

STENSZKY (Stenczki) Lajos, ezredes (Gyalogság).

*Eger, 1874. augusztus 14.; †Budapest (XVIII. kerület), 1965. május 27.

Apja: S. Alajos, jegyző.

Anyja: Mózer Mária.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Eger.

Nyelvismerete: német (Gy).

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród-tiszthelyettes: 1897. 01. 01. (1395. rangszám), Hadapród: 1897. 10. 16., Hadapród-tiszthelyettes: 1898. 04. 16., Hadnagy: 1899. 05. 01. (1. rangszám), Főhadnagy: 1905. 11. 01. (2. rangszám), Százados: 1912. 11. 01., Őrnagy: 1918. 05. 01., Alezredes: 1920. 05. 01. (118. 09. 01-jei rang), Ezredes: 1921. 09. 01.

Beosztásai: 1895. 10. 01. – 1896. 09. 30.: cs. és kir. 14. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1897. 04. 16. – 1897. 10. 16.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1897. 10. 16. –?: VI. csendőrkerület állományában. ? – 1903. 01. 01.: VI. csendőrkerület, magyaróvári szakasz, szakaszparancsnok. 1903. 01. 01. – 1903. 10. 01.: III. csendőrkerület, váci szakasz, szakaszparancsnok. 1903. 10. 01. – 1905. 06. 01.: IV. csendőrkerület, késmárki szakasz, szakaszparancsnok. 1905. 06. 01. – 1906. 07. 01.: IV. csendőrkerület, eperjesi szakasz, szakaszparancsnok. 1906. 07. 01. – 1910. 09. 01.: IV. csendőrkerület, miskolci szakasz (később, 1907-ben a III. csendőrkerületben), szakaszparancsnok. 1910. 09. 01. – ?: III. csendőrkerület, szabadkai szakasz. ? – 1912. 08. 16.: V. csendőrkerület, ipolysági szárny, ideiglenes szárnyparancsnok. 1912. 08. 16 – ?: zilahi szárny, szárnyparancsnok. 1915. 04. – 1915. 05. 20.: tábori csendőr szolgálat. 1915. 06. 01. – 1916. 10. 31.: a „Pop" dandárnál tábori csendőr és parancsőrtiszt. 1919. 08. 12. – 1919. 09. 20.: szárnyparancsnok Drégelypalánkon. *1919. 09. 21. – 1919. 10. 18.: a Jászberénybe települt kolozsvári csendőrkerület ideiglenes kerületi parancsnoka.* 1919. 10. 19. – ?: szombathelyi csendőrkerületi parancsnokság, beosztott törzstiszt. ?–?: szombathelyi csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes.

Kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Károly Csapatkereszt, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt.

1947. 12. 11.: „Nem igazolt".

Temetése, sírja: n. a.

Egyéb: 1951 júniusában kitelepítve Kardoskútra.

SZABADHEGYI (1923-ig Szvoboda) Ferenc, vitéz, vezérőrnagy (Gyalogság).

*Újpest, 1891. október 1.; †Lakewood, Ohio, USA, 1961. október 31.

Apja: Szvoboda Gusztáv, tengerhajózási hajóskapitány.

Anyja: Schubert Teréz.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1905–1909) Budapest, csendőrtiszti tanfolyam (1922).

Nyelvismerete: német (T), horvát (T), francia (J), orosz (J).

Rendfokozatai: Zászlós: 1909. 08. 18. (1909. 09. 01-jei rang, 414. rangszám), Hadnagy: 1912. 11. 01., Főhadnagy: 1915. 01. 01., Százados: 192? (1919. 09. 01-jével, 11. rangszám), Őrnagy: 1929. 05. 01. (9. rangszám), Alezredes: 1935. 05. 01. (9. rangszám), Ezredes: 1940. 05. 01. (2. rangszám), Vezérőrnagy: 1942. 10. 01.

Beosztásai: 1909. 08. 18. – 1917: bosznia-hercegovinai 3. gyalogezred, szakaszparancsnok, századparancsnok. 1917–1921: orosz hadifogság. 1922. 01. 16. – ?: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató. ? – 1925. 02. 01.: budapesti csendőrkerület, sziráki szárny, szárnyparancsnok. 1925. 02. 01. (15. [?]) – 1933. 08. 01.: budapesti I. csendőrkerület, balassagyarmati szárny, szárnyparancsnok. 1933. 08. 01. – 1934. 08. 01.: budapesti I. csendőrkerület, balassagyarmati osztály, ideiglenes osztályparancsnok. 1934. 08. 01. – 1935. 06. 01.: budapesti I. csendőrkerület, balassagyarmati osztály, osztályparancsnok. 1935. 06. 01. – 1938. 05. 01.: budapesti I. csendőrkerület, gödöllői osztály, osztályparancsnok (felmentésekor gödöllői szárnyparancsnoknak jelezve). 1938. 05. 01. – 1939. 05. 01.: Belügyminisztérium VI-c. osztály (1938 novemberétől Honvédelmi Minisztérium 20. osztály) előadótiszt. 1939. 05. 01. – 1940. 02. 01.: Honvédelmi Minisztérium 20. osztály, osztályvezető-helyettes. *1940. 02. 01. – 1940. 05. 01.: m. kir. csendőrtiszti tanfolyam, ideiglenes parancsnok. 1940. 05. 01. – 1942. 07. 31.: csendőrtiszti tanfolyam, parancsnok. 1942. 08. 01. – 1942. 11. 01.: budapesti I. csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1942. 11. 01. – 1943. 09. 01.: m. kir. csendőrség felügyelője mellé beosztott tábornok. 1943. 09. 01. – 1944. 10.: a m. kir. csendőrség felügyelőjének helyettese.*

Kitüntetései: Vaskorona Rend III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1939), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Újólagos Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Ezüstérme (1934), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1926), Károly Csapatkereszt, Háborús Emlékérem kardokkal és

sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Erdélyi Emlékérem, 1912–1913. évi Emlékkereszt, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Vitéz: 1923. 06. 17.

Családi állapota: nős, gyöngyösi Petheő Margit (*Szuhavölgy puszta, 1904. 01. 10.).

Gyermeke: Margit (*Balassagyarmat [?]).

Temetése, sírja: Cleveland, Ohio, USA, Holy Cross Cementery, Sect. 15. Parc. 39.

Egyéb: Járási vitéz hadnagy. 1945. 03. – 1951. 12.: Németországban (NSzK), 1951. decembertől az USÁ-ban élt.

SZÁDAY (1932. május 10-ig Szvoboda) Rezső, ezredes (Gyalogság).

*Nagyszombat, 1880. április 17.; †Budapest, 1943. március 17.

Apja: vendéglős.

Anyja: n. a.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Nagyszombat, Budapesti (?) Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar, 1 év.

Nyelvismerete: német (T), szlovák (T).

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród: 1900. 01. 01. (1216. rangszám), Hadapród-tiszthelyettes: 1900. 06. 01., Hadnagy: 1903. 11. 01., Főhadnagy: 1907. 05. 01., Százados: 1914. 08. 01. (6. rangszám), Őrnagy: 1920. 05.29. (1919. 11. 01-jei rang), Alezredes: 1921. 09. 01., Ezredes: 1927. 15. 01. (4. rangszám).

Beosztásai: 1898. 10. 01. – 1899. 09. 30.: cs. és kir. 72. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1900. 11. 09. – 1901. 05. 01.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél, ?–?: VI. csendőrkerület, csurgói szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1909. 05. 01.: VI. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1909. 05. 01. – 1911. 02. 16.: IV. csendőrkerület, rozsnyói szakasz, szakaszparancsnok. 1911. 02. 16. – 1914. 07. 01.: VI. csendőrkerület, székesfehérvári szakasz, szakaszparancsnok. 1914. 07. 01. – 1915. 10. 01.: I. csendőrkerület, segesvári szárny, szárnyparancsnok. 1915. 10. 01. – ?: I. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1919: ideiglenes szakaszparancsnok, Jászberény. 1920. 03. 01. – 1921. 01. 15.: Jászberényben „egyesített kolozsvári és brassói csendőrkerületek", kerületi segédtiszt. 1921. 01. 15. – ?: szombathelyi csendőrkerület, kerületi segédtiszt. ? – 1925. 01. 15.: pécsi csendőrkerület, kaposvári osztály, osztályparancsnok. 1925. 01. 15. – 1926. 09. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1926. 09. 01. – 1928. 09. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1928. 09. 01. – 1929. 09. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok. 1929. 09. 01. – 1932. 05. 30.: miskolci VII. csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1932. 05. 30. – 1934. 08. 01.: m. kir. csendőrség állandó tanulmányi bizottsága (később m. kir. csendőrség szabályzatszerkesztő és tanulmányi bizottság), elnök. 1934. 08. 01. – 1935: csendőrtiszti tanfolyam, parancsnok.* 1935. 10. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1935), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1928), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Jubileumi Emlékérem a

fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt.

1948. 11. 26.: „Nem igazolt."

Családi állapota: nős.

Gyermekei: Rudolf, honvédtiszt és Béla, csendőrtiszt.

Temetése, sírja: Budapest, 1943. március 19., Farkasréti temető, 6/11.

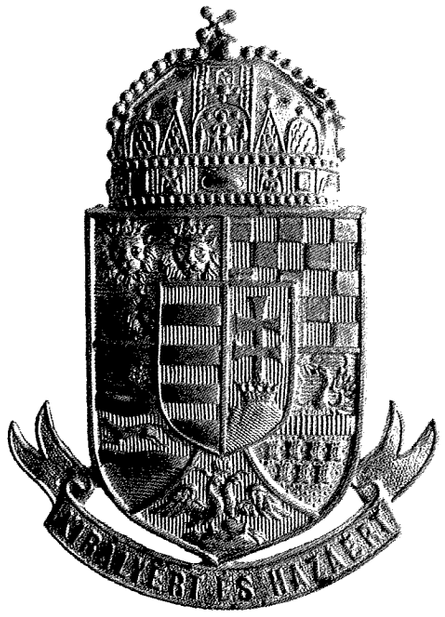

SZÁHLENDER Béla, altábornagy (Lovasság).

*Budapest, 1874. január 12.; †Szigetmonostor, 1955. február 2.

Apja: Száhlender Károly, MÁV-főellenőr.

Anyja: Nábráczky Mária.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: Cs. és kir. katonai alreáliskola 1–4. évfolyam (1883–1887) Kőszeg, Cs. és kir. katonai főreáliskola 1–3. évfolyam (1887–1890) Morva-Fehértemplom, Cs. és kir Mária Terézia Katonai Akadémia 1–3. évfolyam (1890–1893) Bécsújhely, Cs. és kir. Hadiiskola 1–2. évfolyam (1901–1903) Bécs.

Nyelvismerete: német (T), francia (J).

Rendfokozatai: Hadnagy: 1893. 08. 18. (1893. 09. 01-jei rang), Főhadnagy: 1897. 05. 01., 2. osztályú Százados (vezérkari): 1906. 05. 01., 1. osztályú Százados: ?, Őrnagy (vezérkari): 1913. 11. 01. (1. rangszám), Alezredes (vezérkari): 1915. 09. 01., Ezredes (vezérkari): 1918. 05. 01., Tábornok: 1923. 01. 01. (1. rangszám), Altábornagy: 1926. 05. 01.

Beosztásai: 1893. 08. 18. – 1898. 08. 10.: cs. és kir. 15. huszárezred, alantostiszt. 1898. 08. 10. – 1900. 07. 01.: cs. és kir. lovaglótanfolyam, hallgató. 1900. 07. 01. – 1901. 10.: cs. és kir. 1. huszárezred. 1901. 10. – 1903. 07. 31.: cs. és kir. Hadiiskola (Bécs), hallgató. 1903. 08. 01. – 1908: krakkói lovashadosztály, illetve lovasdandár, olmützi gyaloghadosztály, parancsnokságokon beosztott vezérkari tiszt. 1908 – 1912. 11. 01.: Honvédelmi Minisztérium 1. osztály, beosztott tiszt. 1912. 11. 01. – 1913. 11. 01.: cs. és kir. 8. huszárezred, századparancsnok. 1913. 11. 01. – 1914. 12. 15.: m. kir. 11. honvéd lovashadosztály, vezérkari főnök. 1914. 12. 15. – 1916. 03.: Kövess hadseregcsoport (XII. hadtest), 2. törzstiszt. 1916. 03. – 1917. 03.: m. kir. 20. honvéd gyaloghadosztály, vezérkari főnök. 1917. 03. – 1918. 04.: cs. és kir. XXIII. hadtest, vezérkari főnök. 1918. 04. – 1918. 12.: m. kir. 32. honvéd gyalogezred, ezredparancsnok. 1919. 12. 12. – 1920. 08.: Somogy vármegye katonai parancsnoka. 1920. 08. – 1920. 09.: kaposvári katonai körlet, körletparancsnok-helyettes. 1920. 09. – 1920. 10.: a bécsi „Felszámoló Hivatalnál" beosztott. 1920. 10. 01. – 1921: kecskeméti gyalogezred, ezredparancsnok. 1921 – 1921. 11. 29. (K. E.): szegedi katonai körlet, beosztott tábornok. 1921. 12. 15. – 1923. 03. 31. (K. E.): várpalotai csapatgyakorló tábor, táborparancsnok. *1923. 03. 31. (K. E.) – 1928. 06. 16. (K. E.): m. kir. csendőrség felügyelője.* 1928. 09. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Különös Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Nagy Aranyérme (1928), Magyar Érdemkereszt II. osztálya (1925), Vaskorona Rend II. osztálya

hadidíszítménnyel, kardokkal, Lipót Rend lovagkeresztje hadidíszítménnyel, kardokkal (1918), Vaskorona Rend III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1915), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal (1914), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem piros szalagon, Károly Csapatkereszt, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, porosz Vaskereszt II. osztálya, török Hadiérem.

Vezérkari tiszt: 1908–1918.

Honvédelmi Minisztérium állandó igazoló bizottsága 1946. 01. 31.: Honvédelmi Minisztérium áll. ig. biz. 442/ig. biz. – 1945. „Igazolt".

Családi állapota: nős (1927. 02.), Nemeskéri Kiss Margit.

Gyermekei: Vera, Magdolna (Mühlbacherné), nevelt fia: Bethlen Pál.

Temetése, sírja: n. a.

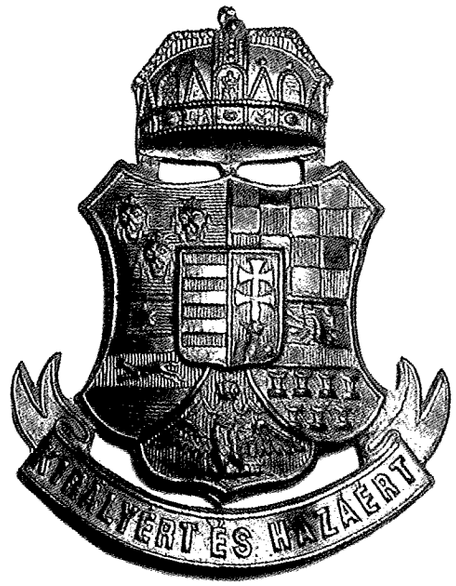

SZÍJ (193?-tól Szy) Géza, ezredes (Gyalogság).

*Gecse, 1872. május 30.; †Szombathely, 1935. augusztus 23.

Apja: Szíj Sámuel, tanító.

Anyja: Edvi Illés Lídia.

Vallása: evangélikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Pápa.

Nyelvismerete: német (T).

Rendfokozatai: Hadapród: 1895. 11. 02., Hadapród-tiszthelyettes: 1896. 02. 01., Hadnagy: 1896. 05. 01. (6. rangszám), Főhadnagy: 1902. 05. 01., 2. osztályú Százados: 1908. 05. 01. (5. rangszám), Őrnagy: 1915. 11. 01. (30. rangszám), Alezredes: 1918. 02. 01. (29. rangszám), Ezredes: 1921. 08. 19. (1920. 05. 01-jével).

Beosztásai: 1893. 10. 01. – 1894. 09. 30.: cs. és kir. 19. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1895. 05. 02. – 1895. 11. 02.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1895. 11. 02. – 1897. 06. 15.: II. csendőrkerület, pancsovai szakasz, ideiglenes szakaszparancsnok. 1897. 06. 15. – 1899. 03. 16.: II. csendőrkerület, oktatótiszt (Szeged). 1899. 03. 16. – 1899. 09. 16.: VI. csendőrkerület, győri szakasz, szakaszparancsnok. 1899. 09. 16. – ?: VI. csendőrkerület, veszprémi szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1908. 05. 01.: III. csendőrkerület, kerületi I. segédtiszt. 1908. 05. 01. – 1908. 07. 16.: V. csendőrkerület, besztercebányai szakasz, ideiglenes szárnyparancsnok. 1908. 07. 16. – 1908. 09. 16.: III. csendőrkerület, budapesti szakasz, szakaszparancsnok. 1908. 09. 16. – 1910. 05. 01.: Belügyminisztérium VI-b. osztály, beosztott tiszt. 1910. 05. 01. – ?: VI. csendőrkerület, zalaegerszegi szárny, szárnyparancsnok. *1919 – 1920. 02. 01.: debreceni csendőrkerület parancsnok (a román megszállás alatt). 1920. 02. 01. – 1920. 10. 15.: szombathelyi csendőrkerület, a kerületi parancsnoki teendőkkel ideiglenesen megbízva.* 1920. 10. 15. – ?: szombathelyi csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1921. 11. 01.: átmeneti viszonyban. 1923. 06. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem piros szalagon (1908), Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908).

Családi állapota: nős, páruczai Kolsváry Janka.

Gyermekei: Géza, orvos, Tibor, légügyi ellenőr, Lívia (Ágoston Istvánné).

Temetése, sírja: Szombathely, 1935. augusztus 25.

Egyéb: Az 1930-as években halálig a Nemzeti Munkavédelmi Hivatal szombathelyi kerületi vezetője.

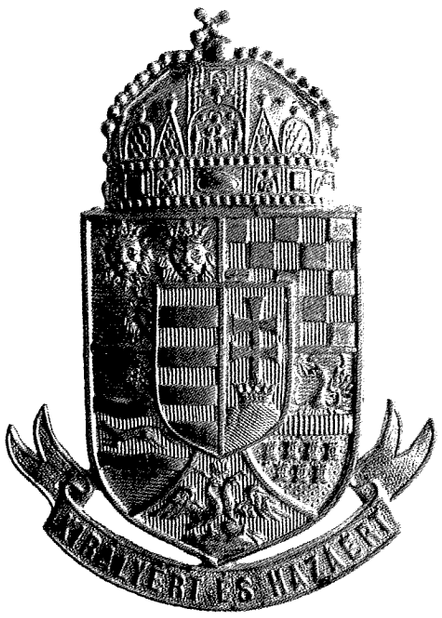

SZILASY (?-ig Schwartz, 1936-ig Szilasi) László, vitéz, ezredes (Gyalogság).

*Szekszárd, 1894. szeptember 25.; †London, Egyesült Királyság, 1971. január 7.

Apja: Schwartz Keresztély, városi hivatalnok.

Anyja: Wirth Ilona.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: Honvéd hadapródiskola 1–4. évfolyam (1909–1913) Pécs, csendőrtiszti tanfolyam (1921–1922).

Rendfokozatai: Zászlós: 1913. 08. 18. (1913. 09. 01-jei rang), Hadnagy: 1914, Főhadnagy: 1915. 09. 01., Százados: 1923. 09. 01. (12. rangszám), Őrnagy: 1935. 05. 01. (4. rangszám), Alezredes: 1938. 11. 01. (4. rangszám), Ezredes: 1942. 10. 01. (1942. 09. 29-i rang).

Beosztásai: 1913. 08. 18. – ?: m. kir. 6. honvéd gyalogezred. 1921. 06. 15. – 1922: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató. ? – 1925. 05. 15.: I. csendőrkerület, ráckevei szárny, szárnyparancsnok. 1925. 05. 15. – 1927. 09. 15.: debreceni VI. csendőrkerület, előadótiszt. 1927. 09. 15. – 1928. 09. 01.: budapesti I. csendőrkerület, jászberényi szárny, szárnyparancsnok. 1928. 09. 01. – 1930. 01. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, 7. nyomozóalosztály, alosztályparancsnok. 1930. 01. 01. – 1930. 04. 15.: miskolci VII. csendőrkerület, IV. gyalogtanosztály, segédtiszt. 1930. 04. 15. – 1932. 09. 01.: miskolci VII. csendőrkerület állományában. 1932. 09. 01. – 1936. 03. 15.: miskolci VII. csendőrkerület, 7. nyomozóalosztály, alosztályparancsnok. 1936. 03. 15. – 1936. 07. 01.: csendőrség nyomozóosztály parancsnokság, beosztott tiszt. 1936. 07. 01. – ?: m. kir. csendőrség felügyelője, előadótiszt. 1941. 08. 01. – ?: budapesti I. csendőrkerület, ideiglenes segédtiszt. ? – 1942. 12. 15.: m. kir. csendőrség felügyelője, ideiglenes segédtiszt. 1942. 12. 15. – ?: m. kir. csendőrség felügyelője, segédtiszt. *1945–?: Honvédelmi Minisztérium 20. osztály, osztályvezető.*

Kitüntetései: Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1940), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján két sávval és Hadirokkant Jelvénnyel, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

Vitéz: 1936. 05. 24.

Családi állapota: nős.

Gyermeke: egy gyermek.

Temetése, sírja: n. a.

SZILÁDY (1933. október 9-ig Morell) Gyula, ezredes (Vonatcsapatbeli, Gyalogság).

*Kassa, 1892. március 27.; †Debrecen, 1945. május 2.

Apja: Morell József, postai és távírdai főfelügyelő.

Anyja: Mercades Anna.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1908–1912) Budapest, csendőrtiszti tanfolyam (1922–1923).

Nyelvismerete: német (T), francia (?), olasz (Gy).

Rendfokozatai: Zászlós: 1912. 08. 18. (1912. 09. 01-jei rang), Hadnagy: 1914. 05. 01., Főhadnagy: 1915. 11. 01., Százados: 1922. 09. 01. (16. rangszám), Őrnagy: 1934. 05. 01. (4. rangszám), Alezredes: 1928. 05. 01. (5. rangszám), Ezredes: 1942. 04. 01. (1942. 03. 31-i rang).

Beosztásai: 1912. 08. 18. – 1913: cs. és kir. 4. vonatosztály. 1913–1915: cs. és kir. 16. vonatosztály. 1915–1917. 11.: cs. és kir. 24. tábori vadászzászlóalj, beosztott tiszt. 1917. 11. – 1918. 08.: cs. és kir. 24. tábori vadászzászlóalj, kiképzőkeretnél. 1918. 08. – 1918. 11. 04.: cs. és kir. 24. tábori vadászzászlóalj, századparancsnok. 1918. 11. 04. – 1919. 12.: olasz hadifogság. 1920. 01. – 1920. 02.: híradó tanfolyamon. 1920. 03. – 1922. 04. 10. (K. E.): testőrtiszt, alabárdos testőrség, beosztott tiszt. 1922. 03. 06. – 1923. 04. 01.: beosztott tiszt a m. kir. csendőrségnél, majd csendőrtiszti tanfolyam hallgató. 1923. 04. 01. – 1923. 12. 01.: m. kir. csendőrségnél. 1924. 12. 01. – ?: tartósan vezényelve a vámosmikolai járási csendőrparancsnokául. ? – 1927. 06. 01.: szegedi V. csendőrkerület, lovas alosztály, beosztott tiszt (pótló idomító). 1927. 06. 01. – 1928. 08. 01.: szegedi V. csendőrkerület, kiskunfélegyházai szárny, szárnyparancsnok. 1928. 08. 01. – 1929. 08. 15.: szegedi V. csendőrkerület, kunszentmiklósi szárny, szárnyparancsnok. 1929. 08. 15. – 1932. 09. 15.: szombathelyi III. csendőrkerület, őrsparancsnokképző iskola, oktatótiszt. 1932. 09. 15. – 1934. 03. 01.: budapesti I. csendőrkerület, pestszenterzsébeti gyalogtanosztály (járőrvezető iskola), oktatótiszt. 1934. 03. 01. – 1938. 05. 01.: budapesti I. csendőrkerület, pestszenterzsébeti gyalogtanosztály, gyalogtanosztály parancsnok. 1938. 05. 01. – 1941: budapesti I. csendőrkerület, gödöllői szárny, szárnyparancsnok. 1941 – 1941. 10. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. 1941. 10. 01. – 1942. 11. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok. *1942. 11. 01. – 1944. 10. 19.: debreceni VI. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1944. 10. 19. – 1944. 12. 23.: galántai csendőrzászlóalj,

parancsnok (?). 1944. 12. 23. – 1945. 02. 13.: budapesti csendőri és rendőri karhatalom parancsnoka.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1943), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1938), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (két ízben), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1922), Károly Csapatkereszt, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, 1912–1913. évi Emlékkereszt, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Családi állapota: nős, 1. felesége: ?; 2. felesége: Elmer Margareta (*Bécs, 1908.).

Gyermekei: első feleségétől: Klára (*1924); második feleségétől: Gyula (*Budapest, 1944. 09. 30.).

Temetése, sírja: Debrecen, 1945. április 26., később áthelyezve: Budapest, Farkasréti temető, 33/5.

Egyéb: 1945. április 26-án a debreceni Népbíróság kötél általi halálra ítélte. Az ítéletet 1945. május 2-án végrehajtották. (Egyes emlékezések szerint a kivégzésre már csak holttestét vitték, mert időközben agyonverték.)

SZINAY (1921. szeptember 30-ig Sznistsák) Béla, vitéz szinai, altábornagy (Gyalogság).

*Eger, 1880. június 9.; †Budapest, 1948. szeptember 8.

Apja: Sznistsák Ferenc, gyógyszerész.

Anyja: Sir Gabriella.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, Ludovika Akadémia 1–4. évfolyam (1895–1899).

Nyelvismerete: német (Gy), román (Gy).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1899. 08. 18. (1899. 09. 01-jei rang, 13. rangszám), Hadnagy: 1900. 11. 01. (44. rangszám), Főhadnagy: 1906. 05. 01. (14. rangszám), Százados: 1913. 15. 01., Őrnagy: 1918. 1. 01. (1919. 12. 17-én 1918. 08. 01-jére, 21. rangszámra javítva), Alezredes: 1920. 09. 01., Ezredes: 1921. 0. 01., Tábornok: 1929. 05. 01. (1. rangszám), Altábornagy: 1936.

Beosztásai: 1899. 08. 18. – 1902. 06. 14.: m. kir. 24. honvéd gyalogezred, 2. zászlóalj, század szolgálat. 1902. 06. 14. – 1902. 08. 10.: m. kir. 24. honvéd gyalogezred, 2. zászlóalj, zászlóalj segédtisztjét helyettesíti. 1902. 08. 10. – 1902. 08. 19.: m. kir. 24. honvéd gyalogezred, 2. zászlóalj, század szolgálat. 1902. 08. 19. – 1902. 09. 08.: m. kir. 24. honvéd gyalogezred, póttartalékos század, századparancsnok. 1902. 09. 08. – 1902. 12. 31.: m. kir. 24. honvéd gyalogezred, 2. zászlóalj, század szolgálat. 1903. 01. 01. – 1903. 03. 31.: m. kir. 24. honvéd gyalogezred, altisztképző iskola parancsnoka. 1903. 04. 01. – 1904. 03. 09.: m. kir. 24. honvéd gyalogezred, 2. zászlóalj, század szolgálat. 1904. 03. 09. – 1904. 05. 23.: m. kir. 24. honvéd gyalogezred, 2. zászlóalj, a zászlóalj segédtisztet helyettesíti. 1904. 05. 23. – 1904. 12. 31.: m. kir. 24. honvéd gyalogezred, 2. zászlóalj, századszolgálat. 1905. 01. 01. – 1906. 12. 21.: m. kir. 24. honvéd gyalogezred, 2. zászlóalj, zászlóalj segédtiszt. 1906. 12. 21. – 1907. 02. 23.: m. kir. 10. honvéd gyalogezred, századszolgálat. 1907. 02. 24. – 1907. 03. 14.: m. kir. 10. honvéd gyalogezred, zászlóalj segédtisztet helyettesít. 1907. 03. 01. (sic!) – 1907. 05. 31.: m. kir. 10. honvéd gyalogezred, altisztképző iskola parancsnoka. 1907. 06. 01. – 1907. 06. 20.: m. kir. 10. honvéd gyalogezred, századszolgálat. 1907. 06. 21. – 1910. 09. 01.: m. kir. 10. honvéd gyalogezred, zászlóalj segédtiszt és állomástiszt (1907. 01. 01. – 1907. 06. 22.: zászlóalj fegyvertiszt is). 1910. 09. 01. – 1913. 01. 28.: Ludovika Akadémia, tanár (Szolgálati szabályzat, osztály- és oktatótiszt) (1913. 01. 28-án térdkalácstörést szenvedett). 1913. 01. 28. – 1913. 09. 01.: kórházban és egészségügyi szabadságon. 1913. 09. 01. – 1914. 08. 31.: tartósan vezényelve a budapesti m. kir. honvéd hadkiegészítő

parancsnoksághoz. 1914–?: m. kir. 30. honvéd gyalogezred. ? – 1918. 05.: Honvédelmi Minisztérium 1. osztály, beosztott tiszt. 1918. 05. – 1918. 11. 19.: m. kir. 64. honvéd gyaloghadosztály, rohamzászlóalj, zászlóaljparancsnok. 1921–1922: Ludovika Akadémia, tanár (csapatpedagógia és csapatszolgálat). 1922: m. kir. 1. honvéd gyalogezred, ezredparancsnok-helyettes. 1923 – 1926. 10. 01.: Ludovika Akadémia, akadémikus zászlóalj, zászlóaljparancsnok, tanulmányvezető és a gyalogsági kiképzés vezetője. 1926. 10. 01. – 1928. 10. 01.: m. kir 1. honvéd gyalogezred, ezredparancsnok. 1928. 10. 01. – 1931. 10. 05. (K. E.) m. kir. Honvéd Ludovika Akadémia, akadémiaparancsnok. *1931. 01. 05. (K. E.) (1931. 11. 01. [?]) – 1936. 08. 01.: m. kir. csendőrség felügyelője.* 1936. 11. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend középkeresztjéhez a csillag (1936), Magyar Érdemkereszt II. osztálya (1930), Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1943), Vaskorona Rend III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Arany Vitézségi Érem tisztek számára (1931), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (két ízben), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1925), Bronz Katonai Érdemérem piros szalagon, Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján két sávval, Nemzetvédelmi Kereszt (1941), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), osztrák Érdemrend középkeresztje a csillaggal, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

Vitéz: 1922. 08. 15.; 4. számú Vitézi Törzsszék, vitézi törzskapitány: 1928. 11. 26. – ?.

Családi állapota: nős (Eger, 1908. 06. 02.), pápai Viratarics Janka (*Tarnaszentmiklós, 1889. 02. 19.).

Gyermekei: Hanna (*Eger, 1910. 06. 22.; †Eger, 1910. 09. 27.), András (*Budapest, 1913. 05. 08.), hivatásos honvédtiszt, Éva (*Budapest, 1918. 05. 05.).

Temetése, sírja: Budapest, 1948. szeptember ?, Rákoskeresztúri Új Köztemető, 93.

Egyéb: A Magyar Katonai Írók Körének tagja, az Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Önkéntes Munkaszolgálat főparancsnoka (1937–1943). Az ÁVH 1948 augusztusában letartóztatta. Röviddel szabadulását követően öngyilkos lett.

SZINTE Gábor, vitéz, címzetes vezérőrnagy (Gyalogság).

*Sepsiszentgyörgy, 1882. szeptember 24.; †?.

Apja: építési vállalkozó.

Anyja: n. a.

Vallása: unitárius (másutt református).

Iskolái, végzettsége: főreáliskola 1–8. osztály, érettségi.

Nyelvismerete: német (Gy), román (Gy).

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród-tiszthelyettes: 1906. 01. 01. (238. rangszám), Hadapród-tiszthelyettes: 1906. 10. 01., Hadnagy: 1907. 05. 01., Főhadnagy: 1912. 11. 01. (10. rangszám), Százados: 1915. 11. 01., Őrnagy: 1924. 09. 01. (1. rangszám), Alezredes: 1931. 11. 01. (2. rangszám), Ezredes: 1937. 05. 01. (2. rangszám), Címzetes tábornok („kivételesen és kegyelemből"): 1940. 12. 20.

Beosztásai: 1902. 10. 03. – 1903. 10. 01.: cs. és kir. 2. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1905. 11. 01. – 1906. 04. 01.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. ? – 1909. 10. 01.: I. csendőrkerület, dicsőszetmártoni szakasz, szakaszparancsnok. 1909. 10. 01. – 1911. 04. 16.: I. csendőrkerület, marosvásárhelyi szakasz, szakaszparancsnok. 1911. 04. 16. – 1913. 05. 01.: I. csendőrkerület, topánfalvi szakasz, szakaszparancsnok. 1913. 05. 01. – 1914. 07. 01.: VII. csendőrkerület, dévai szakasz, szakaszparancsnok. 1914. 07. 01. – ?: VII. csendőrkerület, brassói szakasz, szakaszparancsnok (a világháború alatt a hadsereg főparancsnokságánál tábori csendőrosztaghoz beosztott százados). ? – 1918. 06. 01.: VII. csendőrkerület, brassói szárny, szárnyparancsnok. 1918. 06. 01. – ?: III. csendőrkerület, gödöllői különítmény, különítményparancsnok. 1920. 03. 01.: tiszti különítmény (budapesti csendőrkerület, Gödöllő), parancsnok. ? – 1925. 05. 01.: I. csendőrkerület, gödöllői szárny, szárnyparancsnok. 1925. 05. 01. – 1928. 09. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, sátoraljaújhelyi osztály, osztályparancsnok. 1928. 09. 01. – 1933. 08. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1933. 08. 01. – 1935. 06. 15.: debreceni VI. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. 1935. 06. 15. – 1935. 08. 01.: tartósan vezényelve a m. kir. csendőr felszerelési anyagraktár parancsnoksághoz. *1935. 08. 01. – 1937. 05. 01.: m. kir. csendőr felszerelési anyagraktár, ideiglenes parancsnok. 1937. 05. 01. – 1940. 02. 01.: m. kir. csendőr felszerelési anyagraktár, parancsnok.* 1940. 05. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1936), Vaskorona Rend III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Ferenc József Rend lovagkeresztje hadiszalagon (1917), Arany Vitézségi Érem tisztek számára (1929), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1928), Ká-

roly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján egy sávval és Hadirokkant Jelvénnyel, Nemzetvédelmi Kereszt (1942), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), porosz Vaskereszt II. osztálya, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

Vitéz: 1929. 06. 16.

Családi állapota: nős, felesége: ? (*1900; †1965).

Gyermekei: Ildikó és egy másik gyermek.

Temetése, sírja: n. a.

Egyéb: „Sérülése miatt államfői engedéllyel szolgál."

SZLABEY Imre, szlabosi (?), ezredes (Gyalogság).

*Lugos, 1881. szeptember 5.; †Esztergom, 1966. október 8.

Apja: Szlabey György, gimnáziumi tanár, lapszerkesztő, vármegyei főpénztárnok.

Anyja: gróf Konszky Olga.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–5. osztály, Lugos, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1896–1900) Temesvár, csendőrtiszti tanfolyam (1920–1921) Budapest.

Nyelvismerete: német (T), francia (Gy), horvát (Nm), román (Gy), szerb (Nm).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1900. 08. 18. (1900. 09. 01., 283. rangszám), Hadnagy: 1901. 11. 01. (276. rangszám), Főhadnagy: 1908. 05. 01., Százados: 1914. 08. 01., Őrnagy: 1919. 12. 17. (1918. 11. 01-jével, 76. rangszám), Alezredes: 1921. 09. 01., Ezredes: 1927. 05. 01. (3. rangszám).

Beosztásai: 1900. 08. 18. – 1903. 02. 20.: cs. és kir. 50. gyalogezred, századszolgálat. 1903. 02. 20. – 1903. 04. 26.: cs. és kir. 50. gyalogezred, az ezredsegédtiszti hivatalba beosztva. 1903. 04. 26. – 1903. 05. 12.: cs. és kir. 50. gyalogezred, század szolgálat. 1903. 05. 12. – 1903. 06. 06.: cs. és kir. 50. gyalogezred, a póttartalékosok kiképzésére beosztva. 1903. 06. 06. – 1903. 09. 16.: cs. és kir. 50. gyalogezred, századszolgálat. 1903. 09. 16. – 1903. 09. 29.: cs. és kir. 50. gyalogezred, zászlóalj segédtisztet helyettesít. 1903. 09. 29. – 1904. 04. 02.: cs. és kir. 50. gyalogezred, századszolgálat. 1904. 06. 01. – 1905. 07. 01.: a brassói csapatkórház gondnoka (1904. 08. 17. – 1904. 09. 18.: a helyőrségi élelmezési gondnok helyettese. 1904. 09. 01. – 1904. 09. 18.: őrrészleg parancsnok, Brassóban). 1905. 07. 01. – 1906. 12. 01.: cs. és kir. 50. gyalogezred, 2. kiegészítőtiszt. 1906. 12. 01. – 1907. 01. 07.: cs. és kir. 50. gyalogezred, század szolgálat. 1907. 01. 07. – 1918: cs. és kir. 50. gyalogezred. 1918–1919. 08. 01.: ?. 1919. 08. 01. – 1920. 03. 01.: budapesti katonai körletparancsnokságon beosztott tiszt. 1920. 03. 01. – 1920. 11. 16.: budapesti katonai körletparancsnokság, fegyelmi és becsületügyi osztály, beosztott tiszt. 1920. 11. 16. – 1921. 05. 16.: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató és próbaszolgálaton a magyar királyi csendőrségnél. 1921. 05. 16. – 1921. 11. 15.: szombathelyi csendőrkerület állományában. 1921. 11. 15. – 1923. 04. 13.: pécsi csendőrkerület, Baranya vármegyei ideiglenes csendőrparancsnok. 1923. 04. 23 – 1925. 01. 15.: budapesti csendőrkerület, Esztergom–Hont vármegyei csendőrparancsnok. 1925. 01. 15. – 1926. 03. 01.: székesfehérvári II. csendőrkerület, esztergomi osztály, osztályparancsnok. 1926. 03. 01. – 1927. 03. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, ideiglenes

kerületi parancsnokhelyettes. 1927. 03. 01. – 1928. 08. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. 1928. 08. 01. – 1928. 09. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1928. 09. 01. – 1929. 09. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, ideiglenes parancsnok. 1929. 09. 01. – 1931. 01. 21. (K. É.): debreceni VI. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1931. 01. 21. – 1931. 06. 30.: a debreceni VI. csendőrkerület állományában. 1931. 07. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1929), Károly Csapatkereszt, Háborús emlékérem karddal és sisakkal (1930), Sebesültek Érme, szalagján egy sávval, Tiszti Katonai Szolgálati Jel III. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908).

1947. 05. 13.: „Nem igazolt".

Családi állapota: nős (Budapest, 1920. 12. 19), Minar Janka (*Bohuslovice, Csehország, 1892. 12. 16.; †Esztergom, 1944. 04. 03.).

Gyermeke: Valéria (*Olomouc, Olmütz, Morvaország, 1911. 03. 29.; †Esztergom, 1937).

Temetése, sírja: Esztergom, 1966. október ?, Belvárosi temető.

SZLATINAY-SZOPKÓ (1934. február 24-ig Szopkó) Győző (Viktor), ezredes (Gyalogság).

*Késmárk, 1880. február 25.; †Budapest, 1940. november 27.

Apja: kereskedő és üzemtulajdonos.

Anyja: n. a.

Vallása: evangélikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, Kassa, Cs. és kir. gyalogság hadapródiskola 1–4. évfolyam (1896–1900) Budapest.

Nyelvismerete: német (T), francia (?), szlovák (?).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1900. 08. 18. (1900. 09. 01-jei rang, 553. rangszám), Hadnagy: 1902. 05. 01., Főhadnagy: 1907. 05. 01., Százados: 1913. 05. 01. (7. rangszám), Őrnagy: 1918. 11. 01. (3. rangszám), Alezredes: 1921. 09. 01., Ezredes: 1926. 11. 01. (2. rangszám).

Beosztásai. 1900. 08. 18. – 1901. 04. 18.: cs. és kir. 101. gyalogezred, századszolgálat. 1901. 04. 18. – 1901. 10. 18.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1902–1907: V. csendőrkerület, komáromi szakasz, szakaszparancsnok. 1907 – 1908. 03. 01.: VIII. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1908. 03. 01. – 1909. 07. 01.: VIII. csendőrkerület, belényesi szakasz, szakaszparancsnok. 1909. 07. 01. – 1910. 04. 16.: VIII. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1910. 04. 16. – 1918: Belügyminisztérium VI-b. osztály, beosztott tiszt, (1916–1917: Szerbiában a megszállt területek csendőrparancsnokának első segédtisztje, Dél-Szerbiában portyázó csendőrparancsnok). 1918 – 1919. 03. 01.: Belügyminisztérium VI-b. osztály, beosztott tiszt. 1919. 03. 01. – ?: *Belügyminisztérium VI-b. osztály, ideiglenes osztályvezető.* 1919. 03. – 1919. 08.: Vörös Őrség Országos Parancsnoksága, személyügyi osztályon referens. 1919. 08. – 1919. 09. 07.: *Belügyminisztérium VI-b. osztály, ideiglenes osztályvezető.* 1919. 09. 07. – 1921: ?. 1921–1924: Komárom vármegye csendőrparancsnoka. 1924. 07. 01. – 1928. 09. 01.: tartósan vezényelve a m. kir. csendőrség állandó tanulmányi bizottságához, tag. *1928. 09. 01. – 1929. 09. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok. 1929. 09. 01. – 1935. 06. 15.: szombathelyi III. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1935. 10. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1928), Bronz Katonai Érdemérem piros szalagon, Károly Csapatkereszt, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal,

Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Katonai Jubileumi Kereszt (1908).

1946. 09. 26.: „Nem igazolt".

Családi állapota: nős.

Gyermekei: György, László Endre (*1910) és két nevelt fiú.

Temetése, sírja: Budapest, 1940. november 30., Farkasréti temető.

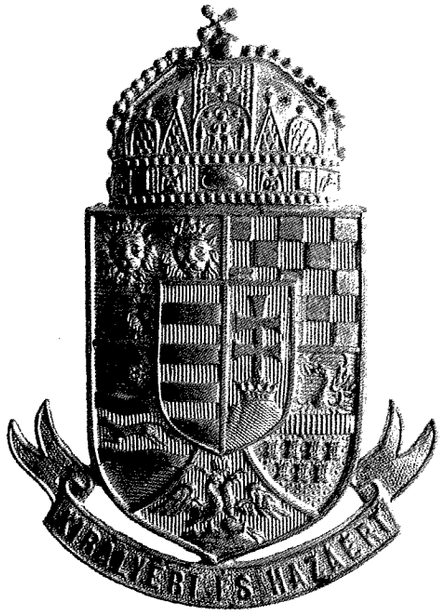

SZŐKE Béla, pásztohói (?), vezérőrnagy (Gyalogság).

*Fülek, 1873. január 16.; †Balatonalmádi, 1946. január 21.

Apja: gyógyszerész.

Anyja: n. a.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Tudományegyetem 2 év jog.

Nyelvismerete: szlovák (T), német (Gy).

Rendfokozata: Tartalékos hadapród gyalogos, címzetes őrmester: 1895. 01. 01. (670. rangszám), Hadapród: 1895. 10. 17. (1. rangszám), Hadnagy: 1895. 11. 01. (31. rangszám), Főhadnagy: 1901. 05. 01., 2. osztályú Százados: 1908. 05. 01. (2. rangszám), Őrnagy: 1915. 11. 01. (28. rangszám), Alezredes: 1918. 02. 01. (27. rangszám) (1920-ban 1916. 09. 01-jére, 2. rangszám, javítva), Ezredes: 1921. 02. 03. (1920. 05. 01-jével), Tábornok: 1927. 05. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1893. 10. 01. – 1894. 09. 30.: cs. és kir. 25. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1895. 04. 17. – 1895. 10. 07.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1895. 10. 17. – 1895. 11. 01.: I. csendőrkerület állományában. 1895. 11. 01. – 1898. 04. 15.: I. csendőrkerület, topánfalvi szakasz, szakaszparancsnok. 1898. 04. 15. – ?: I. csendőrkerület, bródi szakasz, szakaszparancsnok, ?–?: VII. csendőrkerület, brassói szárny, szárnyparancsnok. ? – 1912. 07. 01.: nagyváradi csendőr továbbképző- és altiszti iskola, tanár. 1912. 07. 01. – ?: II. csendőrkerület, kikülönített törzstiszt segédtisztje, Pancsován. ? – 1917. 04. 01.: II. csendőrkerület, kikülönített törzstiszt segédtisztje Temesvárott. 1917. 04. 01. – 1918. 05. 01.: V. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1918. 05. 01. – ?: V. csendőrkerület, trencsényi szárny, szárnyparancsnok. ? – 1920. 02. 01.: kaposvári csendőrkerület, beosztott törzstiszt. *1920. 02. 01. – ?: a kaposvári csendőrkerületi parancsnokság vezetésével ideiglenesen megbízva. ? – 1927. 01. 01.: Belügyminisztérium VI-b. osztály, osztályvezető. 1927. 01. 01. – 1927. 11. 01.: megbízva a csendőrség felügyelője mellé beosztott tábornok teendőinek ellátásával. 1927. 11. 01. – 1928. 08. 07. (K. E.): a csendőrség felügyelőjének helyettese.* 1929. 03. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemkereszt II. osztálya (1929), Magyar Érdemkereszt III. osztálya (1927), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Bronz Katonai Érdemérem piros szalagon (1913), Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Jubileumi Emlékérem a

fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, román Korona Rend tisztikeresztje (1910).

Családi állapota: nős, noszlopi Körmendy Margit († Balatonalmádi, 1950. 10. 21.).

Gyermekei: Dusi és dr. Szőke Tibor.

Temetése, sírja: Vörösberény, 1946. január 23., Vörösberényi temető, 1643. számú sír.

SZÜTSY Imre, vezérőrnagy (Gyalogság).

*Térnádasd, 1884. november 6.; †Budapest, 1944. március 27.

Apja: Szütsy Béla, gazdatiszt.

Anyja: Appel Anna.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: Cs. és kir katonai alreáliskola 1–4. évfolyam (1895–1899) Kismarton, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1899–1903) Pozsony.

Nyelvismerete: német (T), szlovák (Gy).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1903. 08. 18. (1903. 09. 01-jei rang, 200. rangszám), Hadnagy: 1905. 11. 01. (2. rangszám), Főhadnagy: 1908. 11. 01. (6. rangszám), Százados: 1915. 03. 01. (4. rangszám) (1920-ban 1913. 09. 01-jére, 1. rangszám javítva), Őrnagy: 1921. 09. 01., Alezredes: 1926. 11. 01. (1. rangszám), Ezredes: 1934. 11. 01. (1. rangszám), Tábornok: 1939. 05. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1903. 08. 18. – 1904. 11. 10.: cs. és kir. 71. gyalogezred, századszolgálat. 1904. 11. 01. – 1905. 04. 11.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. ? – 1908. 11. 16.: V. csendőrkerület, alsókubini szakasz, szakaszparancsnok. 1908. 11. 16. – 1909. 09. 01.: V. csendőrkerület, pöstyéni szakasz, szakaszparancsnok. 1909. 09. 01. – ?: V. csendőrkerület, pozsonyi szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1912. 07. 01.: V. csendőrkerület, oktatótiszt. 1912. 07. 01. – 1918. 05. 01.: VI. csendőrkerület, soproni szakasz, szakaszparancsnok (a háború ideje alatt hosszú ideig tábori csendőrtiszt a hadműveleti területen). 1918. 05. 01. – ?: I. csendőrkerület, zilahi szárny, szárnyparancsnok. 1920. 03. 01. – ?: székesfehérvári csendőrkerület, győri szárny, szárnyparancsnok. ? – 1926. 05. 01.: székesfehérvári II. csendőrkerület, győri osztály, osztályparancsnok. 1926. 05. 01. – 1928. 08. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1928. 08. 01. – 1928. 09. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, őrsparancsnokképző iskola, iskolaparancsnok. 1928. 09. 01. – 1932. 01. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1932. 01. 01. – 1934. 07. 01.: pécsi IV. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok.* 1934. 07. 01. – 1935. 10. 01.: m. kir. csendőrség felügyelőjének segédtisztje. 1935. 10. 01. – 1935. 12. 15.: Belügyminisztérium VI-b. osztály, osztályvezető-helyettes. *1935. 12. 15. – 1938. 11. 01.: Belügyminisztérium VI-b. osztály, osztályvezető. 1938. 11. 01. – 1939. 08. 01.: a csendőrség felügyelője mellé beosztott tábornok.* 1939. 11. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1939), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1934), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, Bronz Katonai

Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), olasz Korona Rend parancsnoki keresztje, lengyel Polonia Restituta Rend középkeresztje, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Családi állapota: nős, Stolcz Vidorka (*Arad, 1891. 10. 05.).

Gyermekei: Vidorka, Melinda.

Temetése, sírja: Budapest, 1944. március 30., Farkasréti temető, 58.

TEMESVÁRI Endre, vitéz, vezérőrnagy (Gyalogság).

*Marosvásárhely, 1891. január 19.; †Strasbourg, Franciaország, 1964. július 20.

Apja: Temesvári Mihály, kereskedő.

Anyja: Tkallatz Teréz.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, Honvéd hadapródiskola 1–4. évfolyam (1906–1910) Nagyvárad (1910-ben érettségizett), csendőrtiszti tanfolyam (1921–1922).

Nyelvismerete: német (Gy), román (Gy).

Rendfokozatai: Zászlós: 1910. 08. 18. (1910. 09. 01-jei rang, 78. rangszám), Hadnagy: 1912. 11. 01., Főhadnagy: 1915. 01. 01., Százados: 1920. 09. 01-jével (15. rangszám), Őrnagy: 1931. 11. 01. (2. rangszám), Alezredes: 1936. 11. 01. (6. rangszám), Ezredes: 1940. 09. 01. (5. ragszám), Vezérőrnagy: 1943. 05. 01.

Beosztásai: 1910. 08. 18. – 1918. 11.: m. kir. 22. honvéd gyalogezred, századszolgálat, századparancsnok. 1918. 12. – 1919. 04. 25.: Székely különítmény, illetve Székely hadosztály. 1919. 04. 25. – 1920: román fogság. 1921. 06. 15. – 1922: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató. ? – 1925. 01. 15.: III. csendőrkerület, kapuvári szárny, szárnyparancsnok. 1925. 01. 15. – 1925. 05. 15.: III. csendőrkerület, kerületi előadótiszt. 1925. 05. 15. – 1928. 08. 01.: III. csendőrkerület, kerületi csendőriskola (Szombathely), parancsnok. 1928. 08. 01. – 1933. 08. 01.: III. csendőrkerület, őrsparancsnokképző iskola, alosztályparancsnok. 1933. 08. 01. – 1934. 07. 01.: budapesti I. csendőrkerület, esztergomi szárny, szárnyparancsnok. 1934. 07. 01. – 1940. 02. 01.: m. kir. csendőrség felügyelője mellé beosztott előadótiszt. 1940. 02. 01. – 1940. 11. 23.: m. kir. csendőrség felügyelője, ideiglenes segédtiszt. 1940. 11. 23. – 1941. 08. 01.: m. kir. csendőrség felügyelője, segédtiszt. *1941. 08. 01. – 1942. 11. 01.: Honvédelmi Minisztérium 20. osztály, osztályvezető. 1942. 11. 01. – 1944. 09.: m. kir. csendőrség felügyelője mellé beosztott tábornok. 1944. 09. – 1944. 10. 15.: csendőri és rendőri karhatalom parancsnoka.* 1944. 10. 15. – 1944. 10. 18.: német letartóztatásban. *1944. 10. 18. – 1945. 05.: a m. kir. csendőrség felügyelője (1945. 03. 27-től Németországban).*

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1942), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1936), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (két ízben), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, szalagján a hadidíszítménnyel, kardokkal ékesített III. osztályú Vaskorona Rend kisebbített alakjával, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme,

Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján egy sávval, Nemzetvédelmi Kereszt (1941), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Vitéz: 1927. 06. 26.

Családi állapota: nős, Temesváry Anna (*Vasszentiván, 189?, 12. 02.).

Gyermekei: Klári, Márton (*Vasszentiván, 1923. 01. 11.).

Temetése, sírja: Strasbourg, Franciaország, 1964. július ?.

Egyéb: 1945. 06. 25-től előzetes letartóztatásban, 1945. 10. 30-tól a Honvédelmi Minisztérium Katona Politikai Osztályán. A Budapesti Népbíróság 1946. 03. 22-én Nb. XV. 620/1946/4. számú ítéletével 10 évi fegyházbüntetésre, politikai jogai gyakorlása 10 évre történő felfüggesztésére és teljes vagyonelkobzásra ítélte. A Népbíróságok Országos Tanácsa 1948. 10. 28-án kelt NOT V. 3587/1948/9 számú ítéletével az ítéletet jogerőre emelte és állás és nyugdíjvesztést is kimondott. 1955. október 28-án szabadult Vácról. 1955–1958 között segédmunkás és éjjeliőr. 1958-ban fiához Franciaországba távozhatott.

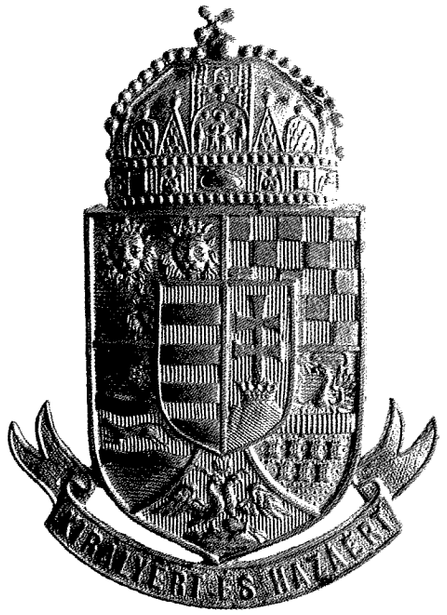

TIHANYI Ferenc, őrnagy (Gyalogság).

*Nagyvárad, 1884. március 4.; †Piliscsaba, 1960. szeptember 14.

Apja: Tihanyi János.

Anyja: Grahof(f)er Ida.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: n. a.

Nyelvismerete: német (?).

Rendfokozatai: Hadapród: 1908. 05. 01. (3. rangszám), Hadapród-tiszthelyettes: 1908. 10. 16., Hadnagy: 1912. 05. 01. (3. rangszám), Főhadnagy: 1915. 03. 01. (4. rangszám), Százados: 1918. 11. 01. (3. rangszám) (később 1917. 09. 01-jére javítva), Őrnagy: 1927. 11. 01 (6. rangszám).

Beosztásai: 1905. 10. 01. – 1906. 09. 30.: cs. és kir. 28. tábori vadászzászlóalj, egyévi önkéntes. 1907. 11. 01. – 1908. 05. 02.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1908. 05. 02. – 1909. 11. 01.: IV. csendőrkerület állományában. 1909. 11. 01. – 1910. 05. 01.: V. csendőrkerület állományában. 1910. 05. 01. – ?: VIII. csendőrkerület állományában. 1911. 02. 16. – ?: VII. csendőrkerület, gyergyószentmiklósi szakasz, ideiglenes szakaszparancsnok. ? – 1918. 11.: II. csendőrkerület, orsovai szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1920. 03. 01.: ?. 1920. 03. 01. – ?: szegedi csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes mellé „ügyésztiszti minőségben" beosztva. 1924. 07. 01. – 1928. 08. 01.: tartósan vezényelve a m. kir. csendőrség állandó tanulmányi bizottságához. *1928. 08. 01. – 1931. 04. 01.: m. kir. csendőrség nyomozóosztály-parancsnokság, osztályparancsnok.* 1931. 04. 01. – ?: budapesti I. csendőrkerületi parancsnokságnál, létszám felett. 1931. 09. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1930), Tiszti Katonai Szolgálati Jel III. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908).

1948. 08. 30.: „Nem igazolt".

Családi állapota: nős, Glasius Piroska.

Gyermekei: n. a.

Temetése, sírja: 1960. szeptember 16., Piliscsabai köztemető.

Egyéb: 1951 júniusában kitelepítve Budapestről.

TIRTS Béla, ezredes (Gyalogság).

*Hegybánya (Szélakna), 1873. április 14.; †Debrecen, 1926. február 15.

Apja: Tirts Rezső magántisztviselő.

Anyja: n. a.

Vallása: evangélikus.

Iskolái, végzettsége: Kereskedelmi Akadémia, Besztercebánya.

Nyelvismerete: német (Gy), szlovák (Gy).

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród-tiszthelyettes: 1896. 01. 01. (169. rangszám), Hadapród: 1896. 10. 24., Hadapród-tiszthelyettes: 1896. 11. 01., Hadnagy: 1897. 11. 01. (8. rangszám), Főhadnagy: 1904. 05. 01., Százados: 1911. 05. 01. (1. rangszám), Őrnagy: 1917. 05. 01. (1. rangszám), Alezredes: 1920. 05. (1919. 11. 01-jével), Ezredes: 1920. 09. 01.

Beosztásai: 1894. 10. 01. – 1895. 09. 30.: cs. és kir. 24. tábori vadászzászlóalj, egyévi önkéntes. 1896. 04. 24. – 1896. 10. 24.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1896. 10. 24. – 1897. 09. 01.: II. csendőrkerület állományában. 1897. 09. 01. – 1900. 08. 16.: II. csendőrkerület, karánsebesi szakasz, megbízott szakaszparancsnok. 1900. 08. 16. – ?: II. csendőrkerület, újvidéki szakasz, szakaszparancsnok, ?–?: II. csendőrkerület, oktatótiszt. ?–?: I. csendőrkerület, nagyenyedi szakasz, szakaszparancsnok. ?–?: VI. csendőrkerület, zalaegerszegi szakasz, szakaszparancsnok. ?–?: II. csendőrkerület, pancsovai szárny, szárnyparancsnok. ?–?: II. csendőrkerület, kerületi segédtiszt (1916. 03. 01. – 1917. 05. 01.: cs. és kir. 3. hadsereg parancsnokság, Prishtina, tábori csendőrtörzstiszt). 1919-ben a megszállt Szegeden a közbiztonság szerveinek parancsnoka. 1920. 02. 01. – 1923. 07. 01.: szegedi csendőrkerület, beosztott törzstiszt. *1923. 07. 01. – 1926. 02. 15.: debreceni csendőrkerület, kerületi parancsnok.*

Kitüntetései: Ferenc József Rend lovagkeresztje hadidíszítménnyel, III. osztályú Katonai Érdemkereszt, Bronz Katonai Érdemérem piros szalagon (1912), Károly Csapatkereszt, Tiszti Katonai Szolgálati Jel III. osztálya, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, német Lovagrend Mária Keresztje.

Családi állapota: nős.

Gyermeke: egy leány.

Temetése, sírja: Debrecen, 1926. február 17., Szent Anna utcai temető. Később áthelyezve: Budapest, Rákoskeresztúri Új Köztemető, 29.

TOMORY Endre (András), ezredes (Gyalogság).

*Szolyva, 1882. december 16.; †Pócsmegyer, 1964. november 9.

Apja: Tomory László, főszolgabíró.

Anyja: Rikly Róza.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi.

Nyelvismerete: német (Gy), ruszin (Gy).

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród-tiszt-helyettes: 1902. 12. 16. (1. rangszám), Hadapród-tiszthelyettes: 1903. 04. 30., Hadnagy: 1905. 11. 01., Főhadnagy: 1908. 11. 01. (5. rangszám), Százados: 1915. 03. 01. (3. rangszám), Őrnagy: 1921. 02. 03. (1920. 09. 01-jei rang), Alezredes: 1925. 05. 01. (2. rangszám), Ezredes: 1932. 05. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1900. 10. 01. – 1901. 09. 30.: tiroli 2. császárvadászezred, egyévi önkéntes. 1902. 10. 31. – 1903. 04. 30.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1903. 05. 01. – ?: ?. ? –1909. 05. 01.: IV. csendőrkerület, sátoraljaújhelyi 2. szakasz, szakaszparancsnok. 1909. 05. 01. – 1918. 02. 01.: IV. csendőrkerület, homonnai szakasz, szakaszparancsnok. 1918. 02. 01. – ?: IV. csendőrkerület, kassai szárny, szárnyparancsnok. 1920. 03. 01. – ?: miskolci csendőrkerület, sátoraljaújhelyi szárny, szárnyparancsnok. ? – 1924. 04. 15.: budapesti csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1924. 04. 15. – ?: Belügyminisztérium VI-b. osztály, beosztott tiszt, ? – 1928. 09. 01.: budapesti I. csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1928. 09. 01. – 1931. 12. 15.: budapesti I. csendőrkerület, kerületi parancsnok-helyettes. *1931. 12. 15. – 1934. 08. 01.: m. kir. csendőrségi felszerelési anyagraktár, ideiglenes parancsnok. 1934. 08. 01. – 1935. 08. 01.: m. kir. csendőrségi felszerelési anyagraktár parancsnok.* 1935. 11. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemkereszt IV. osztálya (1930), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1935), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

1948. 09. 02.: „Nem igazolt".

Családi állapota: nős, Reichert Izabella.

Gyermekei: Aladár, Izabella, Endre, légügyi főellenőr (*1938. 08. 10.)

Temetése, sírja: n. a.

TORZSAY (1934-ig Schick) Lénárd, vitéz, ezredes (Gyalogság).

*Torzsa, 1887. július 31.; †München, NSzK, 1965. február ?.

Apja: Schick ?, földbirtokos.

Anyja: Bruszt Erzsébet.

Vallása: református.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály, Szeged, Honvéd hadapródiskola 1–4. évfolyam (1903–1907) Nagyvárad, csendőrtiszti tanfolyam (1920–1921).

Nyelvismerete: német (T), szerb (?).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1907. 08. 18. (1907. 09. 01-jei rang, 4. rangszám), Hadnagy: 1909. 09. 01. (52. rangszám), Főhadnagy: 1913. 11. 01. (56. rangszám), Százados: 1915. 11. 01. (44. rangszám), Őrnagy: 1926. 05. 01. (2. rangszám), Alezredes, 1934. 05. 01. (1. rangszám), Ezredes: 1938. 05. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1907. 08. 18. – ?: m. kir. 7. honvéd gyalogezred, századszolgálat. 1920. 11. 16. – 1921. 11. 01.: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató és próbaszolgálaton a m. kir. csendőrségnél. ? – 1923. 11. 15.: Tolna vármegyei csendőriskola, iskolaparancsnok. 1923. 11. 15. – 1926. 05. 01.: pécsi csendőrkerület, szentlőrinci járás csendőrparancsnok, később szentlőrinci szárny, szárnyparancsnok. 1926. 05. 01. – ?: pécsi IV. csendőrkerület, sásdi szárny, szárnyparancsnok. ? – 1928. 09. 01.: pécsi IV. csendőrkerület, szentlőrinci szárny, szárnyparancsnok. 1928. 09. 01. – 1934. 06. 15.: szombathelyi III. csendőrkerület, őrsparancsnokképző iskola, iskolaparancsnok. 1934. 06. 15. – 1935. 10. 01.: Belügyminisztérium VII-c. – később VI-c. – osztály, előadótiszt. 1935. 10. 01. – 1937. 07. 15.: m. kir. csendőrtiszti tanfolyam parancsnoksághoz beosztva, tanár. *1937. 07. 15. – 1938. 05. 01.: m. kir. csendőrtiszti tanfolyam, ideiglenes parancsnok. 1938. 05. 01. – 1939. 08. 01.: m. kir. csendőrtiszti tanfolyam, parancsnok. 1939. 08. 01. – 1942. 07. 31.: budapesti I. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1942. 12. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1940), Magyar Érdemrend lovagkeresztje, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, szalagján a hadidíszítménnyel, kardokkal ékesített III. osztályú Katonai Érdemkereszt kisebbített alakjával, Károly Csapatkereszt, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Vitéz: 1934. 06. 03.

Családi állapota: nős.

Gyermeke: egy gyermek.

Temetése, sírja: n. a.

Egyéb: Schick Lénárd: *Vezényszavak füzete.* Szombathely, 1930.

TÖLGYESY (Tölgyesi) Győző, vezérőrnagy (Gyalogság).

*Egbell, 1890. szeptember 19.; †Ottawa, Kanada, 1954. február 4.

Apja: Tölgyesy Simon, községi jegyző.

Anyja: Emer Mária.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: polgári iskola 1. osztály, gimnázium 2–4. osztály, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1906–1910) Budapest, csendőrtiszti tanfolyam (1921–1922).

Nyelvismerete: német (T), szlovák (T).

Rendfokozatai: Zászlós: 1910. 08. 18. (1910. 09. 01-jei rang, 392. rangszám), Hadnagy: 1913. 05. 01., Főhadnagy: 1915. 03. 15., Százados: 1920. 09. 01. (12. rangszám), Őrnagy: 1931. 05. 01. (5. rangszám), Alezredes: 1936. 11. 01. (5. rangszám), Ezredes: 1940. 09. 01. (4. rangszám), Vezérőrnagy: 1944.

Beosztásai: 1910. 08. 18. – ?: cs. és kir. 66. gyalogezred, századszolgálat. 1921. 06. 15. – 1922: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató (közben 1921. 11. 30. – ?: csendőr gyakorlati kiképzésen a Borsod vármegyei csendőrparancsnokságnál). 1922–?: ?. ? – 1925. 02. 01.: VII. csendőrkerület, sárospataki csendőriskola, iskolaparancsnok. 1925. 02. 01. – ?: VII. csendőrkerület, mezőcsáti szárny, szárnyparancsnok. 1927. 11. 01. – 1932. 10. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, előadótiszt. 1932. 10. 01. – 1936. 08. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1936. 08. 01. – 1939. 01. 09.: miskolci VII. csendőrkerület, egri osztály, osztályparancsnok. 1939. 01. 09. – 1940. 01. 09.: tartósan vezényelve a kassai VIII. csendőrkerülethez, beosztott törzstiszt. 1940. 01. 09. – ?: kassai VIII. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. ? – 1940. 11. 23.: kassai VIII. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1940. 11. 23. – 1944. 10. 28.: kassai VIII. csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1944. 10. 28. – 1945: m. kir. csendőrség felügyelőjének helyettese. 1945-ben a Németországban felállítandó 4 csendőrkerület és a berlini csendőrségi központ parancsnoka.*

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1943), Magyar Érdemrend lovagkeresztje hadiszalagon (1939), Magyar Érdemrend lovagkeresztje, Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1930), Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján egy sávval, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Felvidéki Emlékérem, Erdélyi Emlékérem, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Családi állapota: nős, Platthy Gabriella (*Kékkő, 1899. 02. 12.).

Gyermekei: István (*Mezőkövesd, 1927. 01. 16.), Viktor (*Miskolc, 1928.).

Temetése, sírja: n. a.

VADÁSZY István, vitéz nádaskai, címzetes vezérőrnagy (Gyalogság).

*Perbenyik, 1889. december 22.; †Budapest, 1948. szeptember 18.

Apja: Vadászy István, tanító.

Anyja: Dorning Klára.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: Tanítóképző Intézet 1. évfolyam, Honvéd hadapródiskola 1–4. évfolyam (1905–1909) Nagyvárad, csendőrtiszti tanfolyam (1921–1922).

Nyelvismerete: német (J), francia (J), orosz (Gy).

Rendfokozatai: Zászlós: 1909. 08. 18. (1909. 09. 01-jei rang, 22. rangszám), Hadnagy: 1911. 05. 01. (62. rangszám), Főhadnagy: 1914. 08. 01., Százados: 1917. 11. 01. (56. rangszám) (csendőrként 1919. 09. 01., 6. rangszám), Őrnagy: 1929. 05. 01. (5. rangszám), Alezredes: 1935. 05. 01. (6. rangszám), Ezredes: 1939. 11. 01. (2. rangszám), Címzetes vezérőrnagy: 1944. 02. 21.

Beosztásai: 1909. 08. 18. – ?: m. kir. 20. honvéd gyalogezred. 1921. 06. 15. – 1922: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató. ? – 1924. 11. 01.: debreceni csendőrkerület, vármegyei csendőriskola (Debrecen), iskolaparancsnok. 1924. 11. 01. – 1925. 01. 15.: miskolci csendőrkerület, vármegyei csendőriskola (Eger), iskolaparancsnok. 1925. 01. 15. – 1927. 09. 15.: miskolci VII. csendőrkerület, egri szárny, szárnyparancsnok. 1927. 09. 15. – 1929. 08. 15.: debreceni VI. csendőrkerület, előadótiszt. 1929. 08. 15. – 1931. 04. 01.: debreceni VI. csendőrkerület, debreceni 2. szárny, szárnyparancsnok. 1934. 04. 01. – 1935. 10. 01.: m. kir. csendőrség felügyelője, előadótiszt. 1935. 10. 01. – 1939. 06. 01.: m. kir. csendőrség felügyelője, ideiglenes segédtiszt. 1939. 06. 01. – 1940. 02. 01.: m. kir. csendőrség felügyelője, segédtiszt. *1940. 02. 01. – 1942. 07. 31.: Belügyminisztérium VI-b. osztály, osztályvezető. 1942. 08. 01. – 1942. 12. 15.: pécsi IV. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1943. 03. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1941), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1939), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (két ízben), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1933), Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján egy sávval, Nemzetvédelmi Kereszt (1942), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, olasz Korona Rend tisztikeresztje, porosz Vaskereszt II. osztálya (1917), osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

Vitéz: 1935. 05. 01.

1945. 08. 18. Va/9–1945 „Nem igazolt".

Családi állapota: nős, kricsfalusi Hrabár Anna (*Talaborfalva, 1893. 02. 06.).

Gyermeke: Zsuzsanna (*Budapest, 1925. 03. 31.).

Temetése, sírja: Budapest, 1948. szeptember ?, Óbudai temető, 32/1.

Egyéb: Kapcsolatban állt a vitéz Kiss János nyugállományú altábornagy vezette katonai ellenállási mozgalommal. 1948 augusztusában az ÁVH letartóztatta. Szabadulása után röviddel öngyilkos lett.

VATTAY (1932. február 13-ig Vetter) Ferenc, vitéz, ezredes (Gyalogság).

*Wurmberg (Ausztria), 1889. március 25.; †Los Polvorinos, Argentína, 1988. június 15.

Apja: Vetter Pál, borászati és szőlészeti felügyelő.

Anyja: Frenzl Karola.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–4. osztály (1899–1903) Pozsony, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1902–1907) Pozsony, 1910-ben érettségi vizsgát tett Sátoraljaújhelyen.

Nyelvismerete: német (T), francia (?), szlovák (?).

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1907. 08. 18. (1907. 09. 01-jei rang), Hadapród: 1907. 09. 01. (12. rangszám), Hadnagy: 1912. 05. 01. (1. rangszám), Főhadnagy: 1913. 03. 01. (3. rangszám), Százados: 1918. 11. 01. (2. rangszám) (1919. 12. 17-én 1917. 11. 01-jei rang, 32. rangszám), Őrnagy: 1927. 11. 01. (4. rangszám), Alezredes: 1934. 05. 01. (12. rangszám), Ezredes: 1938. 05. 01. (5.b [sic!] rangszám).

Beosztásai: 1907. 08. 18. – 1907. 12.: cs. és kir. 44. gyalogezred, póttartalékos század, beosztott tiszt. 1907. 12. – 1908: cs. és kir. 44. gyalogezred, 7. század, beosztott tiszt. 1908 – 1908. 11.: vezényelve a cs. és kir. 23. gyalogezredhez. 1908. 11. 01. – 1909. 05. 01.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1909. 05. 01. – 1909. 11. 01.: IV. csendőrkerület állományában. 1909. 11. 01. – 1910. 05. 01.: VI. csendőrkerület állományában. 1910. 05. 01. – ?: VI. csendőrkerület állományában. 1911. 02. 16. – 1914. 07. 01.: IV. csendőrkerület, nagyszöllősi szakasz, ideiglenes szakaszparancsnok. 1914. 07. 01. – ?: III. csendőrkerület, miskolci 2. szakasz, szakaszparancsnok. 1919. 03. – 1919. 05.: miskolci vörösőr kerület, beosztott. 1920. 03. 01. – 1921. 01. 15.: miskolci csendőrkerület, miskolci 1. szakasz, szakaszparancsnok. 1921. 01. 15. – ?: miskolci csendőrkerület, oktatótiszt. ? – 1923. 02. 19.: miskolci csendőrkerület, előadótiszt. 1923. 02. 19. – 1925. 01. 15.: tartósan vezényelve a Belügyminisztérium VI-c. osztályába. 1925. 01. 15. – 1934. 02. 01.: Belügyminisztérium VI-c. (majd VII-c.) osztály, előadótiszt. 1934. 07. 01. – 1936. 08. 01.: székesfehérvári II. csendőrkerület, győri osztály, osztályparancsnok. 1936. 08. 01. – 1937. 05. 01.: székesfehérvári csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1937. 05. 01. – 1938. 08. 01.: székesfehérvári II. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. 1938. 08. 01. – 1939. 05. 01.: szombathelyi III. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1939. 05. 01. – 1940. 11. 23.: m. kir. csendőrség szabályzatszerkesztő és tanulmányi bizottság, elnök. 1940. 11. 23. – 1942. 07. 31.:*

kolozsvári IX. csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1942. 11. 01. (másutt 1942. 12. 01.): nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemrend tisztikeresztje (1940), Magyar Érdemrend lovagkeresztje (1937), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Nemzetvédelmi Kereszt (1943), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), osztrák Háborús Emlékérem kardokkal, bolgár Háborús Emlékérem.

Vitéz: 1943. 05. 02.

Családi állapota: nős.

Gyermekei: Ferenc (*1914), Berta (*1916), Mária (*1923).

Temetése, sírja: n. a.

VERBÓ János, ezredes (Gyalogság).

*Párkány, 1875. szeptember 21.; †Kecskemét, 1967. december 28.

Apja: Verbó János.

Anyja: Sebestyén Ida.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Tudományegyetem 2 év jog.

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród-tiszthelyettes: 1900. 05. 01. (9. rangszám), Hadapród-tiszthelyettes: 1901. 06. 24., Hadnagy: 1903. 11. 01., Főhadnagy: 1907. 05. 01., Százados: 1914. 08. 01. (7. rangszám), Őrnagy: 1920. 05. 29. (1919. 01. 01-jével), Alezredes: 1921. 08. 19. (1920. 09. 01-jével), Ezredes: 1927. 05. 01. (1. rangszám) (1928. 02. 01-jén 1925. 05. 01-jére, 4. rangszámra javítva).

Beosztásai: 1898. 10. 01. – 1899. 09. 30.: m. kir. 13. honvéd gyalogezred, egyévi önkéntes. 1900. 12. 06. – 1901. 05. 06.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. ? – 1909. 11. 01.: II. csendőrkerület, oktatótiszt. 1909. 11. 01. – 1914. 07. 01.: II. csendőrkerület, szentesi szakasz, szakaszparancsnok. 1914. 07. 01. – ?: VII. csendőrkerület, csíkszeredai szárny, ideiglenes szárnyparancsnok. ? – 1918. 05. 01.: VII. csendőrkerület állományában. 1918. 05. 01. – ?: II. csendőrkerület, nagybecskereki szárny, szárnyparancsnok. 1920. 03. 01. – 1920. 07. 01.: miskolci csendőrkerület, miskolci szárny, szárnyparancsnok. 1920. 07. 01. – ?: szegedi csendőrkerület, szegedi szárny, ideiglenes szárnyparancsnok. ? – 1923. 07. 01.: szegedi csendőrkerület, kerületi segédtiszt. 1923. 07. 01. – 1927. 01. 01.: szegedi csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1927. 01. 01. – 1928. 08. 01.: szegedi V. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. *1928. 08. 01. – 1929. 09. 01.: szegedi V. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok. 1929. 09. 01. – 1931. 05. 27. (K. E.): szegedi V. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1931. 09. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1929), Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt.

1948. 09. 13.: „Nem igazolt".

Családi állapota: nős (Szeged, 1909. 05. 31.), Tyll Irén.

Gyermekei: három gyermek.

Temetése, sírja: n. a.

Egyéb: Verbó János: *Próbacsendőrök tankönyve (Kérdések és feleletekben).* Szeged, 1909.

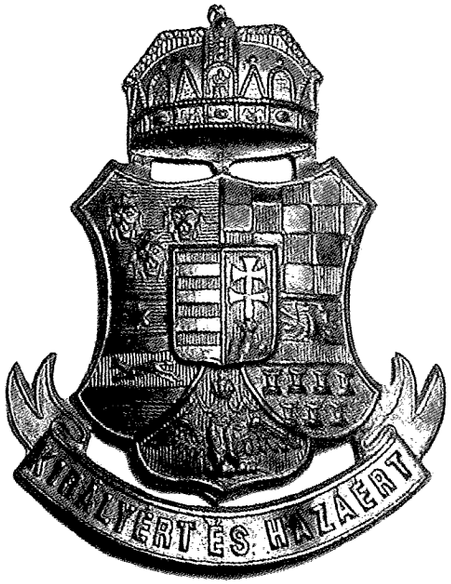

VITTNYÉDY József, muzsaji és vittnyédi, alezredes (Gyalogság).

*Rempehollós, 1874. március 21.; †Keszthely, 1920. május 21.

Apja: Vittnyédy Sándor, földész (földbirtokos [?]).

Anyja: Fekete Eszter.

Vallása: evangélikus.

Iskolái, végzettsége: reáliskola 1–4. osztály.

Nyelvismerete: német (Gy), szlovák (?).

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród, címzetes gyalogos őrmester: 1896. 01. 01. (1607. rangszám), Hadapród: 1897. 02. 17., Hadapród-tiszthelyettes: 1897. 05. 01., Hadnagy: 1898. 05. 01. (4. rangszám), Főhadnagy: 1905. 05. 01. (2. rangszám), Százados: 1912. 05. 01., Őrnagy: 1918. 02. 01., Alezredes: 1920. 05. 01.

Beosztásai: 1894. 10. 01. – 1895. 10. 01.: cs. és kir. 76. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1896. 08. 17. – 1897. 02. 17.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1897. 02. 17. – 1898. 07. 01.: II. csendőrkerület állományában. 1898. 07. 01. – 1902. 06. 01.: IV. csendőrkerület, homonnai szakasz, szakaszparancsnok. 1902. 06. 01. – 1903. 07. 01.: VI. csendőrkerület, szekszárdi szakasz, szakaszparancsnok. 1903. 07. 01. – 1910. 01. 01.: VI. csendőrkerület, oktatótiszt. 1910. 01. 01. – 1911. 02. 16.: VII. csendőrkerület, dévai szakasz, szakaszparancsnok. 1911. 02. 16. – ?: VIII. csendőrkerület, nagyváradi szakasz, szakaszparancsnok. ? –1912. 07. 01.: nagyváradi csendőr továbbképző és altiszti iskola, tanár. 1912. 07. 01. – ?: VI. csendőrkerület, segédtiszt. *1919. 08. – ?: szombathelyi csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok.*

Kitüntetései: Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Bronz Katonai Érdemérem piros szalagon, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt.

Családi állapota: n. a.

Gyermekei: n. a.

Temetése, sírja: Rempehollós, 1920. május ?.

VOLONCS (Volloncs) István, kézdiszentléleki, ezredes (Gyalogság).

*Sepsiszentgyörgy, 1880. november 14.; †Budapest, 1937. június 3.

Apja: Volloncs Albert, városi polgár és földbirtokos.

Anyja: Ütő Róza.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi „elégséges".

Nyelvismerete: német (Gy).

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród őrmester: 1903. 01. 01. (1469. rangszám), Hadapród-tiszthelyettes: 1905. 10. 15., Hadnagy: 1906. 05. 01., Főhadnagy: 1911. 05. 01. (3. rangszám), Százados: 1915. 11. 01. (4. rangszám) (1920-ban 1914. 09. 01-jére javítva), Őrnagy: 1921. 09. 01., Alezredes: 1927. 11. 01., Ezredes: 1935. 05. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1901. 10. 01. – 1902. 10. 01.: cs. és kir. 2. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1902. 10. 01. – ?: adóhivatali tisztviselő, a XI. rangosztályban, évi 2660 korona fizetéssel. 1904. 11. 06. – 1905. 06.: csendőrségi próbaszolgálaton. ? – 1908. 02. 01.: VII. csendőrkerület, gyergyószentmiklósi szakasz, szakaszparancsnok. 1908. 02. 01. – 1908. 05. 01.: VIII. csendőrkerület, nagykárolyi szakasz, szakaszparancsnok. 1908. 05. 01. – 1911. 07. 16.: III. csendőrkerület, 2. segédtiszt. 1911. 07. 16. – 1914. 05. 01.: III. csendőrkerület, kalocsai szakasz, szakaszparancsnok. 1914. 05. 01. – ?: III. csendőrkerület, szolnoki szakasz, szakaszparancsnok (a világháborúban tábori csendőrtisztként szolgált). 1920. 03. 01. – ?: a csendőrség felügyelőjének 2. segédtisztje. 1925. 04. 01. – 1927. 04. 01.: várakozási illetékkel szabadságolva, „szolgálatképtelen". 1927. 04. 01. – 1928. 09. 01.: I. csendőrkerület, I. osztály, beosztott tiszt. 1928. 09. 01. – 1932. 04. 15.: tartósan vezényelve a Belügyminisztérium VI-c. osztályára előadótisztnek. 1932. 04. 15. – 1933. 08. 01.: Belügyminisztérium VII-c. osztály, osztályvezető-helyettes. *1933. 08. 01. – 1935. 08. 01.: I. csendőrkerület ideiglenes parancsnoka. 1935. 08. 01. – 1936. 02. 01.: I. csendőrkerület parancsnoka. 1936. 02. 01. – 1937. 06. 03.: Belügyminisztérium VI-c. osztály, osztályvezető.*

Kitüntetései: Magyar Érdemkereszt IV. osztálya (1930), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel (1918), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt, olasz Korona Rend parancsnoki keresztje, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

Családi állapota: nős.

Gyermekei: István és egy másik gyermek.

Temetése, sírja: Budapest, 1937. június 5., Kerepesi úti temető, 35-1-46. 1939. 08. 25-én áttemetve a 41-1-81., majd 1972. 08. 25-én a 26/1-1-18. kriptába.

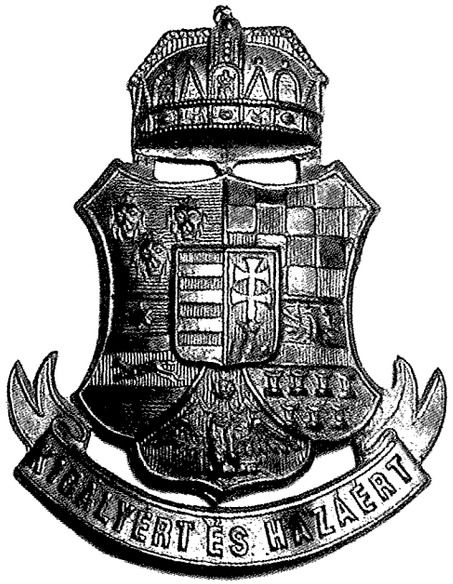

VRÁBLIK Mátyás, címzetes vezérőrnagy (Gyalogság).

*Mariko, 1871. szeptember 21.; †Hajdúhadház, 1957. február 11.

Apja: Vrablik István, erdészeti tisztviselő.

Anyja: Melichherik Anna.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Pozsony.

Nyelvismerete: német (T), szlovák (T).

Rendfokozatai: Tartalékos hadapród gyalogos, címzetes tizedes: 1894. 01. 01. (61. rangszám), Hadapród: 1895. 03. 21., Hadapród-tiszthelyettes: 1895. 05. 01., Hadnagy: 1895. 11. 01. (19. rangszám), Főhadnagy: 1899. 11. 01. (2. rangszám), 2. osztályú Százados: 1907. 11. 01., 1. osztályú Százados: 1908. 11. 01., Őrnagy: 1915. 11. 01. (19. rangszám), Alezredes: 1918. 02. 01. (18. rangszám), Ezredes: 1921. 02. 03. (1920. 05. 01-jével), Címzetes tábornok: 1927. 04. 15.

Beosztásai: 1892. 1. 01. – 1893. 09. 30.: cs. és kir. 60. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1894. 10. 21. – 1895. 03. 21.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1895. 03. 21. – 1895. 07. 01.: III. csendőrkerület állományában. 1895. 07. 01. – ?: III. csendőrkerület, zilahi szakasz, ideiglenes szakaszparancsnok. ? – 1912. 10. 01.: III. csendőrkerület, egri szárny, szárnyparancsnok. 1912. 10. 01. – ?: III. csendőrkerület, budapesti szárny, szárnyparancsnok. 1919. 02. 16. – ?: IV. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok, vezényléssel. 1919. 03. 17.: nyugállományba helyezése elrendelve. 1919. 03. 22-én Beregszász karhatalmi parancsnokságát a Szociáldemokrata Párt felkérésére átveszi. 1919. 03. 28. – 1919. 05. 01.: vörösőr. 1919. 05. 01-jétől járó illetékkel nyugállomány. *1919. 09. 07. – 1920. 02. 01.: Hadügyminisztérium 39. osztály, osztályvezető ideiglenesen (1919. 12. 31.: 1919. 08. 01-jei hatállyal ténylegesítve). 1920. 02. 01. – ?: Hadügyminisztérium 5. osztály , osztályvezető.* 1923. 12. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, Nemzetvédelmi Kereszt (1943), Jubileumi Érem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908), 1912–1913. évi Emlékkereszt.

Családi állapota: nős, kászonujfalui Darvas Szerén.

Gyermekei: Szeréne, Anna.

Temetése, sírja: Hajdúhadház, 1957. február 1?.

Egyéb: 1951-ben Budapestről kitelepítve Hajdúhadházra.

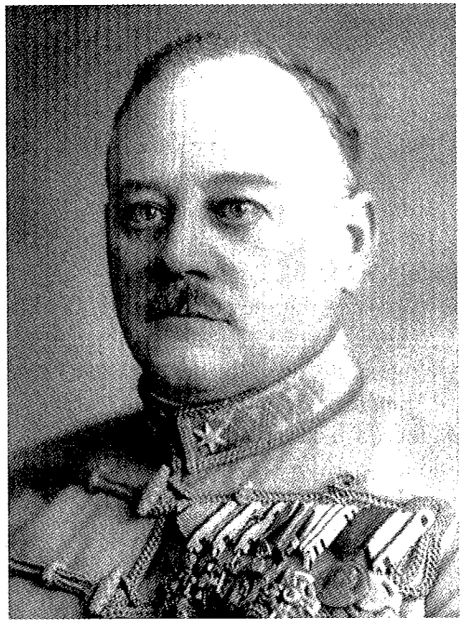

ZIEGLER (1935. február 25-től Marosszéky) Emil, vezérőrnagy (Gyalogság).

*Marosvásárhely, 1874. április 10.; †Zánka, 1963. június 28.

Apja: Ziegler Emil, törvényszéki jegyző (később táblabíró).

Anyja: Csiszár Berta.

Vallása: evangélikus.

Iskolái, végzettsége: gimnázium 1–8. osztály, érettségi, Marosvásárhely.

Nyelvismerete: német (T), román (Gy).

Rendfokozatai: Gyalogos hadapród, címzetes őrmester: 1894. 01. 01. (40. rangszám), Hadapród: 1894. 08. 02, Hadapród-tiszthelyettes: 1894. 09. 01., Hadnagy: 1895. 01. 01. (4. rangszám), Főhadnagy: 1897. 11. 01., 2. osztályú Százados: 1907. 05. 01., 1. osztályú Százados: 1908. 05. 01., Őrnagy: 1915. 11. 01. (10. rangszám), Alezredes: 1918. 02. 01. (10. rangszám), Ezredes: 1921. 02. 03. (1920. 05. 01-jével), Tábornok: 1925. 05. 01. (2. rangszám).

Beosztásai: 1892. 09. 09. – 1893. 09. 30.: cs. és kir. 31. gyalogezred, egyévi önkéntes. 1894. 02. 02. – 1894. 08. 02.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1894. 08. 02. – ?: V. csendőrkerület állományában. ? – 1896. 06. 15.: V. csendőrkerület, nyitrai szakasz, szakaszparancsnok. 1896. 06. 15. – 1900. 01. 01.: I. csendőrkerület, tordai szakasz, szakaszparancsnok. 1900. 01. 01. – ?: III. csendőrkerület, váci szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1916. 01. 16.: VII. csendőrkerület, Marosvásárhelyre kikülönített törzstiszt segédtisztje. 1916. 01. 16. – ?: VII. csendőrkerület (a világháború évei alatt 1914. 09. – 1916. 06. és 1917. 10. – 1918. 01.: „hadtápterületen") marosvásárhelyi szárny, szárnyparancsnok. ? – 1918. 02. 02.: VII. csendőrkerület, őrnagy. 1918. 02. 02. – ?: *Belügyminisztérium VI-b. osztály, osztályvezető.* 1919. 03. 26. – ?: „Vörös Őrség országos szemlélő". *?–?: a csendőrség felügyelőjének ideiglenes helyettese.* ? – 1920. 06. 01.: magyar csendőrgazdászati tanfolyam, parancsnok. *1920. 06. 01. – ?: magyar csendőrtiszti tanfolyam, parancsnok. ? – 1923. 07. 01.: budapesti csendőrkerület, kerületi parancsnok. 1923. 07. 01. – 1925. 05. 01.: megbízva a csendőrség felügyelője mellé beosztott tábornok teendőinek az ellátásával. 1925. 05. 01. – 1926. 05. 01.: a csendőrség felügyelője mellé beosztott tábornok. 1926. 05. 01. – 1927. 01. 01.: a csendőrség felügyelőjének helyettese.* 1927. 04. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Ferenc József Rend lovagkeresztje hadiszalagon, Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Vöröskereszt II. osztályú Díszjelvénye hadidíszítménnyel, Jubileumi Emlékérem a fegyveres erő számára (1898), Katonai Jubileumi Kereszt (1908).

1948. 06. 03.: „Nem igazolt".

Családi állapota: nős, Szentkirályi Erzsébet (*1877. 09. 15.; †1908. 05. 13.).

Gyermekei: Viktória és még hat gyermek.

Temetése, sírja: Zánka, 1963. július.

Egyéb: 1930-tól a Magyar Élet Pártja tagja és a zánkai szervezet vezetője.

ZIRCZY (1923-ig Gfellner) József, vitéz, ezredes (Gyalogság).

*Budapest, 1889. szeptember 11.; †Graz, Ausztria, 1972. október 20.

Apja: Gfellner József, kávéház tulajdonos.

Anyja: Mayer Anna.

Vallása: római katolikus.

Iskolái, végzettsége: reáliskola 1–4. osztály, Honvéd hadapródiskola 1–4. évfolyam (1905–1909) Nagyvárad, csendőrtiszti tanfolyam (1920–1921).

Nyelvismerete: német (T), Ruszin (Gy).

Rendfokozatai: Zászlós: 1909. 08. 18. (1909. 09. 01-jei rang, 65. rangszám), Hadnagy: 1911. 05. 01. (104. rangszám), Főhadnagy: 1914. 08. 01., Százados: 1917. 11. 01. (94. rangszám) (csendőrként 1919. 09. 01., 9. rangszám), Őrnagy: 1929. 05. 01. (8. rangszám), Alezredes: 1935. 05. 01. (8. rangszám), Ezredes: 1940. 05. 01. (1. rangszám).

Beosztásai: 1909. 08. 18. – 1912. 04. 25.: m. kir. 11. honvéd gyalogezred. 1912. 04. 25. – ?: m. kir. 18. honvéd gyalogezred. 1920. 12. 24. – 1921. 11. 01.: csendőrtiszti tanfolyam, hallgató és próbaszolgálaton a m. kir. csendőrségnél. ? – 1934. 0. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, sátoraljaújhelyi szárny, szárnyparancsnok. 1934. 08. 01. – 1938. 05. 01.: miskolci VII. csendőrkerület, sátoraljaújhelyi osztály, osztályparancsnok. 1938. 05. 01. – ?: debreceni VI. csendőrkerület, kerületi parancsnokhelyettes. ? – 1940. 08. 01. debreceni VI. csendőrkerület, létszám feletti. *1940. 08. 01. – 1942. 04. 20.: székesfehérvári II. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1942. 06. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Vaskorona Rend III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Magyar Érdemkereszt IV. osztálya (1934), Katonai Érdemkereszt III. osztálya hadidíszítménnyel, kardokkal, Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (két ízben), Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal (1915), Kormányzói Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme (1929), Károly Csapatkereszt, Sebesültek Érme, szalagján két sávval, Nemzetvédelmi Kereszt (1942), Háborús Emlékérem kardokkal és sisakkal, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Erdélyi Emlékérem, osztrák Háborús Emlékérem kardokkal.

Vitéz: 1923. 06. 17.

Családi állapota: nős, Achátz Gizella (*Szolyva, 1893. 06. 10.; †Graz, 1980. 05. 21.).

Gyermeke: Enikő (*Sátoraljaújhely, 1926. 12. 29.; †Bécs, 200?.).

Temetése, sírja: Graz, 1972. október 25., Szent Péter városi temető.

Egyéb: 1945-ben Németországba távozott, majd Ausztriában telepedett le. Segédmunkás, irodaszolga.

ZSELYONKA (1932. augusztus 23-tól Alkay) József, ezredes (Gyalogság).

*Magyarcsernye, 1880. július 7.; †Budapest, 1937. május 21.

Apja: Zselyonka (Zelenka [?]) József, tanító.

Anyja: Schnur Teréz.

Vallása: római katolikus.

Nyelvismerete: német (T), szerb (J).

Iskolái, végzettsége: reáliskola 1–4. osztály, Temesvár, Cs. és kir. gyalogsági hadapródiskola 1–4. évfolyam (1895–1899) Temesvár.

Rendfokozatai: Hadapród-tiszthelyettes: 1899. 08. 18. (1899. 09. 01-jei rang, 470. rangszám), Hadapród: 1899. 09. 01., Hadnagy: 1900. 11. 01. (5. rangszám), Főhadnagy: 1906. 05. 01., Százados: 1912. 11. 01. (12. rangszám), Őrnagy: 1918. 05. 01. (11. rangszám; 1920-ban 1917. 09. 01-jére, 8. rangszám javítva), Alezredes: 1921. 08. 31. (1920. 09. 01-jével), Ezredes: 1925. 05. 01. (3. rangszám).

Beosztásai: 1899. 08. 18. – 1900. 03. 10.: cs. és kir. 93. gyalogezred, századszolgálat. 1900. 03. 10. – 1900. 09. 10.: próbaszolgálat a m. kir. csendőrségnél. 1900. 09. 10. – 1900. 11. 01.: I. csendőrkerület állományában. 1900. 11. 01. – ?: I. csendőrkerület, topánfalvi szakasz, szakaszparancsnok. ? – 1909. 06. 01.: III. csendőrkerület, újvidéki szakasz, szakaszparancsnok. 1909. 06. 01. – 1912. 07. 01.: III. csendőrkerület, szolnoki szakasz, szakaszparancsnok. 1912. 07. 01. – ?: VII. csendőrkerület, kerületi segédtiszt. ? – 1916. 12. 01.: a csendőrség felügyelője mellett 2. segédtiszt. 1916. 02. 01. – 1917. 12. 01.: VI. csendőrkerület, szekszárdi szárny, szárnyparancsnok. 1917. 12. 01. – ?: II. csendőrkerület, szentesi szárny. 1919-ben a magyarországi Tanácsköztársaság ideje alatt egy ideig börtönben. 1920. 02. 01. – ?: szegedi csendőrkerület, szentesi szárny, szárnyparancsnok. ? – 1923. 07. 01.: szombathelyi csendőrkerület, beosztott törzstiszt. 1923. 07. 01. – 1927. 01. 01.: szegedi – majd szegedi V. – csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnokhelyettes majd kerületi parancsnokhelyettes. *1927. 01. 01. – 1928. 08. 01.: szegedi V. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok. 1928. 08. 01. – 1929. 09. 01.: budapesti I. csendőrkerület, ideiglenes kerületi parancsnok. 1929. 09. 01. – 1933. 05. 22.: budapesti I. csendőrkerület, kerületi parancsnok.* 1933. 05. 22-től 53 napi szabadságon (1933. 07. 08-i Legfelsőbb Elhatározással felmentve a kerületi parancsnoki beosztásából). 1933. 11. 01.: nyugállomány.

Kitüntetései: Magyar Érdemkereszt III. osztálya (1931), Ezüst Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Bronz Katonai Érdemérem hadiszalagon, kardokkal, Kormányzói

Dicsérő Elismerés Magyar Koronás Bronzérme, Tiszti Katonai Szolgálati Jel II. osztálya, Katonai Jubileumi Kereszt (1908).

Családi állapota: nős, 1. házassága (1911): nagyszalontai Kenézlő Júlia, 2. házassága (1919. 08. 21.): Ebers Mária (*Végles, 1886. 12. 08.).

Gyermekei: három fiú az első házasságából és Edit leánya a második házasságából.

Temetése, sírja: Budapest, 1937. május ?, Kerepesi úti temető. Az 1960-as évek közepén exhumálva és áttemetve a Farkasréti temetőbe (urnafal: 49/1374.).

A magyar királyi csendőrség felső vezetői beosztásai 1919–1945*

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐRSÉG FELÜGYELŐJE

Időtartam		Név
1919. 08. 10.	– 1919. 08. 22. (ideiglenesen)	Bariss Árpád
1919. 08. 22.	– 1920. 09. 20. (ideiglenesen)	gróf kőrösszeghi és adorjáni Csáky Zsigmond
1920. 09. 20.♦	– 1921. 02. 21.♦	gróf kőrösszeghi és adorjáni Csáky Zsigmond
1921. 02. 21.♦	– 1923. 03. 31.♦	bazédi és körpényesi Kontz Sándor
1923. 03. 31.♦	– 1928. 06. 16.♦	Száhlender Béla
1928. 07. 28.♦	– 1931. 10. 05.♦	Schill Ferenc
1931. 10. 05.♦	– 1936. 08. 01.	vitéz szinai Szinay Béla
1936. 08. 01.	– 1938. 02. 01.	vitéz Folkusházy Lajos
1938. 02. 01.	– 1939. 08. 01.	vitéz Falta László
1939. 08. 01.	– 1942. 11. 15.	vitéz Nemerey Márton
1942. 11. 15.	– 1944. 10. 16.	vitéz Faragho Gábor**
1944. 11. 01.	– 1945. 05.	Finta József***
1944. 10. 18.	– 1945. 05.	vitéz Temesvári Endre****

* 1925 közepéig a kerületi parancsnokságokat a székhelyükről nevezték el. Attól kezdve a székhely neve mellett számot is kaptak, így M. kir. IV. csendőrkerületi parancsnokság Pécs stb. volt a hivatalos megnevezés. Az összeállításban az 1925-től 1944-ig megjelent *A magyar királyi csendőrség zsebkönyvé*ben alkalmazott formát használtam.
A továbbiakban ott, ahol a kinevezés és/vagy felmentés pontos időpontja nem ismeretes, a Kormányzói, illetve a Legfelsőbb Elhatározás keltét adjuk meg: ♦-jellel a Kormányzói, ♦♦-jellel pedig a Legfelsőbb Elhatározás időpontját.

** 1944. július 1-jétől a magyar királyi csendőrség és rendőrség felügyelője.

*** A magyar királyi csendőrség és rendőrség főfelügyelője, 1945. január 6-ától megbízva a határrendészeti felügyelő teendőinek az ellátásával is.

**** A magyar királyi csendőrség felügyelője, a főfelügyelő alá rendelve.

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐRSÉG FELÜGYELŐJÉNEK ADLÁTUSA

Időtartam	Név
1921. 02. 21.♦ – 1921. 11. 01.	gróf kőrösszeghi és adorjáni Csáky Zsigmond

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐRSÉG FELÜGYELŐJÉNEK HELYETTESE

Időtartam	Név
1919 (ideiglenesen)	Ziegler Emil
1920. 02. 01. – 1920. 09. 20. (megbízva)	aldobolyi Rákosy Gyula
1920. 09. 20. – 1923. 07. 01.	aldobolyi Rákosy Gyula
1923. 07. 01. – 1925. 05. 01. (megbízva)	Mészáros János
1925. 05. 01. – 1926. 05. 01.	Mészáros János
1926. 05. 01. – 1927. 01. 01.	Ziegler Emil
1927. 01. 01. – 1927. 11. 01.	Ambrózy Gyula
1927. 11. 01. – 1928. 08. 07.♦	Szőke Béla
1928. 08. 07.♦ – 1931. 01. 31.	monostori Erreth Aladár
1933. 05. 10.♦ – 1935. 05. 01.	lovag rományai Czégler Gusztáv
1935. 05. 01. – 1936. 11. 01.	vitéz Dobó István
1936. 11. 01. – 1938. 08. 01.	kézdivásárhelyi Nagy Gyula
1938. 08. 01. – 1939. 08. 01.	vitéz Nemerey Márton
1939. 08. 01. – 1940. 08. 01.	Bittó Dezső
1940. 08. 01. – 1941. 08. 01.	vitéz Sáray Ferenc
1941. 08. 01. – 1942. 11. 01.	Dr. vitéz Damasy Farkas
1942. 11. 01. – 1943. 06. 01.	vitéz Poltáry Vilmos
1943. 09. 01. – 1944. 10. 28.	vitéz Szabadhegyi Ferenc
1944. 10. 28. – 1945	Tölgyesy Győző (?)

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐRSÉG FELÜGYELŐJE MELLÉ BEOSZTOTT TÁBORNOK

Időtartam	Név
1923. 07. 01. – 1925. 05. 01. (megbízva)	Ziegler Emil
1925. 05. 01. – 1926. 05. 01.	Ziegler Emil
1926. 05. 01. – 1927. 01. 01.	Ambrózy Gyula
1927. 01. 01. – 1927. 11. 01. (megbízva)	Szőke Béla
1927. 11. 01. – 1928. 06. 16.	Schill Ferenc

Időtartam	Név
1929. 09. 01. – 1932. 12. 23.♦ („tábornoki teendők ideiglenes ellátásával megbízva”)	lovag rományai Czégler Gusztáv
1932. 12. 23.♦ – 1933. 05. 10.♦	lovag rományai Czégler Gusztáv
1933. 06. 01. – 1935. 05. 01.	vitéz Dobó István
1935. 05. 01. – 1935. 12. 15.	nincs betöltve
1935. 12. 15. – 1938. 08. 01.	vitéz Dóóry László
1938. 11. 01. – 1939. 08. 01.	Szütsy Imre
1939. 08. 01. – 1940. 08. 01. (megbízva)	vitéz Sáray Ferenc
1940. 08. 01. – 1942. 07. 31. (megbízva)	Huszár Ágoston
1942. 08. 01. – 1942. 11. 01. (megbízva)	vitéz Poltáry Vilmos
1942. 11. 01. – 1943. 09. 01.	vitéz Szabadhegyi Ferenc
1942. 11. 01. – 1944. 10. 18.	vitéz Temesvári Endre
1943. 09. 01. – 1945. 05.	Pinczés Zoltán
1944. 10. 26. – 1945. 05.	vitéz Liptay László

A MAGYAR KIRÁLYI BELÜGYMINISZTÉRIUM VI-B. (CSENDŐRSÉGI SZOLGÁLATI) OSZTÁLYA, VEZETŐ*

Időtartam	Név
? – 1919. 09. 07.	Szopkó Győző
1919. 09. 07. (02. [?]) – 1920. 02. 01. (ideiglenesen megbízva)	Ambrózy Gyula
1920. 02. 01. – 192?	Ambrózy Gyula
192? – 1927. 01. 01.	Szőke Béla
1927. 01. 01. – 1931. 10. 09.♦	Schönherr Károly
1931. 10. 26.♦ – 1935. 12. 15.	Klemm (1933-tól vitéz Dóóry) László
1935. 12. 15. – 1938. 11. 01.	Szütsy Imre
1938. 11. 01. – 1940. 02. 01.	Madacsay Imre
1940. 02. 01. – 1942. 07. 31.	vitéz Vadászy István
1942. 08. 01. – 1943. 09. 01.	Pinczés Zoltán
1943. 09. 01. – 1944. 10. 16.	vitéz Balázs-Piri Gyula
1944. 10. 17. – 1944. 11. 01.	besenyői Beőthy Kálmán**
1944. 10. 25. – 1945. 05.	Hajnácskőy László***

* 1933–1935 között a Belügyminisztérium VII/b., 1943. január 1-jétől a Belügyminisztérium XX. (csendőrségi szolgálati) osztálya.

** A Belügyminisztérium VI. (csendőrségi és rendőrségi szolgálati) osztálya vezetője: 1944. 11. 01. (1945. 02. [?]). – 1945.

*** A Belügyminisztérium „közbiztonsági osztálya” vezetője.

A MAGYAR HADÜGYMINISZTÉRIUM 39., ILLETVE 5. (CSENDŐRSÉGI) OSZTÁLYA, VEZETŐ

Időtartam	Név
1919. 09. 07. – 1920. 02. 01.	Vráblik Mátyás
1920. 02. 01. – 1921	Vráblik Mátyás
1921	Mészáros János

A MAGYAR KIRÁLYI BELÜGYMINISZTÉRIUM VI-C. (CSENDŐRSÉGI SZEMÉLYÜGYI) OSZTÁLYA, VEZETŐ*

Időtartam	Név
1921 – 1923. 07. 01.	Mészáros János
1923. 07. 01. – 1924. 01. 07.	Krausz Antal
1924. 01. 07. – 1932. 04. 11.♦	Fischer József
1932. 04. 11.♦ – 1936. 02. 01.	Csiba István
1936. 02. 01. – 1937. 06. 03.	kézdiszentléleki Voloncs István
1937. 07. 15. – 1938. 11.	vitéz Sáray Ferenc

A MAGYAR KIRÁLYI HONVÉDELMI MINISZTÉRIUM 20. (CSENDŐRSÉGI) OSZTÁLYA, VEZETŐ

Időtartam	Név
1938. 11. – 1939. 08. 01.	vitéz Sáray Ferenc
1939. 08. 01. – 1941. 08. 01.	Dr. vitéz Damasy Farkas
1941. 08. 01. – 1942. 11. 01.	vitéz Temesvári Endre
1942. 11. 01. – 1945	Mátray Ferenc
1945	Szilasy László (?)

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐRSÉG SZABÁLYZATSZERKESZTŐ- ÉS TANULMÁNYI BIZOTTSÁGA, ELNÖK**

Időtartam	Név
1924. 07. 01. (?) – 1931. 08. 01.	Soltész Imre
1931. 08. 01. – 1932. 05. 30.	betöltetlen
1932. 05. 30.♦ – 1934. 08. 01.	Száday Rezső

* 1933–1935 között a Belügyminisztérium VII-c. osztálya, 1938 novemberétől a Honvédelmi Minisztérium 20. osztálya.

** 1934-ig: A magyar királyi csendőrség állandó tanulmányi bizottsága.

Időtartam	Név
1934. 08. 01. – 1935 (ideiglenesen)	Dr. Preszly Lóránd
1935. 06. 01. – 1937. 05. 01. (ideiglenesen)	Fonyó László
1937. 05. 01. – 1938. 02. 01.	Fonyó László
1938. 05. 01. – 1939. 05. 01.	Rohonczi Imre
1939. 05. 01. – 1940. 11. 23.	Vattay Ferenc
1940. 11. 23. – 1942. 11. 15.	lófő lemhényi Gábor Péter
1942. 11. 15. – 1944	Hódosy Pál

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR TISZTI TANFOLYAMOK PARANCSNOKSÁGA,* PARANCSNOK*

Időtartam	Név
1919. 10. – 1919	Mészáros János
1920. 06. 01. – ?	Ziegler Emil
? – 1926. 10. 01. (ideiglenesen)	Kleiner Gyula
1926. 10. 01. – 1928. 10. 15. (ideiglenesen)	kézdivásárhelyi Nagy Gyula
1929 – 1932	nincs ilyen beosztás
1933. 08. 01. – 1933. 10. 01. (ideiglenesen) (tartósan vezényelve a budapesti csendőrtiszt-képző tanfolyam parancsnokának)	monostori Barényi Ferenc
1933. 10. 01. – 1934. 08. 01.	monostori Barényi Ferenc
1934. 08. 01. – 1935	Száday Rezső
1936 – 1938	betöltetlen
1937. 07. 15. – 1938. 05. 01. (ideiglenesen)	vitéz Torzsay Lénárd
1938. 05. 01. – 1939. 08. 01.	vitéz Torzsay Lénárd
1939. 08. 01. – 1940. 02. 01.	Balogh Béla
1940. 02. 01. – 1940. 05. 01. (ideiglenesen)	vitéz Szabadhegyi Ferenc
1940. 05. 01. – 1942. 07. 31.	vitéz Szabadhegyi Ferenc
1942. 08. 01. – 1944. 03. 01.	Olchváry-Milviusz Attila
1944. 03. 01. – 1944. 12. 15.	Nemesmonostory Jenő

* 1933-tól 1938-ig: Magyar királyi csendőr tisztképző iskola.

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐRSÉG NYOMOZÓOSZTÁLY-PARANCSNOKSÁG, PARANCSNOK*

Időtartam	Név
1928. 08. 01. – 1931. 04. 01.	Tihanyi Ferenc
1931. 04. 01. – 1935. 12. 15.	Dr. vitéz Damasy Farkas
1935. 12. 15. – 1940. 02. 01.	vitéz Sellyey Vilmos
1940. 02. 01. – 1943. 02. 01.	vitéz Ridegh Raymond
1943. 02. 01. – 1944. 10. 16. (ideiglenesen)	vitéz Czigány József
1944. 11. – 1945. 05.	vitéz Ferenczy László

MAGYAR KIRÁLYI EGYESÍTETT CSENDŐRISKOLÁK PARANCSNOKSÁGA, PARANCSNOK

Időtartam	Név
192? – 1924. 07. 27.♦	vitéz kükemezei és tapolylucskai Bánó Kálmán
1924. 12. 01. – 1927	vitéz Falka Ferenc

MAGYAR KIRÁLYI NAGYVÁRADI CSENDŐRISKOLA PARANCSNOKSÁGA, PARANCSNOK**

Időtartam	Név
1940. 11. 23. – 1942. 07. 31.	vitéz battyáni Paksy-Kiss Tibor
1942. 08. 01. – 1943. 05. 01. (ideiglenesen)	Láday István
1943. 05. 01. – 1944. 09. 01.	vitéz kibédi Péterffy Jenő
1944. 10. 01. – 1944. 11. 01.	primor kövendi Nagy Jenő

MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐRSÉGI FELSZERELÉSI ANYAGRAKTÁR, PARANCSNOK

Időtartam	Név
1920 – 1922. 12. 17.	Nagy Béla
1922(?) – 1923. 07. 01.	Krausz Antal
1923. 07. 01. – 1925. 12. 16.♦	Deák Gyula
1925. 05. 01. – 1931. 08. 01. (1925-ben ideiglenesen)	Lábady Kálmán

* 1942-től: A magyar királyi csendőrség központi nyomozó parancsnoksága.

** 1942-től A magyar királyi nagyváradi csendőr tanászlóalj parancsnoksága.

Időtartam	Név
1931. 12. 15. – 1934. 08. 01. (ideiglenesen)	Tomory Endre
1934. 08. 01. – 1935. 08. 01.	Tomory Endre
1935. 08. 01. – 1937. 05. 01. (ideiglenesen)	vitéz Szinte Gábor
1937. 05. 01. – 1940. 02. 01.	vitéz Szinte Gábor
1940. 02. 01. – 1943. 05. 01.	Balogh Béla
1943. 05. 01. – 1945	Szücs János

BUDAPESTI I. CSENDŐRKERÜLET, KERÜLETI PARANCSNOK

Időtartam	Név
1919	Jencs Árpád
1919 (ideiglenesen)	Gencsy Arnold
1919. 10. 21. – 1920. 02. 01.	Krausz Antal
1920. 02. 01. – ?	Krausz Antal
? – 1923. 07. 01.	Ziegler Emil
1923. 07. 01. – 1926. 05. 01.	Ambrózy Gyula
1926. 10. 01. – 1928	Arady István
1928. 08. 01. – 1929. 09. 01. (ideiglenesen)	Zselyonka József
1929. 09. 01. – 1933. 05. 22. (1933. 05. 22-től 53 napig szabadságon)	Zselyonka (1933-tól Alkay) József
1933. 08. 01. – 1935. 08. 01. (ideiglenesen)	kézdiszentléleki Voloncs István
1935. 08. 01. – 1936. 02. 01.	kézdiszentléleki Voloncs István
1936. 02. 01. – 1936. 11. 01. (ideiglenesen)	vitéz Sáray Ferenc
1936. 11. 01. – 1937. 07. 15.	vitéz Sáray Ferenc
1937. 07. 15. – 1938. 05. 01. (ideiglenesen)	Dr. vitéz Damasy Farkas
1938. 05. 01. – 1939. 08. 01.	Dr. vitéz Damasy Farkas
1939. 08. 01. – 1942. 07. 31.	vitéz Torzsay Lénárd
1942. 08. 01. – 1942. 11. 01.	vitéz Szabadhegyi Ferenc
1942. 11. 01. – 1945	vitéz Halmy József
1944 – 1945	Zámbory Árpád (?)

SZÉKESFEHÉRVÁRI II. CSENDŐRKERÜLETI, KERÜLETI PARANCSNOK

Időtartam	Név
1919. 08. 11. – ?	Polster Kálmán
1919. 08. 17. – 1919. 08. 30.	Lázár Jenő
1919. 08. 18. (sic!) – 1920. 02. 14. (02. 01. [?]) (ideiglenesen)	Pekry József
1920. 02. 01. – 1926. 10. 01.	Goreczky Gyula
1926. 10. 01. – 1933. 07. 08.♦♦	Lózsa Jenő

Időtartam		Név
1933. 08. 01. (ideiglenesen)	– 1935. 06. 01.	Kosztka Ágoston
1935. 06. 01. (ideiglenesen)	– 1936. 05. 27.♦♦	Hollódy János
1936. 05. 27.♦♦	– 1937. 11. 01.	Hollódy János
1937. 11. 15. (ideiglenesen)	– 1938. 05. 01.	Huszár Ágoston
1938. 05. 01.	– 1940. 08. 01.	Huszár Ágoston
1940. 08. 01.	– 1942. 04. 20.	vitéz Zirczy József
1942. 04. 20.	– 1944	vitéz Sellyey Vilmos

SZOMBATHELYI III. CSENDŐRKERÜLET, KERÜLETI PARANCSNOK

Időtartam		Név
1919. 08.	– ?	Vittnyédy József
?	– 1920. 02. 01.	?
1920. 02. 01.	– 1920. 10. 15. (ideiglenesen)	Szij Géza
1920. 10. 15.	– 192?	Sebesta Ottokár
192?	– 1923. 07. 01.	Ambrózy Gyula
1923. 07. 01.	– 1924. 09. 15.	Hegedűs Gyula
1924. 09. 15.	– 1927. 11. 01.	Schill Ferenc
1927. 11. 01.	– 1928. 09. 01.	betöltetlen
1928. 09. 01.	– 1929. 09. 01. (ideiglenesen)	Szopkó Győző
1929. 09. 01.	– 1935. 06. 15.	Szopkó (1935-től Szlatinay-Szopkó) Győző
1935. 06. 15.	– 1936. 08. 01. (ideiglenesen)	Bánházy József
1936. 08. 01.	– 1937. 11. 01. (ideiglenesen)	Dalmy József
1937. 11. 01.	– 1939. 05. 01.	Dalmy József
1939. 05. 01.	– 1942. 07. 31.	vitéz Poltáry Vilmos
1942. 08. 01.	– 1943. 09. 01.	vitéz Balázs-Piri Gyula
1943. 09. 01.	– 1944. 11.	Orbán László
1944. 11.	– 1945	vitéz Czigány József

GYŐRI, ILLETVE KAPOSVÁRI CSENDŐRKERÜLET, KERÜLETI PARANCSNOK

Időtartam		Név
1919. 08. 15.	– 1919. 09. 18.	Fuxhoffer Gyula (?)
1919. 10. 05.	– 1919 (ideiglenesen)	magyarpadéi Kenedy Nándor
1920. 02. 01.	– 192? (vezetésével ideiglenesen megbízva)	Szőke Béla

PÉCSI IV. CSENDŐRKERÜLET, KERÜLETI PARANCSNOK

Időtartam		Név
?	– 1924. 09. 15.	petrovinai Pekry József
1924. 09. 15.	– 1926. 02. 01. (♦1926. 03. 02.)	neczpáli Justh András
1926. 03. 01.	– 1929. 09. 01.	lovag rományai Czégler Gusztáv*
1928. 09. 01.	– 1929. 09. 01. (ideiglenesen)	Csiba István
1929. 09. 01.	– 1931. 01. 21.♦	Csiba István
1931. 01. 21.♦	– 1931. 10. 26.♦	Klemm László
1932. 01. 01.	– 1934. 07. 01. (ideiglenesen)	Szütsy Imre
1934. 08. 01.	– 1935. 08. 01. (ideiglenesen)	Barényi Ferenc
1935. 08. 01.	– 1938. 02. 01.	Barényi Ferenc
1938. 02. 01.	– 1938. 05. 01. (ideiglenesen)	Perey László
1938. 05. 01.	– 1942. 07. 31.	Perey László
1942. 07. 31.	– 1942. 12. 15.	vitéz Vadászy István
1942. 12. 15.	– 1944. 10. 25.	vitéz Hajnácskőy László

SZEGEDI V. CSENDŐRKERÜLET, KERÜLETI PARANCSNOK

Időtartam		Név
?	– 1920. 02. 01.	Goreczky Gyula
1920. 02. 01.	– 1926. 02. 01. (♦1926. 03. 02.)	Kovács Károly
1926. 03. 01.	– 1927. 01. 01.	Schönherr Károly
1927. 01. 01.	– 1928. 08. 01. (ideiglenesen)	Zselyonka József
1928. 08. 01.	– 1929. 09. 01. (ideiglenesen)	Verbó János
1929. 09. 01.	– 1931. 05. 27.♦	Verbó János
1931. 05. 27.♦	– 1937. 04. 01. (♦1937. 04. 14.)	Buday Andor
1937. 05. 01.	– 1938. 02. 01. (ideiglenesen)	Forgács Vilmos
1938. 05. 01.	– 1941. 07. 01.	hertelendi és vindornyalaki Hertelendy Ignác
1941. 07. 01.	– 1942. 04. 20.	vitéz Sellyey Vilmos
1942. 04. 20.	– 1944. 10. 26.	vitéz Liptay László
1944. 11. 01.	(10. 26.[?]) – 1944. 12. 15.	primor kövendi Nagy Jenő

* Czégler a csendőrség felügyelőjéhez történt tartós vezénylése ideje alatt – 1928. 09. 01. és 1929. 09. 01. között („tartósan vezényelve az őrsparancsnok képzőiskola és tanosztályok kiképzésének vezetőjeként a m. kir. csendőrfelügyelőség törzséhez") – nem mentetett fel kerületi parancsnoki beosztásából, de Csiba István ideiglenes megbízatást kapott a kerületi parancsnoki teendők ellátására.

DEBRECENI VI. CSENDŐRKERÜLET, KERÜLETI PARANCSNOK

Időtartam	Név
1919 – 1920. 02. 01.	Szíj Géza
1920. 02. 01. – 1920. 07. 01. (megbízva)	Nagy Vilmos
1920. 07. 01. – 1923. 07. 01.	Nagy Vilmos
1923. 07. 01. – 1926. 02. 15.	Tirts Béla
1926. 03. 01. – 1928. 09. 01. (♦1928. 10. 24.)	Gidófalvy Elemér
1928. 09. 01. – 1929. 09. 01. (ideiglenesen)	Szlabey Imre
1929. 09. 01. – 1931. 01. 21.♦	Szlabey Imre
1931. 01. 21.♦ – 1934. 08. 01. (♦♦1934. 06. 24.)	nemesszeghi Nemesszeghy László
1934. 08. 01. – 1935	Rutkay Arnold
1935 – 1936. 05. 01.	betöltetlen
1936. 05. 01. – 1937. 11. 01. (ideiglenesen)	Madacsay Imre
1937. 11. 01. – 1938. 11. 01.	Madacsay Imre
1938. 11. 01. – 1938. 11. 15. (ideiglenesen)	Sasady Arthur (
1938. 11. 15. – 1941. 10. 01.	Sasady Arthur
1941. 10. 01. – 1942. 11. 01. (ideiglenesen)	Szilády Gyula
1942. 11. 01. – 1944. 10. 19.	Szilády Gyula

MISKOLCI VII. CSENDŐRKERÜLET, KERÜLETI PARANCSNOK

Időtartam	Név
1919. 09. 13. – 1920. 01. 21. (ideiglenesen)	neczpáli Justh András
1920. 02. 01. – ?	Mészáros János (?)
1921. 03. 15.♦ – 1923 (?)	Rátky Károly
? – 1924. 09. 15.	neczpáli Justh András
1924. 09. 15. – 1925. 03. 18.♦	petrovinai Pekry József*
1924. 10. 20. – 1926. 02. 01. (ideiglenesen)	magyarpadéi Kenedy Nándor
1926. 03. 01. – 1928. 09. 01. (♦1928. 10. 22.)	Nemessányi Lajos
1928. 09. 01. – 1929. 09. 01. (ideiglenesen)	Szvoboda Rezső
1929. 09. 01. – 1935. 05. 30.♦	Szvoboda (1932-től Száday) Rezső
1932. 06. 01. – 1937. 04. 01.	Kertész Jenő
1937. 05. 01. – 1938. 02. 01. (ideiglenesen)	Kürthy Endre
1938. 05. 01. – 1939. 05. 01.	Bertalanffy Dezső
1939. 05. 01. – 1940. 05. 01.	Raskó Alfréd

* Pekry felmentéséről az 1925. 03. 18-i Kormányzói Elhatározás intézkedett, és addig 1924. 10. 20-tól az ideiglenes parancsnok Kenedy Nándor volt, tartós vezényléssel.

Időtartam	Név
1940. 05. 01. – 1942. 12. 15.	vitéz Bátky József
1942. 12. 15. – 1944. 10.	vitéz Kiss Jenő
1944. 10. 21. – 1945	vitéz Rezsőházy Boldizsár

KASSAI VIII. CSENDŐRKERÜLET, KERÜLETI PARANCSNOK

Időtartam	Név
1939. 01. 05. – 1939. 05. 01. (tartósan vezényelve)	lófő lemhényi Gábor Péter
1939. 05. 01. – 1940. 11. 23.	lófő lemhényi Gábor Péter
1940. 11. 23. – 1944. 10. 28.	Tölgyesy Győző
1944. 10. 28 – 1945. 03. 31.	Sáróy Kálmán

KOLOZSVÁRI IX. CSENDŐRKERÜLET, KERÜLETI PARANCSNOK

Időtartam	Név
1940. 11. 23. – 1942. 07. 31.	Vattay Ferenc
1942. 07. 31. (1942. 08. 15-én vonult be) – 1944. 09. 15. (ténylegesen 1944. 10. 08-ig)	vitéz battyáni Paksy-Kiss Tibor
1944. 09. 15. (ténylegesen 1944. 10. 08-tól) –1945	lófő kibédi Péterffy Jenő (?)

MAROSVÁSÁRHELYI X. CSENDŐRKERÜLET, KERÜLETI PARANCSNOK

Időtartam	Név
1940. 11. 23. – 1942. 12. 15.	Pintér Aladár III
1942. 12. 15. – 1944. 09. 07.	Dr. Papp János III.

„JÁSZBERÉNYBEN EGYESÍTETT KOLOZSVÁRI ÉS BRASSÓI CSENDŐRKERÜLETEK PARANCSNOKSÁGA", PARANCSNOK

Időtartam	Név
1919. 09. 21. – 1919. 10. 18. (ideiglenesen)	Stenszky Lajos
1920. 02. 01. – 1920. 10. 15.	Sebesta Ottokár

Források és irodalom

LEVÉLTÁRI FORRÁSOK

Hadtörténelmi Levéltár (Budapest):

I. 31.	M. kir. Hadügyminisztérium 31. osztály iratai 1919–1920
	M. kir. Honvédelmi Minisztérium 31. osztály iratai 1920–1921
	M. kir. Hadügyminisztérium 39., illetve 5. osztály iratai 1919–1920
	M. kir. Honvédelmi Minisztérium 39., illetve 5. osztály iratai 1920–1921
	M. kir. Honvédelmi Minisztérium 8. osztály iratai 1922–1945
	M. kir. Honvédelmi Minisztérium 20. osztály iratai 1938–1944
	M. kir. Honvédelmi Minisztérium 4. osztály iratai 1922–1944
	M. kir. Honvédelmi Minisztérium Lymbus iratok
I. 34.	M. kir. Honvédelmi Minisztérium rejtett ügyosztályai más minisztériumokban 1922–1939
I. 35.	Tiszti személyügyi és anyakönyvi lapok, minősítési táblázatok
I. 41.	A m. kir. honvédelmi miniszter legfelsőbb előterjesztései 1867–1945
I. 55.	HM Felülvizsgálati iratok 1875–1944
V. 6.	A m. kir. Ludovika Akadémia iratai 1872–1945 (felvételi kérelmek, osztály névkönyvek, avatási lajstromok, szabadságolt állományú tisztképző tanfolyam)
VIII. 1.	A Volt Csendőrségi Személyek Igazolására Alakult Különleges Igazoló Bizottság iratai 1945–1948
VIII. 1.	M. kir. Csendőrség névkönyve
VIII. 1.	Honvédelmi Minisztérium Igazoló Bizottságai iratai 1945–1948
VIII. 1.	HM Országos Vitézi Szék Felszámoló Bizottsága iratai 1945–1948

Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára (Budapest):

4.1. A-472/1	Névjegyzék azokról a magyar hadifogoly állampolgárokról, akik hírszerző és kémelhárító szerveknél, csendőrségnél stb. szolgáltak
4.1. A-472/2	Névjegyzék azokról a magyar hadifogoly állampolgárokról, akik hírszerző és kémelhárító szerveknél, csendőrségnél stb. szolgáltak

4.1. A-618 Magyarországon tartózkodó volt csendőrségi személyek kimutatása, 1950.
4.1. A-940 Budapest területén élő volt horthysta csendőrtisztek és csendőrök 1. kötet
4.1. A-940/1 Budapest területén élő volt horthysta csendőrtisztek és csendőrök 2. kötet
4.1. A-971 Bűncselekményt elkövetett budapesti csendőrök betűrendes névsora
4.1. A-974 Csendőröket igazoló bizottság által igazolt személyek névsorai
4.1. A-1107 Szovjet állambiztonsági szervek tájékoztatói csendőrökről, tevékenységükről
4.1. A-1108 Juhász Antal csendőr törzsőrmester vallomásai a kommunisták elleni nyomozásokról
4.1. A-1109 Kommunistaellenes nyomozásokban részt vevő csendőrök, detektívek feldolgozási anyagai
4.1. A-1111 A kommunistaellenes nyomozásokban részt vett csendőrök, detektívek és VKF/2-es tisztek

Balázs-Piri Gyula tevékenységét dokumentáló fontosabb források:
4.1. A-643/1, 5 Adolf Eichmann és más háborús főbűnös személyek bűncselekményeit dokumentáló anyagok
3.1.9. V-85714 Dukavits Emília és társa
3.1.9. V-79802/1; 3; 3a, b Endre László és társai
3.1.9. V-79348 Ferenczy László
3.1.9. V-141630 Gönczöl Dezső és társai
2.5.6 – 2574/1951 Balázs-Piri Gyula kitelepítési anyagai
3.1.5. O-9975/17 Kitelepítettek

Balogh Béla tevékenységét dokumentáló források:
4.1 A-289 Budapestről Szolnok megyébe kitelepítettek
2.5.6 – 81/12 Balogh Béla kitelepítési anyaga (Tiszarott)

Bánházy József tevékenységét dokumentáló források:
4.1. A-289 Budapestről Szolnok megyébe kitelepítettek

Bánó Kálmán tevékenységét dokumentáló források:
4.1. A-113 Magyar Katonai Írók Köre tagjainak névsora
4.1. A-291 Budapestről Békés megyébe kitelepítettek
2.5.6 – 9/15 Özv. Bánó Kálmánné kitelepítési ügye (Dévaványa)

Bátky József tevékenységét dokumentáló források:
3.1.9. V-47157 Barabás József
4.1. A-2113/11, 42 Matuska-ügy
2.5.7 – 3291 Bátky József közbiztonsági őrizet alá helyezési dokumentumai (1956 utáni)

Besenyői Beőthy Kálmán tevékenységét dokumentáló fontosabb források:
4.1. A-113 Magyar Katonai Írók Köre tagjainak névsora
4.1. A-1214/5 Csendőrnyomozók fényképei A-M
3.1.9. V-79802/3 Endre László és társai
3.1.9. V-79348 Ferenczy László
3.1.9. V-77220 Hajmási István és társai
3.1.9. V-98687 Padhradszki Ádám
3.1.9. V-144169 +/1 Palotás Ferenc és társai
3.1.2. M-25334 Kolozsvári Tamás fn ügynök jelentései
2.5.7 – 5225 Besenyői Beőthy Kálmán közbiztonsági őrizet alá helyezési dokumentumai

Buday Andor tevékenységét dokumentáló források:
3.1.5. O-14958 Volt fegyveres szervezetek
3.1.5. O-9975/31 Kitelepítettek (Füzesgyarmatra telepítették ki a feleségével)

Czigány József tevékenységét dokumentáló fontosabb források:
4.1. A-1114 A Nemzeti Számonkérés Szervezete csendőrnyomozó apparátus létrejöttéről, tevékenységéről
4.1. A-1214/5 Csendőrnyomozók fényképei A-M
3.1.9. V-144169/6 Bujdosó József és társai
3.1.9. V-79802/4 Endre László és társai
3.1.9. V-141630 Gönczöl Dezső és társai
3.1.9. V-91662 Németh Imre
3.1.9. V-144169 +/1 Palotás Ferenc és társai
3.1.9. V-147478/1 Rakó Sándor
3.1.9. V-84656/1 Szovjetunióból 1950-ben hazatért hadifoglyok
3.1.5. O-14943/113 Czigány József
3.1.5. O-15579 Politikai elítéltek és ellenforradalmárok
3.1.5. O-14943 895 személy anyaga
2.5.7 – 5671 Czigány József közbiztonsági őrizet alá helyezési dokumentumai (1956 utáni)

Czógler Gusztáv tevékenységét dokumentáló források:
4.1. A-289 Budapestről Szolnok megyébe kitelepítettek
2.5.6 – 38/25 Czógler Gusztáv kitelepítési anyaga (Kőtelek)

Damasy Farkas tevékenységét dokumentáló források:
4.1. A-290 Budapestről Szabolcs és Borsod megyékbe kitelepítettek listája
4.1. A-473 A kaposvári szűrőtábor kirendeltség névjegyzéke a Nyugatról hazatértekről

3.1.9. V-79802/4	Endre László és társai
4.1. A-2113/38; 42	A Matuska-ügy
2.5.6 – 23/9	Damasy Farkas és családja kitelepítési ügye

Erreth Aladár tevékenységét dokumentáló források:

4.1 A-291	Budapestről Békés megyébe kitelepítettek
2.5.6 – 137/7	özv. Erreth Aladárné kitelepítési dokumentumai (Kondoros)

Faragho Gábor tevékenységét dokumentáló források:

2.5.6 – 28/24	Faragho Gábor kitelepítési anyaga (Újfehértó)

Ferenczy László tevékenységét dokumentáló fontosabb források:

4.1. A-643/1-5	Adolf Eichmann és más háborús főbűnös személyek bűncselekményeit dokumentáló anyagok
3.1.9. V-79802	Endre László és társai
3.1.9. V-79348	Ferenczy László
2. VII/20	Juhász István és társai
2.1. VII/20-b	Juhász Antal

Finta József tevékenységét dokumentáló források:

3.1.9. V-98687	Padhradszki Ádám

Folkusházy Lajos tevékenységét dokumentáló források:

4.1. A-662/14	Szovjetuniótól átvett kompromittáló anyag
3.2.4. K-601	Kozsely László
3.2.5. O-8-018/2	„Colorado" – USA fasiszta magyar emigráció
3.1.9. V-129027/5	Szovjetuniótól átvett hadifoglyok

Fonyó László tevékenységét dokumentáló források:
Operatív kartonja van

Gábor Péter tevékenységét dokumentáló fontosabb források:

3.1.9. V-79348	Ferenczy László
3.1.9. V-87992/1	Feketehalmi Czeidner (sic!) Ferenc és társai
3.1.9. V-79802	Endre László és társai

Hajnácskőy László tevékenységét dokumentáló fontosabb források:

3.1.9. V-146147	Hajnácskőy László
2.1. VII/20; VII/20a	Juhász István és társai
3.1.9. V-79802	Endre László és társai
4.1. A-872	Magyar Királyi HM. VKF/2. osztály (Szovjet állambiztonságtól átvett anyagok I.)

Hollódy János tevékenységét dokumentáló források:

3.1.9. V-105075	Hollódi Havranek János (sic!)
4.1. A-479	Internálótáborok felülvizsgálati anyaga

Hódosy Pál tevékenységét dokumentáló források:

4.1. A-2127/19/1	Magyar Harcosok Bajtársi Közössége I. kötet
3.2.5. O-8-057/2	Angliai Magyar Harcosok Bajtársi Közössége

Huszár Ágoston tevékenységét dokumentáló források:

4.1. A-291	Budapestről Békés megyébe kitelepítettek listája
3.1.9. V-96623	Erdősi Gyula és társai
2.5.6 – 139/29	Huszár Ágoston kitelepítési anyaga

Kertész Jenő tevékenységét dokumentáló források:

4.1. A-473	A kaposvári szűrőtábor kirendeltség névjegyzéke a Nyugatról hazatértekről
	Operatív karton

Láday István tevékenységét dokumentáló források:

3.1.9. V-130792	Láday István
3.1.9. V-79802	Endre László és társai
	Operatív karton

Lázár Jenő tevékenységét dokumentáló források:

2.5.6 – 112/13	Lázár Jenő kitelepítési anyaga

Liptay László tevékenységét dokumentáló fontosabb források:

4.1. A-1333	Budapesti Országos Börtöntől átvett anyagok, 1951–1952, I. kötet
4.1. A-479	Internálótáborok felülvizsgálati anyaga
3.1.9. V-79802/3	Endre László és társai
3.1.5. O-14958	Volt fegyveres szervezetek
2.5.6 – 48/8	Liptay Lászlóné kitelepítési anyaga

Mátray Ferenc tevékenységét dokumentáló források:

3.1.9. V-79802	Endre László és társai

Nemerey Márton tevékenységét dokumentáló fontosabb források:

4.1. A-479	Internálótáborok felülvizsgálati anyaga
4.1. A-473	A kaposvári szűrőtábor kirendeltség névjegyzéke a Nyugatról hazatértekről

4.1. A-872	Magyar Királyi HM. VKF/2. osztály (Szovjet állambiztonságtól átvett anyagok I.)
3.1.2. M-30518	Kecskeméti fn ügynök jelentései

Nemesszeghy László tevékenységét dokumentáló források:

4.1. A-1251/1	Névsor a VKF/2. osztály és a hadtestek kémelhárító osztályának vezetőiről, beosztottjairól és ügynökeiről (M–Zs)
4.1. A-290	Budapestről Szabolcs és Borsod megyékbe kitelepítettek listája
2.5.6 – 90/10	Nemesszeghy László és feleségének kitelepítési dokumentumai

Olchváry Attila (sic!) tevékenységét dokumentáló fontosabb források:

3.1.9. V-82998	Szovjetunióból hazatért hadifoglyok
3.1.9. V-84656/1	Szovjetunióból 1950-ben hazatért hadifoglyok
3.1.9. V-93489	Ónodi Ferenc
3.1.9. V-38936	Matusek János
3.1.9. V-83819	Lullay László Leó
3.1.9. V-51826	Vattay Antal

Orbán László tevékenységét dokumentáló források:

3.1.9. V-79802	Endre László és társai

Paksy Kiss Tibor tevékenységét dokumentáló fontosabb források:

4.1. A-1214/4	Háborús és népellenes bűncselekményekkel, valamint a horthysta erőszakszervezetekkel kapcsolatos iratok
4.1. A-1333	Budapesti Országos Börtöntől átvett anyagok, 1951–1952, I. kötet
4.1. A-1335	Budapesti Országos Börtöntől átvett anyagok, 1951–1952, II. kötet
4.1. A-643/1	Adolf Eichmann és más háborús főbűnös személyek bűncselekményeit dokumentáló anyagok
3.1.9. V-140906/1,2	Politikailag felülvizsgált személyek határozatai
3.1.9. V-79348	Ferenczy László
3.2.4. K-305	„Uzoni”

Papp János tevékenységét dokumentáló fontosabb források:

2.1. VII/18 (V-142807), VII/18a	Horváth Imre
2.1. II/46-a (V-142803/1)	Dr. Papp János
3.1.5. O-9697/9	Rehabilitáltak
3.1.5. O-9697/5	Bírósági rehabilitáltak

Péterfy Jenő tevékenységét dokumentáló források:

3.1.9. V-79348	Ferenczy László
3.1.9. V-146158	Fráter János
3.1.9. V-141630	Gönczöl Dezső és társai

Pinczés Zoltán tevékenységét dokumentáló források:

4.1. A-113	Magyar Katonai Írók Köre tagjainak névsora

Poltáry Vilmos tevékenységét dokumentáló fontosabb források:

4.1. A-940/1	Budapest területén élő volt horthysta csendőrtisztek és csendőrök
3.1.9. V-84656	Szovjetunióból átvett hadifoglyok
2.5.6 – 5690/1951	Poltáry Vilmos kitelepítési dokumentumai (Mezőberény, 142/8)
2.5.7 – 5281/1957	Poltáry Vilmos közbiztonsági őrizet alá helyezési dokumentumai (1956 utáni)
2.5.7 – 4/20/1958	Poltáry Vilmos közbiztonsági őrizet alá helyezési dokumentumai (1956 utáni)

Preszly Lóránd tevékenységét dokumentáló források:

4.1. A-854	Budapest területén élő volt horthysta VKF/2-es tisztek és beosztottak
3.1.6. P-002	Endrődy Sándor ügye
3.1.9. V-93319	Szemeti Béla
2.1. X/36.	Meghalt személyekről kartonok

Raskó Alfréd tevékenységét dokumentáló források:

4.1. A-1251/1	Névsor a VKF/2 osztály és hadtestek kémelhárító osztályának vezetőiről, beosztottjairól és ügynökeiről
3.1.9. V-10056	Raskó Alfréd és társai
4.1. A-501	Kistarcsai iktatókönyv

Rezsőházy Boldizsár tevékenységét dokumentáló fontosabb források:

4.1. A-940/1	Budapest területén élő volt horthysta csendőrtisztek és csendőrök
3.1.9. V-87440	Kovács Ferenc és társai
3.1.9. V-80416	Eördög Gyula és társa
3.1.9. V-79735	Magyari Sándor és társa
3.1.9. V-25276	Tiszay László
3.1.9. V-87367	Borbély József és társai
	Operatív karton

Rohonczi Imre tevékenységét dokumentáló források:

4.1. A-291	Budapestről Békés megyébe kitelepítettek listája
2.5.6 – 120/25	Rohonczi Imre kitelepítési dokumentumai (Füzesgyarmat)

Sasady Arthur tevékenységét dokumentáló források:

2.5.7 – 3918	Sasady Arthur közbiztonsági anyaga
3.1.9.V-47157	Barabás József

Sáróy Kálmán tevékenységét dokumentáló források:

4.1. A-940/1	Budapest területén élő volt horthysta csendőrtisztek és csendőrök
4.1. A-289	Budapestről Szolnok megyébe kitelepítettek
2.5.6 – 118/14	Sáróy Kálmán kitelepítési anyaga (Jászkisér)

Sellyey Vilmos tevékenységét dokumentáló források:

	Operatív karton

Soltész Imre tevékenységét dokumentáló fontosabb források:

4.1 A-288	Budapestről Hajdú megyébe kitelepítettek
3.1.9. V-77177	Soltész Imre
3.1.9. V-87423	Juhász István

Stenszky Lajos tevékenységét dokumentáló források:

4.1. A-291	Budapestről Békés megyébe kitelepítettek listája
2.5.6 – 131/19	Stenszky Lajos kitelepítési anyaga (Kardoskút)

Szilassy László tevékenységét dokumentáló források:

3.1.9. V-52513	Csendőr igazolási ügyek
3.2.5. O-8-002/5, 7	Az angliai magyar emigráció ügye

Szilády Gyula tevékenységét dokumentáló források:

3.1.9. V-78644	Jánosi Károly és társai operatív karton

Szinay Béla tevékenységét dokumentáló források:

4.1. A-113	Magyar Katonai Írók Köre tagjainak névsora
3.1.9. V-112336/21	Koppándy József és társai

Temesvári Endre tevékenységét dokumentáló fontosabb források:

4.1. A-924	A Hunyadi SS páncélos hadosztállyal és a Szent László hadosztállyal kapcsolatos iratok
3.1.9. V-98270	Pápay Ferenc és társai

3.1.2. M-21583	„Szatmári Vilmos"

Tihanyi Ferenc tevékenységét dokumentáló források:

4.1. A-288	Budapestről Hajdú megyébe kitelepítettek
3.1.5. O-9975/21	Kitelepítettek

Budapest Főváros Levéltára (Budapest):

VII. 5. e.	Népbíróságtól átvett peres ügyek/Budapesti Büntetőtörvényszék iratai: Czigány József 16167/1949. Ferenczy László 937/1946. Finta József 1651/1949. Fonyó László 6055/1950. Nemerey Márton 670/1950. Sebesta Ottokár 1131/1950.
VII. 6. e.	Budapesti I–III. Kerületi Királyi Járásbíróság iratai. Kihírdetett végrendeletek: Erreth Aladár 178/1947.
VII. 156.	Kaprinay Endre közjegyző iratai. Hagyatéki ügyek: Erreth Aladár 03621946.
XXV. 1. a.	Büntetőperes iratok/Budapesti Népbíróság iratai: Beőthy Kálmán 4816/1945. Czigány József 1887/1947., 3941/1947. Ferenczy László 937/1946., 1655/1946. Finta József 2624/1946. Hajnácskőy László 2218/1946. Láday István 380/1946. Liptay László 725/1946. Paksy-Kiss Tibor 5045/1945. Preszly Lóránt (sic!), dr. 295/1945. Temesváry Endre 620/1946.
XXV. 1. b.	Budapesti Népbíróság Iratai, Igazolás-fellebbezési iratok: Falka Ferenc 508/1946. Finta József 1177/1946. Rohonczi Imre 4257/1945.

XXV. 2. b.	Budapesti Népügyészség, büntető iratok: Czigány József 5218/1946., 8882/1947. Falka Ferenc 795/1946. Nemerey Márton 12919/1946. Sasady Arthúr 15980/1945. Tölgyesi Győző 3445/1947
XXV. 60. e.	Fővárosi Főügyészség iratai. Titkos ügykezelés alól kivont ügyek iratai: Raskó Alfréd 002078/1952.
XXV. 187.	Vargyas Lajos közjegyző iratai. Hagyatéki ügyek: Nemessány Lajos 0034/1951.

Magyar Országos Levéltár (Budapest):

K 150	Belügyminisztériumi Levéltár Általános iratok, XX. kútfő (Csendőrségi osztály)
K 775	Nyilas Belügyminisztérium
XIX B-1-aq	„Csendőrségigazoló bizottság"

Österreichisches Staatsarchiv, Kriegsarchiv, Wien (Osztrák Állami Levéltár, Hadilevéltár, Bécs):

Qualifikations-Listen
Belohnungsanträge 1914–1918

Országos Széchényi Könyvtár (Budapest):

Aprónyomtatványtár, Gyászjelentés Gyűjtemény

Petőfi Irodalmi Múzeum (Budapest):

Magyar családtörténeti adattár
Magyar Életrajzi Index
Magyar főnemesség genealógiája

NYOMTATOTT FORRÁSOK

A Honvédelem katonai és csendőrségi zsebnaptára az 1922. évre. Honvédelem Sajtóvállalt Rt., Budapest, 1921.
A m. kir. honvédség, csendőrség és méneskar katonaállományú tisztjeinek rangsorolása. Lezáratott 1938. szeptember 30-ával. Budapest, 1938.
A m. kir. honvédség és csendőrség tisztjeinek, lelkészeinek és tisztviselőinek rangsorolása. Lezáratott 1940. május hó 15-ével. Budapest, 1940.
A m. kir. honvédség és csendőrség tisztjeinek (hasonállásúaknak) 1941. évi rangsorolása. Budapest, 1941.
A m. kir. honvédség és csendőrség tisztjeinek és hasonállásúaknak 1942. évi rangsorolása. Budapest, 1942.
A m. kir. honvédség és csendőrség tisztjeinek és hasonállásúaknak 1944. évi rangsorolása. Budapest, 1944.
A magyar királyi csendőrség zsebkönyve 1903–1918.
A magyar királyi csendőrség zsebkönyve 1925–1944.
A magyar királyi Honvédelmi Minisztérium, honvédség és csendőrség névkönyve 1890–1914.
A magyar királyi honvédség és csendőrség névkönyve 1915., 1916., 1917.,1918.
A Vörös Hadsereg rendeletei, 1919. 38–62. szám.
Csendőrségi Közlöny, 1924–1943. évfolyam.
Honvédelem. Katonai és csendőrségi zsebnaptár az 1923. évre. Honvédelem Sajtóvállalat Rt., Budapest, 1922.
Honvédségi Közlöny (Személyes ügyek), 1939. VIII. – 1944. XI. évfolyam.
Honvédségi Közlöny, 1924–1939. VII. évfolyam.
Honvédségi Közlöny, 1945–1946. évfolyam.
Honvédségi Rendeletek (Személyes ügyek), 1944. XI. – 1945. III. évfolyam.
Katonai és csendőrségi tájékoztató. MOVE, Budapest, 1920.
Katonai és csendőrségi zsebnaptár az 1921. évre. Honvédelem Sajtóvállalt Rt., Budapest, 1920.
Magyarország tiszti cím- és névtára 1882–1917 és 1925–1944.
Rendeleti Közlöny a magyar hadsereg számára, 1919. 1– 36. szám.
Rendeleti Közlöny a magyar hadsereg számára, 1919. 63– szám.
Rendeleti Közlöny a magyar királyi csendőrség számára, 1912–1918., 1923. évfolyam.
Rendeleti Közlöny a magyar királyi honvédség számára (Személyes ügyek), 1922–1923. évfolyam.
Rendeleti Közlöny a magyar nemzeti hadsereg számára (Személyes ügyek), 1920–1921. évfolyam.
Verordnungsblatt für das k. u. k. Heer. Personalangelegenheiten, 1890–1918. évfolyam.
Zsebkönyv a magyar királyi csendőrség számára 1887–1902.

LEXIKONOK, ADATTÁRAK

A Magyar Feltámadás Lexikona (A magyar legújabb kor története). Szerkesztette: Dr. Szentmiklóssy Géza. A Magyar Feltámadás Lexikona Kiadása, Budapest, 1930.

A Magyar Legujabb Kor Lexikona (Életrajzi adatok). Szerkesztette: Rátky Zoltán és Strazimir Oszkár. A Magyar Legújabb Kor Lexikona Kiadása, Budapest, 1932.

A Magyar Társadalom Lexikonja. Negyedik, bővített kiadás. A Magyar Társadalom Lexikonja Kiadóvállalat kiadása, Budapest, 1933.

Hellebronth Kálmán (összeállította): A Vitézi Rend története, szervezete és tagjainak névkönyve. [Budapest], 1941.

Keresztény Magyar Közéleti Almanach I–II. kötet. Közgazdasági enciklopédia. A szerkesztésért és a kiadásért felel: Hortobágyi Jenő. Nyomta a „Pátria" Irodalmi Vállalat és Nyomdai Részvénytársaság, Budapest, 1940.

Ki – kicsoda? Kortársak lexikona. BÉTA Irodalmi Részvénytársaság, Budapest, é. n.

Magyar Nemzeti Nagylexikon (Codex Hungarorum). Szerkesztette: Kováts Aladár. A Magyar Nemzeti Nagy Lexikon kiadása, Budapest, 1933.

Magyar Politikai és Közigazgatási Compass (1919–1939). Szerkesztette: Madarász Elemér. Kiadja a Magyar Politikai és Közigazgatási Compass (1919–1939) Kiadóvállalat, Budapest, é. n.

Magyar Politikai Lexikon (Magyar politikusok) 1914–1929. Szerkesztette: T. Boros László, dr. Kiadja a Magyar Politikai Lexikon (1914–1929) Kiadóvállalat, Budapest, é. n.

Szakály Sándor: A magyar katonai felső vezetés 1938–1945. Lexikon és Adattár. Második, javított, kiegészített kiadás. Ister Kiadó, Budapest, 2003.

Vitézek albuma. K. n., h. n., é. n.

Vitézek Évkönyve 1927. Szerkeszti: Pekár Gyula. A Vitézek Évkönyve kiadása, [Budapest], é. n.

Vitézek Évkönyve 1928. Szerkeszti: Pekár Gyula. A Vitézek Évkönyve kiadása, [Budapest], é. n.

Vitézek Évkönyve 1929. Szerkeszti: Dr. Sényi Pál. A Vitézek Évkönyve kiadása, [Budapest], é. n.

SZAKIRODALMI FELDOLGOZÁSOK

A m. kir. csendőrség szerepe a forradalmakban. Eredeti okmányok alapján. I. A m. kir. csendőrség forradalmasítása 1918. évben és erkölcsi züllése 1919. évben. Felelős kiadó: Bilkei lipcsey András – Polster Kálmán – Edvi illés Béla. Nyomatott: Standhaft József Könyvnyomdájában, Miskolc, 1936.

Bachó László, dezseri (szerkesztette): A Magyar kir. Honvéd Ludovika Akadémia története. Ludovika Akadémia kiadása. Stádium Sajtóvállalat Rt., Budapest, 1930.

Csapó Csaba: A magyar királyi csendőrség története 1881–1914. Pro Pannónia Kiadói Alapítvány, Pécs, 1999.

Garay Lajos: A pécsi magyar királyi honvéd hadapródiskola története. Pécs, 1939.

Gerő József (szerkesztette): A m. kir. belügyminiszter által igazolt nemesek 1867–1937. Budapest, 1938.

Hidvéghy Sándor: A kőszegi cs. és kir. katonai alreáliskola (azelőtt cs. kir. katonai felsőnevelőintézet) története 1896–1918. Kőszeg, 1937.

Hollós Ervin: Rendőrség, csendőrség, VKF 2. Kossuth Könyvkiadó, Budapest, 1971.

Kaiser Ferenc: A magyar királyi csendőrség története a két világháború között. Pro Pannónia Kiadói Alapítvány, Pécs, 2002.

Kövendy Károly (összeállította és kiadta): Magyar királyi csendőrség. A csendőr békében, háborúban és emigrációban. Toronto, 1973.

Magyarok a wieni és traiskircheni tüzér hadapródiskolában. Budapest, é. n.

Péterfy Károly: A soproni m. kir. honvéd főreáliskola története 1898–1921. Sopron, [192?].

Preszly Lóránd: A csendőrség úttörői. Budapesti Hírlap nyomdája, Budapest, 1926.

Preszly Lóránd: A magyar kir. csendőrség története 1881–1918. Honvédelmi Sajtóvállalat Rt., Budapest, 1920.

Rektor Béla: A magyar királyi csendőrség oknyomozó története. Árpád Könyvkiadó Vállalat, Cleveland, 1980.

Szakály Sándor: A magyar tábori csendőrség története 1938–1945. Ister Kiadó, Budapest, 2000.

Szakály Sándor: Katonák, csendőrök, ellenállók. (Tanulmányok.) Kaposvár Megyei Jogú Város Közgyűlése, Kaposvár, 2007.

Szentesy József: A nagyváradi m. kir. honvéd hadapródiskola története 1898–1941. Nagyvárad, 1943.

SAJTÓANYAGOK

Csendőr újság, 1900–1901. évfolyam.
Csendőrségi Lapok, 1907–1919. évfolyam.
Csendőrségi Lapok, 1925–1944. évfolyam.
Magyar Csendőr, 1944–1945. évfolyam.
Bajtársi Levél, 1948–2000. évfolyam.
Egyesületi Értesítő, 1961–1975. évfolyam.
Floridai Bajtársi Híradó, 1983 – 2000. évfolyam.

EMLÉKEZÉSEK, EMLÉKIRATOK

Egy „magyar" család útja a francia forradalom Guillotine-jától a kommunista akasztófáig, napjainkig. De kik is vagyunk? Írta: Az Élet. Lejegyezte: A barátosi Balogh család. Szerkesztette: Barátossy György, alias Marabu. Magánkiadás, Budapest, 2009.

Lám Béla: Emlékképek gyertyafényben. 12 év háborúban és békében 1943–1954. Budapest, 1998.

Mühlbacherné Száhlender Magdolna: Apám, Száhlender Béla. Dunakeszi Helytörténeti Szemle, I. (2008. december) 3. szám. 11–12. oldal.

Nemeskéri Kiss Margit: Emlékeim 1891–1973. Kairosz Könyvkiadó, Budapest, 2007.

Poltáry Vilmos ny. vezérőrnagy: Levél-napló Griesbach im Rottal Bajorország 1945. IX./9-től a hazatérésig. (Gépelt másolat, a birtokomban.)

Vitéz Vattay Ferenc ny. cső. ezredes Életleírása 1889. III. 25. – 1988. VI. 15. 1–36. oldal. Kézirat. Los Polvorinos (Argentína), 1988. (A kézirat másolata, a birtokomban.)

Azon személyek névsora, akikről a kutatás során hozzátartozóik kérdőívet töltöttek ki, illetve adatokat szolgáltattak*

Ambrózy Gyula
Bittó Dezső
Czigány József
Czógler Gusztáv
Damasy Farkas, dr.
Dooóry László
Faragho Gábor
Ferenczy László
Fischer József
Gidófalvy Elemér
Halmy József
Hollódy János
Kosztka Ágoston
Nagy Jenő
Orbán László
Perey László
Péterffy Jenő
Pintér Aladár
Poltáry Vilmos
Rezsőházy Boldizsár
Sáray Ferenc
Szabadhegyi Ferenc
Szilády Gyula
Szlabey Imre
Temesvári Endre
Tölgyesi Győző
Vadászy István
Ziegler Emil
Zirczy József
Zselyonka József

* A szerző birtokában.

Helységnévmutató

A helységnévmutató* a szerzői szándék szerint a csendőr felső vezetők életrajzi adataiban való tájékozódást könnyíti meg, születési, halálozási és temetési helyüket tartalmazza (nem tér ki a családtagokkal kapcsolatos információkra).

Az egyes helységneveknél éppen ezért első helyen mindig az az alak áll, ami az illető születésekor vagy halálakor (hivatalosan) használatban volt. Ha az adott település többnemzetiségű volt (a lakosság számaránya szerinti megoszlás függvényében) vagy nem magyarországi település, a magyaron kívül •-jellel elválasztva megadjuk a német, szlovák stb. nyelvű elnevezéseket is. Ezt követően zárójelben jelöljük a forrásban szereplő névalakot kurziválva, ha az nem a hivatalos név, a település 1920 előtti közigazgatási hovatartozását (vármegye), majd kapcsos zárójelben: [...] a trianoni békediktátum utáni nevét, s annak az országnak a nevét, amelyhez akkor tartozott – amennyiben Magyarországtól elcsatolt területről van szó. Ha egy település azóta egybeolvadt egy másikkal, s annak része lett, a mai nevet ∩-jel után szerepeltetjük. Végül a települések ma használatos, magyar és/vagy nem magyar neve és az országnév, melynek területén ma találhatók, *-jel után következik. Magyarországot sehol sem jelöltük). A kettőnél többször előforduló vármegye és országneveket rövidítve jelöltük, feloldásuk a Rövidítések címszó alatt szerepel.

Az eredetileg sem magyar vonatkozású, külföldön található helységneveknél a települések megjelölése után zárójelben jelöljük, hogy az adatgyűjtésre vonatkozó időpontban az adott település, város mely ország területén volt, majd a mai országnevet adjuk meg.

---

* Mutatónk összeállításához az alábbi irodalmat használtuk fel: *Diercke Weltatlas.* Bearbeitung und Kartographie: Dr. Ferdinand Mayer. 3. Auflage. Westermann Schulbuchverlag GmbH, Braunschweig, [1988.]; *Westermann Großer Atlas zur Weltgeschichte.* Hrsg. von Prof. Dr. Hans-Stier et. al. 4. Auflage. Westermann Schulbuchverlag GmbH, Braunschweig, [1988.]; Bak Borbála: *Magyarország történeti topográfiája. A honfoglalástól 1950-ig.* (História Könyvtár, monográfiák 9/I. Szerkesztő Glatz Ferenc.) História • MTA Történettudományi Intézete, Budapest, 1997.; Sebők László: *Határokon túli magyar helységnévszótár.* Teleki László Alapítvány, Budapest, 1997.; Szabó M. Attila – Szabó M. Erzsébet: *Erdélyi helységnévszótár.* (Második, átdolgozott és javított kiadás.) Kriterion Könyvkiadó, Kolozsvár, 2003. Lelkes György: *Magyar helységnév-azonosító szótár.* Argumentum • KSH Könyvtár, [Budapest, 2011.] Czibulka Imre: *Helynevek máz alatt. Szlovákiai települések magyar–szlovák és szlovák–magyar nevei.* Madách-Posonium Kft., Pozsony/Bratislava, 2011.

RÖVIDÍTÉSEK

A	Ausztria
Bá-Bo.	Bács-Bodrog
Be-Na.	Beszterce-Naszód
Bo.	Borsod
CS	Csehszlovákia
Cso.	Csongrád
H	Horvátország
Fe.	Fejér
Ha.	Hajdú
Há.	Háromszék
J	Jugoszlávia
Ko.	Kolozs
N	Németország
Nó.	Nógrád
NSzK	Németországi Szövetségi Köztársaság
Nyi.	Nyitra
Po.	Pozsony
P-P-S-K	Pest-Pilis-Solt-Kiskun
R	Románia
So.	Sopron
Som.	Somogy
SZ	Szlovákia
SZE	Szerbia
Tol.	Tolna
Tor.	Torontál
USA	Amerikai Egyesült Államok
Ve.	Veszprém
vm.	vármegye
Za.	Zala

Aachen (NSzK) 202–203
Adelaide, Asztrália 173
Agárd (Fejér vm.), ∩Gárdony 88
Aldoboly (Há. vm.), *Dobolii de Jos, R 21 200
Alsóbudak (*Kisbudak*, Kis-Budak, Be-Na. vm.), *Buduş, R 145
Alsómihályfalva (*Zalamihályfalva*) (Za. vm.) *Dolnji Mihaljevec, H 214
Apahida (Ko. vm.), *Apahida, R 95
Apátfalva (Csanád vm.) 106
Asuncion, *Gran Asunción, Paraguay 130–131

Balassagyarmat (Nó. vm.) 63
Balatonalmádi (Ve. vm.) 241
Balatonlelle (Som. vm.) 67
Baranyasellye → Sellye
Barsendréd / Nagy-Endréd, Nagyendréd (Bars vm.), [Ondřejowce Welké, CS], *Ondrejovce, SZ 104
Bánffyhunyad (Ko. vm.), *Huedin, R 188
Beregsom, Som (Bereg vm.), [Som, CS], *Шом, Ukrajna 92
Berettyóújfalu (Bihar vm.) 221
Bécs • Wien, A 71 88 206
Bégaszentgyörgy • Sankt Georgen an der Bega (Tor. vm.), [Żitište, J], *Žitište, SZE 215
Bicske (Fe. vm.) 120
Bogdása (Baranya vm.) 219
Bonyhád • Bonhard (Tol. vm.) 139
Bős (Po. vm.) [Beš, CS], *Gabčíkovo, SZ 90
Brassó • Braşov • Cron, Kronstadt (Brassó vm.), *Braşov, R 166 171
Brisbane, Ausztrália 83–84
Budafok (P-P-S-K vm.), ∩Budapest 120
Budapest (P-P-S-K vm.) 63 69 73 78 85 102–103 106–107 110–111 114 119 122–126 129 138 145–146 149–151 153–155 163–165 169–170 174 176 180–190 194–200 209–213 215 217 222 225–227 232–236 236–240 243–244 259–260 264–266
Buenos Aires, Argentína 178–179 192

Cibakháza (Jász-Nagykun-Szolnok vm.) 149
Cikmántor • Zickmantel (*Czikmántor*, Kis-Küküllő vm.), *Ţigmandru, R 184
Cleveland, USA 147–148 224
Columbus, USA 18 94
Czikmántor → Cikmántor

Csákány (Som. vm.) 82
Csenger (Szatmár vm.) 143
Csengersima, Sima (Szatmár vm.) 151
Csongrád (Cso. vm.) 163

Debrecen (Ha. vm.) 121 171 181 208 231–232 248
Dicsőszentmárton (Kis-Küküllő vm.), *Târnăveni, R 153

Egbell (Nyi. vm.), [Gbely, CS], *Gbely, SZ 252
Eger (Heves vm.) 222 233
Esztergom (Esztergom vm.) 175 237–238

Felsőszovát → Magyarszovát
Felsővisó • Oberwischau • Visenye gye szusz (Máramaros vm.), *Vişeu de Sus, R 110
Fiume (szabad kikötőváros), [Fiume, Olaszország], *Rijeka, H 173
Fülek (Nó. vm.), [Fiľakovo, CS], *Fiľakovo, SZ 241

Galgahévíz / Hévíz (P-P-S-K vm.) 138
Galgóc • Frašták (Nyi. vm.), [Hlohovec, CS], *Hlohovec, SZ 73
Gecse (Ve. vm.) 229
Gödöllő (P-P-S-K vm.) 65
Gölnicbánya / Gölniczbánya (Szepes vm.), [Gölniczbánya, CS], *Gelnica, SZ 65
Grác • Graz, A 264

Gyergyószentmiklós (Csík vm.), [Gheorgheni, R], *Gherogheni, R 122
Gyönk • Jenk, Jink (Tol. vm.) 98
Győr (Győr vm.) 192

Hajdúhadház (Ha. vm.) 261
Hegybánya Szélakna (Hont vm.), [Perg, CS], *Štiavnické Bane, SZ 248
Hévíz → Galgahévíz
Hidaskürt (Po. vm.), [Kürth, CS], *Mostová, SZ 83 136
Hüffen (NSzK) 98

Jakopovec (*Jakubovac*), H 201
Jászapáti (Jász-Nagykun-Szolnok vm.) 148

Kanta ∩Kézdivásárhely (Há. vm.), *Târgu Secuiesc, R 121
Kaposvár (Som. vm.) 117–118
Kassa (Abaúj-Torna vm.), [Kossice, CS],*Košice, SZ 231
Káptalanvis (*Káptalanvizs*, So. vm.) 112
Kecskemét (P-P-S-K vm.) 108–109 257

Keszthely (Za. vm.) 103 258
Késmárk • Kežmarek • Käsmarkt (Szepes vm.), [Kežmarek, CS], *Kežmarok, SZ 239
Kisbudak, Kis-Budak → Alsóbudak
Kiskomlós • Ostern (Tor. vm.), *Comloşu Mic, R 127
Kocs (Komárom vm.) 78
Kolozsvár (Ko. vm.), [Cluj, R], *Cluj-Napoca, R 141
Köpcsény • Kittsee (Moson vm.), *Kittsee, A 212
Körmöcbánya, Körmöczbánya • Kremnitz • Kremnica (Bars vm.), [Kremnica, CS], *Kremnica, SZ 100
Kvacsan (Liptó vm.), [Kawačany, CS], *Kvačany, SZ 174

Lajoskomárom (Ve. vm.) 134
Lakewood, USA 223
Lédec (Trencsén vm.), [Ladce, CS], *Ladce, SZ 71
Linz, A 127–128
London (Egyesült Királyság) 230
Los Polvorinos, Argentína 255
Lugos (Krassó-Szörény vm.), *Lugoj, R 237

Magyarcsernye (Tor. vm.), [Nova Crnja, J], *Nova Crnja, SZ 265
Magyarpécska, Pécska (Arad vm.), *Rovine, R 114
Magyarszovát / Felsőszovát (Ko. vm.), *Suatu, R 97
Marikó (Trencsén vm.), [Dolná Mariková, CS], *Horná Mariková, SZ 261
Marosludas (Torda-Aranyos vm.), *Luduş, R 85
Marosvásárhely (Maros-Torda vm.), *Târgu Mureş, R 245 262
Martonvásár (Fe. vm.) 80
Mád (Zemplén vm.) 221
Merczyfalva (Temes vm.), *Carani, R 74
Mezőcsát (Bo. vm.) 155
Mezőpeterd (Bihar vm.) 94
Miami, USA 143
Miskolc (Bo. vm.) 90 166 201
Mitrovica (Szerém vm.), [Srijemska Mitrovica, J], *Sremska Mitrovica, SZE 204
Monostorpályi (Za. vm.) 180
Montreal, Kanada 176
Mosonszentjános • Sankt-Johann (Moson vm.) 198
München (NSzK) 250

Nagy-Endréd, Nagyendréd → Barsendréd
Nagykikinda (Tor. vm.), [Kikinda, J], *Kikinda, SZ 157 178
Nagyszeben • Hermannstadt • Szibiu (Szeben vm.), *Sibiu, R 123
Nagyszombat • Trnawa (Po. vm.), [Trnawa, CS], *Trnava, SZ 225

Nagytapolcsány • Welké-Topolčany (Nyi. vm.), [Welké-Topolčany, CS], *Topoľčany, [SZ] 139
Nagyvárad (Bihar vm.), *Oradea, R 80 247
Nógrádverőce, Verőce (Nó. vm.) 157

Nyárádszereda (Maros-Torda vm.), *Miercurea Nirajului, R 168

Oakland, USA 134–135
Osztópatak (Sáros vm.), [Ostrovany, CS], *Ostrovany, SZ 76
Ottawa, Kanada 252

Óradna (Be-Na. vm.), *Rodna, R

P. Porgány (Torontál vm.), *Prodenau, R 159
Pápa (Ve. vm.) 147
Párdány (Tor. vm.), [Medja, J], *Međa, SZE 130
Párkány (Esztergom vm.), [Parkan, CS], *Šturovo, SZ 257
Perbenyik (Zemplén vm.), [Perbeník, CS], *Pribeník, SZ 253
Petlen-puszta (So. vm.) ∩Bogyoszló 150
Pécs (Baranya vm.) 71 102–103 136 140
Pécska → Magyarpécska
Pfarrkirchen (NSzK) 190
Pilisborosjenő • Weindorf (P-P-S-K. vm.) 186
Piliscsaba • Tschawa • Čaba (P-P-S-K. vm.) 247
Pocking (NSzK) 190
Pozsony • Pressburg • Bratislava (Po. vm.), [Bratislava, CS], *Bratislava, SZ 117
Pócsmegyer (P-P-S-K. vm.) 249
Pusztavám • Pusstawam (Fe. vm.) 193
Püspökladány (Ha. vm.) 208

Rakamaz (Szabolcs vm.) 95
Rempehollós (Vas vm.) 258
Rezsőháza • Rudolfsgnad (Tor. vm.), [Knićanin, J], *Knićanin, SZE 202

Salzburg, A 115–116
Sárvár (Vas vm.) 210
Segesvár • Schässburg (Nagy-Küküllő vm.), *Sighişoara, R 217
Sellye, Baranyasellye (Baranya vm.) 219
Sepsiszentgyörgy (Há. vm.), *Sfântu Gheorghe, R 235 259
Sima → Csengersima
Som → Beregsom
Somlóvásárhely (Ve. vm.) 213

Sopron • Ödenburg (So. vm.) 112–113 152
Strasbourg, Franciaország 245–246

Szabadka • Szuboticza (Bá-Bo. vm.), [Sobotica, J], *Subotica, SZE 67
Szárazajta (Há. vm.) *Aita Seacă, R 170
Szeged (Cso. vm.) 196
Szekszárd (Tol. vm.) 92–93 230
Szemere, Abaújszemere (Abaúj-Torna vm.) 183
Szendrő (Bo. vm.) 90
Szentborbás (*Szent-Borbás*, Som. vm.) 152
Szentes (Cso. vm.) 129
Szered • Sered (Po. vm.), [Sered, CS], *Sereď, SZ 162
Székesfehérvár (Fe. vm.) 132–133 141–142 159
Szélakna → Hegybánya
Szigetmonostor (P-P-S-K. vm.) 227
Szolyva • Swalyva (Bereg vm.), [Welká Bystrá, CS], *Свалява, Ukrajna 249
Szombathely (Vas vm.) 76 82 229

Tápiószőlős (P-P-S-K. vm.) 104
Tevel • Tewel (Tol. vm.) 100
Térnádasd (Terncsén vm.), [Třstie, CS],*Třstie, SZ 243
Titel (Bá-Bo. vm.) ,[Titel, J], *Titel, SZE 194
Torzsa • Torschau (Bá-Bo. vm.), [Savino Selo, J], *Slavino Selo, SZE 250
Törökbálint (P-P-S-K. vm.) 168

Újpest (P-P-S-K. vm.), ∩Budapest

Vác (P-P-S-K. vm.) 86 175
Vörösberény (Ve. vm.), ∩Balatonalmádi 242
Veszprém (Ve. vm.) 69 124

Wurmberg, A 255

Zalaegerszeg (Za. vm.) 86–87
Zalamihályfalva → Alsómihályfalva
Zánka (Za. vm.) 262–263
Zichyfalva • Zichidorf (Tor. vm.), [Plandište, J], *Plandište, SZE 160
Zombor • Sombor (Bá-Bo. vm.), [Sombor, J], *Sombor, SZE 144
Zólyom •Zvolen (Zólyom vm.), [Zvolen, CS], *Zvolen, SZ 115

Zsámbok (P-P-S-K vm.) 138

A Magyar Napló Kiadó az 1795-ben alapított
Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének,
valamint az 1999-ben alapított
Könyves Szövetségnek a tagja
www.konyves-szovetseg.hu

Magyar Napló Kiadó Kft.
1062 Budapest, Bajza u. 18.
www.magyarnaplo.hu
Felelős kiadó Oláh János
Felelős szerkesztő Magony Katalin
A könyvet gondozta Gilányi Magdolna és Zsiga Kristóf
Tördelőszerkesztő Molnár Csenge-Hajna
Készült a Pannónia Nyomda Kft.-nél Budapesten

KÉPMELLÉKLET

Törzstisztek a Magyar királyi V. csendőrkerületből (Pozsony)

Kiss László csendőr ezredes, parancsnok; simonyi és varsányi Simonyi József csendőr alezredes, beosztott törzstiszt és Szőke Béla csendőr őrnagy, segédtiszt. Pozsony, 1918.

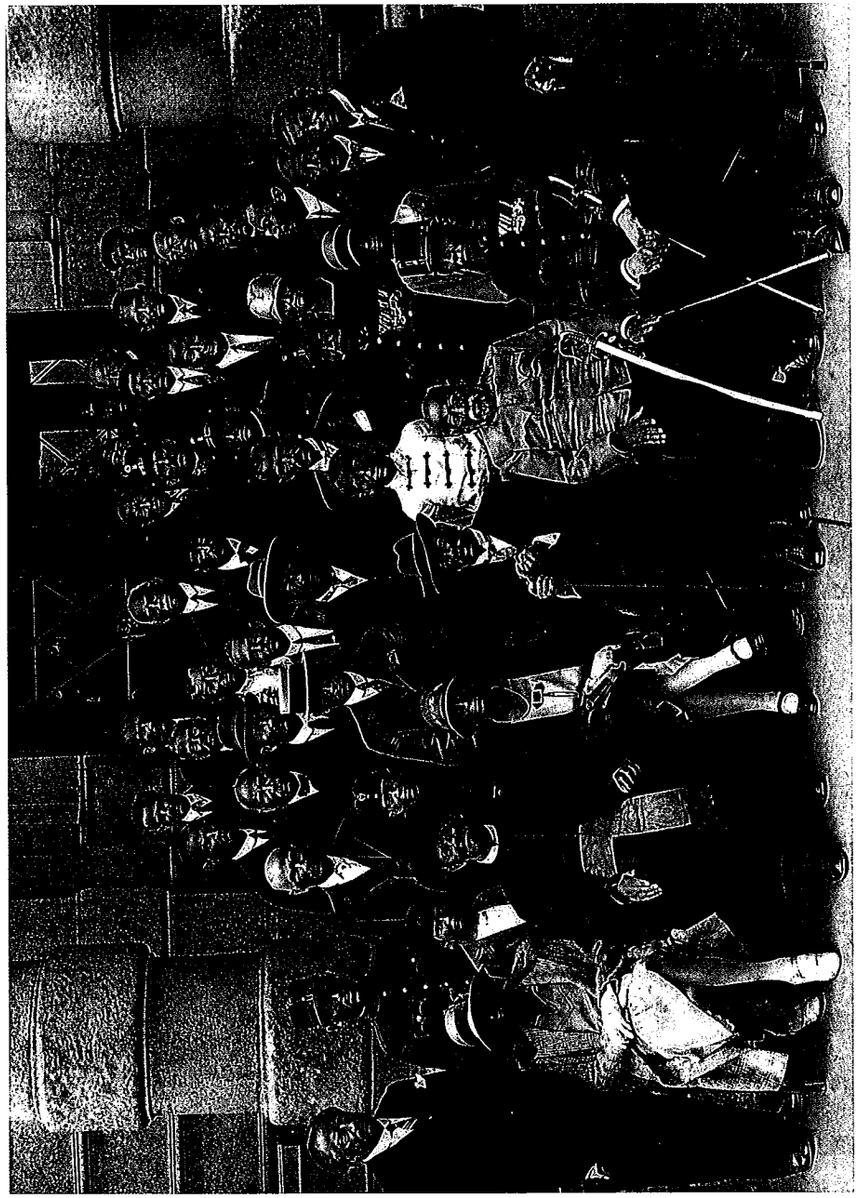

Bajtársi találkozó családtagokkal az 1930-as években

Az ülő sor jobb szélén Vráblik Mátyás, csendőr címzetes tábornok.

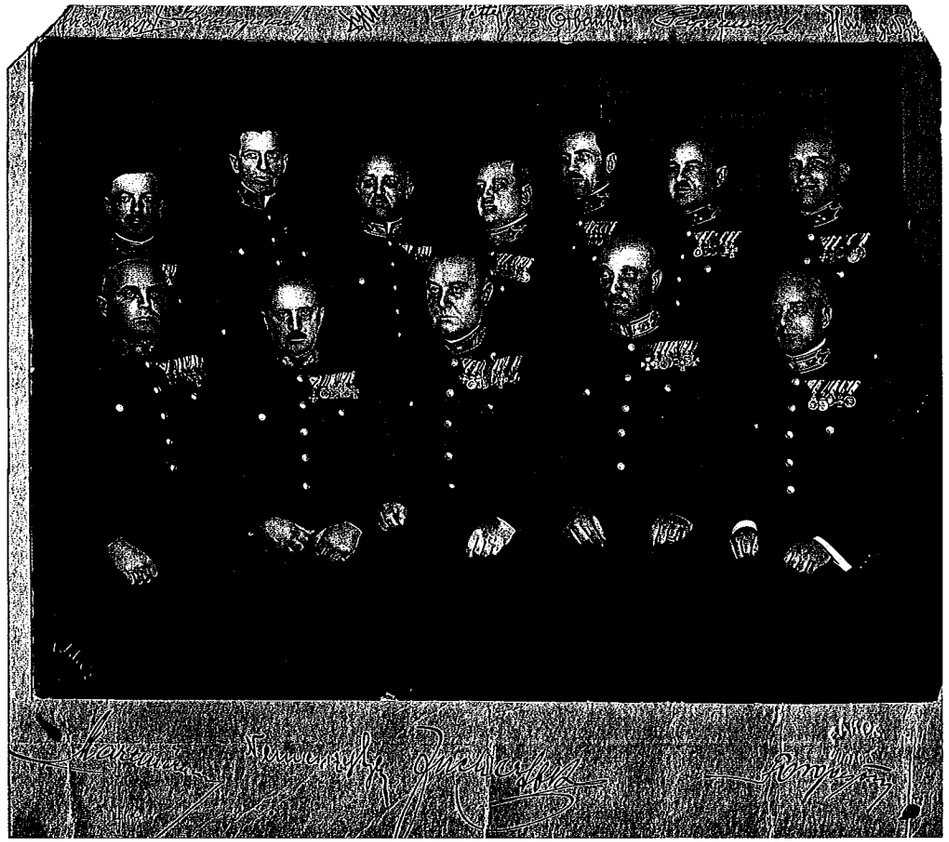

A Belügyminisztérium VI-c. osztályának tisztikara 1931-ben

Ülő sor balról jobbra: Martin Imre őrnagy, nemesszegi Nemesszeghy László ezredes, Fischer József tábornok, kézdiszentléleki Voloncs István alezredes, Forgács Vilmos őrnagy. Álló sor balról jobbra: Medzihradszky Aladár gazdászati százados, somlyói és óvári Szilágyi Elemér nyugállományú százados, dr. Hilbert Gyula őrnagy, Vetter Ferenc őrnagy, Orbán László százados, Pap János százados, Havas László gazdászati százados.

A magyar királyi csendőr törzstiszti tanfolyam tanárai és hallgatói 1939-ben

A tablón Balogh Béla és Láday István látható.

A Magyar királyi csendőrtisztképző tanfolyam tanárai és hallgatói az 1940–1941. évben

Köztük a csendőrség felső vezetői közül Szabadhegyi Ferenc, Láday István, Mátray Ferenc, Nemesmonostory Jenő.

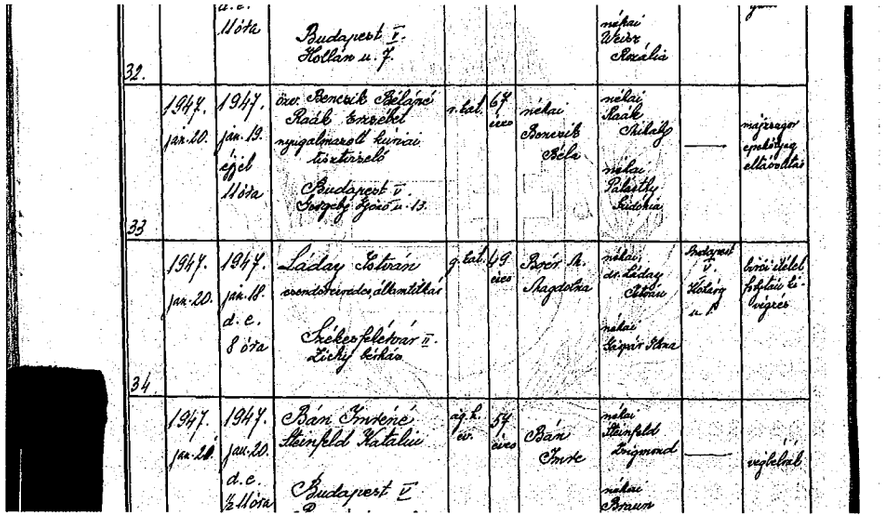

32.		d.e. 11óra	Budapest V. Hollán u. 7.				nőtlen Ukrr. Katona			
33.	1944. jan. 10.	1947. jan. 19. éjjel 11óra	özv. Bencsik Bélánné Rácz Erzsébet nyugalmazott kir. tiszttartónő Budapest V. Szegedy Gyula u. 13.	r. kat.	67 éves	nőtlen Bencsik Béla	nőtlen Rácz Károly nőtlen Pálarthy Katalin	—		magyar egyházi elhalálozás
34.	1944. jan. 20.	1947. jan. 18. d.e. 8 óra	Láday István csendőrezredes, államtitkár Székesfővárosi Temetkezési Vállalat Zichy kocsi	r. kat.	69 éves	Bécsi M. Magdolna	nőtlen dr. Láday István nőtlen Bécsi Anna	Budapest V. Hollán u. 7.		bécsi állatkert főpénztárosi nyugdíjas
	1947. jan. 20.	1947. jan. 20. d.e. ½11óra	Bán Ernőné Steinfeld Katalin Budapest V.	ev. k. ev.	57 éves	Bán Ernő	nőtlen Steinfeld Zsigmond nőtlen Bruna	—		izraelita

Láday István halálozási bejegyzése Budapest főváros V. kerületének halotti anyakönyvébe

Nemesmonostory Jenő volt csendőr ezredes síremléke az ausztráliai Adelaide (Springbank) Centenniel parki temetőjében

Szücs János I. csendőr gazdászati ezredes

Szücs János 1943 és 1945 között a csendőr felszerelési anyagraktár parancsnoka volt.

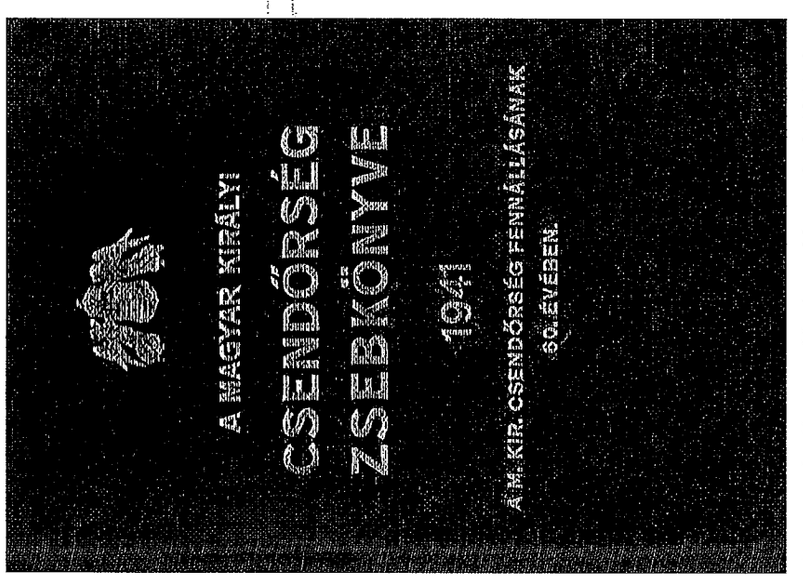

A magyar királyi csendőrség zsebkönyvének 1941. évi kiadása

A kiadvány valamennyi csendőrtiszt nevét, rendfokozatát, kitüntetéseit és beosztását tartalmazta.

A Csendőrségi Lapok 1940. február 14-i számának címlapja

A Csendőr napra való tekintettel az állandó címlaptól kivételesen eltérő.

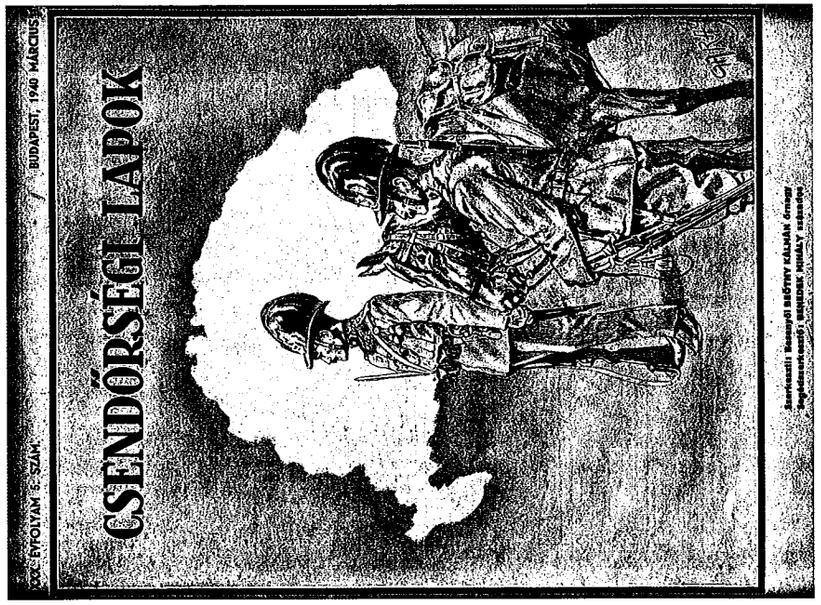

A Csendőrségi Lapok egyik címlapja

A periodika közel két évtizeden keresztül ezzel a címlappal jelent meg.

XXX. évfolyam. Budapest, 1940 február 14. 4. szám

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti:
Besenyői BEÖTHY KÁLMÁN őrnagy

Segédszerkesztő:
BENEDEK MIHÁLY százados

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
II. KERÜLET, FŐ-UTCA 71. SZÁM.

Postatakarékpénztári
csekkszámla:
25.342

Megjelenik:
minden hónap 1-én és 15-én
Telefon: 153—079

EMLÉKEZZÜNK!

CSENDŐRÖK, BAJTÁRSAK! A m. kir. csendőrség fennállása óta hetedszer ismétlődik ma az a nap, melyet Legfelsőbb Hadurunk kegyes csendőrnapnak rendelt. Ezt a napot a naptár nem jelzi piros betűvel. Az a hétköznapok küzdelmes munkája sorában egyedül a miénk, a bajtársiasság és a férfias emlékezés kegyeletes napja, a csendőrség benszőséges családi ünnepe.

Testületünk széttagolt szervezete és rendeltetésének megszokottá nélküli követelményei megfosztanak attól a lehetőségtől, hogy Mindnyájatokat egybegyűjtve, a nap jelentőségét Előttetek ismertessem. Ezért szólok ezen az úton Hozzátok, elsősorban, mint a m. kir. csendőrség felügyelője, hogy testületünk dicsőséges multjára való emlékezésekben résztvéve, a sorskőzösségből fakadó együvétartozóság szellemén át ünnepi lélekkel egy nagy és fényes táborba gyüjtve, elmondjam Nektek, mit jelent hagyományokat ápolni s ebből következően mi tulajdonképpen a csendőrnapi emlékezés eszményi célja.

Minden, ami az emberben szép, felemelő és értékes, az eszményi. Az eszményiségben jut kifejezésre mindaz, ami bennünk halhatatlan. A lélek.

A nemzet is azzal, hogy történelmében élő nagyjait és azok hagyományait az eszményiség örökké való törvényei szerint nemzedékről-nemzedékre a nevelés és a példakövetés mintájául állítja: a halhatatlanság útját járja.

Ezeréves multjában tapasztalva, azt látjuk, hogy bár igen gyakran kondultak meg fölötte a végpusztulást jósló vész harangjai, a Muhi-pusztai gyászt, a mohácsi vészt és a szomorú trianoni bukásunkat követő nehéz időkben mégis mindig akadtak magyar férfiak és asszonyok, nemzetünk történelmi büszkeségét jelentő nevek végnélküli sora, kik a hazaszeretet eszményi fokát a haza mindenekelőtt való voltában látták. Hősök a szó kristálytiszta értelmében, akik — ha kellett — tettekkel is bebizonyították, hogy az ősi anyaföld védelmében meghalni „édes és dicsőséges". A nemzet örökkévalóságáért ontották drága vérüket Zrínyi Miklós és Dobó István törökverő harcosai, a Nagy Fejedelem legendás kurucai, a 48-as szabadságharc vörössapkás honvédei és az elmúlt világháború 600.000-nél több magyar hősi halottja is!

Amidőn, mint az utókor hálás fiai emlékünket szívünkben oltárt, az örökkévalóság számára pedig érczobrokat emelünk és róluk a nándorfehérvári győzelmet hirdető déli harangszó alázatos kegyeletével naponta megemlékezünk, azokat a hagyományokat ápoljuk, amelyek a nemzet ezeréves helytállásának gyönyörű titkát, fennmaradása második évezredének pedig biztos zálogát képezik.

A nemzeti hagyományokat ápolni tehát annyit jelent, mint a dicsőséges multban gyökerező szellemen át a régi helyén és méltóságán megtartani az ősi katonaszellemet, lelkünket nemesítve, jellemünket határozottá, akaratunkat pedig szilárddá téve, a hűséget és áldozatkészséget arra a fokra fejleszteni, hogy Szent István király országa, jövőjének minden viharral dacoló, biztos hajlékát képezhesse.

A mai napra tűzött csendőrünnepen a nemzeti együvétartozóság koszorúján belül azokról az elköltözött bajtársakról akarunk megemlékezni, akik a csendőrélet- és csendőrsorstól a gátra állítva, „... most megdicsőülve porladnak a rögben, szent kötelességet hagyva ránk örökbe".

A halhatatlanság útján látjuk őket haladni, mind-mind a régi bajtársakat, amint nehéz munkával először megalapozzák a csendőrség hírnevét, majd tekintélyének folytonos gyarapításával a kakastollnak ma már a szolgálattal függvényes jellegét, a megbízhatóság utolérhetetlen nimbuszát megadták.

Mennyi nemzethű és becsületes kötelességteljesítés, mennyi nélkülözésteli, önzetlen munka és aggodalomnélküli felelősségvállalás, mennyi fenkölt hazafias és bajtársias megnyilatkozás, s mennyi bátor és önfeláldozó kiállás, vitéz küzdelem és hősies harc, s ezek nyomán mennyi néma sírhant az örökkétartást jelentő dicsőség mezején . . ., a rend és nyugalomért, a lelkek békéjéért, a haza szebb és jobb jövőjéért s mindnyájunk boldogulásáért!

Ma az ország valamennyi csendőrtestányának ormán zászló leng! Hirdetik, hogy emlékezünk, hogy lelkünk az ősi hagyományok templomába szándékolva hitet tesz arról: tudjuk azt, mit jelent magyarnak lenni, hogy az, aki a multnak szent emlékét nem tiszteli, nem lehet egy boldogabb jövő győzedelmes harcosa, hogy a nemzeti újjáépítésben reánk háruló, feltétel nélküli kötelességeket csak egész férfias odaadással, a hazához hűven és becsülettel teljesíthetjük. Fogadalmat tesz arról, hogy mindnyájan erre képesek vagyunk; mert a mi erenkben is az ősi magyar virtust jelentő vér csörgedez, s hogy mindig méltók akarunk maradni az örökkétet élő csendőrbajtársak reánk hagyott örökségére.

Ez azonban ne jelentse azt, hogy lelkünk csak ezzel az alkalommal kövesse azok szellemét, akik testületünk 59 éves hagyományait a külső tekintély és a belső érték nemes patinájával bevonták, hanem — miként a Megváltónk jövetelének karácsonyi megünneplése — megemlékezésünk egyetemes és ünnepi magnyilatkozást van hivatva kifejezésre juttatni.

Az egyenes utat, mely e cél felé vezet, az ősi magyar katonaszellem, a csendőrtudás és a bajtárat őrzős hármas tényezőjének messzelátó tornya világítja be.

„Ekével szántjuk a földet, de karddal védjük meg", — mondotta egy alkalommal Mussolini, a baráti olasz nemzet nagynevű fia. A m. kir. csendőrség rendeltetésénél fogva utóbbival vesz részt a nemzetalkotó-, hazánk régi nagyságra hajnalhasadásának előkészítő nemes munkájában.

CSENDŐRÖK, BAJTÁRSAK! Mint a mult évben, a mai csendőrnap is nagy idők külső jegyében zajlik le, amelyek a nemzet minden fiától fokozott munkát, kötelességteljesítést és áldozathozatalt követelnek. Ünnepünk belső méltósága a testület egyetemes értékétől és szellemétől függ. Hinni akarom, hogy mai emlékezésünk is a nemzet hagyományaihoz, a csendőrség multjához, a jelen komolyságához és testületünk magasztos hivatásához méltónak mutatkozik. Ezt jogosan elvárhatja tőlünk a kakastollas fiaira oly büszke magyar nemzet.

Emlékezzünk tehát méltóan, hogy méltóak maradhassunk az emlékezésre!

vitéz NEMEREY tbk.
a m. kir. csendőrség felügyelője.

A csendőrség felügyelőjének vezércikke a Csendőrségi Lapok 1940. február 14-i számában

A m. kir. Belügyminiszter Úr Ő Nagyméltósága 50.609/eln. VI-c. 1936. sz. rendeletével a munkát a csendőrségnél tansegédletként rendszeresítette.

BŰNÜGYI NYOMOZÁSTAN

ÍRTÁK:

vitéz RIDEGH RAJMOND
OLCHVÁRY-MILVIUS ATTILA
M. KIR. CSENDŐRŐRNAGYOK

I. KÖTET

BUDAPEST
HORNYÁNSZKY VIKTOR R.-T. MAGYAR KIR. UDV. KÖNYVNYOMDA

A Bűnügyi nyomozástan című tankönyv belső lapja

A kötet a csendőr legénység valamennyi tagja számára „kötelező olvasmány" volt.

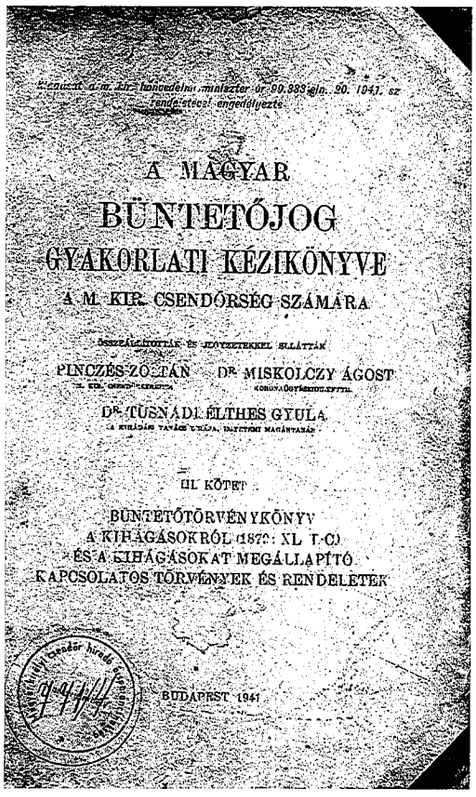

A magyar büntetőjog gyakorlati kézikönyve a m. kir. csendőrség számára

A kiadvány a csendőrlegénység kiképzésének egyik alapműve volt.

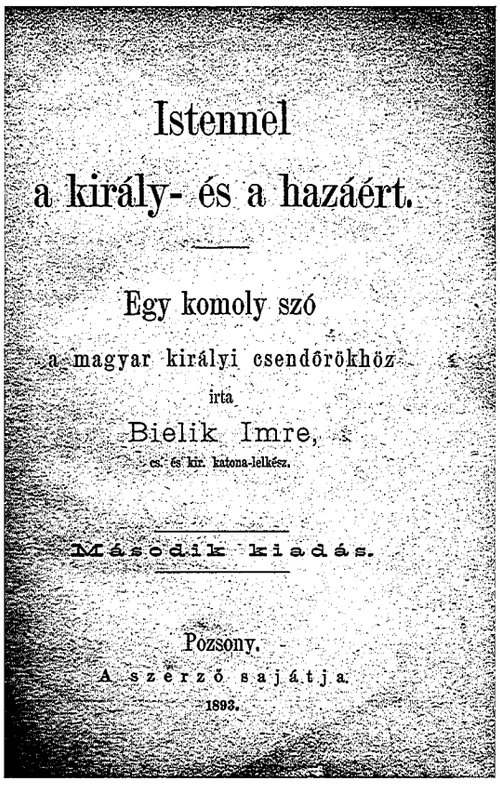

Bielik Imre katona-lelkész 1893-ban kiadott könyvecskéje a magyar királyi csendőrség tagjai számára „A csendőr kötelességeiről", „A csendőr vallásos kötelességeiről" és „A bűnös, könnyelmű s kicsapongó életmódról"

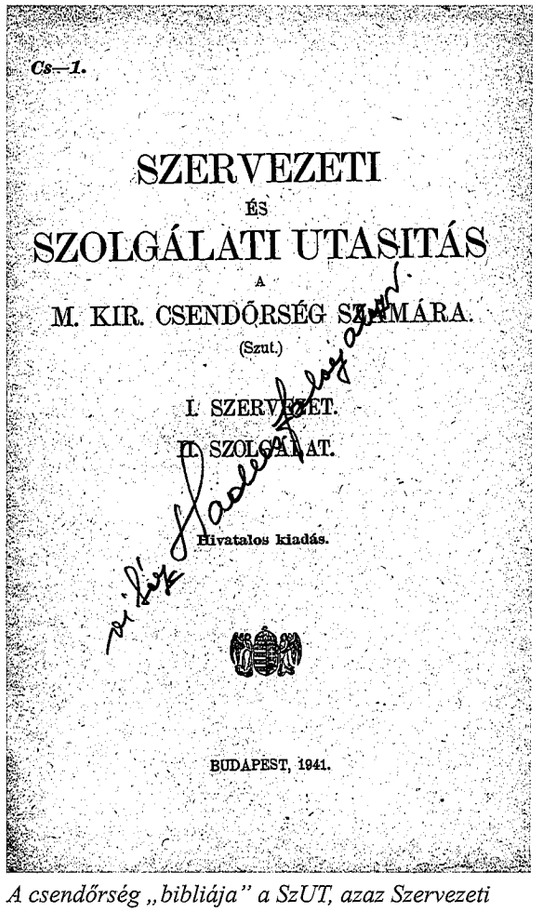

A csendőrség „bibliája" a SzUT, azaz Szervezeti és Szolgálati Utasítás a m. kir. csendőrség számára

22

Balogh Béla ny.áll.c.vezérőrnagy.

igazolását kéri.

Belügyminiszter Urnak

/:A volt csendőrségi személyek igazolására alakult különleges igazoló bizottságnak.:/

Budapest.

lapest,1945.december 29.

Kérem az 1./alatt csatolt nyilatkozat és a 2./ alatt mellékelt életleirá alapján az igazoló eljárást ellenem lefolytatni és nyugdijám folyósitását e rendelni.

Csatolom még:

3./Vörös János volt honvédelmi miniszter Ur nyilatkozatát,melyből kitüni hogy a fegyverszüneti tárgyalásokat velem közölte és én ennek szellemében dolgoztam.

4./dr.Erdélyi Gyula ezredes nyilatkozatát,mélyszerint semmiféle pártnak tagja,valamint népellenes,fasiszta és németbarát nem voltam.

5./dr.Brandt Sándor,Hedry Miklós és dr.Szalay Gyula valamint

6./dr.Brandt Sándor külön nyilatkozatát,mint aki az ellenállási mozgalom szervezésével volt megbizva,ezért alispáni állásából a németek eltávolitott a Gestapo bebörtönözte,majd internálták,igazolják,hogy az 1932-1936 években Zalavármegyében megindult nyilas mozgalmakkal szemben a leghatározottab küz delmet folytattam.Továbbá azt,hogy a nyilaskeresztes pártnak tagja,népelleg és németbarát nem voltam.

7./Almási Istvánné felszerelési kereskedő,valamint

8./Borbás testvérek kötszövöttáru gyár zsidó cégeknek mint anyagraktár parancsnok tilalom dacára is állandó megrendelést adtam.

9./Pintér László velem egy házban lakó zsidó származásu nyilatkozatát, akinek családjával szemben mindig demokratikus gondolkodással és megértésse viseltettem.

10./Nyugdijam folyósitásához a szegénységi bizonyitványt,mert semmiféle vagyonnal,vagy jövedelemmel nem rendelkezem.

Németországba felsőbb kényszerre,de nem mint parancsnok kellet távoznom, honnan az első lehetőségi alkalommal haza tértem.

10 darab melléklet.

Balogh Béla
ny.áll.c.vezérőrnagy.

Lakik:Budapest,XI.Ábel Jenő utca 1.I.3.

Balogh Béla nyugállományú címzetes csendőr vezérőrnagy igazolás iránti kérelme 1945. december 29-én

30

Nyilatkozat.

Alulírott büntetőjogi felelősségem tudatában kijelentem, hogy a deportálásból eddig vissza nem tért férjem Almási István egyenruházati felszerelési cikk kereskedő még 1943. évben is rendszeresen szállított az anyagraktárnak, amikor zsidók e tekintetben már korlátozásnak volt alávetve. Az anyagraktár parancsnoka ebben az időben Balogh Béla ny. c. vezérőrnagy volt, akire a tiltó rendelkezések be nem tartása miatt, a legnagyobb kellemetlenség háramlott volna. Tudomásom van arról, hogy Balogh Béla ny. c. vezérőrnagy férjemmel szemben mindenben megértő, demokratikus magatartást tanúsított.

Budapest, 1945. december 11.

Almási Istvánné
Budapest
VIII. Üllői út 64

Igazolom, hogy az aláírás Almási Istvánnétól származik.
Tábori Istvánné
házmegbízott

Almási Istvánné nyilatkozata Balogh Béla nyugállományú címzetes csendőr vezérőrnagynak, 1945. 1december 11.

28

Nyilatkozat.

Alulirottak büntetőjogi felelősségünk tudatában kijelentjük,- hogy Balogh Béla nyug.á.c.vezérőrnagy urat 1932.év óta ismerjük. Mint csendőrosztályparancsnok 1932.-1936.években Zalaegerszegen teljesitett szolgálatot, mely időszakra esett Zalamegyében a nyilaskeresztes párt kezdeti szervezkedése. Ő ezt a szervezkedést a legnagyobb ellenszenvvel figyelte és teljes erejével azon volt, hogy ezt a szervezkedést csökkentse, illetve megszüntesse.

Demokratikus felfogását többször kifejezésre juttatta, ami egyébként Zalaegerszegen is közismert volt.

Tudomásunk szerint semmiféle pártnak, igy a nyilaskeresztes pártnak sem volt tagja itt tartózkodása alatt. Fasiszta, németbarát és népellenes magatartást nem tanusitott.

Kijelentjük, hogy nevezettel sem rokoni viszonyban, sem vagyonjogi kapcsolatban nem állunk.

Zalaegerszeg, 1945.évi december hó 7.napján.

Hedry Miklós
a zalaegerszegi járásbiróság elnöke, lakik:Zalaegerszeg Wlassits Gyula u.4. Igazolva zalaegerszegi II.sz.igazoló bizottság 417/1945.sz.határozatával.

Dr.Brand Sándor
Zalavármegye volt alispánja lakik:Zalaegerszeg Vörösmarthy u.13. Igazolva- zalaegerszegi I.sz.igazoló bizottság 125/1945 számu határozatával.

Dr. Szalay Gyula
Zalavármegye tiszti főügyésze, lakik:Zalaegerszeg Erzsébet királyné u. Igazolva- zalaegerszegi I.sz.igazoló bizottság 127/1945. számu határozatával.

Az aláirások hitelességét igazoljuk:

5.)

Balogh Béla nyugállományú címzetes csendőr vezérőrnagy részére kiállított nyilatkozat, 1945. december 7.

Másolat.

40

A volt csendőrségi személyek igazolására alakult különleges igazoló bizottságtól.

Ba/515. szám.
1945.

Határozat.

Balogh Béla volt csó.ny.vezérőrnagy
aki Veszprém községben 1890. évi február hó 14. napján született,az 1690/1945 M.E.számu rendelet értelmében,miután a rendeletben foglalt követelményeknek nem felelt meg

"nem igazoltnak"

jelentjük ki.

Budapest,1947 évi junius hó 10. napján.

Réti Károly sk.
a bizottság elnöke.

Révész Géza sk. Márai Bernád sk. Bandi József sk.

Simon József sk. dr.Bognár Kálmán sk.

az igazoló bizottság tagjai.

Balogh Béla címzetes csendőr vezérőrnagy igazolása a volt csendőr személyek igazolására alakult különleges igazoló bizottságtól. „Nem igazolt!" 1947. június 10.

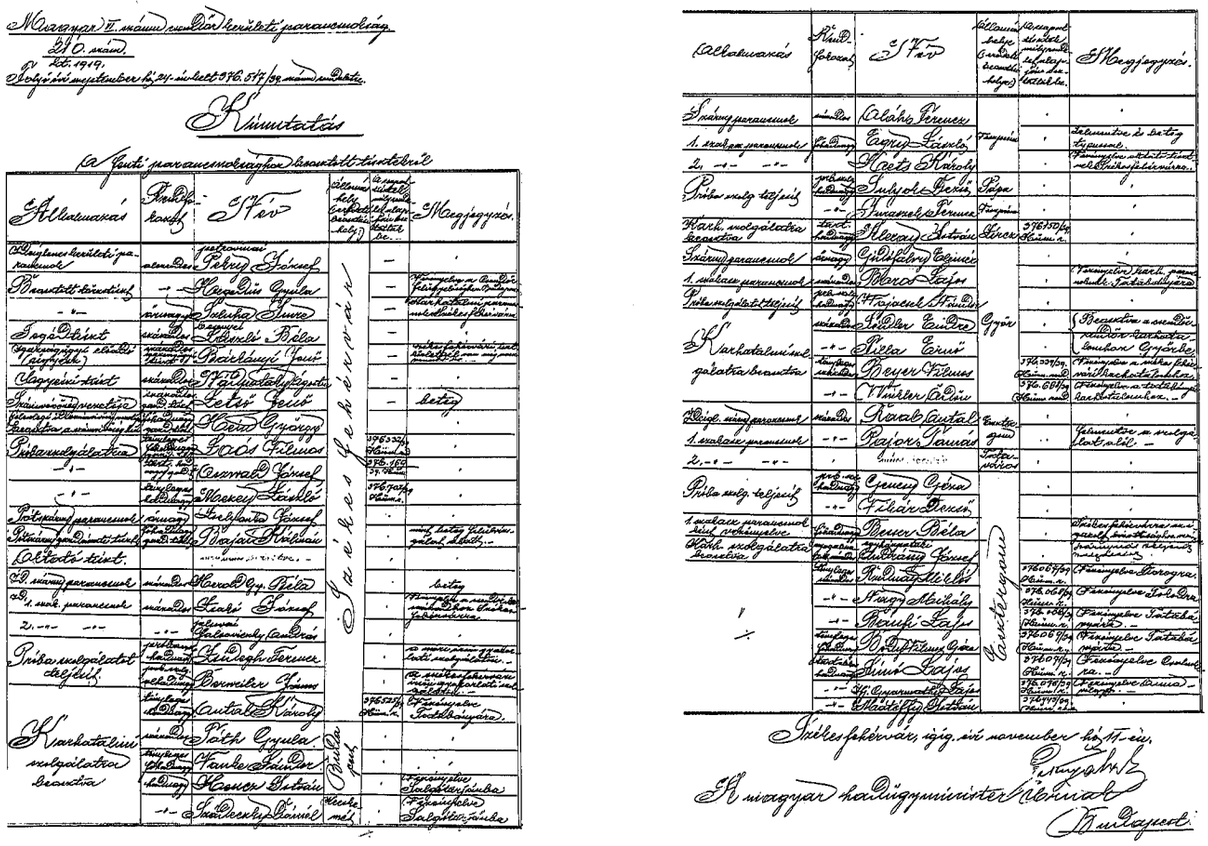

Kimutatás a VI. csendőrkerületi parancsnokság állományába beosztott tisztekről 1919. november 11-én

Budapest, 1940. július 15.

[illegible]SENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkesztő: [illegible] KÁLMÁN őrnagy		Segédszerkesztő: BENEDEK MIHÁLY százados
[illegible] kiadóhivatal: BUDAPEST, [illegible] UTCA 71. SZÁM.	Postatakarékpénztári csekkszámla: 25.842	Megjelenik: minden hónap 1-én és 15-én. Telefon: 158–070

CSENDŐR-TÍZPARANCSOLAT.

Két év alatt megismertem a csendőr lelkét vágyaival, örömeivel és bánatával egyaránt; láttam áldozatkészségének és önzetlenségének ragyogó példáit, vele örvendtem a szerényen, névtelenül, de fáradhatatlanul végzett munka eredményei felett, szomorúsággal értesültem botlásokról, amelyeknél az elöljáró és a bajtárs keze segíteni hiába igyekezett.

A magyar csendőr kimagasló erényeinek, valamint azoknak a küzdelmeknek és nehézségeknek a megismerése, amelyek a csendőrt szolgálatában és magánéletében kísérik, késztetett a Csendőr-tízparancsolat kiadásának kezdeményezésére.

Nem mások ezek az acélkemény és kristálytiszta mondatok, mint egy Veletek élő láthatatlan elöljáró és bajtárs, aki nehéz, veszélyes és áldozatos munkátokban Előttetek, Mögöttetek és Bennetek van. Előttetek járó erő e tízparancsolat, amely minden nehézséget legyőz, amit mint katona, mint csendőr és mint magánember Magatok előtt találtok. Veletek járnak ezek az igazságok, mert Veletek emberek élete, vagyona, jóléte, a magyar sors kialakítása elválaszthatatlanul van összeforrva. Ne nézzétek ezeket másként, mint életetek Bibliáját, amellyel a legfönségesebbeket: az Istent és a Hazát szolgáljátok.

Olvassátok és tegyétek magatokévá a Csendőr-tízparancsolatot:

1. Megemlékezzél arról, amivel Istenednek tartozol!
2. Én vagyok a Te hazád: Nagymagyarország!
3. Hűséged, becsületed, vitézséged nem eladó!
4. Légy erkölcsös, józanéletű, engedelmes!
5. Tiszteld elöljáróidat, mint atyádat; szeresd bajtársadat, mint tenmagadat!
6. Tanulj és tudj; a tudás második fegyvered!
7. Védd a másét, a magadét ne pazarold!
8. Mögötted a törvény, előtted is az legyen!
9. Igaztalanul ne vádolj, fegyvered ártatlant ne bántson!
10. A család szentély; ha magadnak nincs, őrsödben megtalálod!

vitéz NEMEREY [illegible]

...yar királyi csendőrsé
3900
...639961272
3900

SZAKÁLY SÁNDOR Akik a magyar királyi csendőrséget 1919 és 1945 között vezették

MAGYAR NAPLÓ

SZAKÁLY SÁNDOR

Akik a magyar királyi csendőrséget 1919 és 1945 között vezették

MAGYAR NAPLÓ